

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Super quarto libro Sententiarum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[Venedig], 24. Juni 1481

[Distinctiones XLI-XLV]

[urn:nbn:de:bsz:31-305514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-305514)

ter vsq; ad qrtū gradū: dca phibitio est restricta
 tum q; vsq; ad qrtā gnātōem hoies viuē psueue-
 rūt: ut sic non possit psanguinitatē memoria abo-
 leri. vñ dñs in tertiā qrtam gnātōez peccata pa-
 rentū se visitaturū in filijs cōminat: tū q; in qlibz
 gnātōe noua mixtio sanguis cōdititas psangu-
 nitatem facit: sit cū sanguine alieno: qrtum mi-
 scet alteri tñ recedit a pmo. q; elemēta sūt qtu-
 or: q; qdlibet tāto ē facilius miscibile qto ē ma-
 gis subtile. id in pma cōmixtione euāescit sāgu-
 nis idē: titas qrtuz ad pīmū elementū: qd ē sbrilissi-
 mū. in scōa qrtum ad scōm. in tertiā qrtuz ad ter-
 tium: in qrtā qrtum ad qrtuz: q sic puenient post
 qrtam gnātōem potest reiterari carnalis pūctio
 ¶ Ad pīmū qd dō: q sic dō nō pūgit i los q; pūn-
 gunt p diuinū pceptū: ita nō pūngit illos q; pūn-
 gunt p ecclēsie pceptū: qd h; eandē obligandi
 efficacā quā pceptū diuinū. ¶ Et ad scōndū
 dō: q mrimoniū nō tñ ē sacm: s; ēt ē in officiu
 q; iō magis subiacet ordinatiōni mistroz ecclēsie
 q; baptisū q; ē sacm tñ. q; sic ptractus r officia
 hūana dōminant legibus hūanis: ita ptractus r
 officia spūalia lege ecclēsie. ¶ Ad tertiū dō: q q-
 uis psanguinitatis vinculū sit nāle: tñ nō ē nāle q
 psanguinitas carnalem copulā ipediat: nisi fzali
 quē gradū: ut dcm est. r iō ecclēsia suo instituto nō
 facit q; aliq; sint vel non sint psanguinei: q; fm oē
 tps cōlit psanguinei remanent: s; facit q; carnalis
 copula sit licita vel illicita fm diuersa tpa i diuer-
 sis gradibus psanguinitatis. ¶ Ad qrtū dō: q tps
 rōnes assignate magis dant p modū adaptatiōis
 r pgruētē: q; p modū cause r necessitatis. ¶ Ad
 qntū dicendū: q; iam ex dictis pz q nō est eadē cā
 fm diuersa tpa gradus psanguinitatis phibendi: vñ
 qd aliq; tpe vtilit pcedit: alio salubrit phibetur.
 ¶ Ad sextū dō: q; statutū nō iponit modū pteri-
 tis: sed futuris. vñ si mō phibet qntus gradus q
 nūc est pcessus illi q; iā sunt in quinto gradu con-
 iūcti non essent separandi. nullū. n. impedimētū
 mrimonio supueniens ipsū pō: dirimere: r sic cō-
 iūctio q; pus fuit matrimoniu nō efficeret p statu-
 tū ecclēsie stuprum: et silitet si aliq; gradus cōce-
 deret q; nunc ē phibitus: illa pūctio nō efficeret
 mrimonialis ex statuto ecclēsie rōne pmi ptract-
 q; possent separari si vellent: s; tñ possent de no-
 uo cōtrahere: r alia pūctō est. ¶ Ad septimū
 dō: q; in gradib; psanguinitatis phibendis ecclēia p-
 cipue obseruat rōs amoris. r q; nō ē minor rō amo-
 ri: ad nepotē q; ad patruū: s; ē maior qto ppiqoz
 ē pti: fil; q; filio pti: vt dō in. viij. Eth. ppi h; equa-
 lit phibuit grad; psanguinitatis i patruū r nepotib;
 s; lex vetus in psonis phibendis attendit pcpue
 cōbitatiōem p pcpiscentiam: illas psoas phibēs
 ad q; faciliōr patēt access; ppi mutuā cōbitatiōz.
 mag; aut; psueuit cōbitare nepē patruo q; amita
 nepoti: q; filia est qsi idē cū pti: cū sit aliqd eius;

sz foroz nō ē h; mō idē cū frē: cū nō sit aliquid ei; s; magis ex eodē nascit; r iō non erat eadē rō phibē-
 di neptē r amitā. ¶ Quia trūcū tñ gradus nō cō-
 putat: truncū appellat psanguinitatis radicē: q; est
 pater filioz. pncipium aut; alicut; generi pōt acci-
 pi dupliciter: vno mō pncipium qd est in genē illo:
 vt si pīmā ptem lineē pncipiū dicamus. Alio mō
 pncipiū: q; non recipit generis pdicatōem: sic pnci-
 piū lineē dī punctus. r hoc mō pncipiū r radix
 psanguinitatis pot; dici dupliciter. Uno mō ipsa psona
 pma a q; psanguinitas dō: q; psona non est psangu-
 nitas: sed psanguinitatis pncipiū: r fm hoc fil; qui
 distat a psona pti facit pme distantiē gradū: r si
 lius filij scōndū: r sic deinceps. Alio mō pma con-
 sanguinitas: q; ē cā ois alteri; psanguinitatis: r sic
 ipsa psanguinitas: que est inter ptiem r filijz radix
 ponit; r cōputat fm hoc pti r fil; p vno pncipio
 a q; psanguinitate pmo distat filius filij. r iō hec
 distantia facit pīmū gradū: r sic deinceps. r fm h;
 diuersimode fit cōputatiō gradū in lra: s; pms
 modus cōputandi magis est in cōi vsu. ¶ Sicut
 sex etatibus mundi rē. mundo non assignantur
 etates qrtum ad substantiam: quia sic in perpetu-
 um durabit: sed qrtum ad statū: sic enim trāsbibit
 mundus: r sic antiquatur r senescit: r fm hoc di-
 stinguuntur etates mundi methaphoūice ad si-
 militudinē etatis vnius hominis. variant enīz
 in homine etates fm diuersas notabiles varietates
 in statu ipsius: vñ de pima etas dicitur infan-
 tia vsq; ad septimum annum: secunda puericia
 vsq; ad. xij. tertia adolescentia vsq; ad. xxv. que
 tres etates computant qnq; p vna. quarta ē iuue-
 t; vsq; ad. l. annos. quinta vero etas est senectus
 vsq; ad. lxx. sexta senium vsq; in finem. Et simili-
 ter in mundo dicit pima etas ab Adam vsq; ad
 Noe i q; fuit hūani generi iustitū r laps;. 2^a a noe
 vsq; ad abraam: i q; fuit hūani generis destructio
 p diluuiū r renouatō. tertia ab abraā vsq; ad da-
 uid: in q; fuit circūcisōis r legis institutiō. qrtā a
 Daud vsq; ad trāsmigratiōem babilonis: i q; lex
 flo:uit s; regib; r pphis. qnta a trāsmigratiōe ba-
 bylonis vsq; ad christū: i q; fuit ppli captiuitatiō: r
 liberatiō. sexta a christū vsq; ad finē: in q; ē hūani
 generi redēptiō: s; tñ nō o; q; cōli nūo annoz mū-
 di etas hūani generis cōpleat: sic nec etas vni; ho-
 mis: q; vltia etas hois qnq; h; tñ qrtū oēs pme.

Dis. XII.

Inc de affini

In de affinitate videndū ē rē. Postq; de-
 minauit mgr d; psanguinitatis p-
 dimēto: hic detmiat de ipedi-
 mento matrimonij quod prouenit ex affinitate.
 Et diuiditur in tres ouas. In pma ostendit quō
 affinitas mrimoniū ipediat. in scōa docet affini-
 tatis noia: ibi Attēdendūz ē rē. Pūma in tres.:

In pma ostendit quod affinitas matrimonii impedit: si
cut et sanguinitas. In scda ostendit quod matrimonii
um ppter sanguinitatem et affinitatem sit separandum
ibi Et est sciendum quod ecclesia etc. In tertia determi
nat de incestu qui sanguinitatis et affinitatis scd
p carnalem copulam violat p differentiam ad alia vitia
eiusdem generis: ibi Dicendum est quod aliud est etc.
Prima in duas. in pma ostendit quod affinitas ex ma
trimonio tracta impedit matrimonium. in scda inquit
vtrius affinitas maneat matrimonio transiente quod
et ca erat: ibi Illud etiam non est permittendum etc.
Prima in duas. in pma ostendit versus ad quod gradus
affinitas matrimonii impedit: sic et sanguinitas. in
scda obijcit in dnu: et soluit: ibi Sed alij videtur
concedere etc.

Hic queruntur. v. primo de causa affinita
tis: scdo vtrius impedit matrimonium: sic et co
sanguinitas: tertio de illegitimitate fi
liorum: qui ex impedimento matrimonii causat: quarto de
incestu quem ex violatione sanguinitatis et affinita
tis incurrit aliquis: quinto de separatione matrimonii qui
fit ppter sanguinitatem vel affinitatem.

Ad primum sic proce
dit: videtur quod ex matrimonio consanguinei
affinitas non causat: quia ppter quod unumquodque illud ma
gis. sed mulier ducta p matrimonium non coniungit ali
cui de sanguinitate viri: nisi ratione viri. cum ergo non fi
at viro affinis: nec alicui consanguineorum viri affi
nis erit. **P**reterea: eorum qui se ab invicem separata: si
vni aliquid coniungat non oportet ppter hoc sit alii coniunctus
sanguineus iam sunt ab invicem separati: ergo non oportet quod si
aliqua mulier coniungat alicui viro: quod ppter hoc coniun
gat omnibus consanguineis eius ppter affinitatem. **P**reterea
relaciones ex aliis vnitibus inascent: sed nulla vni
tio fit in consanguineis viri: p hoc quod ille ducit uxorem
ergo non accrescit eis affinitatis relatio. **S**ed: Vir
et uxor efficiunt vna caro: si ergo vir sine carne omnibus
consanguineis suis attinet: et mulier eadem attinebit
eisdem. **P**reterea: hoc patet p auctores in littera iductas.

Alterius videtur quod affinitas non manet post mortem vi
ri in uxorem et consanguineos viri: quia cessante causa ces
sat effectus: sed causa affinitatis fuit matrimonium: quod ces
sat in morte viri: quia tunc soluit mulier a lege viri: vt
dicitur Ro. viij. ergo nec affinitas postea manet. **P**er sanguini
tatem causat affinitatem: sed sanguinitas cessat per
mortem viri ad consanguineos suos: ergo et affinitas ux
oris ad eos. **S**ed: Affinitas ex sanguinitate cau
sat. sed sanguinitas est perpetuum vinculum quod diu psona
vivunt in quibus est sanguinitas. ergo et affinitas: et ita non
soluit affinitas soluto matrimonio p mortem tertie
psona. **A**lterius videtur quod illicitus concubitus affinitatem
non causat: quia affinitas est quedam res honesta: sed res
honeste non causantur ex inhonestis: ergo ex inhonesto
concubitu non potest affinitas causari. **P**reterea
ubi est consanguinitas non potest esse affinitas: quia affini

tas est proximitas personarum ex carnali copula pueni
ens ut carens parentela. sed aliquando contingeret ad con
sanguineos: et ad seipsum esse affinitatem: si illicitus con
cubitus affinitatem causaret: sicut quando homo car
nali consanguineam suam incestuose cognoscit. ergo affi
nitas non causatur ex illicito concubitu. **P**er illicitus
cubitus est sine natura et contra naturam. sed ex
illicito concubitu contra naturam non causatur affinitas
ut iura determinant. ergo nec ex illicito concubitu sine
naturam tenent. **S**ed contra est quod adherens me
retrici unum corpus efficitur: vt patet 1. Cor. vi. sed
ex hac causa matrimonium affinitatem causabat. ergo pa
ri ratione illicitus concubitus. **P**er carnalis copu
la est causa affinitatis: vt patet per differentiam affinitatis
que talis est. Affinitas est propinquitas personarum ex
carnali copula pueniens omni carens parentela
sed carnalis copula est etiam in illicito concubitu
ergo illicitus concubitus affinitatem causat. **A**l
terius videtur quod ex sponsalibus nulla affinitas cau
sari possit: quia affinitas est perpetuum vinculum
sed sponsalia coniungunt separant: ergo non possunt esse cau
sa affinitatis. **P**er si aliquis claustrum pudoris al
cuius mulieris inuasit et aperuit: sed non puenit
ad operis consummationem non contrahit ex hoc
affinitas. sed talis magis est propinquus carnali
copule quam ille qui sponsalia contrahit. ergo ex spo
saliibus affinitas non causatur. **P**er in sponsalibus
non fit nisi quedam sponsio futurarum nuptiarum
sed aliquando fit sponsio futurarum nuptiarum quod
ex hoc non contrahitur aliqua affinitas: sicut si fi
at ante septennium: vel si aliquis habens perpetuum
vinculum impediendum tollens potentiam concubandi
alicui mulieri spondet futuram nuptiam: aut si ta
lis sponsio fiat inter personas quibus nuptie p vo
tum reddantur illicite: vel alio quocumque modo:
ergo sponsalia non possunt esse causa affinitatis.
Sed contra est quod alexander papa prohibuit mu
lierem quandam cuidam viro coniungi in matrimo
nium: quia fratri suo fuerat desponsata. sed hoc non
esset nisi p sponsalia affinitas contraheret. ergo etc.
Alterius videtur quod etiam affinitas fit causa affinitatis: quia
Julius papa dicit relicta consanguineam uxoris sue
nullam ducat uxorem: vt habetur xxv. q. iij. c. indicimus.
et in sequenti capitulo de quod due consanguineorum ux
ores vni viro aliam post alteram nubere prohibent. sed hoc
non est nisi ratione affinitatis: quia prohibetur ex coniunctio ad fi
nem: ergo affinitas est causa affinitatis. **P**er carnalis con
mixtio coniungit sicut et carnis propagatione: quia equaliter
computat gradus affinitatis et sanguinitatis. sed
sanguinitas est causa affinitatis: ergo et affinitas. **P**er quod
cumque vni et eadem se eadem sibi invicem sunt eadem. sed uxor
viri alicuius efficitur eiusdem attinet cum omnibus consanguine
is viri. ergo omnes consanguinei viri sui efficiunt vnum cum om
nibus qui attinent mulieri p affinitatem: et sic affinitas est
causa affinitatis. **S**ed si affinitas ex affinitate cau
sat aliquis qui cognouit sed duas mulieres neutra carum

posset ducere in vxore: qz fm hoc vna efficeretur alteri affinis. s; hoc falsum e. g; affinitas no causat affinitate. ¶ **S**i affinitas ex affinitate nasceret aliq; pbens cu vxore defuncti fieret affinis oibus panguineis poris viri ad q; mulier h; affinitatez sed hoc no pot ee: qz maxime fieret affinis viro o functo. g; r. ¶ **P**anguinitas e fori vinculum q; affinitas. s; panguinei vxoris no efficiunt affines panguineis viri. g; multo min' affines vxoris efficiunt eis affines: r sic ide qd pus. **R**nde dicendu ad. j. qone q; amicitia qdam nalis in coicatione nali fundat: ut. s. dictu e. nalis aut coicatio e duob' modis fm phm octauo Eth. vno mo p carnis p pagatione: alio mo p iuictione ad carnis ppagatione ordinata: vñ ipe ibide dicit q; amicitia viri ad vxore e nalis. vñ sicut psona iuncta alteri p carnis ppagationem quoddam vinculu amicitie nalis facit: ita si iungant p carnale copula: sed in h' olfert q; psona iuncta alicui p carnis ppagationem sicut fili' patri fit piceps eiusde radice r sanguinis: vñ eode gene vinculi colligat fili' panguineis p'is quo pater iungat. f. panguinitate: quia s; aliu gradu ppter maiore distantia a radice: s; psona iuncta p carnale copula n fit piceps eiusde radice sed quasi extrinsec' adiuncta: r io ex h' efficit aliud gen' vinculi qd affinitas dicit: r hoc e qd i hoc vsu dicit: Mutat nupta gen' sed generata gradum. qz. f. psona p generatione fit in eode genere attinentie s; in alio gradu: p carnale vo copulam fit in alio genere. ¶ **A**d pmu g; dicendu q; quia ca sit potior effectui: no tn o; semp q; nome idem effectui r cause puenit: qz qnq; illud qd e in effectui inuenit in ca no eode mo sed altiori: r io non puenit cause r effectui p ide nomen: neq; p eadez rone: sicut p; in oib' causis equooc agentib': r h' mo iuictio viri r vxoris e potior q; iuictio vxoris ad panguineos viri: no tn debet dici affinitas sed matrimoniu qd est vnitas quedam: sicut ho sibi ipe e ide no cosanguine. ¶ **A**d 2^m dicit q; cosanguinei sut qdamo sepati r qdamo iuncti: r rone coicatio nis accidit q; psona q; vni iungit: oib' aliq; modo iungat. sed ppi sepatione r distantia accidit q; psona que vni coiungit vno mo aliq; coniungat alio vel fm aliud gen' vel fm aliud gradu. ¶ **A**d itiu dicendu q; relatio qnq; innascit ex motu vtriusq; extremi: sicut pinitas r filiatio: r talis relatio e re alit in vtroq; qnq; vero innascit ex motu alteri' tm: r hoc ptingit duplr. vno mo qn relatio inascitur ex motu vni' sine motu alteri' vel precedere vel concomitare: sicut in creatura r creatore patz r sensibili r sensu: r scietia r scibili: r tuc relatio i vno e fm rem: r in altero fm rone tm. Alio mo qn innascit ex motu vni' sine motu alteri' tuc existente: no tn sine motu precedere: sicut eq; litas fit inter duos hoies p augmentu vni' sine hoc q; ali' tuc auget vel minuat: sed tm pus ad hac q; tatez

qua h; p aliquem motu vel mutatione puenit: r io in vtroq; extremoz talis relatio realit fundat. r s; r e de panguinitate r affinitate: qz relatio fratnitatis que innascit aliquo puero nato alicui iam puecto causat quide sine motu ipsius tuc existente: sed ex motu ipsius pcedente. f. generationis et hoc. n. accidit q; ex motu alteri' sibi nuc talis relatio innascit. S; r ex hoc q; iste descendit p generatione ppa ab eadem radice cu viro: puenit affinitas in ipso ad vxorem sine aliqua noua mutatione ipsius. ¶ **A**d secunda qonem dicendu q; relatio aliqua desinit ee duplr. vno mo ex corruptione s; b; c; alio mo ex subtractione cause: sicut similitudo ee desinit qn alit s; luum motu: vel qn qualitas q; erat causa similitudinis s; b; r ab. f. S; r aut quedam relatio nes que habent p causa actione vel passionem aut motu: ut in s' Meta. dicit: quaz quedam causant ex motu iquatu aliquid mouet actu: sic ipsa relatio que e mouetis r motu. quedam aut iniquatu habent aptitudinem ad motu: sicut motu r mobilis: r dicit r seru'. quedam aut ex hoc q; aliquid pus motu est: sicut pater r fili': no ex hoc qd e generari nuc adiuicem dicunt: sed ex hoc q; e generatum ee. aptitudo aut ad motu; etiā ipsum mouet r asit sed motu; ee ppetuu est: qz quod factu; e nu q; desinit esse factum: r io pinitas r filiatio nuq; destruant p destructione cause s; solu p corrupti onem subiecti p alterut; extremoz. Et s; r dicit du e de affinitate q; causat ex hoc q; aliqui iuncti sunt: no ex hoc q; iungunt: vñ no dirimit manetibus illis psonis int quas affinitas e pta: quavis moriat psona rone cui' pta fuit. ¶ **A**d pmu g; dicendu q; iuictio matrimonij causat affinitatez no solu fm hoc q; est actu iungi: sed fm hoc qd e prius iunctu esse. ¶ **A**d 2^m dicendu q; panguinitas no e ca pima affinitatis sed iuictio ad consanguineu no solu que e sed que fuit: r ppter hoc ratio no sequit. ¶ **A**d. iij. q. dicendu q; fm phm in octauo Eth. iuictio viri r vxoris de naturalis pncipalit' ppter plis pductione: r secundario ppter ope; coicatione: quoz pmu ptnet ad matrimoniu rone carnalis copule: sed 2^m iniquatu est qdam societas in com vita. pmu aut hoz est inuenire in qualibet carnali copula vbi e iuictio seminu qz ex tali copula pot ples pducit quia secunda desit: r io q; mrimoniū affinitate causabat fm q; erat qdam carnis iuictio etiā fornicari' r cubi' as finitate causat in qtu h; aliqd de nali cognitione ¶ **A**d pmu g; dicendu q; in fornicario r cubitu e aliqd nale qd e coe fornicatioi r mrimonio: r ex hac pte affinitate causat. aliud e ibi inordinatu p qd a mrimonio diuidit: r ex hac pte affinitas no causat: vñ affinitas semp honesta remanet quia ca sit aliquo mo inhonesta. ¶ **A**d 2^m dicendu q; n e inconuenies relationes ex opposito diuisas eidez inesse rone diuersoz: r io pot inter aliquas duas

personas esse affinitas et consanguinitas non solum per illi
 citum concubitu sed etiam per licitum sicut cum consanguineus
 meus ex parte patris duxit in uxorem consanguineam
 meam ex parte matris. unde quod dicitur in diffinitione affinita-
 tis inducta: omni carere parentela: intelligendum est
 in quantum huiusmodi. nec tamen sequitur quod aliquis consan-
 guineus sua cognoscens sibi ipsi sit affinis: quod affini-
 tas sicut et consanguinitas diuersitate requirit sicut
 et similitudo. **Ad 3^m** dicendum quod concubitus non natura
 non habet mixtionem seminis que possit esse causa genera-
 tionis: et ideo ex tali concubitu non causatur aliqua affinitas
Ad 4^m dicendum quod sicut sponsalia non habent pfe-
 ctam rationem matrimonii: sed sunt quedam preparatio ad
 matrimonium: ita ex sponsalibus non causatur affinitas
 sicut ex matrimonio: sed aliquid affinitati sile quod dicitur
 publice honestatis iusticia que impedit matrimonium
 sicut affinitas et consanguinitas et secundum eisdem gradus
 Et diffinit sic: Publice honestatis iusticia est propter
 quitas ex sponsalibus pueniens robur trabes ab ec-
 clesie institutione propter eam honestatem. ex qua patet
 ratio nominis et causa: scilicet talis propinquitas ab ecclesia
 constituta est propter honestatem. **Ad 1^m** dicendum
 quod sponsalia non sunt sui ratione sed ratione eius ad quod ordinatur
 tur causant hunc generem affinitatis: quod dicitur publice hone-
 statis iusticia: et ideo sicut matrimonium est perpetuum vin-
 culum ita et dicitur affinitatis modus. **Ad 2^m** dicendum
 quod vir et mulier efficiuntur in carnali copula
 una caro per mixtionem seminis. unde quantumcumque aliquid
 claustra pudoris inuadat vel frangat: nisi mixtio
 seminis sequatur non habet ex hoc affinitas. sed matri-
 monium affinitatem causat: non solum ratione carnalis co-
 pule sed etiam ratione societatis coniugalium: secundum quam etiam
 matrimonium naturale est. unde et affinitas habet ex ipso con-
 tractu matrimonii per verba de presenti ante carnalem copu-
 lam: et sicut etiam ex sponsalibus in quibus fit quedam
 pactio coniugalium societatis habet aliquid affinitati sile
 scilicet publice honestatis iusticia. **Ad 3^m** dicendum
 quod omnia impedimenta que faciunt sponsalia non esse spon-
 salia non permittit ex pactione nuptiarum affinitatem
 fieri. unde siue habens defectum etatis siue habens votum sole-
 ne continentie aut aliquid huiusmodi impedimentum
 sponsalia de facto habet: ex hoc non sequitur aliqua affi-
 nitas: quia sponsalia nulla sunt: nec aliquis affinita-
 tis modus. Si tamen aliquid minus: frigidus vel malefic-
 catus habens impedimentum perpetuum ante annos puber-
 tatis post septennium habet sponsalia cum adulta: ex
 tali actu habet publice honestatis iusticia: quod adhuc
 non erat in actu impedienti cum in tali etate puer frigidus
 et non frigidus quantum ad actum illum fuit equalis ipo-
 tens. **Ad 4^m** dicendum quod duplex est modus quod
 aliquid ex alio procedit: unde secundum quem procedit in simi-
 litudine speciei: sicut ex homine generatur homo. aliter secundum quem
 procedit dissimile in specie: et hic processus species est in inferi-
 orem speciem: ut patet in omnibus agentibus equo. pri-
 mus autem modus processionis quotienscumque iteret sem-
 per remanet eadem species: sicut si ex homine generetur homo

per actum generatiue virtutis: ex hoc quod generabitur
 homo: et sic deinceps. Secundus autem modus sicut in pri-
 mo facit aliam speciem: ita quotienscumque iterat aliam
 speciem facit: ut si ex puncto per motum procedit linea non
 punctum: quod punctum motus linea facit: ex linea lineariter
 mota non procedit linea sed superficies: et ex superficie cor-
 pus: et ulterius per tale modum processus aliquid esse non po-
 test. Inuenimus autem in processu attinentie duos mo-
 dos quibus vinculum huiusmodi causatur: unde per carnalis
 propagationem: et hoc facit semper eandem speciem attine-
 tie. aliter per matrimoniale coniunctionem: et hoc facit aliam
 speciem in principio: sic patet quod coniuncta matrimonialiter
 consanguinea non fit consanguinea sed affinis: unde
 si iste modus procedendi iteret: non erit affinitas sed
 aliud attinentie genus. unde persona que matrimonialiter
 affini coniungitur non est affinis sed est aliud genus affini-
 tatis quod dicitur 2^m genus. Et rursus si affini in secun-
 do genere aliquis per matrimonium coniungatur: non erit
 affinis in secundo genere sed in tertio: et in hoc versus
 supra posito ostenditur. Mutatur nuptia genus: sed gene-
 rata gradus. et hec duo genera olim erant prohibita
 propter publice honestatis iusticia magis quam propter af-
 finitatem: quod deficiunt a vera affinitate: sicut illa at-
 tinentia que ex sponsalibus habet: sed modo prohibitio
 illa cessauit: et remanet sub prohibitione solum primus
 generis affinitatis in qua est vera affinitas. **Ad 5^m** dicendum
 quod aliqui viro consanguineo uxoris sue effi-
 cit affinis in primo genere: et vxor eius in secundo: unde
 mortuo viro qui erat affinis non poterat eam ducere
 in uxorem propter 2^m affinitatis genus. sicut etiam si al-
 quis vidua in uxorem ducat: consanguineus patris vi-
 ri qui est affinis vxori in primo genere efficit affinis
 2^m viro in 2^m genere: et vxor illius consanguineus quod est affi-
 nis vxori viro huius in 2^m genere efficit affinis viro
 secundo in 3^m genere. et quod tertium genus erat prohibitum
 propter honestatem quandam magis quam propter affinita-
 tem: ideo canon dicit: Duas consanguineorum vxores
 vni viro altera post alteram nubere publice hone-
 statis iusticia prohibet. sed nunc talis prohibitio cessa-
 uit. **Ad 2^m** dicendum quod quousque carnalis coniunctio con-
 iungat: non tamen eodem genere coniunctionis. **Ad 3^m**
 dicendum quod vxor viri efficit eiusdem attinentie consan-
 guineis viri quantum ad eundem gradum: sed non quantum ad
 idem attinentie genus. Sed quod ex rationibus que in op-
 positum inducuntur videtur ostendi quod nullum vinculum
 ex affinitate causatur: ad alias rationes respondendum est: ne
 antiqua ecclesie prohibitio irrationabilis videatur. **Ad 4^m**
 dicendum quod mulier non efficit affinis in primo
 genere viro cui coniungitur carnaliter: ut ex predictis
 patet: unde contra aliam mulierem a viro eodem cognite et
 fit affinis in genere 2^m. unde nec ducetur in vxor-
 em una eorum efficit aliam affinis in 3^m genere: et ita
 duas mulieres cognititas ab eodem viro: nec etiam an-
 tiqua iura eidem successiue copulari prohibebat.
Ad 5^m dicendum quod sicut vir non est affinis vxori
 sue in primo genere: ita non efficit affinis secundo viro

eiusdem vxoris in secūdo genere: et sic rō nō pcedit. Ad scrtū dicendū q mediāte vna psona nō pūgit mibi alia nisi ex hoc q ei adiungit. vñ mediantē muliere q mibi ē affinis nulla psona fit mibi atinēs nisi que illi mulieri adiungit: qd nō pōt esse nisi p carnis ppagationē ex ipsa vel ppter cōiūctionē matrimōnialē ad eam: et vtroq; mō aliq; attinentia mediantē p̄dicta muliere fm antiq; iura mibi pueniebāt q; filius ei etia ex alio viro efficiē mibi affinis in eodem genere sed i alio gradu ut ex regula p̄us data patet. Et itez secūdū vir ei efficiē mibi etiā affinis in secūdo genere: sed p̄ sanguinei aliq; illi mulieris nō adiungit ei: sed ipsa vlt cōiungit ei sicut p̄i et matri inquantū pcedit ab eis vel p̄ncipio eorūde sicut fratrib; . vñ frat; affinis mee vel pater nō efficiē mibi affinis in aliquo genere.

Ad secundum sic proce

Ad idē q; affinitas m̄mōniū nō ipediat nihil. n. impedit m̄mōniū nisi qd ē illi d̄riū. sed affinitas nō d̄riat m̄mōniū cū sit effect; ei; . q; nō ipedit m̄mōniū. **S.** vxor efficiē p m̄mōniū res quedā viri. sed p̄ sanguinei viri defuncti succedūt in reb; ei; . q; possūt succedē in vxore ad quam tñ manet affinitas ut ostensū ē. q; affinitas nō impedit matrimōniū. **Sed** ē qd d̄ Leuit. xvij turpitudinē vxoris p̄is tui nō reuelabis. sed illa ē tñ affinis. q; affinitas impedit m̄mōniū. **Alte** rius videt q; affinitas habeat etiā p seipsa; grad; cuiuslibet. n. ppinquitatis est accipere aliq; p se gradus. sed affinitas ppinquitatis quedā ē. q; h; gradus p se sine gradib; p̄ sanguinitatis ex quib; cāt. **S.** in lra d̄ q; soboles secūde iūctiois nō potest trāsire ad p̄ortū affinitatis poris viri. s; hoc nō cēt nisi filius affinis cēt etiā affinis. q; affinitas h; p se gradus sicut p̄ sanguinitas. **Sed** h; affinitas ex p̄ sanguinitate causat. q; t oēs gradus affinitatis causant ex gradib; p̄ sanguinitatis: et sic nō h; p se aliq; gradus. **Alte** r; videt q; grad; affinitatis nō extendat sicut grad; p̄ sanguinitatis: q; vinculi affinitatis ē min; forte q; p̄ sanguinitatis cū affinitas ex p̄ sanguinitate causet in diuersitate speciei sicut a causa equiuoca: sed q̄to for; ē vinculi: tāto diutius durat p̄ sanguinitas. q; vinculi affinitatis nō durat vsq; ad tot grad; ad q̄t durat p̄ sanguinitas. **S.** ius hūanū ozimitari ius diuinū: sed fm ius diuinū aliqui grad; p̄ sanguinitatis erāt phibiti in quib; gradib; affinitas m̄mōniū nō impediēbat: sicut patet d̄ vxore fratri quā aliquis poterat ducere in vxore ipso defūcto: nō tñ sorore p̄p̄iā. q; t nūc nō oz eē phibitio equalis de affinitate et p̄ sanguinitate. **Sed** h; ex h; ipō ē aliq; mibi affinis q; meo p̄ sanguineo ē iūcta. q; i quocūq; gradu sit vir mibi p̄ sanguineo: in illo gradu erit vxor mibi affinis: et sic grad; affinitatis cō

putari debent in eodē numero sicut et grad; p̄ sanguinitatis. **R.** ideo dicendū ad p̄mā q̄onē q; affinitas p̄cedens m̄mōniū impedit d̄hendū et d̄rimittit d̄ctū eadem rōne q; et p̄ sanguinitas: sicut. n. inest necessitas quedā cohabitandi p̄ sanguineis adinuicem: ita et affinitas: et sicut ē quoddā amicitie vinculi inter p̄ sanguineos ita inē affines: s; si affinitas m̄mōniū supueniat: nō pōt ipm dirimē ut supra dictū est. **Ad** p̄mū q; dicendū q; affinitas nō d̄riat m̄mōniū ex quo causat: sed d̄riat m̄mōniū qd cū affine d̄hendū cēt inq̄tū impedit ret amicitie multiplicationē et p̄cupiscentie rep̄ssionē que p̄ matrimōniū querunt. **Ad** 2^m dicendū q; res possessa a viro nō efficiunt aliq; vñ cū ipso viro: sicut vxor efficiē vna caro cū ipso. vnde sicut p̄ sanguinitas impedit iūctioē ad vxor: ita ad vxorem viri. **Ad** secūdā q̄onē dicendū q; res nō diuidit diuisione p se: nisi rōne illi; qd p̄petit sibi fm suū gen;: sic animal p̄ rōnale et irrōnale: nō aut p̄ albū et nigrū. Carnis aut; ppagatio p se ppatur ad p̄ sanguinitatē: q; ex ea imediate p̄ sanguinitatis vinculi d̄hibet: sed ad affinitatē nō pp̄at nisi mediantē p̄ sanguinitate q; ē causa ei; . vñ cū grad; attinentie p ppagationē carnis distinguat: distinctio gradū p se et imediate p̄petit p̄ sanguinitati: s; af finitati mediantē p̄ sanguinitate: et iō ad inueniendum gradus affinitatis ē regula generalis: q; q̄to gradu p̄ sanguinitatis attinet mibi vir toto gradu affinitatis attinet mibi vxor. **Ad** p̄mū q; dicendum q; gradus in ppinquitate attinentie nō possūt accipi nisi fm ascensum et descensum ppagationis ad quā nō pp̄atur affinitas nisi mediantē cōsanguinitate: et iō nō habet affinitas gradus p se s; sumptos iuxta gradus p̄ sanguinitatis. **Ad** secūdū dicendū q; filius affinis mee ex alio m̄mōniū nō p se loquendo sed quasi p accēs dicebat antiquitus affinis. vñ prohibebat a m̄mōniū magis ppter publice honestatis iusticiā q; ppter affinitatē et ppter hoc etiā illa phibitio nō ē reuocata. **Ad** tertiā. q. dicendū q; ex quo grad; affinitatis sumit iuxta gradus p̄ sanguinitatis: oportet q; tot sint gradus affinitatis q̄t sūt gradus p̄ sanguinitatis: sed tñ quia affinitas ē min; vinculi q; p̄ sanguinitas: facilius ē olim et nūc dispensatio fit in remotis gradib; affinitatis q; in remotis gradib; p̄ sanguinitatis. **Ad** p̄mū q; dicendū q; illa minoritas vinculi affinitatis respectu p̄ sanguinitat; facit varietatem in genere attinentie: nō in gradib;: et iō ratio illa nō est ad p̄positū. **Ad** 2^m dicendū q; frater nō poterat accipere vxorem fratris sui d̄sū cti nisi in casu: quādo. s. mouebat sine prole: ut scitaret semen fratri suo quod tūc requirebat: q; n̄ per ppagationē carnis cultus religionis multiplicabat quod nūc locū nō habet: et sic patet q; non ducebat eam in vxore q̄si gerens p̄p̄iā psonā: sed q̄si suppleta defectū fratris sui.

Ad tertium sic proce

Ad tertium sic proceditur: videtur quod filij qui nascuntur extra verum matrimonium non sunt illegitimi: quia secundum legem nature naturam legitimum filium dicitur. sed quilibet filius nascitur secundum legem ad naturam nature que est fortissima. et quilibet filius est legitimus. **¶** Sed contra dicitur quod legitimum filium est quod est de legitimo matrimonio naturam vel de eo quod in facie ecclesie legitimum reputatur. sed contingit quod aliquod matrimonium reputatur legitimum in facie ecclesie quod habet impedimentum ne sit verum matrimonium: et tamen a phibitionibus in facie ecclesie scilicet: et si occulte nubatur et impedimentum nesciant legitimum vel in facie ecclesie: ex quo per ecclesiam non phibetur. et filij extra verum matrimonium nati non sunt illegitimi. **¶** Sed contra dicitur illegitimum dicitur quod est contra legem. sed illi qui nascuntur extra matrimonium nascuntur contra legem. et sunt illegitimi. **¶** Alteri dicitur quod illegitimi filij non debeant ex hoc aliquod damnum reportare: quia filius non debet puniri pro peccato patris: ut pater pro sententia domini Esai. xviii. sed quod iste nascatur ex illicito coitu non est peccatum proprium sed patris. et ex hoc non debet aliquod damnum incurere. **¶** Sed iusticia humana est exemplata a divina. sed de equitate largitur bona naturalia legitimis et illegitimis filiis. et secundum iura humana filij illegitimi debent legitimis equipari. **¶** Sed contra dicitur quod dicitur bene xxx. quod Abrahama dedit omnia bona sua Isaac: et filij concubinarum largitur et munera: et tamen illi non erant ex illicito coitu nati. et merito magis debent illi que ex illicito coitu nascuntur hoc damnum reportare quod non succedat in bonis patris. **¶** Alteri dicitur quod filius illegitimus non possit legitimari. quod tamen distat legitimum ab illegitimo: tamen e converso illegitimum a legitimo. sed legitimum nunquam fit illegitimus. et nec illegitimum legitimum. **¶** Sed contra dicitur quod coitus illegitimus causat illegitimum filium. sed coitus illegitimus nunquam fit legitimus. et nec filius illegitimus legitimari potest. **¶** Sed contra dicitur quod per legem inducitur per legem revocari potest. sed illegitimitas filiorum est per legem positiva inducta. et potest filius illegitimus legitimari ab eo qui habet auctoritatem legis. **¶** Unde dicitur ad primam questionem quod quadruplex est status filiorum. Quidam sunt naturales et legitimi: sic qui nascuntur ex legitimo matrimonio. Quidam naturales et non legitimi: ut filij qui nascuntur ex simplici fornicatione. Quidam legitimi et non naturales sicut filij adoptivi. Quidam nec legitimi nec naturales. sicut spurij nati de adulterio vel de stupro. tales non nascuntur et contra legem positiva: et expressse contra legem nature: et sic procedendum est quosdam filios esse illegitimos. **¶** Ad primum ergo dicitur quod quis illi qui nascuntur ex illicito coitu nascuntur secundum naturam que coitus est hominis et alij animalium: tamen nascuntur contra legem nature que est propria hominibus: quia fornicatio et adulterium et huiusmodi sunt contra legem nature: et ideo tales secundum nullam legem sunt legitimi. **¶** Ad secundum dicitur quod ignorantia excusat illicitum coitum a peccato: nisi sit affectata. unde illi qui conveniunt bona fide in facie ecclesie quis sit impedimentum dum tamen ignorat: non peccat: nec

filij sunt illegitimi. si autem sciant quodis ecclesia sustineat que ignorat impedimentum non excusant a peccato: nec filij ab illegitimitate. si autem nesciant et in occulto habent non excusant: quia talis ignorantia videtur affectata. **¶** Ad secundam questionem dicitur quod aliquis dicitur damnum incurere dupliciter. Uno modo ex hoc quod ei subtrahatur quod erat ei debitum: et sic filij illegitimi nullum damnum incurrit. Alio modo per hoc quod ei aliquid non est debitum: quod alias potest ei esse debitum: et sic filij illegitimi damnum incurrit dupliciter. Unum quod non admittit ad actus legitimos: sicut ad officia vel dignitates que requirunt quandam honestatem in illis qui hoc exercent. Aliud damnum incurrit quod non succedunt in hereditate patris: sed tamen naturales filij succedere possunt in scripta parte tamen: spurij autem in nulla parte: quibus ex iure naturali parentes eis in necessariis providere teneant. unde pertinet ad sollicitudinem episcopi ut utrumque parentum cogat ad hoc quod eis provideant. **¶** Ad primum ergo dicitur quod incurere damnum hoc est non esse pena: et ideo non dicitur quod sit pena alicui quod non succedit in regno. aliquid per hoc quod non est filius regis: et similiter non est pena quod alicui non est legitimum non debent ea que sunt legitimorum filiorum. **¶** Ad secundum dicitur quod coitus illegitimus non est contra legem in quantum est actus generative virtutis: sed in quantum ex prava voluntate procedit: et ideo filij illegitimi non incurrit damnum in his que acquirunt per naturam originem: sed in his que per voluntatem sunt vel possident. **¶** Ad tertiam questionem dicitur quod filij illegitimi potest legitimari non ut fiat de legitimo coitu naturam: quia coitus ille transiit et nunquam potest fieri legitimum: ex quo semel fuit illegitimum: sed dicitur legitimari in quantum damna que filij illegitimi incurrit subtrahuntur per legis auctoritatem. Et sunt sex modi legitimandi. duo secundum canones. scilicet cum quis ducit in uxorem illam ex qua filij illegitimi generantur si non fuit adulterium: et per spalem indulgentiam et dispensationem domini pape. Quatuor autem alij modi sunt secundum leges. primum est si pater filium naturam curie impatoris offert. ex hoc non ipso legitimat. propter curie honestatem. Secundum est si pater testamento noiet cum legitimum heredem: et filij postmodum testamentum impatoris offerat. Tertium est si nullus sit filius legitimus: et ipsemet filij scilicet principis offerat. Quartum est si pater in publico instrumento vel cum trium testium subscriptione cum legitimum nominet et adiciet naturam. **¶** Ad primum ergo dicitur quod alicui potest sine iniusticia gratia fieri: sed non potest aliquis damnificari nisi pro culpa: et ideo magis potest illegitimus fieri legitimus quod e converso: et si non aliquis legitimum prius hereditate per culpa: non tamen dicitur illegitimus filius: quia generationem legitimam habuit. **¶** Ad secundum dicitur quod actus illegitimus habet defectum intra se inseparabilem quo legi opponitur: et ideo non potest fieri legitimus: nec est simile de filio illegitimo qui non habet huiusmodi defectum.

Ad quartum sic pro

cedit: videt qd incestus nō differat specie ab alijs speciebus luxurie q̄s mgr in lra tangit. mā. n. non diuersificat specie. sed ea que mgr in lra cūnerat nō differit nisi penes materiā. q̄ n̄ sūt diuerse species peccati. ¶ **Col. iij.** sup illud: fornicatio autem rē dicit glo. qd fornicatio ē ois ꝑcubitꝑ ꝑter legitimū. sed incestus ē huiusmōi. q̄ ē fornicatio: et ita nō diuidit specie a fornicatione. ¶ Sed ꝑ virtutes et vicia distinguūt specie penes obiecta. s; illa que hic ponūt diuersificanē ꝑ obiecta. q̄ differēt specie. ¶ **Uterꝑ** videt qd diuidat spēs luxurie incōuenient: quia ap̄s Eph. iij. videt tm̄ duas spēs ponere: vbi dicit: fornicatio et ois imūdiā nō nominet in vobis. ¶ **ad Col. ponunt. iij.** spēs. s. fornicatio: imūdiā: ꝑcupiscentia: libido. ¶ **ad Sal. ponūt alie spēs. iij.** s. fornicatio: imūdiā impudiciā: luxuria. q̄ cū ipse ꝑtermittat has species. videt insufficienter diuidere. ¶ **maximū** peccatū in genere luxurie ē ꝑctm̄ ꝑ naturā. sed de illo nullā facit mentionē. q̄ videt insufficienter. ¶ **plus** distat vidua a meretrice q̄ vgo a vidua. sed luxuria q̄ ꝑmittit cū v̄gine distinguūt ab illa que ꝑmittit cū vidua. q̄ illā que ꝑmittit cū vidua deberet distinguere ab illa que ꝑmittit cū meretrice. ¶ **Judo.** dicit qd stupꝑ ē virginū illicita defloratio. q̄n. s. pactio ꝑiugalē nō ꝑcessit. sed hoc est etiā in rapto. q̄ rapto nō dicit ꝑ stupꝑ distinguūt. ¶ **intꝑ** spēs luxurie nominat etiā sacrilegiū: qd ꝑmittit cū aliquis violat mulierē deo ꝑsecrata: vel cū qua habet sp̄nalem cognationē. q̄ cū hoc ꝑtermittat videt insufficienter. ¶ **Uterꝑ** v̄ qd male ordinet ista vicia: qd nobilitat est castitas v̄ginalis q̄ cōiugalit. sed adulteriū ē ꝑ castitatem ꝑiugalē: stupꝑ autē v̄ v̄ginalē. q̄ stupꝑ est grauius peccatū: et sic deberet ꝑponi adulterio. ¶ **Nulla** dispensatione fieri potꝑ qd aliquis licite ꝑcūbat cū illa cū q̄ cōmittit adulteriū. potest autē fieri ꝑ aliquā dispensationē qd aliquis licite ꝑcūbat cū illa cū qua ꝑmittit incestū: sicut ꝑ dispensationē potest accipere vxorem ꝑ sanguineā in q̄rto: cū qua erat ꝑus incestus q̄ adulteriū ē grauius peccatū q̄ incestus: et sic nō deberet ꝑtermitti. ¶ **ad puellā q̄ rapit** potest esse matrimonii q̄n nō sit violentia ipsi sed parētibꝑ sed ad illā que ꝑ incestū violat nō potest esse m̄rimoniū. q̄ incestus ē grauiꝑ peccatū q̄ raptus: et sic v̄ qd male ordinet. ¶ **ideo** dicendū ad ꝑmā q̄nēz qd sicut. s. ois. xvi. dicitur ē: circūstantia peccatum in aliud genꝑ mutat quādo alterꝑ generis peccati deformitatē addit: et fm̄ hoc isti luxurie modi q̄ hic ponūt differūt specie: qd fornicatio nō imponat quātū ē de se aliā diffōmitatē nisi que ad genus luxurie ꝑtinet: est. n. soluti cū soluta. et dicit fornicatio a fornice: qd iuxta forniceas. l. arcus triū phaleas et in alijs locis vbi homines ꝑueniebāt cōgregabant meretrices et ibi polluebant. sed stupꝑ quod est illicita v̄ginū defloratio addit aliam de-

formitatem. s. dānificationē mulieris violatē q̄ n̄ est ita apta ad nubendū sicut ante. et hec dānificatio etiā ꝑ se sp̄alem legis ꝑhibitionē h̄z. sicut etiāz adulteriū qd est alterius thori violatio: addit sp̄alem deformitatem alterꝑ generis que ē ex vsu rei alieni illicito: qd ꝑtinet ad genꝑ iniusticie. sicut etiāz incestus qui est ꝑ sanguineaz vel affiniū abusus ab incendio nomē habens: vel a ꝑuatione castitatis quasi anthonomatice: qd castitatē violat in illi qui maximo federe ꝑiungunt: addit sp̄alem deformitatem. s. n̄alis federis violationē. sicut etiāz raptus qui ꝑmittit ex hoc qd puella a domo ꝑris violentē abducit ut corrupta in m̄rimoniū habeat siue vis puelle seu parentibꝑ illata ꝑstiterit: patet qd alterꝑ generis deformitatem addit. s. violentia: quam lex in quacūq; re ꝑhibet: et sic ꝑs qd sūt diuerse species peccatorꝑ. vñ etiā circūstantie quibꝑ diuersificanē nō sūt in ꝑfessione omittēde. ¶ **Ad ꝑmūz** qd dicendum qd materialis diuersitas in ꝑposito h̄z secum annexaz formale diuersitatem obiecti: et tō sequit diuersitas in specie. ¶ **Ad secundū** dicendum qd illa spēs luxurie que nō addit aliquā sp̄alem deformitatem alterꝑ generis retinet sibi nomen cōmune: nec diuidit ꝑ alias spēs nisi fm̄ qd accipit cū ꝑcisione illoꝑ que per alias species addunt. ¶ **Ad secundā q̄nē** dicendū qd spēs luxurie distinguūt: ꝑmō ꝑ ꝑcubitū fm̄ n̄az: et ꝑ n̄az sed quia luxuria ꝑ naturā innoābilis ē relinquit. Si autē sit ꝑctm̄ in ꝑcubitū fm̄ naturā: tūc aut nō addit aliquā deformitatem super luxurie genus: et sic est fornicatio: aut addit: et hoc duplꝑ: qd vel ꝑtum ad modū agendi: et sic est raptus qui violentiam imponat: vel ex ꝑditione eius cū qua luxuria ꝑmittit: et hec ꝑditio vel est ipsius absolute sic v̄ginitas et sic est stupꝑ: vel ē ipsius in ordine ad alterꝑ: et hoc vel ad cōcubentē cū ea sicut ē ꝑditio affinitatis vel ꝑ sanguinitatis: et sic est incestus: vel ad aliū aliquē sicut ē m̄rimoniū: et sic ē adulteriū. ¶ **Ad ꝑmā qd dicendū** qd immūdiā ponit ꝑ ois luxurie specie que addit deformitatem speciale supra genus luxurie: et sic cōꝑrehendit alias quatuor species. ¶ **Ad secundū** dicendū qd ille quatuor differentie sic distinguūt: qd vel ē fm̄ naturā: et sic ponit fornicatio quātū ad actū exteriorē: cōcupiscentia quātū ad actū interiorē. vel ꝑ naturāz et sic est immūdiā quātū ad actū exteriorē: libido quātū ad actū interiorē que intensiones cōcupiscentie imponat. ¶ **Ad 3m̄** dicendū qd i ill quatuor fornicatio ꝑtinet ad ꝑcubitū soluti cū soluta: impudiciā ꝑprehendit adulteriū et incestū sicut immūdiā ꝑtinet species ꝑtra naturā: luxuria autē referit ad actus interiores. ¶ **Ad 4m̄** dicendum qd magister determinat hic de istis speciebus fm̄ qd habent ordinē ad affinitatē et ꝑ sanguinitatem. et quia ex cō: ubi nō n̄am nō sequit affinitas ideo ꝑtermittit spēs innāles: et qd talis luxuria

nō est hūana sed bestialis: ut dī in 7° Etbi. ¶ Ad
 quintū dicendū q̄ ygo ex hoc q̄ deflorat aliquod
 dānū incurrit: p̄ter dānū castitatis: q̄ reddit min^o
 apra ad matrimoniu sequēs: nō aut vidua sic nec
 meretrix: 7 iō nō est filis rō. ¶ Ad sextū dicendū
 q̄ rapt^o supra stupz addit spālē deformitatē scilicet
 cet violentiā 7 eductionē de domo p̄ris: 7 ideo dī
 stincta spēs ponit a stupro. ¶ Ad 7^m dicendū q̄
 sacrilegiū illud reducitur ad spēs de quib^o hic fit mē
 tio: quia violatio habentis votū continentie reducitur
 ad stupz vel magis ad adulteriū in q̄tū ē deo
 desponsata: sed illud qd̄ p̄mittit cū ea que ē coniun
 cta cognatione spiritali reducitur ad incestū. ¶ Ad
 tertiā. q. dicendū q̄ fm hoc aliquis p̄cubū ē ma
 gis peccatū fm q̄ magis distat a m̄rimoniāli con
 cubitu. inter spēs autē hic enumeratas aliq̄ distat
 a m̄rimonio 7 q̄tū ad cēntiam m̄rimoniū: 7 q̄tū
 ad causam que ē p̄sens. s. rapt^o: 7 iō ē maximuz
 peccatū inter illa que hic enumerant. alie vō di
 stant a m̄rimonio q̄tū ad essentiā tm̄: sed hoc est
 duplici: q̄ illa cuz qua p̄cubū: vel nō est m̄rimo
 niō coniuncta: sed potest m̄rimonio coniungi: vel nec
 est coniuncta nec potest coniungi: 7 hoc magis
 distat. Si aut p̄mo modo: aut p̄ p̄cubitum p̄stat
 aliqd̄ impedimētū sequenti m̄rimonio: aut non.
 p̄mu. n. magis distat. si aut nō p̄t m̄rimonio cō
 iungi: vel nō p̄t aliqua cōditiōe extante: vel nō
 p̄t simplr in p̄petuuz: 7 hoc magis distat. 7 fm
 hoc p̄z q̄ fornicatio simplex ē minimū p̄ctm̄ iter
 ista: q̄ illi cū qua p̄cumbit nullum nouū impedi
 mētuz respectu sequētis m̄rimoniū infer: 7 post
 hoc ē stuprum p̄ qd̄ inferit impedimētū mulierī: vt
 nō illa facile postmodū nubere possit: 7 p̄ hoc ē
 adulteriū qd̄ est p̄cubitus ad illā q̄ nō p̄t duci in
 vxozes dū vir eius viuit: 7 p̄ hoc est ē incestus qui
 p̄mittit cuz illa que simplr vxoz: eē nō potest: 7 p̄
 hoc ē raptus q̄ m̄rimonio p̄trariat: nō soluz quā
 tum ad cēntiam s̄ etiā quātū ad cām: 7 hec ē or
 do eoz fm genus suū p̄siderato: tm̄ potest q̄nq̄
 hic ordo variari fm diuersas circūstātiās: oīuz tm̄
 hoz grauius ē p̄ctm̄ p̄tra nām. ¶ Ad p̄mū q̄ dō
 q̄ adulteriū nō soluz ē p̄ctm̄ q̄ est p̄tra castitatez:
 sed q̄ est p̄ ius diuinū qd̄ habet vir i vxozem.
 Ad 2^m dōm q̄ q̄uis nō possit dispensari q̄ aliqd̄
 ducat in vxozē illā cum qua p̄mittit adulteriū vi
 uente viro: tm̄ aliquo casu p̄tingēte p̄t eā in vxoz
 rem ducere absq̄ dispensatione. s. p̄ mortem viri:
 q̄ adulteriū p̄mu. nō dirimit m̄rimoniū contra
 ctuz nisi i aliquo casu: vt p̄us dicitur est. ¶ Ad 3^m
 dōm q̄ q̄uis possit postmodū duci in m̄rimoniū
 p̄sentiente puella 7 parentib^o: tm̄ quātuz ad p̄ns p̄
 tinet maxime a m̄rimonio distat vt ex dictis p̄z.

¶ Quintū sic proce
 dit: Videt q̄ coniugium qd̄ inter affines vel
 p̄sanguineos ē p̄tracuz: nō semp sit p̄ diuortū di

rimendū: q̄ quos coniungit de homo separe nō de
 bet. cū ergo deus facere intelligat qd̄ ecclia facit q̄
 q̄nq̄ tales ignozant coniungit videt q̄ si postmoduz
 in noticiāz ventāt nō sūt sepandi. ¶ S. fauorabi
 lius ē vinculu m̄rimoniū q̄ dominiū. s̄ hō p̄ longi
 tps p̄scriptiōem acquirit dñiuz in re cui nō erat
 dñs. s̄ p̄ diuortuitatem tps m̄rimoniūz ratificat:
 etiā si p̄us ratū nō sūt. ¶ S. de similib^o simile est
 iudiciū. s̄ si m̄rimoniūz esset dirimēduz p̄pter cō
 sanguinitatez tūc in casu illo q̄n duo fres habent
 duas sorozes in vxozes: si vn^o sepat p̄pter p̄sangu
 nitatez 7 aliū separi deberet pari rone qd̄ nō vi
 detur. s̄ m̄rimoniūz nō ē sepandū p̄pter p̄sangu
 nitatez vel affinitatez. ¶ Sed p̄tra. p̄sanguinitas
 7 affinitas impediūt p̄trahendū 7 dirimēduz
 s̄ si probat p̄sanguinitas vel affinitas sepandi sūt
 si de facto p̄traxerint. ¶ Alter^o videt q̄ ad sepati
 onem m̄rimoniū qd̄ ē inter affines 7 p̄sanguineos
 p̄ctū: nō sit p̄cedendū p̄ viā accusationis: q̄ accu
 sationē inscriptio p̄cedit: q̄ aliquis se ad talionez
 obligat: si in p̄batione defecerit. sed hec nō requi
 runt q̄n agit de m̄rimoniū sepatione. s̄ accusatio
 ibi locū nō habet. ¶ S. in cā m̄rimoniū audiunt
 solū p̄pinq̄: ut in lra dī. sed in accusationib^o au
 diunt etiā extranei. s̄ in causa sepationis m̄rimo
 niū nō agit p̄ viam accusationis. ¶ S. si m̄rimo
 niū accusari deberet: tūc p̄cipue hoc eēt faciēdu
 q̄n min^o difficile ē qd̄ sepe. sed hoc ē q̄n sūt tānuz
 sponsalia p̄tracuz: tūc aut nō accusat m̄rimoniū. s̄
 nūq̄ decetero debet fieri accusatio. ¶ S. ad ac
 cusandū nō p̄cludit alicui via p̄ hoc q̄ nō statz
 accusat: sed hoc fit in m̄rimonio: quia si primo ta
 cuit q̄n m̄rimoniū p̄hebat nō p̄t postea m̄rimo
 niū accusare quasi suspect^o. s̄ rē. ¶ Sed p̄: oē illi
 citū p̄t accusari. sed m̄rimoniū affiniū vel p̄san
 guineoz ē illicitū. s̄ de eo p̄t eē accusatio. ¶ Al
 ter^o videt q̄ in tali causa nō sit p̄cedendū p̄ testes
 sicut in alijs causis: quia in alijs causis adducunt
 ad testificadū quicūq̄ sūt oī exceptiōe maiores.
 sed hic nō admittūt extranei q̄uis sint oī excepti
 one maiores. s̄ rē. ¶ S. testes suspecti de priuato
 odio vel amore a testimonio repellunt. sed maxie
 possunt p̄pinq̄ esse suspecti de amore respectu
 vnūz partē: 7 odio ad partē alterā. s̄ nō ē audiē
 dum eoz testimoniu. ¶ S. matrimoniu ē fauo
 rabilius q̄ alie cause in quib^o de reb^o pure corpo
 ralibus agit. sed in illis nō p̄t esse idēz accusator
 7 testis. s̄ nec in matrimonio: 7 ita videt q̄ nō cō
 uenienter in ista causa per testes procedat. ¶ S̄
 p̄: testes inducunt in causis ut super his de quib^o
 dubitat fiat iudici fides. sed ita faciēda est iudici
 fides in causa ista sicut in alijs causis: quia nō de
 bet precipitare sententiā de eo qd̄ nō p̄stat. s̄ pro
 cedendū ē hic ex testibus sicut in alijs causis. ¶ R̄
 deo dicendū ad p̄mā gōnē q̄ cū oīs p̄cubū p̄ter
 legitimū matrimoniu sit peccatū mortale: qd̄ ec

desia oibus modis impedire conat: ad ipsa p̄tinet
 eos inter quos nō potest esse v̄z m̄rimoniū sepa
 re: 7 p̄cipue p̄sanguineos 7 affines qui sine ince
 stu p̄here nō possūt carnalit. ¶ Ad p̄mū q̄ dicen
 dum q̄ q̄uis ecclesia dono 7 auctoritate oīna ful
 ciatur: tñ inq̄tū est hominū p̄gregatio aliq̄id ex
 defectu hūano in actib⁹ eius puenit qd nō ē diuī
 nū: 7 iō illa p̄iūctio que fit in facie ecclesie impedi
 mentiū igno:antis nō habet inseparabilitatē ex au
 ctoritate diuina: sed ē p̄ auctoritatē diuinā errore
 hūano inductā que excusat a peccato cū sit error
 facti q̄ diu manet: 7 p̄pter hoc qñ ipedimētū ad
 notitiā ecclesie venit: debet p̄dictā p̄iūctioēz sepa
 re. ¶ Ad 2^m dicendū q̄ illa que sine peccato eē nō
 possūt: nulla p̄scriptione firman: qz ut Innocen
 tius dicit: Diuinitas t̄pis nō minuit peccatuz sed
 auget: nec ad hoc facit aliqd fauor: m̄rimoniū: qd
 inter illegitimas p̄sonas eē nō poterat. ¶ A t̄tū
 dōm q̄ res inter alios acta alij nō p̄iudicat in fo
 ro p̄tentioso. vnde q̄uis vn⁹ frater repellat a m̄ri
 monio vnus solo: ex cā p̄sanguinitatis: nō p̄p̄
 hoc sepat ecclesia aliud m̄rimoniū: qd nō accu
 satur: sed in foro p̄scientie nō oportet q̄ semper
 obliget ad hoc alius frater ad dimittendū vxorē
 suam: qz frequēt tales accusationes ex malivolē
 tia procedūt: 7 per falsos testes p̄bant. vñ nō oꝝ
 q̄ p̄scientiā suā informet ex his que sūt circa aliq̄
 m̄rimoniū facta. sed distinguēdū videt in hoc: qz
 aut habet certam scientiā de impedimēto matri
 monij: aut opinōē: aut neutz. si p̄mo mō: nec ex
 igere nec reddere debitiū debet. Si secūdo oꝝ red
 dere sed nō exigere. Si tertio p̄t 7 reddē 7 exigē
 ¶ Ad secūdā. q. dicendū q̄ accusatio ad hoc ē in
 stituta ne aliquis sustineat quasi inocēs qui culpā
 habet sicut aut ex ignorantia facti p̄tingit q̄ ali
 quis hō reputat inocens qui in culpa ē: ita ex ignō
 tia alicui⁹ circūstantie p̄tingit q̄ aliquod factum
 p̄putat licitū qd illicitū ē: 7 iō sicut hō accusat qñ
 qz ita 7 factū ipsū accusari p̄t: 7 sic m̄rimonium
 excusat qñ p̄pter ignōtiā impedimētū estimat le
 gitimū qd est illegitimū. ¶ Ad p̄mū q̄ dicendū
 q̄ obligatio ad penā talionis habet locū: qñ accu
 sat p̄sona de crimine quia tūc agit ad p̄uentionēz
 ei⁹: sed qñ accusat factū: tūc nō agit ad penā facien
 tis: sed ad impediendū hoc qd ē illicitū: 7 iō i ma
 trimonio accusator: nō se obligat ad aliquā penā
 sed talis accusatio p̄t 7 v̄bo 7 scripto fieri: ita q̄
 exp̄mat 7 p̄sona accusans m̄rimoniū qd accusat:
 7 impedimētū p̄p̄ qd accusat. ¶ Ad 2^m dō q̄
 extranei nō possūt scire p̄sanguinitatē: nisi p̄ con
 sanguineos de quib⁹ p̄babilē ē q̄ sciant. vñ quā
 do ipsi tacēt suspicio habet p̄ extraneū: qz ex ma
 liuolentia p̄cedat nisi p̄ p̄sanguineos p̄bare volu
 erit: vñ repellit ab accusatione qñ sūt p̄sanguinei
 qui tacēt 7 p̄ q̄s p̄bare nō p̄t. I3 p̄sanguinei q̄tū
 cūqz sint p̄p̄inqui nō repellunt ab accusatiōē qñ

accusat m̄rimoniū p̄pter aliq̄d impedimentuz p̄
 petuū quod impedit p̄hendū 7 dirimit p̄ctū: sed
 qñ accusat ex hoc q̄ dicit nō fuisse p̄tractū: tunc
 parentes tanq̄ suspecti sūt repellendi nisi ex par
 te illius qui ē inferior dignitate 7 diuinit⁹ de quib⁹
 p̄babilē estimari p̄t q̄ libentē vellent q̄ m̄rimo
 niū stare. ¶ Ad tertiu⁹ dicendū q̄ cū m̄rimoniū
 nondū est p̄tractū sed sponsalia tñ nō p̄t accu
 sari: qz nō accusat qd nō est: sed potest denūciari
 impedimentū ne matrimonij p̄batur. ¶ Ad q̄r
 tū dicendū q̄ ille qui p̄mo tacuit qñqz auditur po
 stea si velit m̄rimoniū accusare: qñqz repellit: qd
 patet ex decretali que sic dicit: Si post p̄ctū m̄ri
 monij aliquis apparet accusator cū nō p̄dierit i
 publicum qñ fm̄ p̄suetudinez in eccl̄ijs edebatur
 vtrū vox sue debeat accusationis admitti: merito
 queri p̄t. Sup̄ q̄ iñdem: q̄ si tpe denūciationis
 p̄missis is qui iam p̄iūctus impedit extra diocēsi
 existebat vel alias denūciatio ad ei⁹ nō potuit no
 titias puenire: ut puta si nimie infirmitatis feruo
 re laborans sane mentis patiebatur exiliū. vel in an
 nis erat tam teneris cōstitut⁹ q̄ ad p̄prehensionēz
 talij eius etas sufficere nō valebat: seu alia causa
 legitima fuerit impedit⁹: eius accusatio debet au
 diri: alioquin tanq̄ suspect⁹ eēt. p̄culdubio repe
 ledus: nisi iuramēto firmauerit qd post didicerit
 ea q̄ obiecit 7 ad hō ex malicia nō p̄cedat. ¶ Ad. iij.
 q. dō q̄ in hac causa oꝝ q̄ p̄ testes veritas patefiat
 sicut 7 in alijs: tñ vt iuriste dicit in hac cā multa
 sp̄alia inueniūt. s. q̄ idem p̄t eē accusator 7 testis
 7 q̄ nō iurat de calumnia cū sit quasi causa sp̄ia
 lis: 7 q̄ p̄sanguinei admittūtur ad testificandū: 7
 q̄ nō obseruat oīno ordo iudicarius: qz talē denū
 ciatione facta p̄tumax p̄t excōdicari lite nō p̄resta
 ta: 7 valet hoc testimonij de auditu: 7 p̄ publica
 tionē testium testes possūt induci: 7 hoc totum est
 vt p̄ctū impediāt qd in tali p̄iūctioē eē p̄t. 7 p̄
 hoc p̄ solutio ab obiecta. ¶ Ad etiā nō est p̄e
 terminēduz 7c. totū est abrogatuz p̄ noua iura: s3
 etiā grad⁹ p̄sanguinitatē 7 affinitatē sūt restricti v̄
 qz ad graduz quartū. ¶ Et ē sciendū q̄ eccl̄ia 7c.
 Sciendum q̄ cū eccl̄ia non intendat p̄uare ali
 quem iure suo si decepta p̄ falsos testes sepauerit
 matrimonij altera p̄sonaruz expoliata vi: iuste
 debet ei fieri restitutio: etiā si altera votuz emisit
 set religionis: ita tñ q̄ ei nō liceret p̄tere debitum
 sed soluz reddere. quādo autēz mulier ad r̄inte
 grationem m̄rimoniū agit: distinguendū est: qz
 si agit petitorio: vt scilicet ei det aliquis vir: quia
 cum ea cōtraxit antē q̄ fiat restitutio tractabitur
 de exceptione ex parte mariti p̄posita. si autē agat
 possessorio primo restituendus est sibi vir q̄ exce
 ptio p̄dicta tractetur: 7 eadez ratio est si vir agat
 Sed excipiunt ab vtroqz cōmuniter quicqz casus
 Primus est quādo vir excipiendo p̄ponit publi
 cam fornicatiōem vxoris. Secundus qñ p̄ponit

gradū sanguinitatis iure diuino phibitū: tamē si differat. o. fieri restitutionē p sententiā: s. ille n̄ tenebit reddere debitū si habeat p̄sciam de p̄san- guinitate predicta. Tertū si obijciat exceptio rei p̄iudicate a q̄ nō est appellatio. Quartū q̄n̄ ē tāta seuitia viri q̄ nō p̄t sufficiens cautio adhibēi pura q̄ vir p̄sequit vxorē odio capitali. Quintus ē q̄n̄ ille qui agit spoliāuit alium sine causa.

Distinctio. XXXXII.

M Am de spiritu
ali' cognatione rē. Postq̄ d̄ter- minauit magister de carnalis p̄p̄nuitatis ipedimēto: hic determinat de impedimento spiritualis p̄p̄nuitatis. Et diuidit in p̄ces duas In p̄ma oñdit quō spūalis cognatio matrimonii impedit. In secūda inquit vtz secunde nuptie sint licite: ibi Sciendū ē q̄ nō solū rē. Prima in duas. In p̄ma distinguit p̄p̄nuitatē spūalē a carnalib': de quib' .s. actū ē. In secūda p̄sequit de p̄p̄nuitate spūali: ibi Spirituales filij rē. Et hec p̄ diuidit in duas. In p̄ma oñdit vñ spūalis p̄p̄nuitas q̄bat. In secūda oñdit quō m̄rimoniū ipedit ibi Qd̄ at̄ p̄pat̄ vel cōiter rē. Et hec in duas. In p̄ma oñdit quō impedit m̄rimoniū p̄p̄nuitas spūalis quā aliqua p̄sona directe p̄bit q̄ assilatur p̄sanguinitati. In 2ª quō impedit m̄rimoniū il- la que indirecte ex vxore in vitz redūdat p̄ modū cuiusdā affinitatis vel e. ibi Solet etiā q̄ri rē. Prima i duas. In p̄ma oñdit q̄n̄ spūalis cognatō impedit m̄rimoniū inter p̄patrē spūalē 7 matrē n̄lem: aut ecōuerso. In 2ª oñdit q̄n̄ m̄rimoniū impedit m̄ filios spūales 7 nāles: ibi Qd̄ autēz spūales vel adoptiui rē. Prima in duas. In p̄ma oñdit q̄n̄ spūalis cognatio m̄rimoniū p̄cedēs ipedit matrimonii p̄hendū: 7 dirimat d̄ctū int̄ cō- patrē 7 cōmatrē: nō aut̄ si sequat̄. In 2ª obijciat in p̄riū: 7 soluit: ibi His aut̄ obutare videt̄ rē. Qd̄ aut̄ spūales rē. Hic oñdit q̄n̄ impedit mat̄- moniū int̄ p̄lem spūalē 7 nālem vñ^o hois. Et cir- ca hoc duo facit: p̄mo p̄bat p̄positū: 7 inquit vtrū hec p̄batio se extendat ad fratres nāles spū- tualis plus: q̄. s. possint copulari filijs nālib' spūa- lis patrie: ibi Hoc aut̄ quidā volūt rē. Solet etiā queri rē. Circa hoc duo facit. Primo oñdit q̄ spūalis cognatio transit a viro in vxorē. 2° in- quirat vtz possint fil' spūalē effici parentes alicu- ius prolis: ibi Solet etiā queri rē. Qd̄. j. It est triplex qd̄. Prima de cognati- one spūali: Secūda de legali. Ter- tia de secūdis nuptijs. Circa p̄mū q̄ r̄it̄ tria. Primo vtz spūalis cogna- tio matrimonii impedit. Secūdo ex qua cau- sa contrahat. Tertio inter quos p̄trahat.

Ad primū sic proce- dit: Videt̄ q̄ spūalis cognatio m̄rimoniū nō impedit. nihil. n. impedit m̄rimoniū qd̄ nō p̄riat alicui bono matrimonij. s. spūal' cogna- tio nō p̄riat alicui bono m̄rimoniū. q̄ nō impedit matrimonii. P̄p̄tū impedimētū mat̄- monij nō p̄t stare simul cū matrimonio. sed cog- natio spūalis stat simul aliq̄n̄ cū m̄rimonio: ut in lra di: sicut cū aliquis in casu necessitatis filij suū baptizat: quia tūc fit vxori sue spūali cognatione p̄iuctus: nec tñ matrimonii sepat̄. q̄ spūal' cogna- tio matrimonii nō impedit. P̄ vñio spūs nō transit in carnē. sed m̄rimoniū ē carnalis p̄iuctio q̄ cū cognatio spūalis sit vñio spūs: nō p̄t trāfire ad matrimonii impediendū. P̄ p̄rioz nō sūt idem effectus. sed spūalis cognatio vñ esse p̄ria di- sparitati cultus: cū spūalis cognatio sit p̄p̄nuitas p̄ueniens ex datione sacramenti vel tentione ad idem: dispitas aut̄ cult' p̄sistit in sacramenti carē- tia: ut p̄us dictū est. cū q̄ dispitas cult' matrimoni- um impedit: vñ q̄ spūalis cognatio non habeat hūc effectū. Sed p̄ q̄to aliq̄d vinculū ē sancti- tanto est magis custodiendū. sed vinculū spūtua- le ē sanctius q̄ corpale. q̄ cū vinculū p̄p̄nuitatis corporalis m̄rimoniū impedit: vñ etiā q̄ spūalis cognatio idem faciat. P̄ in m̄rimonio p̄iuctio aiāz ē p̄ncipalior: q̄ p̄iuctio corpōz: q̄ p̄cedit ipsam. q̄ multo fortius spūtuālis cognatio mat̄- moniū impedit p̄t q̄ carnalis. R̄ndeo: d̄icēdū q̄ sicut p̄ carnis p̄p̄agationē hō accipit eē nāe: ita p̄ sacra accipit eē spūale grē. vñ sicut vinculū qd̄ ex carnis p̄p̄agationē p̄bit ē nāle hōi inq̄tū ē res quedā nāe: ita vinculū qd̄ p̄bit ex sacramento: 7 susceptione ē qd̄am nāle alicui inq̄tū est mēbz ecclesie. 7 id sicut carnalis cognatio impedit m̄- moniū: ita spūalis ex ecclie statuto. tñ distinguen- dū est de spūtuāli cognatiōe: q̄ aut̄ p̄cessit m̄- moniū: aut sequit̄. si p̄cessit impedit p̄hendū 7 dirimat d̄ctum. si sequit̄ tūc nō dirimat vinculum matrimonij. sed q̄tum ad actū m̄rimoniū cōstitū- guēdū: q̄ aut̄ spūalis cognatio inducit cā necita- tis: sicut cū pater baptizat p̄uez in articulo mori- 7 tūc nō impedit actū m̄rimoniū ex neutra parte aut̄ inducit extra casum necessitatis: ex iḡrantia tamē: 7 tūc si ille ex cuius actu inducit diligentiāz adhibuit: ē eadem rō sicut 7 de primo: aut ex idu- stria extra casū necessitatis: 7 tunc ille ex cui' act' inducit amittit ius petendi debitū: sed tamē debz reddere: quia ex culpa eius nō o. aliquod icōmo- dum alius reportare. Ad p̄mū q̄ dicendū q̄ q̄- uis spūalis cognatio nō impedit aliq̄d de p̄ncipa- libus bonis matrimonij: tamē impedit aliq̄d de secundarijs bonis qd̄ est amicitie multiplicatio: quia spūalis cognatio ē sufficiens rō amicitie per se vño oportet q̄ ad alios p̄ m̄rimoniū familiaritas

tria dat eē: nutrimentū: et instructionē: et iō spiri-
tualis pat̄ aliq̄s alicui⁹ dōi rōe alicui⁹ hoꝝ triū: tñ
ex hoc q̄ ē spūalis pater nō habet cognationē spi-
ritualē nisi pueniat cū patre q̄tū ad generatio-
nem p̄ quā ē esse. et sic etiā pōt solui. viij. quod p̄-
cessit.

Ad tertium sic proce-
dit: Ut q̄ cognatio spūalis nō h̄bat inter
suscipientē sacri in baptisimi et leuantē d̄ sacro fon-
te: quia in generatione carnali h̄bit p̄p̄iquitas so-
lū ex p̄te cū semine generat̄ p̄les: nō aut̄ ex p̄-
te eius q̄ puez natū suscepit. q̄ nec spūalis cogna-
tio h̄bitur inter eū q̄ suscipit de sacro fonte: et euz
qui suscipit. ¶ Ille qui i sacro fonte leuat ana-
docus a Dio d̄: et ad eius officū spectat puez in-
struere. sed instructio nō ē sufficiens cā spūalis cog-
nationis: ut dictū ē. q̄ nulla cognatio h̄bit in cū
et illū qui de sacro fonte leuat. ¶ P̄. pōt p̄tingere
q̄ aliquis leuet aliq̄ de sacro fonte anq̄ ip̄e sit
baptizat̄. sed ex hoc nō h̄bit aliq̄ spūalis cognatō
q̄ ille qui nō ē baptizat̄ nō ē capax alicui⁹ spūali-
tatis. q̄ leuare aliq̄ de sacro fonte nō sufficit ad
cognationē spūalem h̄bendā. ¶ Sed h̄ ē diffini-
tio spūalis cognatiōis supra inducta: et auctorita-
tes que ponit̄ in l̄ra. ¶ Uter⁹ videt̄ q̄ spūalis cog-
natio nō trāseat a viro in vxorē: q̄ spūalis vnio
et corp̄alis sūt d̄sp̄ate et diuersoz genēz. q̄ mediā
te carnali iūctione que est in vix et vxorē: n̄ trā-
sit ad spūalem cognationē. ¶ P̄. magis pueniūt
in spūali generatione q̄ ē cā spūalis cognationis
pater et mater spūalis q̄ vir qui ē pater spūalis: et
vxor. sed pater et mater spiritualis nulla ex h̄ cog-
nationē spūalem h̄bit. q̄ nec vxor h̄bit aliq̄
cognationē spūalem ex hoc q̄ vir eius sit pater spi-
ritualis alicui⁹. ¶ P̄. pōt p̄tingere q̄ vir ē baptiza-
tus et vxor nō ē baptizata: sicut q̄n vn̄ ē ab infide-
litate p̄uersus sine alteri⁹ p̄iugis p̄uersiōe. s̄ spūal
cognatio nō pōt puenire ad nō baptizatū. q̄ non
transit semp de viro ad vxorē. ¶ P̄. vir et vxor
possūt aliq̄ simul de sacro fonte leuare. si q̄ spi-
ritualis cognatio a viro transfiret in vxorē: seq̄ret̄
q̄ vterq̄z p̄iugū eēt bis pat̄ vel mater spūalis eius-
dem: qd̄ est incōueniens. ¶ Sed h̄ bona spūalia
magis multiplicabilia sūt q̄ corp̄alia. sed p̄ sangui-
nitas corp̄alis viri trāsit ad vxorē p̄ affinitatem. q̄
multo magis spūalis cognatio. ¶ Uter⁹ v̄ q̄ nō
transit ad filios carnales patris spūalis: q̄ spiri-
tuali cognationi nō assignant̄ gradus. eēt autem
grad⁹ si transfiret a p̄te in filiū: q̄ p̄sona generata
mutat gradū: ut. s̄. dictū ē. q̄ nō trāsit ad filios car-
nales p̄tis spiritualis. ¶ P̄. pat̄ eodē gradu atti-
net filio: et frater fratri. si q̄ spūalis cognatio trāsit
a patre in filiū: eadem rōne trāsit a fratre in fra-
trem: qd̄ falsum ē. ¶ Sed h̄ ē qd̄ in l̄ra. p̄bat pa-
ri auctoritate. ¶ R̄. n̄deo dicendū ad p̄maz qd̄nē q̄

sicut in generatiōe carnali aliquis nascit̄ ex p̄te et
matre: ita in generatione spūali aliquis renascit̄ si
lius dei sicut patris: et ecclie sicut matris. sicut aut̄
ille qui sacramentū p̄fert gerit̄ p̄sonā dei cui⁹ instru-
mentū et minister ē: ita ille qui baptizatū suscipit
de sacro fonte aut p̄firmandū tenet̄ p̄sonā ecclie
vnde ad vtrūq̄ spūalis cognatio h̄bit. ¶ Ad p̄m
q̄ dicendū q̄ nō tñ p̄ ex cui⁹ semine gnatur̄ p̄lea
h̄z cognationē carnalē ad natū: s̄ etiā m̄ q̄ mām
mūtrat̄: et in cui⁹ vtero generat̄: et ita etiā anadoc⁹
qui baptizandū vice totī ecclie offert et suscipit et
p̄firmandū t̄z spūalē cognationē h̄bit. ¶ Ad 2m
dicendū q̄ nō rōne instructiōis debite: s̄ rōne ge-
nerationis spūalis ad quā coopat̄ spūalem cogna-
tionē h̄bit. ¶ Ad 3m dicendū q̄ nō baptizat⁹ non
pōt aliq̄ leuare de sacro fonte cū nō sit mēbzuz
ecclie cui⁹ typū gerit̄ in baptisimo suscipiēs: q̄uis
possit baptizare q̄ ē creatura dei cui⁹ t̄z puz gerit̄
baptizās. nec tñ aliq̄ cognationē h̄bere spūalē
pōt: q̄ est ex p̄te spūalis vite in quā hō p̄mo p̄ ba-
ptisimū renascit̄. ¶ Ad secundā. q̄ dō q̄ aliq̄s pōt
alicui⁹ fieri p̄p̄i duplici. Uno mō p̄ actū alterius
q̄ baptizat̄: v̄ in ip̄o baptisimo suscipit filii ei⁹: et
sic cognatio spūalis nō transit a viro in vxorē n̄
si forte ille sit fili⁹ vxoris: q̄ tūc vxor d̄irecte h̄bit
cognationē spūalem sicut et vir. Alio mō p̄ actuz
p̄p̄iū sicut cū leuat filiiū alteri⁹ de sacro fonte: et
sic cognatio spūalis trāsit ad vxorē quā iā carna-
liter cognouit: nō aut̄ si nodū sit p̄sumatū matri-
monii q̄ nodū effecti sūt vna caro: et hoc ē p̄ mo-
dū cuiusdā affinitatis: vñ etiā pari rōne videt̄ trā-
sire ad mulierē que ē carnali cognita q̄uis nō sit
vxor. vñ vsus. Qui mihi vel cui⁹ mea natū fonte
leuauit. Dec mea cōmai fieri mea nō valet vxor.
Siqua mee natū nō ex me fonte leuauit. Hāc p̄-
fata mee nō inde vetabor habere. ¶ Ad p̄mū q̄
dicendū q̄ ex hoc q̄ sūt diuersoz genēz vnio spi-
ritualis et corp̄alis pōt excludi q̄ vna nō ē altera
nō aut̄ q̄ vna nō possit eē cā alteri⁹: q̄ coz q̄ sūt
in diuersis generib⁹: vñ q̄nq̄ ē cā alteri⁹ vel p̄ se
vel p̄ accēs. ¶ Ad 2m dō q̄ p̄ spūalis et m̄ spūa-
lis eīdē nō p̄iugit̄ in generatione spūali nisi p̄ ac-
cēs q̄ vn̄ ad hoc p̄ se sufficeret. vñ nō oꝝ q̄ ex
hoc aliqua cognatio spūalis in eos nascat̄ quin
possit eē in eos matrimonii. vñ vsus. Un⁹ semp
crit̄ p̄patz spūalis. Alter carnalis nec fallit̄ regu-
la talis. sed p̄ m̄fimonii sūt vir et vxor: vna caro p̄
se loquēdo: et iō nō ē s̄ile. ¶ Ad 3m dico q̄ si vxor
nō sit baptizata nō pueniet ad cā spūalis cognatō
p̄pter hoc q̄ nō ē capax nō ex hoc q̄ nō possit p̄
matrimonii traduci spiritualis cognatio a viro
i vxorē. ¶ Ad 4m dō q̄ ex q̄ in patre spūalem et
m̄fēz n̄ h̄bit aliq̄ cognatio nihil p̄hibz quin vir et
vxor simul aliq̄ de sacro fonte leuaret̄: nec ē in-
cōueniens q̄ vxor ex diuersis causis efficiat̄ bis m̄
spūalis eiusdē: sicut et pōt eē q̄ ē affinis et p̄sanguī

vel qui est minor. xv. annis: aut mulier nō pōt
adoptare aliquē nisi ex spali p̄essione p̄ncipis. ¶
Ad 4.^m dicendū q̄ p̄ eū qui habet impedimētū
p̄petuū ad generandū nō pōt hereditas trāsire in
posterū. vnde ex hoc ip̄o iā debet illis qui ei succe-
dere debent iure p̄p̄nquitatis: et iō ei nō cōpetit
adoptare sicut nec nālū generare. et p̄terea ma-
ior ē dolor de filiis amissis q̄ de filiis qui nūq̄ ha-
biti sunt: et iō habentes impedimētū generatiōis
nō indigent solatio s̄ carentiā filioꝝ sicut illi qui
habuerūt et amiserūt: vel etiā qui h̄re potuerunt
sed aliquo impedimētō accētali carent. ¶ Ad. v.
dicendū q̄ sp̄ialis cognatio s̄ h̄re p̄ sacramentum
q̄ fideles renascūt in christo in quo nō differt mas-
culus a femina: seru⁹ et liber: iuuenis et senex: et iō
indifferēt i quilibet pōt effici pat̄ sp̄ialis alterius
sed adoptio fit p̄ h̄ditatis successione et quandaꝝ
subiectionē adoptati ad adoptatē. nō autē ē p̄ueni-
ens q̄ antiquior iuueni in cura rei familiaris sub-
dat: et iō minor nō pōt adoptare seniore: sed op̄o-
ret fm̄ leges q̄ adoptat⁹ sit infantū adoptatē iuni-
or: q̄ possit eius nālū eē fili⁹. ¶ Ad sextū dicēduz
q̄ sicut cōtingit amitti filios: ita et nepotes: et iō cū
adoptatio sit inducta ad solatiū filioꝝ amissioꝝ
sicut pōt aliq̄s p̄ adoptionē subrogari in locū filij
ita in locū nepotis: et sic deinceps. ¶ Ad septimū
dicendū q̄ p̄p̄nquus iure p̄p̄nquitatis d̄z succe-
dere: et iō nō p̄petit ei q̄ p̄ adoptionē ad successio-
nem deducat. et si aliquis p̄p̄nqu⁹ cui nō p̄petat
successio hereditatis adoptet: nō adoptat inq̄ruz
est p̄p̄nqu⁹: sed inq̄ratū ē extrane⁹ a iure successi-
onis in bonis adoptantis.

¶ Ad secundū sic proce-

dit: Videt q̄ ex adoptione nō s̄bat aliq̄d
vinculū impediēs m̄rimoniū: q̄ cura sp̄ialis ē di-
gnior q̄ cura corp̄alis. sed ex hoc q̄ aliq̄s cure ali-
cul⁹ subijct sp̄ialis: n̄ s̄bat aliq̄d p̄p̄nquitatis vi-
culū: alias oēs qui habitāt in prochia eēt p̄p̄nq̄
sacerdotis: et cū filio ei⁹ nō possent s̄bere. s̄ nec ad-
optio que trahit adoptatū in curas adoptantis
hoc facere pōt. ¶ Ad hoc q̄ aliq̄s alicui sit b̄nfi-
cius nō s̄bat p̄p̄nquitatis vinculū. sed nihil aliud
est adoptio q̄ collatio cuiusdā beneficij. s̄ ex ado-
ptione nō fit aliq̄d vinculū p̄p̄nquitatis. ¶ Ad. par-
nālū p̄ncipalit̄ filio p̄uidet in trib⁹: ut p̄ba d̄c: q̄a
s. ab ip̄o habet eē: nutrimentū: et disciplinā. here-
ditatis autē successio ē posterius ad ista. sed p̄ hoc
q̄ aliquis alicui p̄uidet in nutrimento et disciplina
nō s̄bat aliq̄d p̄p̄nquitatis vinculū: alias nutri-
tes et pedagogi et m̄gri eēt p̄p̄nqu⁹ q̄d falsuz est.
s̄ nec p̄ adoptionē p̄ quā aliquis succedit in here-
ditate alterius s̄bat aliqua p̄p̄nquitas. ¶ Ad. sa-
cramēta ecclie nō subdūt h̄uanis legib⁹. s̄z matri-
monij ē sac̄m̄ ecclie. cū s̄ adoptio sit inducta p̄
legem h̄uanā: videt q̄ nō possit impedire m̄rimo-

niū aliq̄d vinculū ex adoptione cōtractū. ¶ Sed
s̄: cognatio matrimonij impedit. s̄z ex adoptioe
quedā cognatio causat. s. legalis: ut p̄z p̄ e⁹ diffi-
nitionē. Est. n. cognatio legalis quedā p̄ximitas
p̄ueniēs ex adoptione. s̄ adoptio causat vinculū
p̄ q̄d m̄rimoniū impedit. ¶ Ad hoc idē habet ex
auctoritatib⁹ in lra positis. R̄ndeo dicēdu q̄ lex
diuina illas p̄sonas p̄cipue a m̄rimonio exclusit
q̄s necesse erat cohabitare: ne ut Rabi moyses di-
cit: Si ad eas liceret carnalis copula facilis patēt
p̄cupiscentie locus: ad quā rep̄mēdā m̄rimoniū
est ordinatū. et q̄z filius adoptat⁹ p̄uerfas i domo
patris adoptantis: sicut filius naturalis: iō legib⁹
h̄uanis prohibitiū est inter tales matrimonij s̄bi
et talis p̄hibitio ē per eccliam approbata: et iō
habet q̄ legalis cognatio matrimonij impedit.
¶ Et per hoc patet solutio ad prima tria: q̄z per
oia illa nō inducitur talis cohabitatio que possit fo-
mentū p̄cupiscentie p̄stare. et ideo ex eis nō cau-
sat p̄p̄nquitas que matrimonij ip̄ediat. ¶ Ad
q̄rtū dicendū q̄ p̄hibitio legis h̄uane nō sufficet
ad impedimētū matrimonij: nisi iterueniret au-
toritas ecclie: que idē etiā interdicit.

¶ Ad tertium sic proce-

dit: Videt q̄ talis cognatio nō s̄bat ni-
si inter patres adoptantē et filij adoptatū: maxie
n. videt q̄ deberet s̄bi inter patrem adoptantē
et matrē nalem adoptati: sicut accidit i cognatiōe
spirituali. sed in tales nulla est cognatio legalis s̄
nec inter aliquas alias p̄sonas p̄ter adoptantes
et adoptatū. ¶ Ad hoc cognatio impediēs matri-
monij est p̄petuū impedimētū. sed in filij adopta-
tum et filij nalem adoptantis nō est p̄petuū impe-
dimētū: quia soluta adoptione p̄ mortem adop-
tantis vel emancipationē adoptati pōt p̄trahere
cū ea. s̄ cū ea nō habuit aliq̄uaz p̄p̄nquitatē que
matrimonij impedit. ¶ Ad hoc cognatio sp̄ialis in
nullā p̄sonam trāsit que nō possit ad aliq̄d sacra-
mentū tenere vel suscipere: vñ in nō baptizatum
nō trāsit. sed mulier nō pōt adoptare: ut ex oi-
ctis p̄z. s̄ cognatio legalis nō trāsit a viro i vxo-
rē. ¶ Ad hoc cognatio sp̄ialis ē fortior q̄ legalis. s̄z spi-
ritualis cognatio nō trāsit in nepotē. s̄ nec legalis
¶ Ad hoc p̄z: p̄corat cognatio legalis cū carnalis p̄u-
ctiōe vñ p̄pagatiōe: q̄ sp̄ialis. s̄z sp̄ialis trāsit i alte-
rā p̄sona moīs p̄dictis: ut dicitur est. s̄ et legalis. ¶
Ad hoc s̄ s̄t auctoritates q̄ in lra ponūt. R̄ndeo
dō q̄ triplex ē legalis cognatio. Prima q̄i deccedētū
q̄ s̄bat in p̄ez adoptatē et filij adoptatū: et filij si-
lij adoptati et nepotē: et sic deinceps. et q̄ ē in filij
adoptatū et filij nalem. et p̄ modū cuiusdā affi-
nitatis que est inter patres adoptantē et vxorē filij
adoptati: vel cōuerso inter filij adoptatū et vxo-
rem patris adoptantis. Prima s̄ cognatio et tertia
p̄petuū matrimonij impediūt: secūda autēz nō:

nisi q̄d iu i p̄tate manz patris adoptantis. vñ mo-
 tuo patre vel filio emancipato pot̄. d̄bi inter eos
 matrimoniu. ¶ Ad p̄mū q̄ dicens q̄ p̄ generati-
 onē sp̄ualem nō trahit fili' extra p̄tatem p̄is: sic
 sit p̄ adoptionē: et sic fili' sp̄ualis manet fili' vtri-
 usq; simul: nō autē fili' adoptiu': et iō nō p̄trahit
 aliq; p̄pinq̄tas inter patrē adoptantē et matrē vel
 patrē nālem sicut erat in cognatione sp̄uali. ¶ Ad
 secundū dicens q̄ cognatio legalis impedit m̄ri-
 moniū p̄pter cohabitatiōē: nō est incōueniēs si p̄dictum
 vinculu nō maneat: sicut q̄n fuerit extra p̄tatem
 eiusdē p̄is: sed p̄i adoptans et vxor ei' semp̄ quā-
 dam auctoritatē retinet sup̄ filiū adoptatū et vxorē
 eius: et p̄pter hoc vinculu manet in eos. ¶ Ad
 tertiu dicens q̄ etiā mulier ex p̄cessione p̄ncipis
 adoptare pot̄: vñ etiā in ipsam pot̄ trāsire cogna-
 tio legalis. Et p̄terea nō ē cā q̄re cognatio sp̄ual
 nō transit in nō baptizatū: quia nō pot̄ tenere ad
 sac̄m: sed q̄ nō ē aliquid sp̄ualitatis capax. ¶ Ad
 q̄rtū dicens q̄ p̄ cognatiōē sp̄ualem fili' nō po-
 nitur in potestate et cura p̄is sp̄ualis sicut in co-
 gnatiōe legalī. oportet. n. q̄ q̄cqd ē in p̄tate filiū
 trāseat in p̄tatem patris adoptantis: vñ adoptato
 p̄ie adoptant filiū et nepotes qui sūt in p̄tate adop-
 tati.

Questio. III.

¶ Deinde queritur

de secundis nuptijs. ¶ Et circa h̄
 querunt duo. ¶ Primo vtrū sint
 licite. ¶ Secūdo vtrū sint sac̄ales

¶ Ad primū sic pro-

cedit: Videt q̄ secūde nuptie nō sint lici-
 te: quia iudiciū de re debet cē fm̄ veritatē. Dic. n.
 Chyso: q̄ 2^m virū accipere f̄z veritatē ē fornicatio
 que nō ē licita. q̄ nec secūdū m̄rimoniū. ¶ S. om-
 ne qd nō ē bonū nō est licitū. sed Ambro. dic q̄
 duplex m̄rimoniū nō est bonū. q̄ nō ē licitū. ¶ S.
 nullus arceri debet ne intersit illis que sūt hone-
 sta et licita: sed sacerdotes arcent ne intersint secū-
 dis nuptijs: ut in lra pater. q̄ nō sūt licite. ¶ S. nul-
 lus reponat penā nisi pro culpa. sed pro secundis
 nuptijs aliquis reponat irregularitatis penā. q̄ nō
 sunt licite. ¶ Sed q̄ ē q̄ Abrahā legit secūdas nu-
 ptias d̄xisse. Gen. xxv. ¶ S. j. Luno. v. dic apls
 Uolo at iuniores. f. viduas nubere: filios p̄creare
 q̄ secūde nuptie sūt licite. ¶ R̄ n̄deo dicens q̄ vin-
 culuz matrimoniale nō durat nisi vsq; ad mortē
 ut pater Ro. viij. et iō moriente altero p̄iugū vin-
 culū matrimoniale cessat. vnde p̄pter p̄cedēs ma-
 trimoniū nō impedit aliquis a secūdo mortua cō-
 iuge: et sic nō solū secūde sed tertie: et sic deinceps
 nuptie sūt licite. ¶ Ad p̄mū q̄ dicens q̄ Chyso.
 loquitur q̄tū ad cām que aliq̄n solet ad secūdas
 nuptias incitari. f. cupiscentiā que etiā ad forni-

cationē incitat. ¶ Ad secūdū dicens q̄ m̄rimo-
 niū secūdū d̄: nō esse bonū: nō q̄ sit illicitū: f̄z q̄
 caret illo honore significationis qui ē in p̄mis nu-
 ptijs: ut sit vna vni': sicut est in christo et ecclesia.
 ¶ Ad tertiu dicens q̄ hoies diuinis dediti non
 solū ab illicitis sed etiā ab illis que habēt aliqua
 turpitudinis sp̄m arcent. et iō etiā arcent a secun-
 dis nuptijs que carent honestate que erat i p̄mis.
 ¶ Ad 4^m dicens q̄ irregularitas sicut. s. dicitū
 est d̄s. xxvij. nō semp̄ inducūt p̄pter culpā: sed p̄-
 pter defectū sacramēti: et ideo rō nō ē ad p̄positū

¶ Ad secundū sic pro-

cedit: Videt q̄ 2^m m̄rimoniū nō sit sac̄-
 mentū. qui. n. iterat sacramentū facit ei iniuriam
 sed nulli sac̄ramento facienda ē iniuria. q̄ si secun-
 dum matrimoniu eēt sac̄m: nullo mō eēt iteran-
 dū. ¶ S. in oi sac̄o adhibet aliqua benedictio.
 sed in secūdis nuptijs nō adhibet: ut in lra dicit. q̄
 nō fit ibi aliquod sac̄m. ¶ S. significatio ē de es-
 sentia sacramēti: sed in secūdo m̄rimoniū nō sal-
 uatur significatio matrimonij: q̄ nō ē vna vnius
 sicut christus et ecclesia. q̄ nō est sac̄m. ¶ S. vniū
 sacramentū nō impedit a susceptiōe alteri'. f̄z 2^m
 matrimoniu impedit a susceptiōe ordinis. q̄ nō ē
 sacramentū. ¶ Sed q̄: coit' in secūdis nuptijs ex-
 cusat a pctō sicut etiā in p̄mis. sed p̄ tria bona cō-
 iugij excusat m̄rimonialis coit': q̄ sūt fides: p̄s
 et sacramentū. q̄ secūdū matrimoniu ē sac̄amen-
 tū. ¶ S. ex secūda p̄iunctione viri ad mulierez nō
 sac̄ali nō h̄bit irregularitas: sic p̄z de fornicatiōe
 f̄z in secūdis nuptijs h̄bit irregularitas. q̄ sūt sac̄a-
 les. ¶ R̄ n̄deo d̄ q̄ vbiq; iueniūt illa q̄ sūt d̄ eēn-
 tia sac̄i illud ē vtrū sac̄m: vñ cū i secūdis nuptijs
 iueniāt oia q̄ sūt de eēntia sac̄i: q̄z d̄bita mā quaz
 facit p̄sonaz lūmitas: et d̄bita sofa. f. exp̄ssio p̄se-
 sus interioris p̄ vba: p̄stat etiā q̄ 2^m m̄rimoniū ē
 sac̄m sic p̄mū. ¶ Ad p̄mū q̄ d̄ q̄ h̄ intelligit d̄
 sac̄o qd̄ inducit effectū p̄petuū. tūc. n. si iterat sa-
 cr̄m dat̄ itelligi q̄ p̄mū nō fuit efficax: et sic fit p̄ i-
 iuria: sic p̄z in oib' sac̄is q̄ imp̄mūt characterē. f̄z
 illa sac̄a q̄ h̄nt effectū n̄ p̄petuū possūt iterari s̄n
 iniuria sac̄i: sic p̄z d̄ p̄nia. et q̄z vinculu m̄rimōiale
 tollit p̄ mortē: nulla fit iniuria sac̄o si mulier p̄
 mortē viri irato nubat. ¶ Ad 2^m dicens q̄ 2^m ma-
 trimoniū q̄uis in se p̄sideratū sit p̄fectū sac̄m: tñ
 in ordine ad p̄mū p̄sideratū h̄z aliqd̄ d̄ defectu sa-
 cr̄i. q̄z nō h̄z plenā significatiōez: cū nō sit vna vni'
 sicut ē in m̄rimoniū christi et eccle. et rōe h̄' defe-
 ct' b̄ndictio a secūdis nuptijs s̄strahit. f̄z hoc ē in-
 telligendum q̄n 2ª nuptie sūt 2^a et ex pte viri et ex
 pte mulier' v̄l ex pte mulieris tñ. Si. n. v̄go h̄bat
 cū illo q̄ habuit aliā vxorem: nihilomin' nup-
 tie b̄ndicūt: saluat. n. aliq̄ mō significatio etiā in
 ordine ad p̄mas nuptias. q̄z christ' et si vna eccliaz
 sponsa3 habeat: h̄z tñ plures p̄sonas desposatas

in vna ecclesia. sed aia nō pōt eē sponsa alterius q̄
christi: q̄ cū demōe fornicat: nec ē ibi m̄rimoniū
spūale: 7 propter hoc q̄n mulier secūdo nubit: nu
ptie nō benedicunt p̄pter defectū sacramenti. ¶
Ad tertiu dīcēdū q̄ significatio p̄fecta inuenitur
in secūdo matrimonio fm se cōsiderato: nō autē
si consideret in ordine ad precedēs matrimoniū
7 sic habet defectū sacramenti. ¶ Ad quartum
dicēdū q̄ secūdū m̄rimoniū impedit sacramētū
ordinis quātū ad id qd̄ habet de defectu sacrame
ti 7 nō inq̄tū est sacramētū. ¶ Q̄nes quos in
pnia accepim⁹ 7c. nō rōne alicui⁹ cognatiōis: s̄ p̄
pter periculū euitandū: ut dicitur est. ¶ Paschal
vero secūdo 7c. illa p̄hibitio nūc locū nō h̄: ma
gis. n. fuit p̄pter quādā honestatē q̄ p̄pter aliq̄d
vinculū. ¶ Siquis sue spūalis 7c. hoc iō dicit q̄
spūalis cognatiō ad filiū spūalem transit a patre
in filiū naturalem: q̄ oēs filij nāles spūalis patris
sūt ei fratres spūales: nō autē respectu patris. patri
n. spūali nō sūt filij spūales filij nāles matris nec
econuerso. ¶ Quia cōmisit flagitiū 7c. hoc ē in
telligendū q̄n vna illaz est facta cōmater alteri
postq̄ vxor: a? ē matrimonio p̄sumato 7 p̄ actū
ppriū: alias. n. prohibet ut dicitur est.

Distinctio XXXXIII

Extremo de

Distinctio de resurrectione 7c.
Postq̄ determinauit mgr̄ d̄
sacramētis q̄ p̄tinet ad eccle
siam presentem statū: in pte ista i
cipit determinare de his q̄ p̄
tinent ad ecclesie vltimū ter
minū. s. de resurrectione 7 de remuneratione. Di
uidit̄ h̄c ps in duas. In p̄ma pte deimnat ea q̄
p̄tinet ad corp̄: resurrectionē. In 2^a ea q̄ p̄tinet
ad remunerationē ad quā etiā resurrectio ordina
tur. xlv. dis. ibi. ¶ Sciendū est q̄ oēs aie 7c. Pri
ma in duas. In p̄ma determinat de resurrectione
7 circumstantiis ei⁹. In 2^a de q̄litate resurgētium.
xliij. dis. ibi. Sol̄ ē autē nō nulli p̄cietari 7c. Pri
ma in duas. In p̄ma pbat resurrectionē futuraz
esse. In secūda deimnat q̄sdā resurrectiōis circū
stantias: ibi Causa. n. resurrectiōis 7c. Et circa h̄
tria facit. Primo deimnat resurrectionis cām: se
cundo ip̄s: ibi Media autē nocte 7c. tertio resur
rectionis terminū: ibi Queri solet 7c. Circa 2^m
duo facit. Primo deimnat resurrectionis temp⁹
Secūdo ex dictis mouet quādā dubitationem:
ibi Hic querit vtz electus 7c. Tertia etiā ps diui
dit̄ in duas. In p̄ma determinat iminū resurrecti
onis a quo. s. a morte. secundo terminū ad quem
s. integritatē corp̄is: ibi Cūq̄ ex predictis sane 7c.
Circa primū duo facit. Primo inquirit vtz om
nes moriantur ut a morte resurgere possint. Secun
do explanat quoddā qd̄ circa deimnata dubiū

esse possit: ibi h̄is autē adiciendū 7c. ¶ Q̄d. j.
Ic querunt. v. Primo de ipsa resurre
ctione. Secūdo de cā eius. Tertio d̄
tempore. Quarto de termino a quo
erit resurrectio: quia de termino ad quē in sequē
ti dis. dicit. Quinto de memoria 7 cognitiōe re
surgētium.

Ad primū sic proce

Ad primū sic proce
ditur: Videt q̄ corp̄: resurrectio nō sit
futura. Job. xiiij. Nō cū dormierit nō resurget do
nec atterat celum. sed celū nūq̄ atteret: quia terra
de qua min⁹ videt in eternū stat: ut patet Ecclē
stias. j. ḡ homo mortu⁹ nūq̄ resurget. ¶ S. dis
Matth. xxiij. pbat resurrectionē p̄ auctoritatē
illam: Ego sū de⁹ Abrahā: de⁹ Isaac: de⁹ Jacob: q̄
nō est de⁹ mortuoz sed viuentū: sed p̄stat q̄ qua
do illa vba dicebant: Abrahā Isaac 7 Jacob nō vi
uebāt corp̄e s̄ solū aia. ḡ resurrectio n̄ erit corp̄:
rū s̄ solū aiaz. ¶ S. ap̄s. j. Cor. xv. vi probare
resurrectionē ex remuneratione laboz q̄s in hac
vita sustinent sancti qui si in hac vita tm̄ p̄siden
tes eēt: miserabiles eēt oibus hoib⁹. s̄ suffi
ciens remuneratio oīuz laboz hoīs pōt eē in aia
tm̄: nō. n. oportet q̄ in istm̄ sil cū opante remūere
tur: corp⁹. n. aie in istm̄ est. vñ etiā in purgatione
vbi aie puniēt p̄ his q̄ gesserūt in corp̄e aia sine
corp̄e puniēt. ḡ nō o3 pōtē resurrectionē corp̄: 7
s̄ sufficit pōtē resurrectionē aiaz: q̄ ē oī trāserū
tur de morte culpe 7 miserie in vitā gr̄e 7 gl̄ie. ¶
S. vltimū rei ē p̄fectissimū in rei: q̄ p̄ illud attingit
finē suū. s̄ p̄fectissimū stat⁹ aie ē ut sit a corp̄e sepa
ta: q̄ i hoc statu p̄formior ē deo 7 angel⁹: 7 magis
pura q̄ si sepaata ab oī extranea nā. ḡ sepaatio a cor
pore ē vltim⁹ stat⁹ ei⁹: 7 ita ex h̄ statu nō redit ad
corp⁹: sic nec ex vīro fit puer. ¶ S. mors corp̄alis
in penā hoī ē indicta p̄ p̄ma p̄uaricatiōe: ut patet
Ecclē. ij. sic 7 mors spūalis q̄ ē sepaatio aie a deo ē in
flicta hoī p̄ pctō mortali. s̄ de morte spūali nūq̄
redēt ad vitā post sniaz dānationis acceptam. ḡ
nec de morte corp̄ali ad vitā corp̄ale erit regressus
7 sic resurrectio nō erit. ¶ S̄ p̄ ē qd̄ oī Job. xij
Scio q̄ redēptor me⁹ viuūt 7 in nouissimo die d̄
terra surrecturus sūz: 7 rursus circundabo pel
le mea. ergo resurrectio erit etiam corp̄: 7c. ¶ S.
donū christi est maius q̄ peccatum Ade: ut patet
Ro. v. s̄ mors p̄ pctm̄ introducta ē: q̄ si pctm̄ nō
fuisset mors nulla eēt. ḡ p̄ donū christi a morte re
parabit ad vitā. ¶ S. mēbra debēt eē corp̄is cō
formia. sed caput nr̄m viuūt 7 in eternū viuēt in
corp̄e 7 aia: q̄ resurgēs ex mortuis is nō moritur
ut patet Ro. vi. ḡ 7 homines qui sūt ei⁹ mēbra
viuēt in corpore 7 aia: 7 sic oportet carnis resurre
ctionē esse. ¶ Alterius videt q̄ resurrectio nō erit
oīuz gnālī. i psal. n. vi: Nō resurgēt ip̄i i iudicio
sed resurrectio nō erit hoīuz nisi tpe iudicij vlti.

g' imp' nullo modo resurgēt. ¶ **S.** Dañ xij. dē
Multi d' his qui dormiūt i puluere euigilabūt. s3
hec locutio quāda p'cipationē impoitat. g' non
oēs resurgēt. ¶ **S.** p' resurrectionē hoies p'formā
tur chūsto resurgenti vñ. i. Cor. xv. p'cludit apls
q' si chūstus resurrexit: et nos resurgem'. sed illi
soli debent chūsto resurgētī p'formari q' ipsi ima
ginē portauerūt: qd' ē solū bonoz. g' ipsi soli resur
gent. ¶ **S.** pena nō dimittit nisi ablata culpa. s3
mois corpalis est pena originalis peccati. g' cū nō
oibus sit dimissum originale pctm: nō oēs resur
gent. ¶ **S.** sicut p' gratiā chūsti renascimur: ita p'
gratiā ei' resurgem'. sed illi qui in m'nis vteris
moriunt nūq' poterūt renasci. g' nec resurgere po
terūt: et sic nō oēs resurgent. ¶ **S.** Sed d' ē qd' dicit
Job. v. Oēs qui in monumentis sūt audiet vocē
filij dei: et qui audierint viuent. g' oēs moriui sur
gent. ¶ **S.** i. Cor. xv. dicit: Oēs quidē resurgem'.
p' resurrectio ad hoc necessaria ē ut resurgentes
recipiant p' meritū penā vel p'miū. sed oib' dbe
tur pena vel p'miū p' meritū p'prio: sicut adulti
vel alieno sicut puuli. g' oēs resurgent. ¶ **S.** Lterius
v' q' resurrectio sit nālis: q' sicut dixit Damas. in
ij. li. qd' cōiter i oibus respicit nām characterizat
in his que sub ipsa sūt arthomis. sed resurrectio in
oibus cōiter inuenitur. g' est nālis. ¶ **S.** Grego.
dicit. xxiij. moral. Qui resurrectionis fidē ex obe
dientia nō tenet: certe hāc ex rōne tenere debue
rant. quid. n. quotidie nisi resurrectionē n'az mū
dus in elementis suis imitat. Et ponit exēplū d' lu
ce que quasi moriendo oculis subtrahit: et rursus
quasi resurgendo reuocat: et de arbutis que viri
ditatem amittūt et rursus quasi resurgentia repā
tur: et de seminib' que putrescendo moriunt: rur
sum germinando qdāmo resurgūt: qd' etiā exē
m' apls ponit. i. Cor. xv. sed nihil pōt ex nālib' opib'
rōne cognosci nisi naturale. g' resurrectio erit nāl
¶ **S.** illa que sunt p'eter nām nō multo tpe ma
net: quia sūt q'si violenta. sed vita q' p' resurrectio
nem repā i eternū manebit. g' resurrectio erit nā
lis. ¶ **S.** illud ad quod tota nature expectatio in
tendit: maxime videt eē nāle. sed resurrectio et glo
rificatio sanctorū ē huiusmōi: ut p3 Ro. viij. g' re
surrectio erit nālis. ¶ **S.** resurrectio ē mo' qdā
ad ppetuā p'fectionē aie et corpis. sed mo' ē nālis
qui terminat ad quietē naturālē: ut p3 in 5' pby.
ppetua aūt p'fectio aie et corpis erit naturalis: qd'
cū aia sit p'p'ius motor corpis habet sibi corp' p'
portionatū: et ita in ppetuū ē naturalit' viuificabi
le ab ipsa: sicut ipsa in ppetuū viuūt. g' resurrectio
erit naturalis. ¶ **S.** p' p'uatōe in habitū nō fit
regressus fm nām. s3 mo' ē p'uatō v'ite. g' resurre
ctio p' quā ē redit' de morte ad vitā nō ē natural
¶ **S.** ea que sūt vni' spēi vni' hnt deiminatū mo
dū originis: vñ aialia q' generant ex putrefactōe
et ex semine nūq' sūt vni' spēi: ut d' a Lōmē. in 8'

phy. sed naturalis mod' quo hō orit' ē generatio
cuius ex sili in specte qd' nō erit in resurrectione quā
re nō est nālis. ¶ **R.** sūdeo: dicēdū ad p'mā. q. q' fm
diuersas snias de vltio sine hois diuersificate sūt
snie ponentiū vel negantiū resurrectionē. ¶ **U.** tum
n. finis hois quē oēs hoies nālit' desiderāt ē britu
do: quā quidā hōi posse puenire in hac vita po
suerūt. vñ nō cogebant ponē aliā vitā post istā in
qua hō vltimā suā p'fectionē p'sequeret: et sic re
surrectionē negabāt. Sed hāc opinionē satis pro
babili' excludit varietas fortune et infirmitas hu
mani corpis: scie et v'itatis imp'fectio et instabilitas
quib' oib' beatitudinis p'fectio impedit: ut Aug'
p'sequit in fine de ciui. dei. Et iō alij posuerūt ali
am vitā eē post hāc vitā: inq' tū hō fm aiaz tm vi
uebat post mortē: et hanc vitā ponebāt sufficē ad
naturale desiderii implendū de britudine p'sequē
da. vñ D'osphū' dicebat ut Aug' dicit in li. d' ci
uitate dei q' aie ad hoc q' beata sit oē corp' fugiē
dū est. vñ tales resurrectionē nō ponebāt. Huius
modi aūt opinionis apud diuersos diuersa erant
falsa fundamenta. quidā. n. heretici posuerūt oīa
corporalia eē a malo p'n: spūalia vō a bono: et s3
hoc oportebat q' aia sūme p'fecta nō eēt nisi a cor
pore sepata p' qd' a suo p'ncipio distrahit: cui' p'ri
cipatio ipsaz beatā facit: et iō oēs hereticoz' secte
que ponūt corporalia a diabolo eē creata v' forma
ta negāt corp' resurrectioē. Huiusmōi aūt fun
damenti falsitas in secūdi lib' p'ncipio ostensa ē
Quidā vō posuerūt totā hois naturā in aia con
stare: ita ut aia corp' vteret sicut instrumēto: aut
sicut nauta nauī. vnde fm hāc opinionē sequit
q' sola aia beatificata nāli desiderio beatitudinis
nō frustraret: et sic nō o3 ponere resurrectionē. S3
hoc fundamentū sufficient' p'bat in 2' de aia d'ruit
oñdēs aiaz corp' sicut forma m'ne vni'ri: et sic p3 q'
si in hac vita hō nō pōt eē britū: nec ē resurrectio
nē ponē. ¶ **Ad p'm** g' dō q' celū nūq' atteret q' tuz
ad s'bam: s3 atteret q' tū ad effectū v'itū p' quā mo
uet ad generationē et corruptionē inferiorū: rōne
cui' dicit apls. i. Cor. vij. p'terit figura h' mūdi. ¶
Ad 2'm dō q' aia Abraam nō ē p'pe loquēdo ipse
abraā s3 ē p'ae: et sic de alijs. vñ vita aie Abrae nō
sufficēt ad h' q' abraā sit viuēs: v' q' de' Abraā sit
de' viuētis: s3 exigit vitā totū p'fici. i. aie et corp'is
q' qdē vita q'uis nō eēt actu qñ verba p'ponebant
erat tñ in ordine v'itū p' p' ad resurrectionē. vñ
dñs p' v'ba illa s'bulissime et efficacit' p'bat resurre
ctionē. ¶ **Ad 3'm** dō q' aia nō p'paf ad corp' soluz
ut opās ad instrumētū q' opaf sed etiā ut foia ad
māz. vñ opatio ē p'fici et nō tñ aie: ut p3 p' p'm
in p' de aia. et q' opati debet opis merces: o3 q' ipse
hō p'posuit ex aia et corp' opis sui mercede accipi
at: venialia aūt sicut dicunt p'ctā quasi disponen
tia ad peccanduz nō q' simpliciter habeant et per
secte rationem peccati: ita pena que eis redditur

in purgatorio: non est simpliciter retributio sed magis purgatio quedam: que seorsum fit in corpore per mortem et in cinerationem et in anima per purgatoriu[m] ignem. ¶ Ad 4^m dicendum quod ceteris paribus perfectior est status anime in corpore quam extra corpus: quia est pars totius dispositio: et omnis pars integralis maius est respectu totius: quamvis sit deo conformior: secundum quid. tunc. n. simpliciter loquendo est aliquid maxime deo conformior: quam habet de quodam sue nature perfectione requirit: quia tunc perfectionem omniam maxime imitatur. unde cor aialia magis est conformior deo in mobili quando mouetur quam quando quiescit: quia perfectio cordis est etiam moueri: et eius quies est eius destructio. ¶ Ad quintum dicendum quod mors corporalis introducta est per peccatum. Adeo quod est morte christi deletum. unde pena illa non manet in perpetuum: sed peccatum mortale quod mortem eternam per impiam inducit ultra non expiabitur et ideo mors illa eterna erit. ¶ Ad secundam. q. dicendum quod ea que ratio sumit ex natura speciei oportet sibi inueniri in omnibus que sunt speciei eiusdem: talis autem est resurrectio. hec. n. est eius ratio: ut ex dictis patet: quod anima in perfectione ultima speciei humane esse non potest a corpore separata. unde nulla anima in perpetuum remanebit a corpore separata: et ideo necesse est sicut unum ita et omnia resurgere. ¶ Ad primum quod dicendum quod psalm. loquitur de spirituali resurrectione quam impij non resurgent in iudicio discussionis: sicut: ut glo. exponit. Uel loquitur de impijs qui sunt omnino infideles: qui non resurgent ut iudicentur: iam. n. iudicati sunt. ¶ Ad secundum uero quod Aug⁹ exponit multi. i. omnia. et hic modus loquendi frequenter inuenitur in sacra scriptura. Uel predictio potest intelligi quantum ad pueros damnatos: qui quamuis resurgent: non propter deum euigilare: cum nec sensum penne nec glorie habituri sint: uigilia. n. est solutio sensus. ¶ Ad 3^m dicendum quod tam boni quam mali conformantur christo uiuendo in hac uita in his que ad naturam spiritus pertinent: non autem in his que ad gratiam spectant: et ideo omnes ei conformabuntur in reparatione uite naturalis: non autem in similitudine glorie: sed soli boni. ¶ Ad quartum dicendum quod mortem que est pena originalis peccati illi que in originali decedunt exoluerunt moriendo. unde non obstante culpa originali possunt a morte resurgere pena. n. originalis peccati magis est mori quam morte detineri. ¶ Ad 5^m dicendum quod renascimur per gratiam christi nobis data: sed resurgunt per gratiam christi que factum est ut naturam naturam susciperet: quia ex hoc ei in naturalibus conformamur. unde illi qui in matris uero decedunt quamuis renati non fuerint per susceptionem gratie tamen resurgunt propter conformitatem nature ad ipsorum quam secuti sunt ad perfectionem humane spiritus pertingentes. ¶ Ad tertiam. q. dicendum quod motus siue actio aliquid se habet ad naturam triplicem. Est. n. aliquid motus siue actio cuius natura nec est principium nec terminus: et talis motus quicquid est a principio supra naturam: ut patet de glorificatione corporis: quicquid autem a principio alio quicquid: sicut patet de motu uolento lapidis sursum que immitatur ad quietem uolentem. Est etiam aliquid motus cuius

principium et terminus est natura: ut patet in motu lapidis deorsum. Est etiam aliquid motus cuius terminus est natura sed non principium: sed quicquid aliquid supra naturam: sicut per in illuminatione ceci: quia uisus naturalis est: sed illuminationis principium est supra naturam. quicquid autem aliquid aliud: ut per in acceleratione florem uel fructuum per artificium facta. Quod autem principium sit natura et non terminus esse non potest: quia principia naturalia sunt ad determinatos effectus diffinita ultra quos se extendere non possunt operatio que uel motus primo modo se habet ad naturam nullo modo potest dici naturalis: sed uel est miraculosa si sit a principio supra naturam: uel uolenta si sit ab alio quicquid principio. operatio autem uel motus secundo modo se habet ad naturam est simpliciter naturalis: sed operatio que tertio modo se habet ad naturam non potest dici simpliciter naturalis sed secundum quid: in quantum. s. pducit ad id quod secundum naturam est: sed uel est miraculosa uel artificialis uel uolenta. nature enim proprie de quod secundum naturam est. secundum naturam autem esse dicitur habens naturam et que consequuntur naturam: ut per in 2. phy. unde motus simpliciter loquendo non potest dici naturalis nisi ei principium sit natura. resurrectionis autem principium non esse non potest quicquid ad uitam nature resurrectionis terminet. natura. n. est principium motus in eo in quantum est: uel actiuus: ut patet in motu grauium et leuium et in alterationibus naturalibus animalium. uel passiuus: ut patet in generatione simplicium corporum. passiuus autem principium naturalis generationis est potentia passiuam naturam que semper habet aliquam potentiam actiuam sibi respondentem in natura: ut dicitur 9. meta. nec differt quantum ad habere uel respondeat passiuo principium actiuum principium in natura respectu ultime perfectionis. s. forme: siue respectu dispositionis que est necessitas ad formam ultimam: sicut est in generatione hominis secundum positionem fidei. uel etiam de omnibus alijs secundum opinionem Platonis et aristoteli. nullo autem actiuum principium resurrectionis est in natura: nec respectu iunctionis anime ad corpus: nec respectu dispositionis que est necessitas ad talem iunctionem: quia talis dispositio non potest a natura induci nisi determinato modo per uiam generationis ex semine. unde nisi ponatur esse aliquid potentia passiuam ex parte corporis: seu etiam inclinatio quicquid ad anime iunctionem: non est talis que sufficiat ad rationem motus naturalis. unde resurrectio simpliciter loquendo est miraculosa: non naturalis: nisi secundum quod: ut ex dictis patet. ¶ Ad primum quod dicendum quod Damasc. loquitur de illis que inueniuntur in omnibus indiuiduis ex parte principis nature creati. non. n. si diuina operatio omnes homines de albarene uel in uno loco congregaret sic tunc diuisum factum est propter habere albedinem esse proprietatem naturam hominis: uel esse in tali loco. ¶ Ad 2^m uero quod ex reb⁹ naturalibus non cognoscitur aliquid ratione demonstrare non naturale: sed ratione persuadente potest cognosci aliquid supra naturam: quia corpus que supra naturam sunt ea que sunt in natura aliquid similitudinem repuntat: sicut unio corporis et anime representat unionem spiritus ad deum per gloriam fructuosam: ut magister in 2. dicit. i. dixit. et sicut motus exempli que Aplos et Grego. inducit fidei resurrectionis persuasive administrat. ¶ Ad 3^m dicendum quod ratio illa

precidit de opatione illa q̄ deimnat ad id qd̄ nō ē p naturā: sed nature d̄riū. hoc aut̄ nō ē in resurre- ctione: et iō nō ē ad ppositū. ¶ Ad q̄rtū dicēdū q̄ tota opatio nature ē sub opatiōe diuina: sicut opatio inferioris artis sub opatiōe superioris. vñd̄ sicut ois opatio inferioris artis expectat aliquem finē ad quē nō puenit nisi opatiōe artis superioris inducentis formā vel vtentis artificio facto: ita ad vltimū finē ad quē tota nature expectatio ten- dit nō p̄t pueniri opatione nature: et ppter hoc p̄secutio eius nō ē nālis. ¶ Ad q̄ntū dicēdū q̄ quis n̄ possit cē mor̄ nālis qui terminat ad q̄retz violentia: tñ p̄t cē mor̄ nō nālis qui terminatur ad quietem nālem: ut ex dictis patet.

Ad secundū sic pro

cedit: Uidet q̄ christi resurrectio nō sit causa n̄re resurrectionis. posita. n. cā ponit effectū. s̄ posita resurrectione christi nō ē secuta statim resur- rectio alioz mortuoz. s̄ resurrectio ei nō ē causa n̄re resurrectionis. ¶ Effectū nō p̄t cē nisi cau- sa p̄cesserit. s̄ resurrectio mortuoz cēt etiā si chri- stus nō resurrexisset. erat. n. ali' mod' possibilis deo ut hō liberaret. s̄ resurrectio christi nō ē cau- sa n̄re resurrectionis. ¶ Idē ē factiū vñ in to- ta vna specie. sed resurrectio erit oibus hoib' cō- munis. cū s̄ resurrectio christi nō sit cā sūi ipsi nō erit cā aliaz resurrectionū. ¶ In effectu relinq̄- tur aliquid de similitudine cause. sed resurrectio ad min' q̄rūdā. s. maloz nō habet aliqd̄ sile resur- rectioni christi. s̄ resurrectio illoz nō erit cā re- surrectio christi. ¶ Sed s̄ illud qd̄ ē p̄mā in q̄li- bet genere est causa eoz q̄ sūt post: ut p̄z secūdo Metā. sed christ' rone sue resurrectionis copalis d̄i p̄mitit. i. Cor. xv. et p̄mogenū mortuoz. Apo- ca. i. s̄ sua resurrectio ē causa resurrectionis alioz. ¶ Resurrectio christi magis puenit cū n̄ra re- surrectione copali q̄ cū resurrectione spūali q̄ ē p̄ iustificationē. sed resurrectio christi ē cā iustifica- tionis n̄re: ut p̄z Ro. iij. Resurrexit p̄p̄ iustifica- tionē n̄ram. s̄ ē cā n̄re resurrectionis copalis. ¶ Alteri videt q̄ vox tube nō sit causa resurrecti- onis n̄re. dicit. n. Damas. Crede resurrectionē su- turam oīna volūtate vtute et nutu. s̄ cū hoc sint sufficiens cā resurrectionis: nō oportet ponē cām eius vocem tube. ¶ Frustra vox emittit ad eū qui audire nō p̄t. sed mortui nō habebūt audi- tum. s̄ nō ē pueniēdo q̄ vox aliq̄ forme ad resuscit- andū eos. ¶ Si vox aliq̄ sit cā resurrectionis hoc nō erit nisi p̄ vtutem diuinā voci datā. vñ super illud psal. Dabit voci sue vocē vtutis. dicit glo. Resuscitandi corpora. sed ex quo potentia da- ta est: q̄uis alicui miraculose det: tñ actus q̄ sequi- tur est nālis: sicut pater in cecis miraculose illumi- natis qui nālie vident. s̄ si vox aliq̄ cēt cā resurre- ctionis resurrectio cēt nālis: qd̄ falsum ē. ¶ S̄

est qd̄ d̄. i. Thel. iij. Ipse d̄ns in tuba dei descen- det de celo et mortui qui in christo sūt resurgent. ¶ S. Joh. v. d̄: Qui in monumentis sūt audient vocem filij dei: et qui audierint viuēt. hec aut̄ vox d̄i tuba ut in l̄ra patet. s̄ rē. ¶ Alteri vñ q̄ nullo mō ad resurrectionē angeli opent: q̄ maior vtur- tis est ostensua resurrectio mortuoz q̄ generatō hoīuz. sed qñ hoies generant aia nō infundit cor- porū medianab' angelis. s̄ nec resurrectio q̄ ē ite- rata p̄iunctio anime et corpis fiet ministerio ange- loz. ¶ S. si ad aliq̄s angelos hoc ministeriū p̄t- neat: maxime videt p̄tinere ad vtutes q̄z ē mira- cula facere: sed eis nō ascribit sed archangelis: ut in l̄ra patet. s̄ resurrectio nō fiet ministerio ange- loz. ¶ Sed s̄ est qd̄ d̄. i. Thel. iij. q̄ d̄ns i voce archangeli descendet de celo et mortui resurgēt. s̄ resurrectio mortuoz ministerio angelico p̄plebit̄. ¶ Rideo dicēdū ad p̄mā qd̄nē q̄ christ' rone hu- mane nature d̄i dei et hoīuz mediator: ut in. iij. li. d̄. xix. dicit̄ est. vñ oīna dona a deo in hoies me- diante christi hūanitate pueniūt: sicut a morte spūali liberari nō possum' nisi p̄ grē donū diuinit' datū: ita nec a morte copali: nisi p̄ resurrectionē diuina vtute factā. et iō sicut christus p̄mitias grē suscepit diuinit': et eius grā ē cā n̄re grē: q̄ de ple- nitudine ei' nos oēs accipim' grā p̄ grā. Joh. i. ita in ipso inchoata ē resurrectio: et sua resurre- ctio cā est n̄re resurrectionis: ut sic christus inq̄tū est deus sit p̄mā cā n̄re resurrectionis q̄si equoca. s̄ inq̄tū est deus et hō resurgens est cā p̄xima et q̄si vniuoca n̄re resurrectionis. cā aut̄ vniuoca agēs p̄- ducit effectū in similitudine sue forme. vñ nō solū ē causa efficiens sed exemplaris respectu istius effe- ctus. Hoc aut̄ p̄tingit dupl'r. Qñq̄. n. ipsa forma p̄ quā attendit similitudo agentis ad effectū ē d̄re- cte p̄ncipiū actionis q̄ p̄ducit ille effectus: sicut ca- lor in igne calefaciente. Qñq̄ aut̄ illi' actionis q̄ effect' p̄ducit nō ē p̄ncipiū p̄mo et p̄ se ipsa forma fm quā attendit similitudo: sed p̄ncipia illi' forme: sicut si hō albus generet hominē albū: ipsa albe- do generantis nō est p̄ncipiū generatiōis actiue: et tñ albedo generantis d̄i causa albedinis generati: quia p̄ncipia albedinis in generāte sūt p̄ncipia ge- neratiua facientia albedinē in generato. et p̄ hūc modū resurrectio christi est cā n̄re resurrectionis q̄ illud qd̄ facit resurrectionē christi qui ē cā effi- ciens vniuoca n̄re resurrectionis agit ad resurre- ctionem n̄ram. s. vtus diuinitatis ipsius christi: q̄ si bi et patri cōis est. vñ d̄ Ro. viij. Qui suscitauit iesum christuz a mortuis viuificabit vitalia cor- pora n̄ra. s̄ ipsa resurrectio christi vtute diuinita- tis adiūcte ē cā q̄si instrumētalis resurrectionis n̄re opatiōes. n. diuine agebāt mediate carne christi q̄si qdā organo: sic ponit exē^m Damas. i. iij. li. d̄ tactu copali q̄ mūdauit leprosu. Math. viij. ¶ Ad p̄- mu' s̄ d̄ q̄ cā sufficiens statim p̄ducit effectū suū ad quē

ordinat immediate nō autē ad effectū ad quē ordiat
mediatē alio quātūcūq; sit sufficiens: sicut calor
quātūcūq; sit intensus nō statim in pmo instanti
causat calorem: sed statim incipit mouere ad calo-
rem: q; calor ē effectus ei⁹ mediante motu. resurre-
ctio autē christi dī causa nre resurrectionis: ut dīz
est: nō quia ipsa agat resurrectionē nram: s; medi-
ante principio suo. s. v̄tute diuina que nram resur-
rectionem faciet ad similitudinē resurrectionis chri-
sti. v̄tus autē oīa opaf mediatē volūtate q̄ ē ppin-
quissima effectui: vñ nō oportet q; statim resurre-
ctione christi facta nra resurrectio sit secuta: sed
tūc sequit qñ volūtas dei ordinauit. ¶ Ad 2^m dī-
cendū q; v̄tus diuina nō alligat causas aliquib⁹ secu-
dis quin effectus illaz possit immediatē vel aliq; a
causis mediantib⁹ pducere: sicut posset generati-
onem inferiorū corpōz causare etiā motu celi nō
existente: 7 tñ fm ordinē quē in reb⁹ statuit mor-
tali am fm ordinē quē rebus hūanīs diuina. p̄dētia
p̄fixit: resurrectio christi ē causa nre resurrectiois
potuit tñ aliū ordinē prefigere: 7 tūc eēt alia cau-
sa nre resurrectionis qualē de⁹ ordinasset. ¶ Ad
3^m dicendū q; rō illa pcedit qñ oīa que sūt i vna
specie habent eūdē ordinē ad cām p̄mā illi⁹ effect⁹
qui est inducēd⁹ in totā specie: sic autē nō ē in ppo-
sito: q; hūanitas christi pp̄ndoz ē diuinitati: cuius
v̄t⁹ ē p̄mā cā resurrectionis q; hūanitas alioz. vñ
resurrectio christi causat a diuinitate immediatē: s;
resurrectio alioz mediatē christo hoīe resurgēte
¶ Ad 4^m dicendū q; resurrectio oīz hoīz ha-
bebit aliquid dī similitudine resurrectionis christi: qd
s. p̄tinet ad vitā nature fm quā oēs christo fuerit
p̄formes: 7 iō oēs resurgūt in vitā mortālē: sed in
sanctis qui fuerūt christo p̄formes p gratiā erit cō-
formitas quantū ad ea q̄ sūt glorie. ¶ Ad 5^m dicendū
q; causaz effectui oīz aliq; mō p̄iūgi
q; mouēs 7 motū faciēs 7 factū sūt simul: ut p̄bat
in 2° p̄hy. Christ⁹ autē resurgēs ē cā vniūca nre re-
surrectionis: ut supra dictū ē: vñ oportet q; in re-
surrectione corpōz cōi aliq; signo corpōrali dato
christus resurgēs opet: qd quidē signū ut quidam
dicūt erit ad litterā vox christi resurrectionē ipā-
tis sicut ipauit mari 7 cessauit tēpestas: Matth.
viij. Quidā vō dicūt q; hoc signū nihil aliud erit
q; ipa p̄sentatio euidēs filij dei in mūdo: de q; dī
Matth. xxiij. Sicut fulgur qd venit ab oriēte et
apparet in occidentē: ita erit aduent⁹ filij hoīs. et
intunt auctoritati Greg. qui dicit Q tubā sona-
re nihil aliud ē q; mūdo ut iudicē filij demonstrā-
re. 7 fm hoc ipsa apparitio filij dei vox ei⁹ dī: q; a
ei⁹ apparentē obediēt tota natura ad corpōz hūa-
noz repationē sicut ipanti: vñ in iussu venire dī
.j. Thel. iij. 7 sic ei⁹ apparitio inq̄tū habet vim
cuiusdā impij vox ei⁹ dī: 7 hec vox quēcūq; sit qñ
q; dī clamor q̄si p̄conis ad iudiciū citantis. qñq;

autē dī son⁹ tube: vel p̄p̄i euidentiā: ut in lra dī: vñ
p̄pter puenientiā ad vsū tube qui erat in ve. tes.
tuba. n. p̄gregabāt ad p̄ciliū: p̄mouebant ad p̄ciliū
7 vocabant ad festū. resurgēs autē p̄gregant ad
p̄ciliū iudicij: ad p̄ciliū q; orbis terraz pugnabit 7 i-
sensatos ad festū eīne solēnitatis. ¶ Ad p̄mū q; dī-
cendū q; Damas. in v̄bis illis circa mālē cāz resur-
rectionis tria tangit. s. volūtātē oīnā q̄ iperat v̄tu-
tez que exequit: 7 facilitatē exequēdi in hoc q; nu-
tū adūxit ad similitudinē corpōz q̄ in nobis sūt. illud
enim valde facile ē nobis facē qd statim ad dictū
nrm sit: s; multo maior apparet facilitas si ante v̄-
bū platū ad p̄mū signū volūtatis qd nūc dī ex-
cutio nre volūtatis p ministros fiat: 7 talis nre nu-
tus ē quedā cā p̄dicte executionis: inq̄tū p ipm in-
ducunt aliq; ad nram volūtātē explendā. nūc autē
diuin⁹ q; fiet resurrectio nihil ē aliud q; signū ab
ipso datū cui nā tota obediēt ad resurrectionem
mortuoz: 7 hoc signū idē ē qd vox tube: ut ex di-
ctis patet. ¶ Ad 2^m dicendū q; sicut forme sacra-
mentoz hnt v̄tutē sanctificādī: ut. s. dicit⁹ ē: non
ex hoc q; audiūt sed ex hoc q; p̄ferūt: ita illa vox
q; qd sit habebit efficaciam instrumentālē ad resusci-
tandū: nō ex hoc q; sentit sed ex hoc q; p̄ferit: sic
etiā vox ex ipa impulsione aeris excitat dormien-
tem soluendo organū sentiēdi: non ex hoc q; co-
gnoscat: q; iudiciū de voce pueniētē ad aures seq̄-
tur excitationē 7 nō ē cā ei⁹. ¶ Ad 3^m dicendū q;
rō illa pcederet si v̄t⁹ data illi voci eēt ens p̄fectū
in nā: q; tūc qd ex ea pcederet v̄tutē iā nālē factā
p̄ncipiū haberet: nō autē ē talis v̄tus illa s; qualis
supra dictū ē esse in formis sacramētoz. ¶ Ad 4^m
dicendū q; sicut Aug⁹ dicit in 3° de tri-
ni. q; sicut corpa crassiora 7 inferiora p subtiliora
7 potentiora qdā ordine regunt: ita oīno corpa re-
gunt a deo p spm vite rōnalē. 7 hoc etiā Grego.
in. iij. Dial. tangit. vñ in oib⁹ q; corpālī a dō sūt
v̄tū de⁹ ministerio angeloz. in resurrectionē autē ē
aliqd ad trāsmutationē corpōz p̄tīnēs. s. collectō
cinez 7 corpōz p̄paratio ad repationē hūani corpōz
vñ q̄tū ad hoc in resurrectione v̄tē de⁹ ministerio
angeloz: sed aīa sicut immediatē a deo creatā ē: ita
immediatē a deo corpi iterato v̄tē sine aliq; opati-
one angeloz. sicut etiā gloriā corpōz ipse faciet ab ipis
ministerio angeloz: sicut 7 aīaz immediatē glori-
cat: 7 istud angeloz ministeriū vox dī fm v̄nā ex-
positionē q; tāgīt in lra. ¶ Ad 5^m q; patet solutio
ex dictis. ¶ Ad secundū dicendū q; ministeriū illd
erit p̄ncipiālī v̄n⁹ archangeli. s. Michaelis qui ē
p̄ncipēs ecclesie sicut fuit synagoge: sicut dī Da-
nielis. x. qui tñ agit ex influentiā v̄tutū 7 alioz
supioz ordinū. vñ qd ipse faciet superiores ordi-
nes quodāmodo faciēs: sicut inferiorēs angeli coopa-
bunt ei circa resurrectionē singloz q; custodie
deputati fuerūt: 7 sic vox illa pōt dīcī v̄nū 7 plu-
rium angeloz.

M Tertium sic proce

dit: Uides q̄ tps resurrectionis nō oportet
at differri vsq̄ ad finē mūdi: ut oēs sil resurgant
q̄ maior est p̄uenientia capitis ad mēbra q̄ mē-
broz ad inuicem sicut cause ad effect̄ q̄ effectū
ad inuicem. sed christus qui ē caput n̄m nō distu-
lit resurrectionē suā vsq̄ ad finē mūdi: ut sil cum
oibus resurgeret. q̄ nec oportet q̄ pozz sanctoz re-
surrectio vsq̄ ad finē mūdi differat: ut simul cuz
alijs resurgat. ¶ Resurrectio capitis cā ē resur-
rectiois mēbroz. sed resurrectio quorūsdā mēbro-
rū nobilitū p̄pter vicinitatē ad caput nō ē dilata
vsq̄ ad finē mūdi: sed statim resurrectionē christi
secuta ē: sicut pic credit̄ de brā ygine ⁊ Johanne
euāgelista. q̄ ⁊ alioz resurrectio tāto p̄p̄q̄oz erit
resurrectiois christi: q̄to p̄ gratiā ⁊ meritū magis
ei fuerint p̄formēs. ¶ Stat̄ noui testamēti est p̄-
fectioz ⁊ exp̄ssius portat imaginē christi q̄ status
ve. tel. sed quidā pies ve. tel. christo resurgente re-
surrexerūt: sicut d̄ Matth. xx. vj. q̄ multa corpa
sanctoz q̄ dormierāt resurrexerunt. q̄ videt̄ q̄ nec
sanctoz noui testamēti resurrectio differri d̄beat
vsq̄ ad finē mūdi ut sit oīuz simul. ¶ Post fi-
nem mūdi nō erit aliquis annoz numer̄. s̄ post
resurrectionē mortuoz adhuc p̄putat̄ mlti anni
vsq̄ ad resurrectionē alioz: ut p̄ Apoc. xx. dicit̄
enī ibi: Uidi aīas decollatoz p̄pter testimonium
ih̄u ⁊ p̄t̄ verbū dei. ⁊ infra: Et videt̄ ⁊ regnaue-
rūt cū christo mille ānis ⁊ ceteri mortuoz n̄ vix-
erūt donec p̄lument̄ mille anni. q̄ resurrectio oīuz
nō differ̄ vsq̄ ad finē mūdi ut sit oīuz sil. ¶ Sz
est qd̄ d̄ Job. xiiij. Nō cū dormierit nō resurget
donec atterat̄ celū: nec euigilabit ut resurgat de
somnia suo. ⁊ loquit̄ de somno mortis. q̄ vsq̄ ad
finē mūdi quādo celū atteret resurrectio hoīuz
differ̄. ¶ Heb. xij. d̄: Domines testimonio
fidei p̄bati nō acceperūt repp̄missionē. i. plenaz
anime ⁊ cozpoz beatitudinē deo aliq̄d aliud p̄
nobis p̄uidente ne sine nobis p̄sumarent. i. p̄fice-
rent. glo. ut in cōi gaudio oīuz mai⁹ fieret gaudīū
singuloz. sed nō erit ante resurrectio q̄ cozpoz
glorificatio: q̄ reformabit̄ corpus hūanitat̄ n̄re
p̄figuratū cozpoz claritat̄ sue. Phil. iij. Et resur-
rectiois filij erūt sicut āgeli in celo: ut p̄ Matth.
xxij. q̄ resurrectio differ̄ vsq̄ ad finē mundi in q̄
oēs simul resurgēt. ¶ Alteri videt̄ q̄ tps illud nō
sit occultū: q̄ cui⁹ p̄ncipiū ē determinatū ⁊ scitūz
⁊ finis pōt determinate sciri: eo q̄ oīa mensurant̄
quodā p̄odo: ut dicit̄ in 2° de generatiōe. s̄ p̄in-
cipiū mūdi determinate scit̄. q̄ ⁊ finis ipsi⁹ pōt de-
terminate sciri: tūc erit tps resurrectionis ⁊ iudicij
q̄ tps illud nō ē occultū. ¶ Apoc. xij. d̄ q̄ mu-
lier p̄ quā ecclesia significat̄ habet locū paratum
a deo in quo pascat̄ dieb⁹ mille ducentis. lx. Dañ.
etiā. xij. ponit̄ determinat⁹ numer⁹ diez per quos

anni significari vident̄: fm illud Ege. iij. Die pro
anno dedi tibi. q̄ ex sacra scriptura pōt sciri deter-
minate finis mūdi ⁊ resurrectionis tps. ¶ Stat̄
noui testamēti p̄figurat⁹ fuit in ve. tel. s̄ sc̄i-
mus deiminate tps in quo vel⁹ testamētū statū
habuit. q̄ ⁊ pōt sciri determinate tps i quo nouū
testamētū statū habebit. sed nouū testamētum
habebit statū vsq̄ ad finē mundi: vñ d̄ Matth.
vli. Ecce ego vobiscū sum vsq̄ ad p̄sumationem
seculi. q̄ pōt sciri finis mūdi ⁊ resurrectionis temp⁹
¶ Sed p̄ illud qd̄ ē ignoratū ab angelis: ē etiam
hoibus mltō magi occultū: q̄ ea ad q̄ hoīes nālē
rōne p̄tingere possūt multo limpidius ⁊ cert⁹ an-
geli nālī cognitione cognoscūt. s̄l̄ etiā reuelatio-
nes hoīb⁹ nō sūt nisi mediantib⁹ angelis: ut p̄ p̄
Dio. iij. ca. cel. hierar. sed angeli nesciūt tps det-
terminare: ut p̄ Matth. xxij. De die illa ⁊ hora
nemo scit: neq̄ angeli celoꝝ. q̄ tps illud ē hoibus
occultū. ¶ Apli magis fuerūt p̄scj̄ secretoꝝ
dei q̄ alij sequetes: ut dicit̄ Ro. vij. Ipsi p̄nitias
sp̄is habēt. glo. tpe prius ⁊ ceteris abundāt⁹. s̄
eis de hoc ipso querentib⁹ dicit̄ ē Act. j. Nō ē ve-
strū nosse tpa ⁊ momēta q̄ pater in sua p̄tate po-
suit. q̄ multo magis ē alijs occultū. ¶ Alteri vide-
tur q̄ resurrectio nō fiet subito s̄ successiue: quia
Ege. xxvij. p̄nūciat̄ resurrectio mortuoz: vbi d̄
Accesserūt ossa ad ossa ⁊ vidit̄: ⁊ ecce sup̄ ea nervi
⁊ carnes ascenderūt ⁊ extenta est in eis cutis desu-
per ⁊ spiritū nō habebant. q̄ repatio cozpoz tpe
precedit̄ p̄iūctionē animaz: ⁊ sic resurrectio non
erit subita. ¶ Illud ad qd̄ exigunt̄ plures acti-
ones se cōsequentes nō pōt subito fieri. sed ad re-
surrectionem exigunt̄ plures actiones se p̄sequen-
tes. i. collectio cinerz: reformatio cozpoz: ⁊ infusio
anime. ergo resurrectio nō fiet subito. ¶ Om-
nis sonus tempore mensurat̄. sed son⁹ tube causa
erit resurrectionis: ut dicit̄ ē. q̄ resurrectio fiet in
tēpore ⁊ nō subito. ¶ Nullus mot⁹ localis pōt
esse subito: ut d̄ in li. de sensu ⁊ sensato. sed ad re-
surrectionē extigit̄ aliquis mot⁹ localis in collecti-
one cinerz. q̄ nō fiet subito. ¶ Sed est quod d̄
j. Loz. xv. Omnes quidē resurgēt in momēto in
ictu oculi. q̄ resurrectio erit subito. ¶ Viri in-
finita subito opatur. sed sicut Damas. dicit̄: Cred̄
resurrectionē futurā vniuersa virtute de qua cōstat
q̄ infinita est. q̄ resurrectio fiet subito. ¶ Alterius
videt̄ q̄ resurrectio nō erit noctis tēpore: quia re-
surrectio n̄ erit donec atterat̄ celū: ut dicit̄ Job
xiiij. sed cessante motu celi quod dicit̄ eius attri-
tio nō erit temp⁹ neq̄ dies neq̄ nox. q̄ resurrectio
nō erit in nocte. ¶ Finis vniuersi⁹ rei debz
esse perfectissim⁹. sed tūc erit finis tps: vñ in Apo-
ca. d̄ q̄ tps amplius nō erit. q̄ tūc debet eē tps in
sui optima dispositiōe: ⁊ ita debet esse dies. ¶ Qualitas
temporis debet respondere his que gene-
rantur in tempore: vnde Johānis. xij. sit mentio

de nocte qñ iudas exiit a p̄sortio lucis. s̄ tñc erit p̄fecta manifestatio oĩuz que nũc latet: qz cũ venet oĩs illũinabit abscondita tenebrarũ & manifestabit p̄silia cordũ: ut dicitur. 1. Cor. iij. q̄ debet esse i die. ¶ Sed p̄ resurrectio ch̄usti est exemplar n̄re resurrectionis. sed resurrectio ch̄usti fuit in nocte ut Greg. dicit in homel. paschali. q̄ n̄ra resurrectio nocturno tpe erit. ¶ Ad uenit oĩi p̄patur aduētus furis in domũ: ut p̄ Lud. xij. s̄ fur i tpe noctis in domũ venit. q̄ in tpe nocturno venit. s̄ veniēte ipso fiet resurrectio: ut dictũ est. q̄ resurrectio fiet tpe nocturno. ¶ R̄ideo dicendũ ad. j. q̄dẽz q̄ sicut Aug. dicit in. iij. de tri. Dina puidētia statuit ut corpa crassiora & iseriora p̄ subtiliora & potentiora quodã ordine regant: & iõ tota m̄a corporũ inferiorũ subiacet variationi s̄m motũ celestũ corporũ. vñ cẽt p̄ ordinẽ qui diuina puidētia in rebus statuit si m̄a inferiorũ corporũ ad statũ incorruptionis pducere manēte motu corporũ superiorũ. & quia s̄m positionẽ fidei resurrectio erit in vitã imortalem conformi ch̄usto qui resurgens a mortuis iãz nõ mouit: ut dicitur Ro. vi. iõ hũanorũ corporũ resurrectio vsqz ad finẽ mũdi differet i quo motus celi quiescet. Et p̄pter hoc etiã quidãz p̄bi qui posuerũt motũ celi nõq̄ cessare posuerũt reditũ hũanarũ aiaz ad corpa mortalia q̄lã nũc habent: siue poneret reditũ aie ad idẽ corp̄i sine magni anni: ut Empedocles: siue ad aliud: ut Pythagoras posuit quãlibet animã q̄libet corp̄i ingredi: ut dicitur in. j. de aia. ¶ Ad p̄mũ q̄ dicendũ q̄ q̄uis caput magis p̄ueniat cũ mēbris p̄uenientia p̄portionis que exigit ad hoc q̄ in mēbris fluat q̄ mēbra adiuuicem: tñ caput h̄z caliditatẽ quandãz sup mēbra qua mēbra carent: & in hoc mēbra differunt a capite: & p̄ueniunt ad inuicẽ. vñ resurrectio ch̄usti exemplar quoddã n̄re resurrectionis est ex cuius fide spes nobis de n̄ra resurrectione p̄surgit: n̄ aut̄ resurrectio alicuius mēbris ch̄usti ẽ cã resurrectionis ceterorũ mēbrorũ: & iõ resurrectio ch̄usti õ buit p̄cedere resurrectionẽ aliorũ qui oēs simul resurgere debuerũt in p̄sumatione seculorũ. ¶ Ad 2^m dicendũ q̄ q̄uis inter mēbra ch̄usti sint q̄dam alijs digniora: & magis capiti p̄formia: nõ tñ p̄tingit ad rōnem capitis ut sint cã aliorũ: & iõ ex p̄formitate ad ch̄istũ nõ debet eis q̄ eorũ resurrectio p̄cedat resurrectionẽ aliorũ: q̄lã exemplar exemplatũ sicut dictũ ẽ de resurrectione ch̄usti. sed q̄ aliquibus hoc sit p̄cessum q̄ eorũ resurrectio nõ sit vsqz ad p̄munẽ resurrectionẽ dilata ẽ ex specia li grẽ p̄uilegio nõ ex debito p̄formitatis ad ch̄istũ. ¶ Ad 3^m dicendũ q̄ de illa resurrectione sanctorũ cũ ch̄usto videt dubitare Hiero. in finone de assumptione. vtz. s̄ pacto resurrectionis testamẽto itez mortui sint ut sic eorũ magis fuerit resuscitatio quedã: sicut fuit Lazari q̄ vera resurrectio q̄lã erit in fine mũdi: an ad imortales vitã vere resur-

reperint semp in corpe victuri in celum cũ ch̄usto ascendentes corpalit: ut glo. dicit Mart. xxvij. & hoc p̄babilius videt: qz ad hoc q̄ vez testamẽtu de vera resurrectione ch̄usti p̄ferret: p̄gruũ fuit q̄ vere resurgeret: sicut Hiero. alibi dicit: nec eorum resurrectio p̄pter ipsos accelerata ẽ: s̄ p̄pter resurrectionẽ ch̄usti testificandã: qd̄ quidẽ testamẽtu erat ad fundandũ fidẽ noui testamẽti. vnde õcẽtius factũ est p̄ patres ve. tel. q̄ per eos qui iãz nõ uo testamento fundato decesserũt. Tamẽ sciẽduz est q̄ r̄si de resurrectione eorũ in euãgelio mentio fiat ante resurrectionẽ ch̄usti: tñ ut p̄ textũ patet intelligendũ ẽ p̄ anticipationẽ eẽ dictũ q̄ frequenter historiographis accidit: nullus. n. vera resurrectione ante ch̄istũ resurrexit eo q̄ ipse ẽ p̄mitie dormientiũ: ut dicitur. 1. Cor. xv. quãuis aliq̄ fuerunt resuscitati ante ch̄istũ resurrectionẽ: ut d̄ Lazaro patet. ¶ Ad 4^m dicendũ q̄ occasione illoz vborũ: ut Aug. narrat. ix. li. de ci. dei: quidã heretici posuerũt p̄mã resurrectionẽ futurã eẽ mortuorum: ut cũ ch̄usto mille annis in terra regnarent vñ vocati sũt chiliaste q̄si millenarij. Et iõ Aug. ibidem ostēdit v̄bã illã aliter eẽ intelligẽda. s̄ de resurrectione sp̄uali p̄ quã hoies a peccatis dono gratie resurgũt. Secũda aut̄ resurrectio ẽ corporũ: regnũ aut̄ ch̄isti d̄ ecclesia in qua cũ ipso non solũ martyres sed etiã aliq̄ electi regnant ut a p̄te totũ intelligat: vel regnẽt cũ ch̄isto in alia q̄tum ad oẽs: & sit specialit̄ m̄etio de martyribus qz ipi p̄cipue regnãt mortui qui vsqz ad mortẽ s̄m vitã certauerũt. millenarij aut̄ nõ significat aliquẽ certum numerũ s̄ designat totũ tps qd̄ nũc agit in q̄ sancti cũ ch̄usto regnãt: q̄ numerus millenarius designat vniuersitatẽ magis q̄ centenarij: eo q̄ ceteri narij ẽ q̄dratũ denarij. sed millenarij ẽ numerus solidus ex dupli ductu denarij in seipm surgens quia decies decẽ decies mille sũt. & s̄lir in psal. d̄ vbi qd̄ madauit in mille generatões. i. oēs. ¶ Ad ij. qd̄nẽ dicendũ q̄ sicut dicit Aug. in li. lxxij. q. Etas vltima hũani generis que icapit a dñi aduētũ vsqz ad finẽ seculi in quibus generationib̄ p̄p̄tẽt incertũ ẽ. sicut etiã senectus q̄ ẽ vltima etas hois nõ h̄z dẽminatũ tpe s̄m mensurã aliaz: cũ qñqz sola tantũ teneat tps q̄tũ relique oēs etates. huius aut̄ rō est qz dẽminatũ numerus futuri tps sc̄ri: nõ p̄t nisi vel p̄ reuelationẽ vel p̄ nãlem rationẽ temp̄ aut̄ qd̄ erit vsqz ad resurrectionẽ nũcrari nõ p̄t nãli rōne: qz simul erit resurrectio & finis mortuis celi: ut dictũ ẽ. ex motu aut̄ accipit numerus oĩuz que dẽminato tpe per naturalẽ rationẽ futura p̄uident. ex motu aut̄ celi nõ p̄t cognoscĩ finis ei: qz cũ sit circularis ex hoc ipso habet q̄ s̄m naturã suam possit in perpetuũ durare. vnde naturali rōne tps qd̄ erit vsqz ad resurrectionẽ numerari nõ p̄t: similĩ nec per reuelationẽ h̄ri p̄t: ideo ut oēs semp sint solliciti & preparati ad

christo occurrēdū: 7 ppter hoc etia aplis de h^o
querentib^o rīdit Act. j. Nō ē vrm nosse tēpora 7
momenta q̄ pat^o posuit in sua p̄tate: in q̄ ut Aug^o
oicit. xvij. de ci. dei: Oīus de hac re calculātū dī-
gitos resoluit 7 quicq̄e iuber: qd̄. n. aplis querēti-
bus noluit indicare nec alijs reuelabit. vñ illi oēs
qui tps̄ p̄dictū numerare voluerūt hacten^o falsi
loqui sūt inuenti. Quidā. n. ut Aug^o dixit ibidez
dixerūt ab ascensōe dñi vsq̄ ad vltimū e^o adue-
tum q̄dringētos annos posse p̄plē: aliq̄ dngētos
aliq̄ mille: quoz̄ falsitas patet: 7 silr̄ patebit eoz̄
qui adhuc p̄putare nō cessant. ¶ Ad p̄mū q̄ dō
q̄ eoz̄ q̄z̄ finis cognoscit p̄ncipio noto. o3 men-
surā nobis eē cognitā: 7 iō cognitio p̄ncipio alic^o
rei cui^o duratio mensurat^o motu celi possum^o co-
gnoscē a^o finē eo q̄ mot^o celi ē nobis nos^o. s3 men-
sura durationis mot^o celi ē sola diuina dīpositio
que ē nobis occulta: 7 iō q̄tūcūq̄ sciam^o p̄ncipiū
e^o. finē scire nō possum^o. ¶ Ad 2° dō q̄ p̄ mille du-
centos. lx. dies de quib^o sūt mētio Apoc. xij. signifi-
cat oē tps̄ in q̄ ecclia durat: 7 nō aliq̄s determina-
tus nūer^o annoz̄: 7 hoc iō q̄ p̄dicatio christi sup
quā fundat ecclia durauit trib^o anis cū dimedio
qd̄ tps̄ vere p̄tinet eālem numez̄ diez̄ nūero p̄di-
cto. Silr̄ etiā nūer^o eoz̄ qui in Danieli ponit nō ē
referēdus ad nūez̄ ānoz̄ aliq̄z̄ d̄ sint vsq̄ ad finē
mūdi: vñ vsq̄ ad p̄dicatiōez̄ antichristi: s3 o3 refer-
ri ad tps̄ q̄ p̄dicabit antichrist^o 7 q̄ p̄secutio eius
durabit. ¶ Ad 3° dō dō q̄ q̄uis stat^o noui testa-
menti in generali sūt p̄figurat^o p̄ statū ve. tel. non
tñ o3 q̄ singula respondeāt singulis: p̄cipue euz̄ in
christo oēs figure ve. tel. fuerūt p̄plē. 7 iō Au-
g^o. xvij. d. ci. dei rīdet quibusdā q̄ volebāt accipe
nūez̄ p̄secutionū q̄s ecclia passa ē 7 passura s̄m
numez̄ plagaz̄ egypti dīcēs: Ego p̄ illas res gestas
in egypto istas p̄secutiōes p̄phetice significatas eē
nō arbitror: q̄uis ab eis q̄ hoc putat exq̄sire 7 i-
gnose illa singula his singulis p̄pata videant nō p̄
pheticō spū sed p̄lectura mentis hūane qui aliq̄n
ad vez̄ puenit: aliq̄n fallit. Et silr̄ vñ eē d̄ oicit ab-
batis Joachīm q̄ p̄ tales p̄lecturas de futuris aliq̄
vera p̄dixit: 7 in aliquib^o oceptus fuit. ¶ Ad iij.
q. dō q̄ in resurrectione aliq̄d fiet ministerio ange-
loz̄: 7 aliq̄d v̄tute dīna imediate: ut dicit^o ē. illō
q̄ qd̄ angeloz̄ ministerio fiet nō erit in instanti s̄
instans oīcat indiuisibile tps̄: erit tñ in instanti s̄ i-
stans accipiat p̄ tpe inceptibili. illud aut qd̄ fiet
v̄tute dīna imediate fiet s̄bito. s. in imino tps̄ quo
angeloz̄ op^o p̄plebit: qz̄ v̄tus superior inferiorē
p̄fectionē adducit. ¶ Ad p̄mū q̄ dō q̄ Exe. loq̄bat
p̄plo rudi: sicut 7 Moyses. vñ sicut Moyses dī-
stinxit opa sex diez̄ p̄ dies ut rudi p̄p̄ capē pos-
sit q̄uis oīa s̄l sint facta: vñ Aug. ita Exe. diuer-
sa que in resurrectione futura sūt exp̄ssit: q̄uis oīa
simul futura sint in instanti. ¶ Ad secūdū dō q̄
q̄uis ille op̄ationes sint p̄sequētes se inuicē nā: sūt

tamen simul tpe: qz̄ vel sūt in eodē instanti: vel
vna ē in instanti ad qd̄ alia terminat. Ad 3° dō q̄
idem videt eē de sono illo 7 de formis sacramēto-
rū. s. q̄ in vltimo instanti p̄lationis effectū suū ha-
bebūt. ¶ Ad 4° dō q̄ p̄gregatio cinez̄ q̄ s̄m mo-
tu locali eē nō pōt: fiet ministerio angeloz̄: 7 ideo
erit in tempore: s3 inceptibili: p̄p̄ facilitatē op̄an-
di que p̄petit angelis. ¶ Ad q̄rtā. q. dō q̄ dētermi-
nata hora tps̄ q̄ fiet resurrectio p̄ certo sciri non
pōt: ut p̄z̄ in lra: tamen satis p̄babit dē a quibus-
dam q̄ resurrectio erit q̄si in crepusculo sole exn-
te in oriente: 7 luna i occidente: qz̄ in tali dīspōne
sol 7 luna credunt creati: ut sic eoz̄ circulatio cō-
pleat penit^o p̄ reditū ad eūdē punctū. vñ d̄ christo
dē q̄ resurrexit tali hora. ¶ Ad p̄mū q̄ dō dō dō
q̄ q̄n resurrectio erit: nō erit tps̄: sed finis tps̄ qz̄ ē
eodē instanti in q̄ cessabit mot^o celi erit resurrectio
mortuoz̄: 7 tñ erit situs fidez̄ s̄m dīspōez̄ q̄ se ha-
bent nūc in aliq̄ dēterminata hora: 7 s̄m hoc dē re-
surrectio futura tali vel tali hora. ¶ Ad 2° dō q̄
optima dīpositio tps̄ dē eē in meridie p̄pter illu-
minationē solis: sed tūc ciuitas dei nō egebit sole
neq̄ luna: qz̄ claritas dei illūabit eā: ut dē Apoc.
vlt. 7 iō q̄tū ad hoc nō refert v̄tū in die vñ in no-
cte resurrectio fiat. ¶ Ad 3° dō q̄ tps̄ illi p̄gruit
manifestatio q̄tū ad ea q̄ tūc gerent: 7 occultatio
quātū ad dēminationē ipsius tps̄: 7 iō v̄tūq̄ cō-
grue fieri pōt: ut. s. resurrectio sit in die vñ in nocte.

AD quartū sic proce-

dit: Videt q̄ mo3 nō erit termin^o a quo
resurrectionis in oibus: quia quidā nō morient s3
immortalitate supuestient. dē. n. i simbolo q̄ tpe
venit^o est iudicare viuos 7 mortuos. hoc aut nō
pōt intelligi q̄tū ad tps̄ iudicij: qz̄ tūc erūt oēs vi-
ui. q̄ opoz̄ q̄ referat hec dīstinctio ad tps̄ p̄cedēs
7 ita nō oēs ante iudiciū morient. ¶ S. nāle 7 cō-
mune desiderij nō pōt eē vacū 7 inane quin in
aliquibus expleat. sed s̄m Aplm. ij. Cor. iij. hoc
est cōe desiderij q̄ nolum^o expoliari: sed supuesti
ri. q̄ aliqui erūt qui nūq̄ expoliabūt corpe p̄ mor-
tez̄: sed supuestient gloria resurrectionis. ¶ S. Au-
gustin^o in Ench. dicit q̄ q̄tuor vltime petitiones
oīonis dñice ad presentē vitā p̄tinet: qz̄ vna ē dī-
mittere nobis debita nra. q̄ ecclia petit in hac vi-
ta sibi omnia debita relaxari. sed ecclie oīo non
pōt eē casta qui exaudiat. Joh. vj. Quicq̄d petie-
ritis p̄tem in nomine meo dabit vobis. q̄ ecclia in
aliquo huius vite tpe oīuz̄ debitoz̄ remissionem
p̄sequet. sed vñ de debitis q̄ p̄ p̄cto p̄mi parenti
astrigimur ē q̄ nascimur mortali peccato. q̄ aliq̄n
hoc ecclie dē p̄stabit q̄ hoies sine p̄cto originali
nascēt. sed mo3 ē pena originalis peccati. q̄ aliq̄
hoies erūt circa finē mūdi qui nō morient: 7 sic idē
quod prius. ¶ S. via p̄pendiosior ē s̄mp sapiētī
magis eligenda. sed p̄pendiosior via ē q̄ hoies q̄

viui inuenient in impassibilitatem resurrectionis
 transferant q̄ q̄ prius moriant: 7 postea resurgat
 a morte in immortalitate. q̄ deus qui ē sūme sapiēs
 hāc viāz elegit in illis qui viui inuenient. 7 sic idēz
 quod prius. ¶ Sed p̄. j. Cor. xv. Semen qd̄ semi
 nas nō viuificat nisi prius moriat: 7 loquit̄ sub si
 militudine seminis de resurrectione corporū. q̄ cor
 pora a morte resurgent. ¶ P̄. j. Cor. xv. sic i Adā
 oēs moriunt: ita in christo oēs viuificabunt. sed i
 christo viuificabunt. q̄ in adā oēs moriunt: 7 sic
 resurrectio oīuz erit a morte. ¶ Alteri videt̄ q̄ n̄
 oīuz resurrectio erit a cinerib⁹. resurrectio. n. chri
 sti est exemplar nostre resurrectionis. sed resurre
 ctio eius nō fuit a cinerib⁹: quia caro ei⁹ nō vidit
 corruptionē: ut dī in Psal. 7 Act. ij. q̄ nec resurre
 ctio oīuz erit a cinerib⁹. ¶ P̄. corp⁹ hoīs nō semp
 p̄burit. sed in cineres nō pōt aliquid resolui nisi p
 p̄bustionē. q̄ nō oēs a cinerib⁹ resurgent. ¶ P̄.
 corpus hominis mortui nō statim post mortē in
 puluere redigī. sed quidā statim post mortē resur
 gent: ut in lra dī. s. illi qui viui inuenient. q̄ nō oēs
 resurgent a cinerib⁹. ¶ P̄. termin⁹ a quo respon
 det termino ad quē: sed termin⁹ ad rez resurrecti
 onis nō est idem in bonis 7 malis. j. Cor. xv. Oēs
 quidem resu. gem⁹ sei nō oēs imutabimur. q̄ nec
 est idem termin⁹ a quo: 7 sic si mali resurgēt a ci
 neribus: boni a cineribus nō resurgent. ¶ Sz̄ ē
 qd̄ Haimo dicit: Oēs i originali pctō natos tenz
 hec sententia: Terra es 7 in terram ibis. sed oēs q̄
 in cōi resurrectione resurgent fuerūt nati in origi
 nali pctō: vel natiuitate ex vtero v̄ saltē natiuita
 te in vtero. q̄ oēs a cinerib⁹ resurgent. ¶ P̄. mltā
 sūt in corpe hūano que nō sūt d̄ vitate nature hu
 mane. sed oīa illa auferent. q̄ oportet oīa corpora
 ad cineres resolui. ¶ Alterius v̄ q̄ pulueres illi
 ex quib⁹ corpus hūanū reparabit habeāt aliqua
 nālem inclinationē ad animā que eis p̄iūget. s. n.
 nullā inclinationē habent ad animā: eodē modo
 se haberent ad illā animā sicut alij pulueres. q̄ nō
 eēt differentia vtz ex illis vel ex alijs pulueribus
 reficere corpe anime p̄iūgendū qd̄ est falsum.
 P̄. maior ē dependentia corporis ad animā q̄ aie
 ad corpe. sed aīa sepata a corpe achuc hz aliqua
 dependentia ad corpe. vnde retardat ei⁹ mor⁹ in
 deū p̄pter appetitū corporis: ut dicit Dio. q̄ multo
 fortius corpus sepātū ab aīa adhuc habet nālem
 inclinationē ad animā illā. ¶ P̄. Job. xx. dī. Ossa
 eius implebunt vicijs adolescentie ei⁹: 7 cuz eo in
 puluere dormient. sed vicija nō sūt nisi in anima.
 q̄ adhuc in illis cinerib⁹ remanebit aliqua nālis i
 clinatio ad animā. ¶ Sz̄ ē: corpe hūanū pōt re
 solui ad ipsa elementa: vel etiā in carnes alioz aīa
 liū conuerti. sed elementa sūt hōgenea: 7 sūt caro
 leonis vel alterius animalis. cū q̄ in alijs p̄tib⁹ ele
 mentoz vel animalū nō sit aliqua inclinatio nā
 lis ad illam animā: nec in illis p̄tib⁹ in q̄s p̄uersuz

est corpus humanū erit aliqua inclinatio ad aīaz
 patet p̄ auctoritate Aug. in Ench. Corp⁹ hūanū
 in quacūqz alioz cor: porz sbam: vel in ipsa elemē
 ta vīat: i quocūqz hominū seu animalū abuz
 cedat carnēz vīat: 7 illi anime hūane in pctō tē
 poris cedit que illud prius ut hō fieret viveret 7
 cresceret animauit. ¶ P̄. cuiuslibet inclinatio nāli
 responderet aliquid agēs nāle: als natura deficeret
 in necessarijs. sed nullo agente nāli possunt p̄dicti
 pulueres eidem anime iterato p̄iūgi. q̄ in eis nō est
 aliqua nālis inclinatio ad p̄dictā p̄iūctionē.
 R̄ndeo dicendū ad p̄maz. q. q̄ sup̄ hac. q. varie
 loquūtur sancti: ut in lra patet: tñ hec est securior
 7 cōmunior opinio: q̄ oēs moriet̄ a morte resur
 gent: 7 hoc p̄pter tria. Et p̄mo qz magis p̄cordat
 diuine iusticie que hūanā nām p̄ peccato p̄mi pa
 rentis dānauit: ut oēs qui p̄ actū nature ab eo ori
 ginem ducerēt infectionē originalis peccati p̄ra
 berent: 7 p̄ p̄sequens mortis debitoz cēt. Se
 cundo quia magis p̄cordat diuine scripture que
 oīuz futurā resurrectionē p̄dicat. resurrectio au
 tem proprie nō est nisi eius qd̄ cecidit 7 dissolutū
 est: ut Damasc. dicit. Tertio qz magis p̄cordat or
 dini nature in quo inuenim⁹ q̄ illud qd̄ corruptū
 7 viciatū est in suā nouitate nō reducat nisi corru
 ptione mediante: sicut acetū nō fit vinū nisi aceto
 corrupto: 7 in humorem vitis trāscūtē. vñ cuz nā
 hūana in defectū necessitatis moriendi deuenit
 nō erit reditus ad immortalitē nisi morte medi
 ante. ¶ Conuenit etiā ordini nāe p̄pter aliā rōz
 quia ut in viij. phy. dī: Motus celi ē ut vita qd̄az
 natura exītib⁹ oibus: sicut etiā mor⁹ cordis ton⁹
 corporis quedā vita ē. vnde sicut cessante motu
 cordis oīa mēbra mortificānt: ita cessante motu
 celi nō pōt aliquid viuū remanere: illa vita q̄ ex i
 fluencia illius mor⁹ conseruabat: talis autē est vita
 qua nō degim⁹: vnde oportet q̄ ex hac vita dis
 cedant qui post motū celi quiescentē victuri sunt
 ¶ Ad p̄mū q̄ dicendū q̄ distinctio illa mortuoz
 7 viuoz nō est referenda ad ipm̄ iudicij tps: nec
 ad totū tps p̄teritū: quia oēs iudicandi aliquo
 tpe fuerūt viui: 7 aliquo tpe mortui: sed ad illō tē
 pus determinatū qd̄ imediate iudiciū p̄cedet: qñ
 s. iudicij signa incipient apparere. ¶ Ad secūdū
 dicendū q̄ p̄fectū sanctoz desiderū nō pōt eē va
 num: sed nihil phibet desiderū cōditionatū corpe
 eē vanū: 7 tale ē desiderū quo nolum⁹ expoliari
 sed supuestri. s. si possibile sit: 7 hoc desiderūz a
 quibusdam velleitas dī. ¶ Ad 3^m dicendū q̄ hoc
 est erroneū dicere q̄ aliquis sine peccato origina
 li concipiat p̄ter christū: quia ille qui sine pctō
 originali concipet nō indigeret redēptione que fa
 cta est p̄ christū: 7 sic christus nō eēt oīuz hominū
 redemptor. nec pōt dīci q̄ nō hac redēptione in
 diguerūt: quia p̄stū fuit eis ut sine peccato cō
 ciperent: quia illa gratia facta est parentib⁹: ut in

eis vicium nature sanaret: quo manente sine origi-
 li peccato generare non possent: vel ipsi nature q̄
 sanata est. oportet autē ponere q̄ quilibet personali-
 ter redemptione christi indigeat: non solum rōne na-
 ture. liberari autē a malo vel a debito absolui non
 potest nisi qui debitum incurrit: vel in malo defectus fu-
 it: ita non possent omnes fructus dñice orationis
 in seipsis percipere nisi omnes debitores nascerentur et ma-
 lo subiecti. unde dimissio debitorum et liberatio a
 malo non potest intelligi q̄ aliquis sine debito vel im-
 munis a malo nascatur: sed quia cum debito nat̄ po-
 tēta p̄ gratiā christi liberat: nec etiā sequitur si potest si-
 ne errore ponit q̄ aliqui sine originali peccato nas-
 cantur: quous moris sit pena originalis peccati: q̄ de-
 potest ex misericordia alicui relaxare penā ad quā
 obligat ex culpa p̄terita: sicut adulterā sine pena
 dimisit: Job. viij. et sicut poterit liberare a morte
 eos qui reatum mortis p̄terunt cum originali nasce-
 do: et sic non sequitur si non morientur. nascunt sine ori-
 ginali. Ad quartū dicendū q̄ non semper via cō-
 pendiosior ē magis eligenda: sed solū q̄n est magis
 vel equaliter accommodata ad finem p̄sequendū: et
 sic non est hic: ut ex dictis patet. Ad secundū. q̄
 dicendū q̄ eisdem rationibus quibus ostensum est
 omnes a morte resurgere: est etiā ostendendum q̄
 omnes resurgent a cineribus in cōmuni resurrectione
 nisi aliquibus ex privilegio specialis gratie sit dñum
 indultū: sicut et resurrectionis acceleratio. scriptu-
 ra autē sacra sicut resurrectionem p̄nunciat: ita et
 reformationē corporum: Phil. iij. et ideo oportet q̄
 sicut omnes moriuntur ad hoc q̄ omnes vere resurget
 possunt: ita omnia corpora dissoluantur ad hoc q̄ om-
 nium corpora reformari possunt: sicut etiā i penā
 hominis mors a diuina iusticia est inflicta: ita et
 corporis resolutio: ut patet Gen. iij. Terra es et in
 terrā ibis. sicut etiā ordo nature expigit ut non solum
 anime et corporis coniunctio soluat: sed etiā elemen-
 torum p̄mixtio: sicut etiā acetū non potest in vini quali-
 tatem reduci nisi prius facta resolutione in mām
 p̄tacentē ipsa etiā elementorum p̄mixtio ex motu
 celi causat et p̄seruat: quo cessante omnia mixta i pu-
 ra elementa resoluentur. Ad p̄mū q̄ dicendū q̄
 resurrectio christi exemplar ē n̄re resurrectionis q̄
 ad terminū ad quē: non autē q̄ ad terminū a quo.
 Ad secundū dicendū q̄ p̄ cineres intelligatur
 omnia reliquia que remanent hūano corpore resolu-
 to duplici ratione. p̄mo q̄ omnis mos erat apud
 antiq̄s corpora mortuorum p̄burere: et cineres con-
 seruare. vñ inoleuit modus loquēdi ut ea in que
 corpus hūanū resoluūt: cineres dicantur. 2. p̄pter
 cām resolutionis que ē incēdium fomitis quo cor-
 pus humanū radicitus ē infectū. unde ad purga-
 tionem huius infectionis oportet vsq̄ ad prima
 cōponētia corpus humanū resoluī. qd̄ autē p̄ incē-
 dium resoluūt: d̄ in cineres resoluūt: et ideo ea in
 que corpus humanū dissoluūt cineres dicunt.

Ad 3^m dōz q̄ ille ignis qui faciem mūdi purgabit
 poterit statim corpora illorum qui viuū inueniuntur
 vsq̄ ad cineres resolvere: sicut etiā alia mixta re-
 soluet in p̄tacentē materiam. Ad q̄rtū dicen-
 dum q̄ motus non accipit spēm a termino a quo:
 sed a termino ad quē: et ideo resurrectio sanctorum
 que erit gloriosa oportet q̄ differat a resurrectio-
 ne impiorum que non erit gloriosa penes terminum
 ad quē: non autē penes terminū a quo. p̄uenit. n. fre-
 quenti non esse eundē terminū ad quē existente eo-
 dem termino a quo: sicut de nigredine potest moue-
 ri aliquid in albedine et in pallore. Ad tertū. q̄
 dicendū q̄ circa hoc est triplex opinio. quidā. n.
 dicunt q̄ corpus humanū nūq̄ resoluūt vsq̄ ad e-
 lementa: et ita semper in cineribus manet aliq̄ vis ad-
 dita elementis que facit nālem inclinationē ad e-
 dem animā. Sed hec positio d̄riat aucti Aug. in
 directe et sensui et rationi: quia omnia p̄posita ex
 d̄riis possibile est resoluī in ea ex quibus p̄ponunt
 et ideo aliq̄ dicunt q̄ ille p̄tes elementorum in quibus hūa-
 num corpus resoluūt retinet plus de luce ex hoc q̄
 fuerūt anime hūane p̄iuncte: et ex hoc habet quan-
 dam inclinationē ad aīas. Sed hoc itē friuolū
 est: quia partes elementorum sūt vni nature et eqli
 habent participationē lucis et obscuritatis: et ideo
 aliter dicendū ē q̄ in cineribus illis nulla est natu-
 ralis inclinatio ad resurrectionē: sed solū ex ordine
 diuine p̄uidencie que statuit illos cineres iterum
 anime p̄iungi: et ex hoc p̄uenit q̄ ille p̄tes elemento-
 rum iterum p̄iungunt: et non alie. unde patet solu-
 tio ad p̄mū. Ad secundū dicendū q̄ anima se-
 parata a corpore manet in eadem natura quā habe-
 bat: cum corpore eēt p̄iuncta: qd̄ de corpore non cōuenit
 et ideo non est simile. Ad 3^m dicendū q̄ vbum illud
 Job non est intelligendū q̄ vicia actu maneant in
 pulueribus mortuorum: sed sicut ordinē diuine iusticie
 quo sūt deputati pulueres illi ad corporis repati-
 onem qd̄ p̄ p̄ctis p̄missis cruciabit in eternum.

Ad quintū sic proce-

dit: Videt q̄ post resurrectionē non d̄libet
 cognoscere peccata que fecit. omne. n. qd̄ cogno-
 scimus: vel de nouo p̄ sensum accipim: vel d̄ the-
 sauro memorie educit. sed homines post resurre-
 ctionem suā peccata non potuerūt sensu percipere:
 quia iam transferūt. sensus autē est t̄m p̄sentium
 multa etiā peccata a memoria exciderūt peccatis
 que non potuerūt d̄ thesauro memorie educi. q̄ non
 omnia peccata que fecit resurgēs cognitionem
 habebit. sicut in lra d̄. Lōscientie libri quā-
 dam sūt in quibus merita singulorum legunt. sed in
 libris non potest legi aliquid nisi nota eius p̄tineatur
 in libro. note autē quedā peccata remanēt in cō-
 scientia: ut Ro. j. in glo. que non videt aliquid esse
 q̄ reatus vel macula. cū igit multorum peccatorum
 macula et reatus a multis sit deletus p̄ gratiā: vñ

q̄ nō omnia peccata que fecit possit aliquis i sua
 p̄scientia legere: 7 sic idem q̄d prius. ¶ P̄. crescen
 te causa crescit effectus. sed causa que facit nos do
 lere de peccatis que ad memoriā reuocam̄ ē cha
 ritas. cū q̄ in sanctis resurgentib⁹ sit p̄fecta chari
 tas maxime a peccatis dolebūt si eā ad memoriā
 reuocabūt: q̄d nō pōt esse: quia fugiet 7 ab eis do
 lor 7 gemit⁹: ut dī Apoc. xxi. q̄ pp̄ria peccata ad
 memoriā nō reuocabūt. ¶ P̄. sicut se habebunt
 resurgentes dānati ad bona que fecerūt aliq̄n: ita
 se habebūt resurgētes beati ad peccata que aliq̄n
 cōmiserūt. sed resurgentes dānati ut videt coḡni
 tionem de bonis que aliq̄n fecerūt nō habebunt
 quia per hoc pena eoz multū alleuiaret. q̄ nec be
 ati habebūt coḡnitionē peccatoz q̄ p̄miserūt. ¶
 Sed 3: ē q̄d Aug⁹ dicit. xx. de ciui. dei q̄ quedaz
 vis diuina aderit q̄ fiet q̄ cūcta peccata ad memo
 riam reuocent. ¶ P̄. sicut se habet hūanū iudiciū
 ad testamētū exterius: ita se h̄z iudiciū diuinum
 ad testamētū p̄scientie: ut patet. j. Regū. xvi. Ho
 mines vident ea que parent: deus aut̄ intuet̄ cor.
 sed nō possit p̄fecte iudiciū hūanū eē de aliq̄ nisi
 testes de omnib⁹ de quib⁹ iudicandū ē testamētuz
 deponerēt. q̄ oportet cū iudiciū diuinū sit p̄fectū
 simū q̄ conscientia omnia teneat de quib⁹ iudicā
 dū ē. sed iudicandū erit de omnib⁹ operib⁹ bonis 7
 malis. ij. Cor. iij. Omnes astabim⁹ ante tribunal
 christi 7c. q̄ oportet q̄ p̄scientia vnusquisq̄z reti
 neat omnia opa que fecit siue bona siue mala.
 ¶ Alteri videt q̄ nō quilibet possit legere oia q̄
 sūt in conscientia alteri. resurgentiū. n. n̄ erit lim
 pidior coḡnitiō q̄ nūc sit angeloz. quoz cōlitas
 resurgentiū p̄mittit. Matth. xxij. sed angeli nō
 possunt inuicem in suis cordib⁹ vidē ea q̄ depen
 dentia libero arbitrio. vñ indigēt locutiōe ad in
 uicem innotescenda: ut in. ij. li. ois. xi. dictū est. q̄
 nec resurgentes potuerūt inspicere ea q̄ p̄tinēt
 in p̄scientiis alioz. ¶ P̄. omne q̄d cognoscit: vel
 cognoscit in se vñ in sua causa vel in suo effectū. s̄z
 merita vel demerita que p̄tinēt in p̄scientia alicu
 ius nō poterit alius in seip̄s cognoscere: quia so
 lus deus cordi illabit 7 secreta eius intuet̄. simili
 nec in causa sua: quia nō oēs videbūt deū qui sol⁹
 pōt imprimē in affectū ex quo p̄cedūt merita vel
 demerita. s̄z etiā nec i effectū q̄ multa demerita
 erūt quoz nullus effect⁹ remanebit eis per p̄nias
 totalit̄ abolita. q̄ nō oia que sunt in p̄scientia ali
 cuius poterit quilibet alius cognoscere. ¶ P̄. Jo
 hannes chryso. dicit ut habitū ē. s. d. xvij. in lra
 Tūc aut̄ si recorderis peccatoz tuoz: 7 frequēt
 ea in p̄spectu dei p̄nūcias 7 p̄ eis deprecis cin⁹
 illa delectis. si vō obliuisceris: tūc eoz recordabe
 ris nolēs q̄n publicabunt in conspectu oīuz ami
 coz 7 iūmcoz: sanctorūq̄z āgeloz p̄ferēt. ex hoc
 accipit q̄ illa publicatio pena est negligentie: qua
 hō p̄fessionē p̄termittit. q̄ illa peccata de q̄bus

homo p̄fessus ē nō publicabūt alijs. ¶ P̄. solatiū
 est alicui si scit se habere multos socios in pecca
 to: 7 minus inde verecundat. si q̄ quilibz p̄ctm̄ al
 terius cognoscat cuiuslibet peccatoz erubescētia
 multū minuet: q̄d nō p̄petit. q̄ nō oēs oīuz p̄ctā co
 gnoscent. ¶ Sed 3. s. illud. j. Cor. iij. Illumina
 bit abscondita tenebrāz. dicit glo. gesta 7 cogita
 ta bona 7 mala tunc apta 7 nota erūt oib⁹. ¶ P̄.
 oīuz btōz p̄ctā p̄terita cōliter erunt abolita. sed
 al quoz sanctorū p̄ctā sciēt: sicut magdalene 7
 petri 7 dauid. q̄ pari rōne alioz electoz p̄ctā sciē
 tur: 7 multo magis dānatoz. ¶ Alteri vñ q̄ non
 oia merita 7 demerita pp̄ria 7 aliena ab aliq̄ vno
 intuitu videant. ea. n. que sigillatim p̄siderant nō
 vident vno intuitu. sed dānati sigillatim p̄sidera
 būt sua p̄ctā 7 ea plangent. vñ dī Sap. v. Quid
 nobis p̄fuit supbia 7c. q̄ nō oia videbūt vno intu
 itu. ¶ P̄. p̄hs dicit in. ij. topicoz q̄ nō uenit sil
 plura intelligere. sed merita 7 demerita pp̄ria et
 aliena nō videbunt in intellectu. q̄ nō poterūt oia
 simul videre. ¶ P̄. intellect⁹ dānatoz hominum
 nō erit post resurrectionē eleuatoz q̄ nūc sit bono
 rum angeloz q̄rū ad nālem coḡnitionē q̄ coḡno
 scūt res p̄ species innatas. s̄z tali coḡnitione nāli n̄
 vident plura simul: ut in. ij. li. ois. iij. dictū ē. q̄ nec
 tūc dānati poterūt oia facta sua simul videre. ¶
 Sed 3: sup̄ illud Job. viij. Induct⁹ p̄fusiōe. dicit gl.
 Unō iudice oia mala āte oculos mentis v̄sent. s̄z
 iudicem subito videbūt. q̄ s̄z mala que p̄miserūt
 7 eadē rōne oia alia. ¶ P̄. Aug⁹. xx. de ci. dei h̄z
 p̄ incōuenientē q̄ legat aliq̄s liber m̄lto i iudicio
 in quo facta singuloz sūt scripta: eo q̄ null⁹ vale
 at estimare illi⁹ libri magnitudinē: vel q̄to tpe le
 gi posset. sed s̄z nō posset estimari tps q̄tū oportet
 ponere ad p̄siderandū oia merita 7 demeri
 ta sua 7 aliena ab aliquo hoīe si successiue diuer
 sa videat. q̄ oīz ponē q̄ omnia simul videat vnusq̄
 q̄. R̄ideo dicendū ad p̄mā. q. q̄ sicut dī Ro. ij.
 In die cū iudicabit dñs testimoniū vnusq̄z sua
 p̄scientia reddet: 7 cogitationes erūt accusatores: 7
 defendentes. 7 quia oportet q̄ testes 7 accusatores
 7 defensores in quolibet iudicio habeat eoz notiti
 am que in iudicio v̄sant. in illa aut̄ cōmuni iudi
 cio oia opera hominū in iudicium venient: oportet
 q̄ omnīū opeoz suoz quisq̄z tūc notitiā habe
 at. vnde conscientie singuloz erūt q̄si quidam li
 bri p̄tinentes res gestas ex quibus iudiciū procedz
 sicut etiā in iudicio hūano registris vtunt. ¶ Isti
 sūt libri de quib⁹ Apoc. ix. dī. Libri apti sūt: 7 ali
 us liber apertus est vite: 7 iudicati sūt mortui ex
 his que scripta erant in libris s̄m opera ip̄sorum
 ut per libros qui dicunt sic apti: ut Aug⁹ exponit
 xx. de ci. dei: significent sancti noui 7 ve. tel. in q̄
 bus deus ostendit que mādāta fieri iussisset. vnde
 ut Richardus de sancto victore dicit: eoz corda
 erunt quasi quidā canonū decreta. sed per libz

vire de quo subligit intelligunt scientie singulo-
rum q̄ dicunt singulari liber vii: quia vna virtute
diuina fiet ut cunctis ad memoria sua facta reuocet-
tur: & hoc vis inq̄nti ad memoriaz reducit hoi sua
facta liber vite di. vel p̄ p̄mos libros conscientie i-
telligant: p̄ secundū sententia iudicis in e. p̄uidētia
descripta. ¶ Ad p̄mū q̄ dicitur q̄ quis multa me-
rita vel demerita a memoria excidat: tamē nullū
eorum erit q̄d non aliquo modo remaneat i suo
effectu: q̄z merita que nō sūt mortificata māebūt
in p̄mū: q̄d eis reddif. que aut sunt mortificata:
manent in reatu i gratitudinis que augent ex hoc
q̄ homo p̄ gratia susceptaz peccatū. simul etiaz
demerita que nō sūt p̄ p̄niam deleta manēt in re-
atu pene q̄ eis debet. q̄ aut p̄niam deleuit manēt i ip-
sa p̄nīe memoria quā simul cuz alijs meritis in no-
ticiam hēbūt: vnde in quolibet hoīe erit aliqd̄ ex
quo possit ad memoria sua opa reuocare: & tñ vt
Aug. dicit p̄ncipaliter ad hoc vis diuina opabit. ¶
Ad 2^m dōm q̄ lam p̄ ex dicitis q̄ aliq̄ note ma-
nent i p̄scientijs singuloz de opib⁹ a se factis: nec
o3 q̄ note iste sūt reatus tñ vt ex dicitis p̄. ¶ Ad
tertū dōm q̄ quis charitas sit nūc causa dolēdi
de pctō: tñ sancti in p̄nā erunt ita p̄fusi gaudio q̄
dolor in eis locuz hēre nō poterit. & ideo de pecca-
tis nō dolebit: sed potius gaudebit de diuina mi-
sericordia qua eis sūt pctā relaxata: sicut etiā nūc
angeli gaudent de iusticia diuina qua sit vt dīserti
a gratia in pctō ruant illi q̄s custodiunt: quoz tñ
saluti sollicitē inuigilant. ¶ Ad 4^m dōm q̄ mali
cognoscēt oīa bona que fecerūt: & ex hoc nō minu-
etur eoz dolor sed magis augēbit: q̄ maxim⁹ est
dolor multa bona p̄didisse: p̄pter q̄d Boe. dicit i
scōo de so. q̄ sūmūz in fortunij gen⁹ est fuisse feli-
cem. ¶ Ad scōam q̄nē dō q̄ in vltio & cōi iudicio
o3 q̄ diuina iusticia oībus euidenter appeat: q̄d nunc
in pleriq̄z latet. snia aut p̄demnas vel p̄mians iu-
sta eē nō pōt nisi fm merita vel demerita p̄ferat.
& iō sicut o3 q̄ iudex & assessor iudicis merita cau-
se cognoscant ad hoc q̄ iustaz sniam p̄ferant: ita
o3 ad hoc q̄ iusta snia appareat q̄ oībus sniaz co-
gnoscentib⁹ merita innotescāt. vñ q̄ sicut cuiuslibz
nota erit sua p̄matio & sua dānatio: ita & oībus
alijs innotescet: o3 q̄ sicut q̄libz sua merita vel de-
merita reducet ad memoria: ita etiā & aliena eius
cognitōi subiaceāt: & hec ē p̄babilior & cōior opi-
nio quā magis p̄rium dicat in lra. s. q̄ pctā que sūt
p̄ p̄niam deleta in iudicio alijs nō patefiant. s3 ex
hoc seq̄tur q̄ nec etiā p̄nā de peccatis illis p̄fecta
cognoscent in quo multū detrahēf sanctoz glie
& laudi diuine q̄ tam misericordit sanctos suos li-
berauit. ¶ Ad p̄m q̄ dōm q̄ oīa merita p̄cedentia
vel demerita faciēt aliqua3 quantitatez in glia vel
miseria hoīs resurgētis vt ex dicitis p̄. & ideo ex
exteriorib⁹ visis poterūt cīcta in p̄scientijs videri:
& p̄cipue diuina virtute ad hoc opante: vt snia iudi-

cis iusta appareat oībus. ¶ Ad 2^m dōm q̄ meri-
ta vel demerita potuerūt alijs oīdi in suis effecti-
bus vt ex dicitis p̄ vel etiā in seipsis p̄ diuina vir-
tutes quā ad hoc virtus intellectu creati nō suffi-
ciat. ¶ Ad 3^m dōm q̄ publicatio pctōz ad igno-
miniaz peccatis est effect⁹ negligentie que p̄mittit
in omīssioe p̄fessionia. s3 q̄ peccata sanctoz reue-
lant nō poterit eis eē in erubescētia vel vcreūdi-
am sicut nec Marie magdalene ē in p̄fusione q̄
peccata sua in ecclia publice recitāf. q̄z verūdia
est timor inglationis: vt dicit Damaf. q̄ in bea-
tis esse nō poterit: s3 talis publicatio erit eis ad ma-
gnam gliam p̄pter p̄niam quā fecerūt sicut & cō-
fessor approbat eū qui magna scelera fortiter con-
fiteatur. dicitur aut peccata esse deleta: q̄ deus nō
videt ea ad puniēdū. ¶ Ad quartū dicitur q̄ ex
hoc q̄ peccator alioz pctā inspiciet: in nullo sua
p̄fessio minuet s3 magis augebit i alieno vitupio su-
um vituperiū magis p̄pēdens. Q. n. ex tali causa
confusio minuat̄ conuenit ex hoc q̄ verecun-
dia respicit estimationem hoīm que ex consuetu-
dine redditur leuioz. sed tūc cōfusio respicit estia-
tionem dei que est fm vitatem de quolibet pecca-
to siue sit vnius tñ siue multoz. ¶ Ad tertiam
q̄nē dōm q̄ circa hoc ē duplex opinio. Quidā
enī dicit q̄ oīa merita vel demerita siml aliquis
videbit sua & aliena in instāti: q̄d quidē de beatis
facile credi pōt: q̄ oīa in vno videbūt. & sic nō est
inconueniens q̄ simul plura videant s3 in damnat⁹
quoz intellectus nō est cleuat⁹ vt possit oīa vide-
re: & in eo oīa alia est magis difficile. Et ideo aliq̄
dicit q̄ mali simul oīa videbūt in genere sua pctā
& hoc sufficit ad accusationē illā que o3 esse in iu-
dicio vel obfolutionem. nō aut videbūt simul oīa
descendēdo ad singularia. Sed hoc etiā nō videt
p̄sonuz dicitis Aug. xx. de ciui. del. qui dicit q̄ oīa
mentis intuitu enumerabūtur: q̄d autē in genere
cognoscit nō enumeratur. Unde pōt eligi media
via q̄ singula p̄siderabūt non tñ in instanti sed in
tempore breuissimo diuina virtute ad hoc adiuuā-
te. & hoc est q̄d Aug. dicit ibidez q̄ mira celerita-
te enumerabūtur: nec hoc est impossibile quia in
quolibet puo tpe sunt infinita instantia in poten-
tia: & per hoc p̄ responsio ad vtrāq̄ partez.
¶ In iussu & i voce archāgeli rē. pōt per hec tria
idem signari vt illa vox dicat: iussus quātum ad
virtutem q̄ ei corpa mortuoz obediunt. vox ar-
chaneli. i. christi qui ē princeps angelo3 quantuz
ad dignitatem p̄ferentis: tuba quantum ad euide-
tiam. vel iussus refertur ad causam principalez. s.
diuinam virtutez cui obediunt omnia: vox archā-
geli ad ministerium angelo3: sed tuba ad opera-
tionem homis christi. hec. n. tria in resurrectione
operabūtur. ¶ Unde rōnabiliter putari pōt rē.
sustinēdo magistrum pōt dici q̄ peccata iustoz
nō veniant in noticiā vt peccata: s3 vt dimissa. sic

enim considerationi cuiuslibet occurrent. vñ ex hñ sequitur confusio sed gloria. dicit aut regi ingru deus ea nō videt ad puniendū: sicut exponit glo. super illud psal. Beati quoz remisse sūt iniquita- tes eoz. **E**coñ vñ scribēs rē. quidā dicūt q̄ hie ro. non dixit hoc asserendo: s; opinionē cuiusdam greca recitando.

Questio XLIII.

Olent aut non nulli percūctari rē. Postq̄ de terminavit magister de pditio nibus resurrectionis: hic deter minat de pditionib' resurgen- tium. Et diuidit in pres duas in p̄ma pte determinat de pditionib' resurgētū um qui ad pfectionem hñane nature puenerunt in secunda de pditionibus illoz qui in presēti vi- ta predicta perfectione caruerūt. s. de abortiuif se- tibus: ibi illud etiā inuestigare oportet. rē. P̄ma in duas: in prima determinat pditiones resurge- tium beatoz: in secūda pditiones maloꝝ: ibi De reprobis aut queri solet rē. P̄ma in tres. in p̄o determinat resurgētū etatē r̄ staturā: in secūda cozpoz integritatem: ibi Nō. n. parat deo rē. in tertia coz gloriā: ibi Hic aut in cozpoz sancto- rum rē. De reprobis aut rē. Hic determinat cōditiones reproboꝝ: r̄ p̄mo quantū ad reproba- tionem nature: r̄ q̄rum ad passiōē penē: ibi Si vero querit de cozpoz: rē. Et circa hoc duo facit p̄mo ostendit qn cozpoz reproboꝝ potuerūt penā pati. r̄ ostendit idem de spiritib' dānatoz: ibi Querit etiā solet rē. Et circa hoc duo facit. p̄o ostendit quando spirit' demonū sūt passibiles ab igne cozpozali. r̄ ostendit idem de spiritib' dānatoz hominū: ibi Lū aut constat animas rē.

Hic est triplex questio circa pditiones resurgētū. P̄ma de his que cō- munit ad bonos r̄ malos ptinent. Secūda d̄ his q̄ ptinet tñ ad bonos Tertia de his que spectant tatū ad malos. Cir- primū querunt tria. P̄mo de identitate resur- gentiū. Secūdo d̄ integritate cozpoz. Tercio de qualitate ipsoꝝ.

Ad primū sic proce- dit: Videt q̄ non idem corpus anima re- sumat in resurrectione. j. Cor. xv. Nō corpus qd futurū ē seminas sed nudū granū. sed ap̄lus ibi cō- parat mortem seminationi: r̄ resurrectionē pul- lationi. s; nō idem corpus qd per mortē deponit in resurrectione resumit. **P**. cuiuslibet forme ap- tatur mā s̄m suam pditionē. r̄ s̄m cuiuslibet agentī instrumentū. sed corpus p̄patur ad animā sicut mā ad formā: r̄ instrumentū ad agentē. cū s; aia in resurrectione nō sit eiusdem pditionis sicut mō ē quia vel transferē totalit̄ in celestem vitā cui inbe-

fit viuens in mūdo: vel deprimet in brutale si bru- taliter vixit in hoc mūdo: vñ q̄ nō resumet idem corpus: sed vel celeste vel brutale. **P**. cozp' hu- manū vsq; ad elementa post mortem resoluūt: ut s. dictū est. sed ille pres elementoꝝ in q̄s cozp' hu- manū resolutū ē nō pueniunt cū cozpoz hūano qd in ea resolutū ē nisi in mā p̄ma quō qlibet alie elementoꝝ ptes cū predicto cozpe pueniūt. si aut ex alijs p̄tib' elementoꝝ cozp' formaret: nō dicit̄ idem nūcro. s; nec si ex illis p̄tib' reparēt corpus erit numero idē. **P**. impossibile ē esse idē nūe- ro cui' ptes cōntiales sūt alie nūcro. sed forma mī xti q̄ est ps cōntialis cozpis hūani sicut forma eius nō poterit eadē resumī. s; cozpus nō erit idē nūe- ro. p̄batio medic: illud. n. qd penit' cedit in n̄ ens nō pōt idem numero resumī: qd p̄z ex h' qz n̄ pōt esse idem nūcro cui' ē eē diuersum. sed cē intrin- ptum qd ē act' entis ē diuersum sicut r̄ quilibet alius actus interrup'. sed forma mixtionis peni- tus cedit in nō ens p̄ mortē cū sit forma cozpozal' r̄ s̄m qualitates s̄rie ex quib' sit mixtio. s; forma mixtionis nō redit eadē nūcro. **S**z est qd dī Job: In carne mea videbo deū saluatorē meū loquit̄ aut de visione post resurrectionē: qd p̄z ex hoc qd p̄cedit id nouissimo die d̄ terra r̄ surrectu- rus sum. s; idē numero cozp' resurget. **P**. sicut Damas. dicit in. iij. li. Resurrectio ē e' q̄ cecidit r̄ r̄ resurrectio. sed hoc cozp' qd nūc gerim' p̄ mor- tem cecidit. s; idē numero resurget. **U**ter' vidē q̄ nō sit idē numero hō qui resurget. sicut n. dicit phs. ij. de gnatione: Quēcūq; hñt sp̄z corruptibi- lem mota nō reiterant eadē nūcro. sed tal' ē s̄ba hominis s̄m presētē statū. s; post mutationē mō- tis nō pōt reiterari idem nūcro. **P**. vbi est alia r̄ alia humanitas: nō est idem hō nūcro. vñ So- tes r̄ plato sūt duo hoies r̄ nō vn' hō: qz alia est humanitas vtriusq; sed alia ē hūanitas hominī resurgētis ab ea quā nūc habet. s; nō est idēz ho- mo numero. media pōt p̄bari dupliciter. p̄mo qz humanitas que est forma totū nō est fo: ma r̄ s̄ba sicut anima sed est forma tñ. huiusmōi aut fore penitus cedit in nō ens: r̄ sic nō possūt reiterari r̄ quia hūanitas resultat ex p̄iunctioe p̄tiū. s; nō pōt eadē numero p̄iunctio resumī que pus fuit: qz iteratio identitati opponit. iteratio. n. numerum importat: identitas aut vnitatez que se nō p̄pati- unt. in resurrectione aut p̄iunctio iterat. s; nō ē ea- dem p̄iunctio: r̄ sic nec eadē hūanitas nec idē hō **P**. vn' hō nō est h̄ est plura aialia. s; si nō ē idē animal nō est vn' numero hō. sed vbi nō ē idem sensus nō est idem animal: quia aial diuinit' p̄ sen- sum p̄mū. s. tactū: ut p̄z. ij. de aia. sensus aut cū n̄ maneat in anima sepata: n̄ quidā dicūt: non p̄it idem numero resumī. s; in resurrectione non erit homo resurgēs idēz animal in numero: r̄ sic nec idem homo. **P**. mā statue p̄ncipalioꝝ est in

statua q̄ materia hominis in homine: q̄ artificia
lia tota sūt in genere substantie ex mā: sed nātia ex
forma: ut patet p̄ phm̄ in .ij. physicoz: et Lōmen-
tator idē dicit in .ij. de anima. sed si statua ex eodē
ere reficiat nō est eadē numero. q̄ multo minus si
homo ex eisdem puluerib⁹ reficiat nō erit idē hō
numero. ¶ Sed q̄ d̄ Job. xix. Quē visur⁹
sum ego ipse et nō alius. et loquit̄ d̄ visione post re-
surrectionem: ut. s̄. dicit̄ est. q̄ idem numero hō
resurget. ¶ Aug⁹ dicit. viij. li. de tri. q̄ resur-
gere nihil aliud ē q̄ r̄uiscere. nisi autē idē homo
nūero rediret ad vitam qui mortu⁹ ē nō diceret̄ re-
uiscere. q̄ nō resurget qd̄ est f̄ fidē. ¶ Alterius
videt̄ q̄ oportet pulueres humani corpis ad ean-
dem partem corpis que in eis dissoluta ē p̄ resurre-
ctionem redire: q̄ fm̄ phm̄ in .ij. de anima: Sicut
se habet tota aīa ad totū corpus: ita pars anime
ad partem corpis: ut visus ad pupillā. sed ōz q̄
post resurrectionē corpus resumat̄ ab aīa eadem
q̄ oportet q̄ etiam p̄tes corpis resumant̄ ad ean-
dem mēbra in quibus eisdem p̄tib⁹ anime pficiā-
tur. ¶ Diversitas materie facit diversitatē in
numero. sed si pulueres nō redcāt ad eandem par-
tes singule p̄tes nō reficiēt ex eadem mā ex qua
prius constabat. q̄ nō erit eadē numero. sed si par-
tes sunt diuersę: et totū erit diuersum: q̄ p̄tes com-
parant̄ ad totū sicut mā ad formā: ut p̄ .ij. phy-
ergo nō erit idem numero hō: qd̄ ē f̄ veritatez re-
surrectionis. ¶ Resurrectio ad hoc ordinat̄ q̄
homo operū suorū mercedem accipiat: sed diuer-
sis operibus meritorijs vel demeritorijs diuerse
partes corpis deseruiūt. q̄ oportet q̄ in resurre-
ctione quelibet pars ad suū statū redeat ut p̄ suo
modo p̄m̄it̄. ¶ Sed q̄ artificialia magis d̄pē-
dent ex sua materia q̄ naturalia. sed in artificiali-
bus ad hoc q̄ idēz artificiatū ex eadē mā reparat̄
nō oportet q̄ p̄tes reducant̄ ad eundē sitū. q̄ nec i
homine oportet. ¶ Variatio accidentis nō facit
diuersitatē in numero. sed situs p̄tis est acc̄s qd̄
dam. q̄ diuersitas eius in homine nō facit diuersi-
tatem in numero. ¶ R̄ideo dicendū ad .j. q̄ cirē
hanc questionē et p̄bi errauerūt et quidāz moder-
ni heretici errant. Quidam. n. p̄bi posuerūt aīa
a corpore separatas iterato corpibus p̄iungi. s̄z
errabant in hoc quantū ad duo. Primo quantū
ad modum p̄iunctionis: quia quidam ponebāt ani-
mā sepatam corpore itez coniūgi naturalit̄ p̄ viā
generationis: secūdo q̄tum ad corpus cui p̄iun-
gebatur. Secūdo quia ponebāt q̄ secūda p̄iunctio
nō erat ad idem corpus qd̄ per mortē depositum
fuit s̄z ad aliud q̄nq̄z quidem idem specie: q̄nq̄z autē
diuersum. ad diuersū quidem q̄nq̄z aīa in corpore
existens. p̄ter rōnis ordinem vitam duxerat be-
stialem: vnde transibat post mortē de corpore ho-
minis in corpus alteri animalis: cui⁹ mouib⁹ viuē-
do se conformauit: sicut in corpus canis propter

luxuriam: et in corpus leonis propter rapinā et vio-
lentiam: et sic de alijs. sed in corpus eiusdē speciei
quando anima bene in corpore viuens post mortē
aliqua felicitate p̄functa post aliqua secula incipi-
ebat ad corpus velle redire: et sic itez corpore p̄iun-
gebatur humano. Sed hec opinio ex duab⁹ falsis
radicibus venit. quarū prima ē quia aīa nō p̄iun-
gitur corpore essentialit̄: sicut forma materie: s̄z solū
accidentalit̄: sicut motor mobilis aut hō vestimē-
to: et iō ponere poterant q̄ anima p̄existebat an-
teq̄ corpore generato infundaret̄ in generatiōe nā-
li. et itez q̄ diuersis corporeb⁹ vniret̄. Secūda ē q̄
ponebāt intellectū nō differre a sensu: nisi accēta-
liter: ut. s̄. homo diceret̄ intellectum habere p̄e
alijs animalibus: quia in eo propter optimā corpis
cōplexionem vis sensitua amplius viget. vñ pote-
rant ponere q̄ anima hominis in corpus aīa bru-
ti transiret: p̄cipue facta immutatiōe anime hu-
mane ad affectus brutales. Sed p̄dicte due radi-
ces destruit̄ a pho in libro de anima: quib⁹ d̄stru-
ctis patet falsitas p̄dicte positionis. Et sili mō
destruit̄ errores quorūdam hereticorū quorū q̄-
dam in p̄dictas positiones inciderūt. Quidam
autē posuerūt animā iterato p̄iūgi corporeb⁹ cele-
stibus vel etiam corporeb⁹ in modū venti subtili-
bus: ut Greg⁹. de quodam constantinopolitano
episcopo narrat exponens illud v̄bum Job In
carne mea videbo deū saluatorez r̄c. Et p̄ter hoc
p̄dicti errores hereticorū destrui possunt ex hoc
q̄ veritati resurrectionis p̄iudicant quāz sacra
scriptura p̄fiteat̄. non. n. resurrectio dicit̄ p̄t̄ nisi
anima ad idem corpus redeat q̄ resurrectio ē ite-
rata resurrectio. eiusdem autē est surgere et cadere:
vnde resurrectio magis respicit corpus quod post
mortē cadit q̄ anima que post mortē viuūt: et ita
si non est idem corpus qd̄ anima resumit: nō dicit̄
tur resurrectio: sed magis noui corpore assūptio.
¶ Ad primū q̄ dicendū q̄ similitudo nō currit p̄
oīa sed quātum ad aliqd̄: in seminatiōe. n. grani
granum semiat̄ et natū nō est idēz numero nec
eodēz mō se habēs: cuz p̄mo semiatū fuerit absq̄
folliculis cū quibus nascit̄. corp⁹ autē resurgens erit
idem: sed alio mō se habēs: q̄ fuit mortale et sur-
get in immortalitate. ¶ Ad scōm dōm q̄ differen-
tia que ē inter aīam resurgētis et aīam in hoc mū-
do viuētis: nō est fm̄ aliquod cēntiale: sed fm̄ glo-
riam et miseriam q̄ differentia accidentalē faciūt.
vnde nō ōz q̄ aliud corpus numero resurgat sed
alio modo se habēs vt respondeat p̄portionabiliter
differentia corpore differentie aīaz. ¶ Ad 3^m
dōm q̄ illud qd̄ intelligitur in mā an formam re-
manet in materia p̄ corruptionē q̄ remoto poste-
riori remanere adhuc p̄o: pus: oportet autē vt Lō-
men dicit in .j. phy. et in li. de substantia orbis. i mā
generabilitū et corruptibilitū an formā substantia-
lem intelligere dīmensionem non terminatā fm̄ q̄o

attēdat diuifio māe ut diuerfas foīas i diuerfis p
tibus recipē poffit. vnde 7 post fepationē foīe fō
ftantialis a materia ad huc dimenfiones ille ma
nent eodem: 7 fic mā sub illis dimēfionib⁹ exiftēs
quācūq; formā accipiat habet maiorē identitatē
ad illō qd ex ea generatū fuerat: q̄ aliqua ps alia
materie sub quacūq; forma exiftens: 7 fic eadem
mā ad corpus humanū repandum reducet q̄ pri
us eius materia fuit. ¶ Ad quartū dicendū q̄ fic
qualitas fimplex nō est forma fbalis elementi fed
accēs p̄prium eius: 7 difpofitio p quā mā efficit
p̄pria tali forme: ita forma mixtionis que ē forma
resultans ex qualitatibus fimplicibus ad mediū
uentibus nō est fbalis forma corporis mixti: f3
est accēs p̄prium 7 difpofitio per quā mā fit necē
faria ad formam. corpus aut humanū p̄ter hanc
formā mixtionis nō habet aliaz formā fbalē nifi
animam rationale: quia fi haberet aliam formā
fbalem p̄iorē illa daret ei effe fbalē: 7 fic p eā cō
ftitueret in genere fubftātie. vnde anima iam ad
ueniret corpori cōftituto in genere fubftātie: 7
fic p̄patio anime ad corpus effec sicut p̄patio for
maz artificialiū ad fuas materias q̄tum ad hoc
q̄ cōftituūt in genere fbe per fuā materiā. vnde
p̄iūctio anime ad corpus effec accētalis qd est er
ror antiquoz philosophoz in li. de anima repro
batus. fequeret etiam qd corpus hūanū 7 fingle
ptes eius nō equiuoce retinet p̄iora noīa: qd ē p̄
phm in fecundo de anima. vnde cū anima rōnal
remanet nulla forma corporis hūani fbalis cedit
penitus in non ens. formaz aut accētaliū varia
tio nō facit diuerfitatem in numero. vnde idē nu
mero refurget: cū materia eadez numero refuma
tur: ut in precedenti folutioe dictū ē. ¶ Ad. ij. q.
dicendū q̄ neceffitas ponendū refurrectionē est ex
hoc ut homo finē vltimū p̄pter quem homo fa
ctus est p̄fequat qd in hac vita fieri nō pōt: nec in
vita anime fepate: ut. s. dictū est: alia) vane cēt hō
p̄ftitutus fi ad finē ad quē factus est puenire non
poffet. 7 quia oportet q̄ illud idē numero ad finē
pueniat quod p̄pter finem ē factū ne inuanū fcm
effe videat: oportet q̄ idem numero hō refurgat
7 hoc quidem fit cū eadem anima eidez numero
corpori cōiungit: ut ex dictis patet: alias. n. non
effec refurrectio p̄prie loquendo nifi idem homo
reparet. vnde ponere q̄ nō fit idem numero qui
refurget est hereticū derogans veritati fcripture q̄
refurrectionē predicat. ¶ Ad primū ergo dicendū
q̄ p̄ho loquit̄ o iteratione que fit per motū vl mu
tationē naturalem. oftendit. n. differentiā circula
tionis que est in generatione 7 corruptione ad cir
culationem que est in motu celi: quia celuz p mo
tum localem redit idem numero ad p̄ncipiū mo
tus: quia habet fbam incorruptibile motū. fed ge
nerabilia 7 corruptibilia per generationez redeūt
ad idem fpecie nō ad idem numero: quia ex hoīe

generat femen ex quo fanguis: 7 fic deinceps quo
ufq; perueniat ad hominē nō ad eundē numero
f3 fpecie: 7 ex igne generat aer ex quo aqua: ex aq
terra: ex terra ignis: nō idez numero fed fpecie. vii
patet q̄ ratio inducta fm p̄h intentionem nō est
ad p̄pofitum. vel dicendū q̄ alioz generabilium
7 corruptibilium forma nō est per fe fubfiftens: ut
post p̄pofiti corruptionē manere valeat ficut ē de
anima rationale que cē qd fibi in corpore acquiri
tur etiam post corpus retinet: 7 in p̄ticipationē il
lius effe corpus per refurrectionē adducit cū non
fit aliud effe corpus: 7 aliud anime in corpore: ali
as cēt p̄iūctio anime 7 corporis accētalis: 7 fic
nulla interruptio facta est in effe fbalis hominis ut
non poffit idem numero redire. p̄pter interrupti
onem effendi: ficut accidit in alijs rebus corrupti
quaz cē oīo interrupti forma nō remanēt. ma
teria aut sub alio effe remanente. fed tñ nec etiam
homo per generationē naturalem reiterat idem
numero: qz corpus generati hominis nō fit ex to
ta materia generantis: vnde est corpus diuerfum
in numero: 7 p̄ p̄ns anima 7 totus homo. ¶ Ad
2^m dicendū q̄ de humanitate 7 d̄ qualibet forma
totius ē duplex opinio. Quidā. n. dicūt q̄ idē f3
rem est forma totius 7 forma partis. forma pris
fm q̄ perficit materiam: forma aut totius fcdm
q̄ ex ea tota ratio fpei cōfequitur: 7 fm hanc opi
nionē hūanitas fm rem nō est aliud q̄ aīa ratio
nalis: 7 fic cū anima rationale eadem numero re
fumat: eadem numero erit humanitas: 7 etiaz p̄
mortem manet q̄uis nō sub ratioe humanitatis
quia ex ea p̄pofitū rationē fpeciei n̄ p̄fequit. Alia
opinio ē Auicēne que verior videt: quia forma to
tius nō est forma partis tñ: nec forma aliqua alia p̄
ter formā partis: fed ē totū resultans ex p̄pofitoe
forme 7 materie cōprehendēs in fe vtrūq;: 7 hec
forma toti⁹ cētia vel quiditas dī. qz in refurre
ctione idem nūcro corpus erit: 7 eadē nūcro ani
ma rationale: erit de neceffitate eadē hūanitas. p̄
ma aut ratio probās diuerfitatē hūanitatis futu
ram. p̄cedebat: ac fi hūanitas effec quedā alia for
ma fupueniens forme 7 materie: qd falū est. Se
cunda aut ratio etiā nō p̄teft identitatē humani
tatis impedire: qz p̄iūctio fignificat actionē vl pas
fionem que q̄uis fit diuerfa nō pōt impedire idē
tatem humanitatis: qz actio 7 paffio ex quibus
erat hūanitas nō fūt de cētia humanitatis. vñ
eoz diuerfitas nō inducit diuerfitatē humanita
tis. cōftat. n. q̄ generatio 7 refurrectio nō fūt idez
motus numero: nec tñ p̄pter hoc impedit idē
tatis refurgentis: fūr etiā nec impeditur idēritas
humanitatis fi accipiat cōfuetio p̄o ipfa relati
one: quia relatio illa nō ē de effentia humanitatis
fed cōcomitat eam: eo q̄ humanitas nō est de illū
formis: que fūt cōpofitio 7 ordo: ut dī. ij. p̄h. fic
funt forme artificialioz. vnde exiftente alia p̄pofit

tionem numero non eadem numero forma domus
 ¶ Ad tertium dicendum quod ratio illa optime concludit
 contra illos qui ponebant animam sensibilem et rationalem
 diuisas in homine esse: quia secundum hoc anima sensitiva
 in homine non esset incorruptibilis sicut nec in
 alijs animalibus. unde in resurrectione non erit eadem
 anima sensibilis: et per consequens nec idem animal nec
 idem homo. si autem ponamus quod eadem anima secundum
 substantiam in homine sit rationalis et sensibilis nullas in
 hoc angustias patiemur: quod animal diffinitur per sen-
 sum qui est anima sensitiva: sicut per formam essentialem
 lem. per sensum autem qui est potentia sensitiva cog-
 noscit eius diffinitio: sicut per formam accidentales
 que maximam partem fert ad cognoscendum quod quid
 est: ut in primo de anima dicitur. post mortem ergo manet
 anima sensibilis sicut anima rationalis secundum substan-
 tiam. sed potentie sensitivae secundum quosdam non manent
 que quidem potentie cum sint accidentales proprie-
 tates: eorum varietas identitatem animalis totius au-
 ferre non potest: nec etiam partium animalis. non enim om-
 nium potentie perfectionis vel actus organorum nisi
 sint principia agendi: ut calor in igne. ¶ Ad 4^m
 dicendum quod statua dupliciter considerari potest: vel
 secundum quod est substantia quedam: vel secundum quod est artificiale quod-
 dam: et quia in genere substantie ponitur ratio sue
 materie: ideo si consideremus secundum quod est substantia quedam est
 eadem numero statua que ex eadem materia reparatur
 sed in genere artificialium ponitur secundum quod est forma
 que accipit quoddam est et transit statua destructa
 et sic non redit idem numero nec statua idem numero
 esse potest. sed forma hominis. scilicet anima manet
 post dissolutionem corporis: et ideo non est similis ratio.
 ¶ Ad 5^m dicendum quod in hac questione differt considerare
 quid fieri possit sine identitatis preiudicio: et quod
 fiet ut congruentia seruetur. Quantum ergo ad primum
 sciendum quod in homine possunt accipi diuersae partes
 totius dupliciter. Uno modo diuersae partes homogeneae
 sicut diuersae partes carnis: vel diuersae partes ossis.
 Alio modo diuersae partes diuersarum specierum totius etero-
 geneae. si ergo dicatur quod pars materie redibit ad aliam
 partem speciei eiusdem: hoc non faciet nisi varietatem
 in situ partium. situs autem partium variatus non variat
 speciem in totis homogeneis: et sic si materia vni
 partis redeat ad aliam: nullum preiudicium genera-
 bitur identitati totius: et ita etiam est in exemplo
 quod ponitur in littera: quia statua non redit eadem nu-
 mero secundum formam sed secundum materiam secundum quam est substantia
 quedam. sic autem statua est homogenea quousque non secundum
 formam artificialem. si autem dicatur quod materia vni
 partis redit ad aliam partem alterius speciei: sic de necessitate
 variat non solum situs partium sed etiam identitas
 ipsarum: ita tamen si tota materia aut aliquid quod erat
 de veritate humane nature in vna in aliam transfe-
 ratur: non autem si aliquid quod erat in vna parte super-
 fluum transferat in aliam: ablata autem identitate parti-
 um auferat identitas totius: si loquimur de partibus

essentialibus: non autem si loquimur de partibus accidentibus:
 sicut sunt capilli et unguis de quibus videtur
 loqui Augustinus: et sic patet qualiter translatio materiae
 parte in partem tollit identitatem totius: et qualiter
 non: sed loquendo secundum congruentiam magis probabi-
 le est quod etiam situs partium idem seruetur in resur-
 rectione precipue quantum ad partes essentielles et or-
 ganicas quantumvis forte non quantum ad partes acciden-
 tales: sicut sunt unguis et capilli. ¶ Ad primum ergo
 dicendum quod obiectio illa procedit de partibus orga-
 nicis et non de partibus similibus. ¶ Ad secundum
 dicitur quod diuersus situs partium materie non facit diuer-
 sitatem in numero quousque ea faciat diuersitas materie.
 ¶ Ad 3^m dicendum quod operatio non est proprie loquedo
 partium sed totius. unde primum non debet parti sed toti.

Ad secundum sic pro-

cedit. Videtur quod non omnia membra corporis huma-
 ni resurgent. remoto enim sine frustra reparat illud quod
 est ad finem. finis autem cuiuslibet membri est esse actus
 cum ergo nihil sit frustra in operibus diuinis et quousque
 dam membrorum usus per resurrectionem non operatur
 cipue genitalium: quia tunc nec nubent nec nubentur:
 videtur quod non omnia membra resurgent. ¶ In
 ista membra quedam sunt sed non resurgent: plena
 enim resurgere non possunt quia immunditias continent: nec
 vacua: quia nihil est vacuum in natura. ergo non omnia
 membra resurgent. ¶ In hoc corpus resurget ut
 primum de ope quod anima per ipsum gessit. scilicet me-
 brum propter furtum amputatum furi qui postea pe-
 nitentiam agit et saluatur non potest in resurrectione re-
 munerari neque de bono: quia ad hoc non cooperatus
 est: neque de malo: quia pena membri in pena homi-
 nis redundaret. ergo non omnia membra resurgent cum
 homine. ¶ Sed 5^m magis pertinet ad veritatem huma-
 ne nature alia membra que capilli et unguis. scilicet capilli
 et unguis restituentur homini in resurrectione: ut in
 littera dicitur. ergo multo fortius alia membra. ¶ In
 perfecta sunt opera. sed resurrectio ope diuino fiet
 ergo homo reparabitur perfectus in omnibus membris.
 ¶ Alterius vero que capilli et unguis in homine non
 resurgent. sicut enim capilli et unguis ex supfluitate
 bus cibi generantur: ita vrina sudor et alie huiusmo-
 di feces. sed hec non resurgent cum corpore. ergo nec ca-
 pilli et unguis. ¶ In inter alias supfluitates que
 ex cibo generantur maxime accedit ad nature huma-
 ne veritatem semen quod est superfluum quo indi-
 getur. sed semen non resurget in corpore hominis.
 ergo multo minus capilli et unguis resurgent. ¶ In
 nihil est perfectum anima rationali quod non sit
 perfectum anima sensibili. sed capilli et unguis non
 sunt perfecti anima sensibili: quia eis non sentimus
 ut dicitur in primo de anima. ergo cum non resurget
 corpus humanum nisi propter hoc quod est perfectum
 ab anima rationali: videtur quod capilli et unguis non
 resurgent. ¶ Sed contra est quod dicitur Luc. xxi.

Capillus de capite vestro non peribit. ¶ **C**apillus et ungues sunt dati in ornatu homini. sed corpora hominum precipue electorum debent resurgere cum omni ornatu. ergo debent resurgere cum capillis. **A**terius videt quod humores in corpore non resurgent: quia. j. Cor. iij. dicit: Caro et sanguis regni dei non possidebunt. sed sanguis est principalior humor. ergo non resurget in beatis qui regnum dei possidebunt et multo minus in alijs. ¶ **H**umores autem sunt ad restaurationem deperditi. sed post resurrectionem nulla deperditio fiet. ergo corpus non resurget cum humoribus. ¶ **I**llud quod est in via generationis in corpore humano nondum est ab anima rationali perfectum. sed humores adhuc sunt in via generationis: quia sunt in potentia caro et os. ergo nondum sunt perfecti anima rationali. sed corpus humanum non habet ordinem ad resurrectionem nisi secundum quod est anima rationali perfectum. ergo humores in eo non resurgent. ¶ **S**ed contra: quod est de constitutione corporis humani resurget in eo. sed humores sunt huiusmodi: quod patet per Augustinum. qui dicit quod corpus constat ex membris officialibus: officialia ex similibus: similia ex humoribus. ergo humores resurgent in corpore. ¶ **R**esurrectio nostra erit conformis resurrectioni christi. sed in christo resurrexit sanguis: alias nunc vinum non transubstantiatur in sanguinem eius in sacramento altaris ergo et in nobis resurget sanguis: et eadem ratione alij humores. **A**terius videt quod non totum quod fuit in corpore de veritate nature humane resurgat in ipso: quia abus convertitur in veritate humane nature: sed aliquando caro bouis sumit in cibum si ergo resurget quicquid fuit de veritate humane nature resurget etiam caro bouis: quod videt inconueniens. ¶ **C**osta Ade fuit de veritate humane nature: sicut et costa nostra in nobis. sed costa Ade non resurget in eo sed in Eva: alias Eva non resurgeret: quia de costa illa formata est. ergo non resurget in homine quicquid fuit de veritate humane nature in ipso. ¶ **N**on potest esse quod idem in diuersis hominibus resurgat. sed potest esse quod aliquid fuit de veritate humane nature in diuersis hominibus: sicut si aliquis carnibus humanis vescat que in substantiam eius transeat ergo non resurget in aliquo quicquid fuit de veritate humane nature in ipso. Si dicat quod non quicquid est in carnibus comestis est de veritate humane nature: et ita aliquid eorum potest resurgere in primo et aliquid in secundo. **C**ontra de veritate humane nature maxime videt esse illud quod a parentibus trahit. sed si aliquis non comedens nisi carnes humanas filium generet: oportet quod illud quod filius a patre trahit fuerit de carnibus aliorum hominum quod pater suus comedit: quia semen est de superfluo alimenti: ut philosophus probat in libro de animalibus. ergo illud quod est de veritate humane nature in puero isto etiam fuit de veritate humane nature in alijs hominibus quorum

pater carnes comedit. Si dicat quod illud quod erat de veritate humane nature in carnibus hominum comestorum non transit in semen: sed illud quod erat ibi de veritate humane nature non existens. **C**ontra: ponatur quod aliquis cibet solum embrys in quibus videt nihil esse quod non sit de veritate nature: quod totum quod est in eis trahit a parentibus. si ergo superfluitas cibi conuertit in semen: oportet quod illud quod fuit de veritate humane nature in embrys qui etiam ad resurrectionem pertinent postquam animam rationalem pepererunt: sic etiam de veritate humane nature in puero qui ex tali semine generat: et sic cum non possit idem resurgere in duobus non poterit in quolibet resurgere quicquid fuit de veritate humane nature in ipso. ¶ **S**ed si quicquid fuit in homine de veritate humane nature fuit perfectum anima rationali sed ex hoc habet corpus humanum ordinem ad resurrectionem: quia fuit anima rationali perfectum. ergo quicquid fuit de veritate humane nature resurget in vnoquoque. ¶ **S**i a corpore hominis subtrahatur aliquid quod est de veritate humane nature in ipso non erit corpus hominis perfectum. sed omnis imperfectio tollit in resurrectione precipue ab electis quibus promissum est Iud. xij. **C**apillus capitis eorum non peribit. ergo quicquid fuit de veritate humane nature humane nature resurget in homine. **A**terius videt quod quicquid fuit materialiter in membris hominis totum resurget. minus enim videt pertinere ad resurrectionem capilli quam alia membra. sed quicquid fuit in capillis totum resurget: et si non in capillis saltem in alijs partibus corporis: ut Augustinus dicit in libro. ergo multo fortius quicquid fuit in alijs membris materialiter totum resurget. ¶ **S**icut partes carnis secundum speciem perficiunt ab anima rationali: ita partes secundum materiam. sed corpus humanum habet ordinem ad resurrectionem ex hoc quod fuit anima rationali perfectum. ergo non solum partes secundum speciem: sed omnes partes secundum materiam resurgent. ¶ **E**x parte illa accidit corpori totalitas ex qua parte accidit ei diuisio in partes. sed diuisio in partes accidit corpori ex parte materie cuius dispositio est quantitas sed quia diuisio. ergo et totalitas corporis attendit secundum partes materie. si ergo non omnes partes materie resurgent non totum corpus resurgit quod est inconueniens. ¶ **S**ed si partes secundum materiam manent in corpore sed fluunt et refluunt: ut patet per illud quod dicitur in i. de generatione. si ergo omnes partes secundum materiam resurgent: vel erit corpus resurgens decessum minus vel erit immoderate quantitaris. ¶ **S**ed quicquid est de veritate humane nature in vno homine totum potest esse pars materie in alio homine quod eius carnibus vescat. si ergo omnes partes secundum materiam resurgent in aliquo sequitur quod resurget in vno id quod est de veritate humane nature in alio: quod est inconueniens. **R**espondeo dicendum ad primum. quod sicut dicitur in ij. de anima: Anima habet se ad corpus non solum in habitudine forme et finis: sed etiam in habitudine

cause efficiētis. est. n. ppatio anime ad corpus sic est ppatio artis ad artificiatū: ut dicitur in. xliij. de aia libus. quicquid autē explicite in artificiatō ostenditur hoc totū implicite et originaliter in ipsa arte pti- netur. et sic etiam quicquid in ptrib' corporis appa- ret totū originaliter et quodammodo implicite in aia continet: sicut ergo artis opus nō est perfectū si artificiatō aliquid deesset corpe que ars pti- net: ita nec homo posset esse perfectus nisi totū quod in aia implicite continet exterius in corpore explicet: nec etiam corpus ad plēnū pportionaliter respondēt anime. cū ergo oporteat in resurrectione corpus hominis esse anime totaliter cōiūctō: quia non resurgit nisi sū ordinem quē h' ad animā rōnālē oporteat etiam hominē pfectum resurgē: ut pote qui ad vltimā pfectionē psequēdaz reparat: o'z q' omnia mēbra que nūc sunt in corpore in resurre- ctione hominis reparent. ¶ Ad primū ergo dicitur quod mēbra dupliciter possūt p'videri in ppatio- ne ad animā: vel sūm habitudinem materie ad for- mam: vel sūm habitudinē instrumenti ad agentē eadem est. n. ppatio totū corporis ad totā animā et p'riū ad ptes: ut dicitur in 2° de anima. si q' mēbra acci- piat sūm primā ppatioem finis eius nō ē opatio sed magis pfectū ē spēs: quod etiā post resurrectionē requiret. si autē aia accipiat sūm secūda ppatioem sic finis eius est opatio: nec tñ sequit' q' qñ deficit opatio frustra sit instrūm: q' instrūm nō solū seruit ad exequendā opationē agentis: s' ad ostendendū vītutē ipsius. vñ oportebit ut virtus potentiaz aie instrumētis corpis demonstrat: et si nūq' in actum pdeant: ut ex h' cōmēdet dei sapientia. ¶ Ad 2^m dō q' intestina resurgēt in corpore sicut et alia mēbra et plena erūt nō quidē turpib' supfluitantib': s' no- biūb' hūiditatib'. ¶ Ad 3^m dō q' ac' quib' mere- mur nō sūt ppe loquēdo man' vel pedis: s' hōis to- ti: sic et opatio artis nō attribuit instrū s'z artifici ut p' h' dicit' quib' q' mēbra q' aī pniaz ē mutilatū nō sit coopatū hōi in statu illo q' gloriā post mēf' tñ ipse hō meref' ut totū p' mēf' q' ex toto q' h' dō fuit. ¶ Ad 4^m q' dō q' q' d' p' p'ner ad integritatez hūane nāe in resurgēte: h' totū in eo resurgēt rōe p'dicta. vñ o'z q' illa hūiditas corpis resurgat in ho- mine q' ad integritatē ei' p' tenebat. Est autē in hōie triplex hūiditas. Quēda. n. hūiditas ē in recedēdo a pfectione h' individui: vel q' ē in via corruptio- nis et nā abq'cl' sic vrina: sudor: fames et h'ic: vel q' a nā ordinat' ad p'seruatiōem spēs in alio indivi- duo: siue p' actū generatē sic semē: vel p' actū nutri- entē sicut lac: et nulla talis hūiditas resurgēt: eo q' nō est de pfectione individui resurgētis. 2° hūi- ditas ē q' nodā puenit ad vltimā pfectionē quam nā opat' in individuo s'z ē ad illā ordinata a nā: et hec ē duplex: quia quēda ē q' h'z aliquā formā deter- minatā sūm quā p' tinet in ptes corpis: sic sanguis et a l'z tres humores q' nā ordinat' ad mēbra q'

ex eis generant: sed tñ habet aliquas formas deter- minatas sicut et alie ptes corpis: et iō resurgēt cū alijs partib'. Quēda vero hūiditas est in via transeūdi de forma in formā. s. de forma hūoris in formā mēbrū: et talis hūiditas nō resurgēt: q' post resurrectionē partes corpis singule in suis formis stabiliēt: ut vna in aliā nō trāseat: et iō nō resurgēt illa hūiditas q' est in ipso actu transeū- di de forma in formā. hec autē hūiditas potest in duplici statu accipi: vel scōm q' est in pncipio trāf- mutationis: et sic vocat' rōs illa. s. hūiditas q' est in fo: aminib' paruaq' venaz. vel scōm q' ē in p- gressu trāsmutationis: et incipit laz dealbari: et sic vocat' cambiū: in neutro autē statu resurgēt. Ter- tium gen' hūiditatis est q' iā puenit ad vltimā pfectionē quā natura intēdit in corpore individui q' iam ē dealbata et incorporata mēbris: et hec voca- tur glutē: et cū sit de substātia mēbrōz resurgēt sic alia mēbra resurgūt. ¶ Ad primū q' dicitur q' caro et sanguis in v'bis illis apli nō accipiunt' pro substātia carnis et sanguinis: sed p' operib' carnis et sanguinis q' sūt opera peccati vel opera animalia vite: vel scōm q' dicit Aug' in epistola ad cōfenti- num: caro et sanguis accipit' ibi p' corruptionē q' nūc dominat' in carne et sanguine. vñ etiā subdit' in v'bis apli: neq' corruptio in corruptionē. ¶ Ad 2^m dicitur q' sicut mēbra seruiētia generatiōi crūt post resurrectionē ad integritatez hūane nature: nō ad opationē que nūc exercet' p' mēbra illa: ita et hūores erūt in corpore nō ad restorationē deperdi- ti: sed ad integritatē humane nature reparandaz et ad vītutis naturalis ostensionē. ¶ Ad 3^m dicitur q' sicut sūt elemēta in via gnationis respectu corpōz mixtoz q' sūt corpe mā: nō autē ita q' sp' sūt in transeūdo in corpore mixto: ita etiā hūores se habent ad mēbra: et ppter h' sicut elemēta in p'ri- bus vniuersi hnt foias occinatas rōe q' sūt in pfectione vniuersi sic corpe mixta: ita et hūores sūt de pfectione corpis hūani: sic et alie ptes quib' nō per- ueniāt ad totā pfectionē sic alie ptes: nec elemēta hnt ita pfectas foias sicut mixta. sic autē ptes oēs vniuersi pfectioez a dō psequūt' nō eqli' s'z sūm sūm modū vniūq'q'z: ita etiā hūores aliq' mō p'ficiunt' ab aia rōnālī: nō tñ eodē mō sic ptes pfectiores. ¶ Ad 4^m q' dō q' aia h'z se ad corp' aiatur sic ars ad artificiatū: et ad ptes ei' sicut ars ad sua instrū vñ et corp' aiatur organicū dicitur: ars autē vtit' instrū q' busdā ad opis intēti executionē: et hec instrū sūt d' p' intentionē artis. vtit' etiā alijs instrū ad p'fuati- onē pncipaliū instrūoz: et hec sūt de 2° intentione artis. sicut ars militari vtit' gladiū ad bellū et vagi- na ad gladij p'seruatiōem: ita etiā in ptrib' corpōis aiati quēda ordinant' ad opationes aie exequen- das: sicut cor epar man' et pes. Quēdam autē ad conseruationem aliāz partū: sicut folia sūt ad cooperimētū fructū: ita etiā capilli et vngues

sunt in homine ad custodia aliarum partium. vñ sunt de secunda perfectione corporis humani quous nou de pma: et quia homo resurget in omni perfectione sue nature: propter hoc oportet quod capilli et ungues resurgent in ipso. ¶ Ad primum ergo dicendum quod ille superfluitates expellunt a natura quasi ad nihil utiles. unde non pertinent ad perfectionem corporis humani: secus autem est de alijs superfluitatibus quas sibi natura retinet ad generationem capillorum et unguum quibus indiget ad membrorum preservationem. ¶ Ad secundum dicendum quod semine non indiget ad perfectionem individui sicut capillis: sed solum ad perfectionem speciei. ¶ Ad tertium dicendum quod capilli et ungues nutriuntur et augentur: et sic patet quod alij operatione participant quod non possent esse nisi essent partes aliquo modo ab anima perfecta: et quia in homine non est nisi una anima. scilicet anima rationalis: consistit quod ab anima rationali perfecta sunt quous non visus ad hoc quod operationi sensus participant sicut nec ossa de quibus constat quod resurgent et non sunt de integritate individui. ¶ Ad quartum dicendum quod unguis quododammodo se habet ad esse: ita ad veritatem ut in. ¶ Nota. dicitur quod illa res vera est que ita est: ut videtur cognitori secundum actum: et propter hoc Avicenna dicit quod veritas uniuscuiusque rei est proprietas sui esse quod stabilis est ei: et secundum hoc aliquid dicitur esse de veritate humane nature: quia proprie pertinet ad esse humane nature: et hoc est quod participat formam humane nature sicut veritas aurum dicitur quod habet veram formam auri ex qua est proprium esse auri. Ut ergo videatur quid sit illud quod est de veritate humane nature: sciendum quod circa hoc est triplex opinio. Quidam enim posuerunt quod nihil de nouo esse incipit de veritate humane nature: sed quicquid ad veritatem humane nature pertinet totum fuit in ipsa institutione humane nature de veritate eius: et hoc per seipsum multiplicatur ut eo possit semen decidi a generante ex quo filii generentur: in quo etiam illa pars decisa multiplicatur: et ad perfectam quantitatem pervenit per augmentum: et sic deinceps: et ita multiplicatum est totum genus humanum. unde secundum hanc opinionem quicquid ex alimento generatur quous videatur spiritum carnis aut sanguinis habere non pertinent ad veritatem humane nature. Alij vero dixerunt quod aliquid de nouo addit ad veritatem humane nature per transmutationem naturalem alimenti in corpus humanum considerata veritate humane nature in specie: ad cuius preservationem ordinatur actus generative virtutis. Si autem veritas humane nature in individuo consideretur ad cuius preservationem et perfectiorem actus nutritive virtutis ordinatur: non addit aliquid per alimentum quod sit primo de veritate humane nature huius individui: sed solum secundario. Potest enim quod veritas humane nature primo et principaliter consistat in humido quod est ex semine generatum radicali ex quo est prima constitutio corporis humani quod autem pertransit de alimento in veram carnem et sanguinem non est principaliter de veritate humane

nature illius individui sed secundario: sed potest esse principaliter de veritate humane nature alterius individui quod ex semine illius generatur. semen enim ponunt esse superfluum alimenti: vel cum admixtione alicuius quod est primo de veritate humane nature in genere ut quidam dicunt: vel sine admixtione eius: ut dicitur alij et sic quod est humidum nutrimentale in vno sit humidum radicale in alio. Tertia opinio est quod aliquid de nouo incipit esse principaliter de veritate humane nature etiam in isto individuo: quod non est distinctio talis in corpore humano: ut alij per multas signata de necessitate per totam vitam remaneat: sed ad hoc indifferenter se habet quelibet pars signata accepta: quod manet semper quantum ad id quod est species in ea: sed potest fluere et refluere quantum ad id quod est materia in ipsa: et sic humidum nutrimentale non distinguitur a radicali ex parte principij: ut dicitur radicale quod est ex semine generatum: nutrimentale quod generatur ex cibo: sed magis distinguitur ex termino quod radicale dicitur quod ad terminum generationis pervenit per actum generative vel etiam nutritive virtutis. sed nutrimentale quod non pervenit ad hunc terminum sed est adhuc in via nutriendi. et hec tres opinioniones in. ¶ li. dicitur. xxx. plenius pertractate et investigate sunt: et ideo non debet hic repetere nisi quantum ad propositum pertinet. Sciendum est ergo quod secundum has opiniones diversissime ad hanc questionem oportet respondere. Prima enim opinio per viam multiplicationis quam ponit potest ponere perfectionem veritatis humane nature et quantum ad numerum individuum: et quantum ad debitam quantitatem uniuscuiusque individui absque eo quod ex alimento generatum est: quod quidem non addit nisi ad resistendum consumptioni que posset induci per actionem caloris naturalis: sicut argento apponitur plumbum nec ex liquefactione consumatur. unde cum in resurrectione oporteat naturam humanam in sua perfectione reparari: nec calor naturalis tunc agat ad consumptionem humidum naturalis: nulla necessitas erit quod resurgat aliquid in homine quod ex alimento sit generatum sed resurget tamen illud quod fuit de veritate humane nature individui: et per occasionem et multiplicationem ad predictam perfectionem pervenit in numero et quantitate. Secunda autem opinio quia ponit quod quod aggeneratur ex nutrimento indiget ad perfectionem quantitatis individui: et ad multiplicationem que fit per generationem necesse habet ponere aliquid de hoc in quod prorsum est alimentum resurgens: non tamen totum sed solum quantum indiget ad perfectam reintegrationem nature humane in omnibus suis individuis. unde ponit hec opinio quod totum illud quod fuit in substantia seminis resurget in illo homine qui ex illo semine generatur: et hoc est principaliter de veritate humane nature in ipso. de eo autem quod postea advenit per nutrimentum tantum resurget in eo quantum est necessarium ad perfectionem quantitatis et non totum: quod hoc non pertinet aliter ad veritatem humane nature nisi quatenus

natura indiget eo ad perfectionem quantitatis. s3
 quia hoc humidū nutrimentale fluit ⁊ refluit h
 ordine repabit q̄ illud qd̄ primo fuit de substan
 tia corporis hominis totū repabit: ⁊ de eo qd̄ ⁊
 tertio ⁊ deinceps aduenit quantum necessarium est
 ad quantitatem reintegrandā duplici rōne. Pri
 mo quia super hoc qd̄ aduenit inductū fuit: ut il
 lud quod primo erat deperditū repetitur: ⁊ ita nō
 ita principalit̄ ptinet ad vitatē humane nature sic
 precedens. Secūdo quia adiūctio extranei humi
 di ad primū humidū radicale facit q̄ totū permi
 xum non ita p̄fecte p̄cipiet veritatem speciei sic
 primū p̄cipabat: ut ponit exemplū p̄b̄ in p̄mo
 de generatione de aqua p̄mixta vino que semper
 vini virtutem oebilitat ita q̄ in fine ip̄m aquosū
 reddit. vnde sicut secunda aqua q̄uis assumat in
 specie vini: nō tamen ita p̄fecte speciem vini p̄
 cipat sicut prima que in vino assumebat: ita qd̄ d̄
 alimento secūdo in carnem p̄uertit nō ita p̄fecte
 attingit ad speciem carnis sicut qd̄ primo p̄uerte
 batur: ⁊ ideo nō ita ptinet ad veritatē hūane na
 ture: nec ad resurrectionē. Sic ergo patet q̄ hec
 opinio ponit resurgere totū id quod ē de veritate
 humane nature principaliter: nō autē totū qd̄ est
 de veritate hūane nature secundario. Tertia autē
 opinio quantū ad aliquid differt a secūda: ⁊ q̄
 tum ad aliquid p̄uenit cū ea. differt quidē q̄ tu
 ad hoc q̄ ponit totum quod est s̄b̄ forma carnis
 ⁊ ossis eadem ratione ad veritatē hūane natur
 pertinere: quia nō distinguit aliquid māle signa
 tum permanens in homine toto tpe vite eius qd̄
 per se pertinet ad veritatē humane nature ⁊ p̄
 ⁊ aliquid fluens ⁊ refluens qd̄ patet ad veritatē
 humane nature solū p̄pter quantitatis p̄fectioēz
 nō p̄pter primū esse speciei sicut secūda opinio
 dicebat: sed ponit oēs p̄tes que nō sūt p̄ter inten
 tionem nature aggenerate ptinere ad veritatē hu
 mane nature quantū ad id qd̄ habent de specie:
 quia sic manent: nō autē quantū ad id qd̄ habent
 de materia quia sic fluūt ⁊ refluūt indifferent: ut
 ita etiā intelligamus p̄tingere in p̄tibus hominis
 vnius sicut contingit in tota multitudine ciuitat̄
 quia singuli subtrahunt a multitudine per mor
 tem aliq̄s in locū cor̄p̄ succedentib̄: vñ p̄tes multi
 tudinis fluūt ⁊ refluūt māliter s3 formalit̄ manēt
 q̄: ad eadē officia ⁊ ordines substituūt aliq̄ a q̄bus
 p̄tiores subtraherant: vnde res publica vno nūe
 ro manere dicit: ⁊ s̄l̄r etiā oī quibusdam p̄tibus
 fluentib̄ alie reparant in eadē figura ⁊ in eodem
 situ omnes p̄tes fluūt ⁊ redeūt s̄m mām s3 manēt
 s̄m speciem: manet nihilomin⁹ vñ hō numero.
 Sed p̄uenit tertia cū secūda opinione: q̄ ponit q̄
 p̄tes secūdo aduenientes nō ita imp̄fecte p̄tigit ad
 veritatē sp̄i sicut que primo adueniūt: ⁊ ideo
 idem qd̄ ponit resurgere in homine ⁊ opinio po
 nit tertia: sed nō penit eadē rōne. Ponit. n. totū

illud qd̄ ex semine generatū ē resurgere: nō quia
 alia ratione ptineat ad veritatē hūane nature q̄
 hoc qd̄ postea aduenit: sed q̄ p̄fect⁹ virtutē sp̄i
 p̄cipat: que ordinē ponebat secūda opinio i his
 que postea adueniūt ex alimēto in quo etiā hec
 opinio p̄cordat cū alia. s. secūda. ¶ Ad p̄mū q̄ di
 cendū q̄ res naturalis nō est id qd̄ est ex sua mā:
 sed ex sua forma. vnde quāuis illud materie quod
 quandoq̄ fuit sub forma carnis bouine resurgat
 in homine sub forma carnis hūane nō sequit̄ q̄
 resurgat caro bouis sed caro hominis. ita. n. etiā
 posset concludi q̄ resurgeret limus de quo for
 matum est corpus Ade: tamē p̄ma opinio cōcedit
 hanc rationē. ¶ Ad secūdū dicendū q̄ costa illa
 nō fuit in Adam de p̄fectioē indiuidui s3 ordina
 ta ad multiplicationē sp̄i. vñ nō resurget in Adā
 sed in Eua: sicut ⁊ semen nō resurget in generan
 te sed in generato. ¶ Ad tertū dicendū q̄ s̄m p̄
 mā opinio nem facile est ad hoc r̄ndere: q̄ carnes
 comeste nūq̄ sūt de veritate hūane nature in co
 medente: fuerūt autē de veritate humane nature
 in eo cuius carnes comedunt: ⁊ ita resurgent in p̄
 mo ⁊ non in secūdo. S3 s̄m secūda opinioez ⁊
 s̄m tertia vñ quisq̄ resurget in illo in q̄ maḡ
 accessit ad p̄fectā p̄ticipationē virtutis sp̄i: ⁊ si e
 qualiter in vtroq̄ accesserit: resurget in illo in q̄
 primo fuit: quia in eo primo habuit ordinē ad re
 surrectionem ex p̄iunctione ad aiām rōnalē illius
 hominis: ⁊ iō si in carnib⁹ comestis fuit aliq̄ sup
 fluitas q̄ nō ptinere ad veritatē humane natu
 re in primo: resurgere poterit in secūdo: alias illō
 qd̄ ptinebat ad resurrectionē in primo: resurget i
 eo ⁊ nō in secūdo: sed in secūdo loco eius sumet:
 vel aliquid de eo qd̄ ex alijs cibis in carnē secūdi
 p̄uersū est: vel si nullo cibo nūq̄ pastus fuisset nī
 si carnibus hūanis diuina v̄tus aliūde suppleret
 q̄tū indiget ad p̄fectionē q̄tatis sicut supplet in
 illis q̄ an p̄fectā etatē decedūt: nec p̄ hoc aliq̄d p̄i
 dicat idēitati in nūero: sicut nec p̄iudicat p̄ h̄ q̄
 p̄tes s̄m māz fluūt ⁊ refluūt. ¶ Ad 4^m dō q̄ s̄m
 p̄mā opinioē facile ē solūē q̄ ponit q̄ semē nō ē
 ex sup̄fluo alimēti. vñ carnes comeste nō trāseūt
 in semē ex q̄ p̄ueri generant. S3 s̄m alias duas o
 pinioēs dō ē q̄ nō ē p̄ssibile q̄ totū qd̄ fuit in car
 nib⁹ comestis in semē p̄uertat: q̄ p̄ multā depu
 rationē cibi p̄uenit ad decoctioēz seminis qd̄ ē su
 p̄fluitas vltimi cibi. illud autē qd̄ de carnib⁹ come
 stis in semen conuertit̄ magis ptinet ad veritatē
 humane nature in eo qui ex semine nascit̄ q̄ in il
 lo ex cuius carnibus semen est generatū: ⁊ ideo s3
 regulam prius datā hoc qd̄ in semē p̄uersum est
 resurget in eo qui ex semine nascitur. residuum
 autem materie resurget i illo ex cuius carnib⁹ co
 mestis semen est generatū. ¶ Ad quintū dicen
 dum q̄ embria nō pertinent ad resurrectionē an
 te animationē p̄ animā rationalem: in quo statu

iam multuz aduenit supra sbam seminis de sba
nutrimeti: quia puer in vtero matris nutrit: et io
si aliquis ambigo vescatur et ex superfluo illius ci
bi generet aliquis illud qd erit in sba seminis re
surgit quide in eo qui ex semine generat: nisi in il
lo contineret aliquid qd fuisset de sba seminu in
illis ex quozz carnibz comestis semen generatu est
quia hoc resurgeret in pmo et no in secundo. resi
duu autz carniu comestaz: qd non est puerum in
semen: costat qd no resurgeret in primo vtriqz di
uina potentia supplente qd deest. pma autz opinio
hac obiectione no artat cu no ponat semē esse ex
superfluo alimentu: sed alie multe rones sūt qd eas
ut in ij. li. dis. xxx. patuit. **Ad** v. q. dicendu qd il
lud qd est materialiter in homine no habet ordi
nem ad resurrectionē nisi scdm qd ptnet ad veri
tatem humane nature: qz scdm hoc hz ordine ad
animā rōnalē. illud autz totū qd est in hoie māliū
ptinet quidem ad veritatē humane nature qnan
tum ad id qd habet de specie: sed no totū psidera
ta materie totalitate: quia tota mā que fuit in ho
mine a pncipio vite vsqz ad finē excederet qritatē
debitā spci: ut tertia opinio dicit que pbabilior
int ceteras mihi videt: et ideo totū qd est in homi
ne resurget psiderata totalitate spci que attendit
fm quantitātē figurā situm et ordinē ptiū: non
autz resurget totū considerata totalitate materie.
Secūda autz opinio et pma no vtunt hac distin
ctione: sed distinguūt inter ptes quaz vtriqz hnt
speciem vel mām. Lōueniūt autz he due opinio
nes in hoc qd vtraz dicit qd illud qd est ex semine
generatū totum resurget etiam totalitate māe cō
siderata. Differūt autz in hoc qd de eo qd ex alimē
to generat nihil resurgere ponit pma opinio. se
cūda vero aliquid eius resurgere ponit et no totū:
ut ex dictis patet. **Ad** pmiū qd dicenduz qd
sicut quicquid est in alijs partibz corporis resurgz
psiderata totalitate speciei: no autz psiderata tota
litate materie: ita etiā est de capillis. In alijs autz
ptibus aduenit aliquid ex nutrimento qd facit au
gmentū: et hoc pputat ut alia pars cōsiderata to
talitate speciei: quia obtinet aliū locū et sitū in cor
pore: et substat alijs partibz dimensionis. aliquid au
tem aduenit qd no facit augmentū: sed eedit in re
stauratiōē depditi nutriendo: et no pputat ut alia
pars totius fm spēm psiderati: cū no obtineat ali
um locū vel situm in corpore qd pars que defuxit
tenebat: qd quis possit alia pars cōputari considera
ta totalitate materie: et sūr est de capillis. Aug⁹ qd
loquit de incisionibus capilloz: que erāt ptes faci
entes augmentū: et ideo oportet qd resurgāt: no tñ
in quantitate capilloz: ne sit quātitas immodera
ta: sed in alijs partibus: ut necessariū iudicabit diui
na puidencia. vel loquit in casu illo qñ alijs par
tibus deficient: tūc. n. eoz defectus poterit ex sup
fluitatibus capilloz reparari. **Ad** secūdu di

endum qd fm tertiā opinionē eedem sūt ptes fm
speciem et fm materiam: no. n. illa distincōe vtrif
phus in. j. de generatiōe ad distinguēdu diuersas
partes: sed ad ostendendū qd eedem ptes possunt
considerari et fm speciem quantū ad id qd est for
me et speciei in ipso: et scdm mām quātū ad id qd
subest forme et speciei. constat autz qd mā carnis no
habet ordinem ad animā rōnalē nisi inquantū
est sub tali forma: et ideo rōne eius hz ordinez ad
resurrectionem. Sed pma et secūda opinio qd po
nunt alias esse partes que sūt fm speciem: et alias qd
sūt fm materiam dicit qd anima qd vtraz p
tes perficiat: tamē perficit ptes fm mām median
tibus partibz fm speciem: et io no equalitē habent
ordine ad resurrectionē. Ad tertiū dicenduz qd in
materia generabiliū et corruptibiliū dimensiones
interminatas oportet intelligere ante receptionē
forme sbalis: et ideo diuisio que est fm huiusmōi
dimensiones pzie ptnet ad mām: sed qritas cō
pleta et terminata aduenit materie post formā sb
stantialem. vnde diuisio que fit scdm dimensionē
terminatas respicit speciez pceptue quādo ad re
surrectionē speciei ptnet octerminatus situs par
tiū: sicut est in corpore humano.

Ad tertium sic proce
dit: Videt qd non oēs resurgent in eadem
etate. s. iuuenili: quia deus resurgētibz precipue
beatis nihil subtrahet quod ad perfectionē homi
nis pertinet. s. etas ptnet ad pfectionem hominis
cum senectus sit venerabilis etas. ergo senes no re
surgunt in etate iuuenili. **Ad** etas cōputat scdm
mensurā temporis pteriti. sed impossibile est tē
pus quod fuit pteritū no pterisse. ergo impos
sibile est eos qui maioris etatis fuerūt ad etatem
iuuenilem reduci. **Ad** illud quod magis fuit de
veritate humane nature in vnoquoqz maxime
resurget in eo. sed quāto aliqd pmo fuit in ho
mine: tanto videt magis ad veritatē hūane natur
pertinuisse: quia in fine ppter vtrutem speciei dbi
litatam comparatur vino aquoso corpus humanū
ut patet per phm in primo de generatione. ergo
si omnes debent in eadē etate resurgere magis de
cet qd resurgant in etate puerili qd iuuenili. **Ad**
contra est quod dicit Eph. liij. Donec occurrā
omnes in virū perfectum in mensurā etatis pleni
tudinis christi. sed christus resurrexit in etate iu
uenili que circa. xxx. annos incipit: ut Augustin⁹
dicit. ergo et aliq in etate iuuenili resurgent. **Ad**
homo in maxima pfectione nature resurget. sed
natura humana perfectissimū statutuz habet in
etate iuuenili. ergo in illa etate resurgent omnes.
Ad alterū videtur qd oēs resurgent eiusdez stature
sicut. n. hō mensurat qritate dimensionū: ita qritate
tate duratiōis. s. qritas duratiōis in oibz reducef
ad eadē mensurā: qz oēs in eadē etate resurgent.

Quantitas dimensionis in omnibus reducet ad eandem mensuram: ut in eadem statura omnes resurgant. **P.** Philosophus dicit in .ii. de anima quod omnium natura instantium terminus est et ratio magnitudinis et augmenti. sed ille terminus non est nisi ex virtute forme cui debet congruere quantitas sicut et omnia alia accidentia. sed cum omnes homines habeant eandem formam specificam in omnibus debet esse forma eadem quantitas mensura nisi sit error. sed error nature corriget in resurrectione. sed omnes resurgent in eadem statura. **P.** Quantitas resurgentis non poterit esse proportionata virtuti naturali que primo corpus formavit. nam alio qui non potuerit ad maiorem quantitate produci virtute nature nisi in maiori quantitate resurgent quod falsum est. sed oportet quod quantitas illa proportionata virtuti reparanti corpus humanum per resurrectionem et materiam de qua reparat. sed virtus reparans omnia corpora est eadem numero. scilicet virtus divina. cineres autem omnes ex quibus reparantur humana corpora se habent equaliter ad suscipiendam actionem predicte virtutis. sed ad eandem quantitate terminabitur resurrectio omnium hominum: et sic idem quod prius. **Sed** quantitas naturalis sequitur naturam uniuscuiusque individui. sed in resurrectione non variatur natura individui. sed nec quantitas naturalis eius. sed non eadem quantitas naturalis omnium hominum. sed non omnes resurgent in eadem statura. **P.** natura humana reparabitur per resurrectionem ad gloriam vel ad penam sed non erit eadem quantitas glorie vel pene in omnibus resurgentibus. sed nec eadem quantitas nature. **Uterius** vero quod omnes resurgent in sexu virili: quod dicitur in Epistolam .iiij. Occurrerem omnes in vix perfecti. sed non erit ibi nisi sexus virilis. **P.** in futuro omnes cessabit peccatio: ut dicitur in .i. Cor. xv. sed mulier naturali ordine subdita est viro. sed mulieres non resurgent in sexu muliebri sed virili. **P.** illud quod est occasionaliter et preter intentionem nature inductum non resurget: quoniam in resurrectione omnis error tollitur. sed sexus muliebrius est preter intentionem nature inductus ex defectu virtutis formativae in semine que non potest producere materiam concepti ad perfectionem virilem. unde dicitur philosophus in .xvi. de animalibus quod femina est mas occasionaliter sed sexus muliebrius non resurget. **Sed** est quod dicitur Augustinus .xxij. li. de ci. dei. Melius sapere vident qui utrumque sexum resurrecturum esse non dubitant. **P.** deus reparabit in resurrectione quod in homine fecit in prima conditione. sed ipse fecit mulierem de costa viri: ut patet in Genesim .ii. sed ipse sexum femininum in resurrectione reparabit. **Uterius** vero quod resurget in vita aialitatis: scilicet utant actu nutritivae et generativae: quod resurrectio nostra erit per formam resurrectionis christi. scilicet christus post resurrectionem legitur comedisse: ut patet in .i. Joh. vii. et Luc. vii. sed et homines post resurrectionem comedent et eadem ratione generabunt. **P.** distinctio sexuum ad generationem ordinatam. et sicut instrumenta que deseruiunt virtuti nutritivae ordinantur ad comestionem. sed homo cum omnibus huiusmodi resurget: ut ex .o.

dictis patet. sed uterque actus virtutis generativae et nutritivae. **P.** totus homo beatificatur et secundum animam et secundum corpus. sed beatitudo siue felicitas secundum partem in propria operatione consistit. sed oportet quod omnes potentie anime et omnia membra sint in suis actibus in beato post resurrectionem: et sic idem quod prius. **P.** in beatis post resurrectionem erit beatitudo et perfecta tranquillitas. sed talis tranquillitas omnes delectationes includit: quia beatitudo est status omnium bonorum congregatione completus: et perfectus est cui nihil deest. cum ergo in actu virtutis generativae et nutritivae sit magna delectatio: ut quod tales actus ad vitam animale pertinentem in beatis erunt: et multo fortius in aliis qui minus spiritualia corpora habebunt. **Sed** est quod dicitur in Math. xxij. In resurrectione neque nubet neque nubent. **P.** generatio ordinatur ad subveniendum defectui qui per mortem accidit et ad multiplicationem humani generis et comestio ad restorationem deperditum: et ad augmentum caritatis. sed in statu resurrectionis iam humanum genus habebit totam multitudinem individuum: a deo prefiguratum: quia usque ad hoc generatio deferretur ut ex precedenti distinctione patet. sicut etiam quilibet homo resurget in debita quantitate: nec erit ultra mors aut aliqua deperditio fiet a partibus hominis ergo frustra esset actus generativae et nutritivae virtutis. **Unde** dicendum ad primam questionem quod homo resurget absque omni defectu humane nature: quia sicut deus humanam naturam absque defectu instituit ita sine defectu reparabit. desinit autem humana natura dupliciter: uno modo quia nondum perfectionem ultimam est consecuta: alio modo quia ab ultima perfectione iam recessit: et primo modo deficit in pueris: secundum modo deficit in senibus: et ideo in utroque reducitur humana natura per resurrectionem ad statum ultime perfectionis que est in iuvenili etate ad quam terminatur motus augmenti: et a quo incipit motus decrementi. **Ad** primum ergo dicendum quod etas senectutis habet reverentiam: non propter conditionem corporis quod in defectu est sed propter sapientiam anime que ibi esse presumitur ex temporis antiquitate. unde in electis manebit reverentia senectutis propter plenitudinem divine sapientie que in eis erit sed non manebit senectutis defectus. **Ad** secundum dicendum quod non loquimur de etate quantum ad numerum annorum: sed quantum ad statum qui ex annis in corpore humano relinquitur. unde Adam dicitur in etate iuvenili formatus propter talem corporis conditionem quam primo die formationis sue habuit: et ideo ratio non est ad propositum. **Ad** tertium dicendum quod virtus speciei dicitur esse perfectior in puero quam in iuvene quantum ad efficaciam agendi conversionem alimenti aliquo modo: sicut etiam est perfectior in semine quam in homine completo: sed in iuvenibus est perfectior quantum ad terminum complementi. unde illud quod maxime ad nature veritatem pertinet ut ad illam perfectionem reducatur quam habet in etate

fic pro...

suenli nō ad illam quam habet in etate pueri-
 li in qua hūores adhuc nō puererūt ad vltimam
 digestionē. ¶ **D. ij. q. dicendū q̄ in resurrectione**
 nō reparabil hūana nā solū quātū ad idē specie:
 s; etiā quātū ad idē in nūro: et iō in resurrectione
 nō solū attendendū qd̄ p̄petat nāe sp̄i: s; qd̄ cō-
 petat nāe idividui. nā autē sp̄i h; aliqua q̄ritatē
 quā nec excedit nec ab ea deficit absq; errore. que
 tamē q̄ritas habet aliquos gradus latitudinis: et nō
 est accipiēda s̄m vnā mensurā d̄terminatā. vnū
 quodq; autē indiuidū in specie hūana affectur
 infra terminos illi latitudinis aliq̄nē gradū q̄ri-
 tatis que p̄petit nature indiuidui: et ad hāc p̄duci-
 tur i termino augmētī si nō fuit aliq; error i ope
 nature p̄ que sit aliquid additū vel subtractū p̄e-
 dicte quantitati: cuius quidē mensura accipit s̄m p̄
 portionē caloris extendentis et humiditatis extēsi-
 bilis qd̄ nō est eiusdem virtutis in omnib;: et iō nō oēs re-
 surgent in eadem q̄ritate: sed quilibet resurget in
 illa quātitate in qua fuisse in termino augmētī
 si natura nō errasset vel defecisset. qd̄ autē supe-
 rit vel qd̄ deficit in homine refecabit vel supplebit di-
 uina potentia. ¶ **Ad p̄mū q̄ dicendū q̄ iam patz**
 ex dictis q̄ nō dicunt oēs in eadem etate resurget
 quasi omnib; p̄petat eadem q̄ritas duratiōis: s;
 q; idem stat⁹ p̄fectionis erit in oibus: qui qd̄ sta-
 tus saluari pōt in magna et pua quātitate. ¶ **Ad**
secūdū dicendū q̄ q̄ritas huiusmōi indiuidui nō
 solū responder forme speciei s; etiā nature indiui-
 dui: ut ex dictis patet: et iō ratio nō sequit. ¶ **Ad**
3m dicendū q̄ quātitas resurgētis nō p̄portiona-
 tur virtuti reparanti: q; illa nō ē de natura corpo-
 ris nec omnib; s̄m statū illū in quo sūt ante resur-
 rectionē: sed nature quā p̄mo indiuidū habebat
 tñ si virtus formatiua p̄pter aliq̄nē defectū nō po-
 terat p̄ducere ad debitā quātitatē que p̄petit spe-
 cie diuina virt⁹ supplebit in resurrectione defe-
 ctum: sicut patet de nauis: et eadē rō ē de illis qui
 imoderate magnitudinis fuerūt vltra debitū nāe
 ¶ **D. iij. q. dicendū q̄ sicut p̄siderata natura indi-**
 uidui debet q̄ritas diuersa diuersi hoib;: ita p̄sid-
 rata natura indiuidui debet diuersis diuersis se-
 xus: et hec etiā diuersitas p̄petit p̄fectioni speciei
 cuius diuersi gradus implent p̄ dictā diuersitatem
 sexus vel quātitatis. et ideo sicut resurgēt hoies in
 diuersis statibus: ita in diuersis sexib;: et quātū sit
 differētia sexū: deest tñ p̄fusio mutue visiois: q;
 aberit libido incitās ad turpes actus ex q̄bus p̄fu-
 sio causat. ¶ **Ad p̄mū q̄ dicunt oēs christo**
 occurrere in virū p̄fectūz nō p̄pter sexum virilez
 sed p̄pter virtutez animi q̄ erit in omnib; et viris
 et mulierib;. ¶ **Ad scōm dicendū q̄ mulier sub-**
 ditur viro p̄pter imbellicitatez nature quātūz ad
 vigorem animi et quātū ad robur corpis. sed p̄
 resurrectionē nō erit differētia in his s̄m diuersi-
 tatem sexū: s; magis s̄m diuersitatez meritoz.

et ideo ratio nō p̄cedit. ¶ **Ad tertiu dōm q̄ quis**
 femine generatio sit p̄ter intentionē nature p̄tica-
 laris: est tñ de intentione nature vniuersalis que
 ad p̄fectionē humane speciei vtrūq; sexum requir-
 rit. nec ex sexu erit ibi aliq; defectus vt ex dictis
 patz. ¶ **Ad quartaz q̄onem dōm q̄ resurrectio**
 nō erit necessaria hoī p̄pter p̄mam p̄fectionē ipsi
 que p̄sistit in integritate eozū que ad naturaz spe-
 ctant: q; ad hoc homo puenire pōt in statu p̄ntis
 vite p̄ actionē causari naturalū. sed necessitas re-
 surrectionis est ad p̄sequēdam vltimaz p̄fectioez
 que consistit in p̄uentione ad finem vltimū vt in
 p̄cedenti dis. dictum est. et ideo ille opationes na-
 turales que ordinant ad p̄mam p̄fectionē huma-
 ne nature: vel causandaz vel seruādā nō erunt
 in resurrectione: et huiusmodi sunt actiones aiālis
 vite in homine: et actiones mutue in elementis: et
 motus celi: et ideo omnia hec cessabunt in resurre-
 ctione: et q; comedere et bibere et dormire et gene-
 rare ad aiālem vitam p̄tinent cū sint ad p̄mam p̄-
 fectionem nature ordinata in resurrectione talia
 nō erunt. ¶ **Ad p̄mū q̄ dōm q̄ illa comestio q̄**
 christus comedit nō fuit necessitatis quasi abis in
 digeret humana natura post resurrectionem. sed
 fuit potestatis vt ostenderet se veram naturā hu-
 manam resumpsisse quaz pus habuerat in statu
 illo quādo cū discipulis comederat et biberat. hec
 autē ostēsiō nō erit necessaria in resurrectione cō-
 muni: q; omnib; notūz erit. et ideo dicit dispensa-
 tiue christus manducasse eo modo loquendi quo
 iuriste dicunt q; dispensatio est cōmuni iuris re-
 laxatio. q; christus intermisit hoc qd̄ est cōmuni-
 resurgētū. s. non vt abis p̄pter cām p̄dictam et
 p̄pter hoc ratio nō sequit. ¶ **Ad scōm dicendū**
 q̄ differētia sexūz et membrorum varie erit ad
 nature humane perfectionē reintegrandā et in
 specie et indiuiduo. vnde non sequitur q̄ fuit fru-
 stra quis animales opationes desint. ¶ **Ad ter-**
 tium dicendū q̄ p̄dicte opationes non sunt ho-
 minis in quātum est homo vt etiam phis dicit: et
 ideo in eis non p̄sistit beatitudo humani corpōis
 sed corpus humanū beatificabit ex redundantia
 a ratione a qua homo intermisit hoc qd̄ est cōmuni-
 ei subditum. ¶ **Ad quartum dicendū q̄ delecta-**
 tiōes corporales sicut dicit phis in. vij. et. x. Eth.
 sunt madicinales: quia adhibētur homini ad tol-
 lendū fastidiū: vel etiā egritudinales in quātū hō
 eis inordinate delectat acsi cēt vt delectatiōes: sic
 hō habēs infirmū gustū delectat i q̄busdā q̄ sanis
 nō sūt delectabilia. et iō nō o; q; tales delectatiōes
 sint de p̄fectiōe beatitudinis: vt iudei et sarraceni et
 q̄daz heretici posuerūt: q̄ vocant ciliarche q̄ etiāz
 s̄m doctrinā p̄bi nō vident sanū affectū h̄re: sole
 enīz delectatiōes sp̄iales s; ipz sūt simplr delectati-
 ones et p̄pter se qurende: et ideo ipse sole ad bea-
 titudinem requiruntur. ¶ **Qd̄ scda.**

Quinde queritur

de conditionib' beatorum. Et circa hoc querunt quatuor. Primo de impassibilitate. 2º de subtilitate.

3º de agilitate. 4º de caritate corporum glorificatoz.

Hoc primò sic procedit: Ut quod corpora post resurrectiones

non erunt impassibilia. omne enim mortale est passibile: sed homo post resurrectionem erit animal rationale mortale. hec enim est definitio hominis quod nunquam ab eo separabitur. et corpus erit passibile ab illo: quia secundum hoc aliquid est passivum ab alio ut dicitur in primo de generatione. sed corpora sanctorum post resurrectionem erunt in potentia ad aliam formam et erunt impassibilia. probatio medicorum: quocumque communitur in materia: unum eorum est in potentia ad formam alterius: materia enim secundum quod est sub una forma non amittit potentiam ad aliam formam. sed corpora sanctorum post resurrectionem communicabunt cum elementis in materia: quia ex eadem materia repabuntur ex quo nunc sunt. et erunt in potentia ad aliam formam: et sic erunt passibilia. **S**ed tria nata sunt agere et pati ad invicem: ut in primo de Genera. dicitur philosophus. sed corpora sanctorum post resurrectionem erunt ex tribus composita: sicut et nunc sunt. et erunt passibilia. **S**ed in corpore humano resurget sanguis et alii humores: ut dicitur dicitur est. sed ex pugna humorum ad invicem generantur egritudines: et huiusmodi passiones in corpore et erunt corpora sanctorum post resurrectionem passibilia. **S**ed magis repugnat perfectioni defectus in actu quam defectus in potentia. sed passibilitas importat solum defectum in potentia. cum ergo in corpore beatorum sint futuri aliqui defectus in actu: sicut decarices vulnere in martyribus: ut in christo fuerunt: vel quod nihil deperiet perfectioni eorum si corpora illa passibilia ponantur. **S**ed omne passibile est corruptibile: quia passio magis facta abicit a se. sed corpora sanctorum post resurrectionem erunt incorruptibilia: ut dicitur in 1º Cor. xv. Semina in corruptione: resurget in incorruptione. et erunt impassibilia. **S**ed fortius non patitur a debiliori. sed nullum corpus erit fortius corporibus sanctorum de quibus dicitur in 1º Cor. xv. Semina in infirmitate surget in virtute. et erunt impassibilia. **A**lterius videtur quod impassibilitas in omnibus erit equalis: quia in 1º Cor. xv. dicitur glo. quod equaliter omnes habent quod pati non possunt. sed ex hoc erit eis quod non possunt pati quod habent dotem impassibilitatis. et impassibilitas erit equalis in omnibus. **S**ed negationes non recipiunt magis et minus sed impassibilitas est quedam negatio vel privatio passibilitatis. et non potest esse maior in uno quam in alio. **S**ed magis albus dicitur quod est nigro impmixtus. sed nulli corporum sanctorum admiscebitur aliquid de passibilitate et omnia erunt impassibilia equaliter. **S**ed merito debet credere primum proportionali. sed sanctorum quod

da fuerunt alijs maioris meriti. et cum impassibilitas sit quedam premium: vel quod in quibusdam sit maior quam in alijs. **S**ed impassibilitas dividitur in dotem claritatis sed illa non erit equalis in omnibus: ut patet in 1º Cor. xv. et nec impassibilitas. **A**lterius videtur quod impassibilitas sensum in actu a corpore gloriosis excludit: quia sicut dicit philosophus in 1º de anima Sentiri quedam pati est corpora autem gloriosa erunt impassibilia. et non sentient in actu. **S**ed imutatio naturalis precedit imutationem animalem: sicut esse naturale precedit esse intentionale. sed corpora gloriosa ratione impassibilitatis non imutabunt imutatione naturali. et nec imutatione animalem que requirit ad sentiendum. **S**ed quocumque sit sensus in actu cum nova receptione sit novum iudicium. sed ibi non erit novum iudicium: quia non erunt ibi cogitationes volubiles. et non fiet sensus in actu. **S**ed quia anima est in actu unius potentie remittit actus alteri potentie. sed anima summe erit intenta ad actum virtutis intellective que deum preplabit. et non erit aliquid in actu sensitivum. **S**ed est quod dicitur Apoc. j. Videbit eum ois oculus. et erit ibi sensus in actu. **S**ed secundum philosophum in 1º de anima: Naturam ab inaiato distinguit sensus et motus. sed erit ibi motus in actu: quia tanquam scintille in arundinetis discurret Sap. ij. et sensus in actu. **A**lterius videtur quod non sunt ibi omnes sensus in actu. tactus enim est in aliis sensibus: ut dicitur in li. de anima. sed corpora gloriosa carebunt actu sensu tactus: quia sensus tactus fit in actu per imutationem corporis animalis ab alio exteriori corpore predominantem in aliqua qualitate actuali vel passiva: quod est tactus discretivus qualis imutatio tunc esse non poterit. et non erit ibi ois sensus in actu. **S**ed sensus gustus deseruit actu virtutis nutritivum. sed sicut supra dicitur est post resurrectionem huiusmodi actus non erit. et frustra erit ibi gustus. **S**ed post resurrectionem nihil corrumpet: quia tota creatura vestietur quedam virtute incorruptionis. sed sensus odoratus in actu suo esse non potest nisi in alio corruptione facta quia odor non sentitur sine alio sumali evaporatione que in quedam resolutione consistit. et sensus odoratus non erit ibi in suo actu. **S**ed auditus deseruit discipline: ut dicitur in li. de sensu et sensato: sed non erit post resurrectionem beatorum necia alia disciplina per sensibilia: quia divina sapientia replebuntur ex ipsis dei visio. et non erit ibi auditus. **S**ed visio fit secundum quod in pupilla recipit species rei vise. sed hoc non poterit esse post resurrectionem in beatis. et non erit ibi visus in actu qui tamen est ois sensuum nobilior. probatio medicorum: illud quod est lucidum in actu ut est receptivum speciei visibiles. vnde speculum directe positum sub radio solis non representat speciem corporis oppositi: sed pupilla sicut et totum corpus erit claritate dotata. et non recipiet in ea aliam speciem colorati corporis. **S**ed secundum philosophum per speciosum omne quod videtur sub angulo videtur. sed hoc non pertinet corporibus gloriosis. et non habebunt sensum visus in actu. probatio medicorum: quod docet quod aliquid videtur sub angulo esse aliquid proportionem angulo ad distantiam rei vise: quia quod a remotiori videtur minus videtur.

et sub minori angulo. unde posset esse ita parum angulus quod nihil de re videretur. si ergo oculus gloriosus videbit sub angulo oportet quod videat sub terminata distantia: et ita quod non videat aliquid a remotiori modo videtur: quod videtur valde absurdum. et sic videtur quod sensus visus actu non erit in corpore gloriosa.

Sed: potentia coniuncta actui est perfectior quam non coniuncta. sed natura humana erit in beatis in maxima perfectione: erit ibi omnis sensus in suo actu.

Sed: vicinius se habent ad animam potentie sensitivae quam corpus. sed corpus premiabit vel punietur propter merita et demerita anime. et omnes sensus premiabuntur in bonis: et punientur in malis secundum delectationes et dolores vel tristitiam que in operatione sensus consistunt. Rursus dicitur ad primam. quod passio dupliciter dicitur. Uno modo communiter: et sic omnis receptio passio dicitur: sive illud quod recipitur sit veniens recipienti et perfectius ipsius sive dicitur et corruptivius. ab huiusmodi passionis remotione corpora gloriosa impassibilia non dicuntur cum nihil quod est perfectionis eis sit auferendum. Alio modo dicitur proprie quod sic diffinitur Damascenus in. ij. li. Passio est motus propter naturam. unde immoderatus motus cordis passio eius dicitur: sed moderatus dicitur eius operatio: cuius ratio est: quod omne quod patitur trahit ad terminos agentis: quod agens assimilatur sibi patiens: et ideo patiens in quantum huiusmodi trahit extra terminos proprios in quibus erat. sic ergo proprie accipiendo passionem non erit in corporibus sanctorum resurgentium potentialitas ad passionem: et ideo impassibilia dicitur. Dicitur autem impassibilitatis ratio a diversis diversimodo de assignari. Quidam enim attribuunt eam conditioni elementorum: que aliter se habebunt tunc in corpore quam modo se habent. dicitur enim quod elementa remanebunt ibi secundum substantiam. sed qualitates activae et passivae ab elementis auferentur. Sed hoc non videtur verum: quia qualitates activae et passivae sunt de perfectione elementorum. unde si sine eis repararentur elementa in corpore resurgenti essent minoris perfectionis quam modo sunt. et propterea cum qualitates ille sunt propriae accidentium elementorum ex forma et materia ipsorum: causata videtur valde absurdum quod causa maneat et effectus tollatur: et ideo alii dicunt quod manebunt qualitates: sed non habebunt proprias actiones divina virtute id faciente ad preservationem humani corporis. Sed hoc etiam non videtur posse stare: quia ad mixturem requiritur actio activarum et passivarum qualitatibus. et secundum dicitur unum vel alterius mixta efficiunt diverse complexionis quod oportet ponere in corpore resurgenti: quod erit ibi carnes et ossa et huiusmodi partes quibus omnibus non competit una complexio. Et propterea secundum hoc impassibilitas non potest poni deus in eis: quia non poneret aliquam dispositionem in se ipsa impassibili: sed solum prohibitionem passionis ab exteriori. scilicet divina virtute que etiam posset idem facere de corpore hominis in statu huius vite: et ideo alii dicunt quod in ipso corpore erit aliquid prohibens passionem corporum gloriosorum. scilicet natura quanti corporis qua ponitur venire in oppositionem humani corporis ad percipiendum elementa in

armoniam quandam per quam possint esse debita materia anime rationalis: sed tamen in statu huius vite propter diversitatem elementarum corporum humanum patitur ad similitudinem aliorum elementorum: sed in resurrectione donabitur natura quanti corporis. et ideo corpus humanum reddet impossibile ad similitudinem corporis celestis. Sed hoc non potest stare: quia corpus quantum non venit materialiter ad oppositionem corporis humani: ut in. ij. li. ostensum est. Et propterea impossibile est dicere quod aliqua virtus naturalis qualis est virtus corporis celestis transferat corpus humanum ad proprietatem glorie qualis est impassibilitas corporis gloriosissimi: cum immutationem corporis humani amplius attribuat virtuti christi: quod qualis celestis tales et celestes. i. cor. xv. et phil. ij. Reformabit corpus humilitatis nostre etc. Et propterea non potest natura celestis ita dominari in corpore humano quin natura elementaris remaneat cui ex essentialibus suis principibus passibilitas inest: et ideo alii dicunt quod omnis passio sit per victoriam agentis super patiens: alias non traheret ipsum ad suos terminos. impossibile est autem quod aliquid dicitur supra patiens nisi in quantum debilitat dominium forme proprie supra materiam patientis loquendo de passione que est circa naturam de qua nunc loquimur. non enim potest materia subiacere unum trium sine hoc quod tollat dominium alterius super ipsam vel saltem diminuat. corpus autem humanum et quicquid in eo est perfecte erit subiectum anime rationali: sicut etiam ipsa perfecte subiecta erit deo: et ideo in corpore glorioso non poterit esse aliqua mutatio in dispositionem illam qua proficitur ab anima: et ideo corpora illa erunt impassibilia.

Ad primum ergo dicendum secundum Anselmum quod mortale ponitur in diffinitione hominis a philosophis qui non crediderunt hominem totum aliquando posse esse immortalem: quia non viderunt homines nisi secundum huiusmodi mortalitatis status. Vel potest dici quod secundum philosophum in octavo Metaphysice. quia differentie essentielles sunt nobis incognite: videtur quod differentie accidentales ad significandum essentielles differentias que sunt accidentales cause. unde mortale non ponitur in diffinitione hominis quasi ipsa mortalitas ad essentiam hominis pertineat: sed quia illud quod est causa passibilitatis et mortalitatis secundum presentem statum. scilicet positio ex contrariis est de essentia hominis: sed tunc non erit causa eius propter victoriam anime super corpus.

Ad secundum dicendum quod duplex est potentia: ligata et libera: et hoc non solum est verum de potentia activa sed etiam passiva: forma enim ligat potentiam materie determinando ipsam ad unum secundum quod dominatur super eam: et quia in rebus corruptibilibus non perfecte dominatur forma super materiam: non perfecte potest ligare ipsam quin recipiat interdum per aliquam passionem dispositionem contrariam forme: sed in sanctis post resurrectionem omnino anima dominabitur supra corpus: nec illi dominium aliquo modo poterit auferri: quia ipsa erit immutabilis deo subiecta quod non fuit in statu incognite

et ideo in corporalibus illis manet eadem potentia ad
 formam aliam que nunc inest quantum ad substantiam
 potentie: sed erit ligata per victoriam anime supra corpus
 ut nunquam in actu passionis exire possit. **¶** Ad 3^m
 dicitur quod qualitates elementares sunt instrumenta anime
 ut patet in secundo de anima: quod calor ignis in corpore anima
 regulatur in actu nutriendi per virtutes anime. quod
 autem agens principale est perfectum et non est aliud
 defectu instrumenti: nulla actio procedit ab instru-
 mento nisi secundum dispositionem principalis agentis: et ideo
 in corporibus sanctorum post resurrectionem nulla ac-
 tio vel passio poterit provenire a qualitatibus elemē-
 taribus que sunt contra dispositionem anime que intendit
 preservare corpus. **¶** Ad 4^m dicitur secundum Augustinum in epi-
 stola ad Laurentium: quod valet divina potentia de ista
 visibili atque tractabili natura corporum quibusdam
 manentibus auferre quod voluerit qualitates. vnde sic
 ab igne fornacis chaldeorum abstulit virtutes probu-
 rendi quantum ad aliud: quod corpora pueroz illesa
 servata sunt: sed manserunt quantum ad aliud: quod ille
 ignis ligna proburebat: ita auferit ab humilibus pas-
 sibilitates et dimittit nam. **¶** Modus autem quo hoc fit
 et dicitur est. **¶** Ad quintum dicitur quod cicatrices vul-
 nerum non erunt in sanctis nec in christo fuerunt in
 quantum importet aliquem defectum: sed quantum sunt si-
 gna constantissime veritatis qua passi sunt per iustitiam et
 fidem: ut ex hoc et ipsis et alijs gaudium crearet: vnde
 dicit Augustinus xxij. de civitate dei: Nescio quomodo sic affici-
 mur amore martyrum beatorum vel velim in illo re-
 gno in corporibus videre vulnera cicatrices que
 per christi nomine puterunt: et fortasse videbimus: non
 deformitas in eis sed dignitas est: et quidem quantum
 in corpore non corporis sed virtutis pulchritudo fulge-
 bit: nec tamen si aliqua martyribus amputata et ab-
 lata sunt membra sine ipsis membris erunt in resurre-
 ctione mortuorum: quibus dicitur est: Capillus de capi-
 te vestro non peribit. **¶** Ad secundam quoniam dicitur quod im-
 passibilitas potest dupliciter considerari: vel secundum se vel secundum
 causam suam. si secundum se consideret: quod solam privationem vel
 negationem importat non suscipit magis et minus sed
 erit equalis in omnibus beatis. Si autem consideret secundum
 causam suam sic erit maior in vno quam in alio. causa autem
 eius est dominium anime super corpus: quod quidem dominium
 causat ex hoc quod fuerit deo immobilis. vnde in illo
 qui perfectius fruitur est maior impassibilitatis causa.
¶ Ad primum quod dicitur quod gloria in illa loquitur de impas-
 sibilitate secundum se et non secundum causam suam. **¶** Ad secundam
 dicitur quod quantum ad negationes et privationes secundum se non
 intendunt nec remittant: tamen intenduntur et remittuntur
 ex causis suis: sicut tunc esse locus magis tenebro-
 sus qui habet plura et maiora obstacula lucis.
¶ Ad tertium dicitur quod aliqua non solum intendunt per recep-
 tum a contrario sed etiam per accessum ad terminum sicut
 lux intenditur: et prima etiam impassibilitas est maior
 in vno quam in alio: quod in nullo aliud passibilitatis
 remaneat. **¶** Ad tertiam quoniam dicitur quod aliquem sen-

sum esse in corporibus beatorum omnia ponunt: aliam vi-
 tam corporali sanctorum post resurrectionem assimilare et
 magis somno quam vigiliis: quod non competit illi perfe-
 ctioni eo quod in somno corpus sensibile non est in vlti-
 mo actu vite: propter quod somnus dicitur vite di-
 midium in .i. libro. sed in modo sentiendi diversis
 diversis opinantur. Quidam enim dicunt quod quia glori-
 osa corpora erunt impassibilia et propter hoc rece-
 ptibilia peregrine impressionis: et multo minus quam
 corpora celestia: quod non erit ibi sensus in actu per re-
 ceptionem alicuius speciei a sensibilibus sed magis
 extra mittendo. Sed hoc non potest esse: quia in re-
 surrectione natura speciei manebit eadem in ho-
 mine et in omnibus partibus eius. huiusmodi au-
 tem est natura sensus ut sit potentia passiva: ut in
 secundo de anima probat philosophus. vnde si in resurrecti-
 one sancti sentirent extra mittendo et non recipien-
 do: non esset sensus in eis virtus passiva sed acti-
 va: et sic non esset eiusdem speciei cum sensu qui nunc
 est: sed esset aliqua alia virtus eis data. sicut enim
 materia nunquam fit forma: ita potentia passiva
 nunquam fit activa. Et ideo alij dicunt quod sensus
 in actu fiet per susceptionem non quidem ab exte-
 rioribus sensibilibus sed per effluxum a superio-
 ribus viribus: ut sicut nunc superiores vires acci-
 piunt ab inferioribus: ita tunc e converso inferio-
 res accipiant a superioribus. sed ille motus rece-
 ptionis non facit vere sentire: quia omnis potentia
 passiva secundum suam speciem rationem determinat ad
 aliquod speciale actuum: quia potentia in quantum
 huiusmodi habet ordinem ad illud respectu cui
 dicitur. vnde cum proprium actuum in sensu ex-
 teriori sit res existens extra animam: et non intentio
 eius existens in imaginatione vel ratione si organum
 sentiendi non moveatur a rebus extra: sed ex imagina-
 tione vel alijs superioribus viribus non erit vere sen-
 tire. vnde non dicimus quod frenetici et alij mente capti: in
 quibus propter victoriam imaginative virtutis fit hu-
 iusmodi fluxus specierum ad organa sentiendi vere
 sentiant: sed quod videtur eis quod sentiant: et ideo dicen-
 dum est cum alijs quod sensus corporum gloriosorum erit per
 susceptionem a rebus que sunt extra animam. Sed sci-
 endum quod organa sentiendi immutantur a rebus que
 sunt extra animam dupliciter. Uno modo immutatione
 naturali: quando scilicet organum disponitur eadem quali-
 tate naturali qua disponitur res extra animam que
 agit in ipsum: sicut cum manus fit calida et adusta
 ex tactu rei calide: vel odorifera ex tactu rei odor-
 ifere. Alio modo immutatione spiritali quando
 recipitur qualitas sensibilis in instrumento secundum esse
 spirituale. scilicet species siue intentio qualitatis: et non
 ipsa qualitas: sicut pupilla recipit speciem albedi-
 nis: et tamen ipsa non efficitur alba. prima ergo rece-
 ptio non causat sensum per se loquendo: quia sen-
 sus est susceptivus specierum in materia preter materiam. id est propter
 esse materiale quod habebant extra animam: ut

dicat in secundo de anima. et hec receptio immutat
nam recipientis: quia recipit hoc modo qualitas secundum
esse suum male. unde ista receptio non erit in corporibus
gloriosis: sed secunda que per se facit sensum in actu et
non immutat nam recipientis. ¶ Ad primum ergo dicitur
dum quod iam per ex dictis quod per hanc passionem que est in actu
sentienti: quod non est aliud quam receptio predicta non trahit
tur corpus extra naturam suam qualitate sed spiritualiter perficitur
unde impassibilitas gloriosorum corporum hanc passi-
onem non excludit. ¶ Ad secundum dicendum quod omne
passivum recipit actionem agentis secundum suum modum.
si ergo aliquid sit quod natum sit imitari ab actu
naturali et spirituali immutatione: immutatio naturalis prece-
dit immutationem spirituales: sicut enim naturale precedit esse
intentionale. si autem naturale sit imitari tamen spiritualiter
non oportet quod immutetur naturaliter: sicut de aere qui non est re-
ceptivus coloris secundum esse naturale sed solum secundum esse spiritua-
le: et ideo hoc solummodo immutat: sicut converso corpora
inanimata immutantur per qualitates sensibiles solum
naturaliter et non spiritualiter. in corporibus autem gloriosis
non poterit esse aliqua immutatio naturalis: et ideo ibi erit
spiritualis immutatio tamen. ¶ Ad tertium dicendum quod
sicut erit nova receptio spiritus in organo sentiendi:
ita erit novum iudicium sensus: non autem novum iu-
dicium intellectus de hoc: sicut fit in eo qui videt ali-
quid quod prius sciuit. quod autem Augustinus dicit quod non erit
ibi cogitationes volubiles: intelligit de cogitationi-
bus intellective partis: unde non est ad propositum. ¶
Ad quartum dicendum quod quoniam unum duorum est ratio alterius
occupatio anime circa unum non impedit nec remittit
occupationes eius circa aliud: sicut medicus dum
videt urinam non minus potest considerare regulas artis
coloribus urinam sed magis: et quod de apprehendens
a sanctis: ut ratio omnium que ab eis agunt vel cognoscen-
tur: ideo occupatio eorum circa sensibilia sentienda
vel quecumque alia contemplanda aut agenda in nulla im-
pediet divinam contemplationem nec converso. ¶ Vel di-
cendum quod ideo una potentia impedit in suo actu quoniam
alia vehementer operatur: quia una potentia de se non suf-
ficit ad tam immensam operationem nisi ei subveniat
per id quod erat alia potentia vel membrum influendum
a principio vite. et quia in sanctis erit omnis potentie
perfectissime: una poterit interesse operari: ita quod ex hoc
nullum impedimentum prestabit actioni alterius potest
tate: sicut et in christo fuit. ¶ Ad quartum. quod dicendum quod
circa hoc est duplex opinio. Quidam enim dicunt quod in
corporibus gloriosis erit omnis potentie sensuum: non tamen
erit in actu nisi duo sensus. scilicet visus et tactus: nec hoc
erit ex defectu sensuum: sed ex defectu medij et obie-
cti. nec tamen erit frustra: quia erit ad integritatem huma-
ne nature: et ad commendandam sapientiam creatoris.
Sed hoc non videtur verum: quia illud quod est medij in istis
sensibus: est etiam in alijs medijs. in visu enim est medij
aer qui etiam est medij in auditu et odoratu: sic per
in secundo de anima. sicut etiam gustus habet medij con-
iunctum sicut et tactus: cum gustus sit quidam tactus: ut in eo

dem libro de odor etiam erit ibi qui est obiectum odor-
ratus: cum ecclesia cantet quod odor suavissimus erunt
carmina sanctorum. laus etiam vocalis erit in patria.
unde Augustinus dicit super illud psalmi. Exultationes dei in gut-
ture eorum quod corda et lingue non desinent laudare de-
um. Et ideo etiam habet per gl. super illud Osee. xij. In
canticis et timbalis etc. Et ideo secundum alios dicendum quod
etiam odoratus et auditus erit ibi in actu: sed gustus non
erit in actu: ita quod immutetur ab aliquo cibo vel potu
sumpto: ut patet ex dictis: nisi forte dicatur quod erit gu-
stus ibi in actu per immutationem lingue ab aliquo
humiditate adiuncta. ¶ Ad primum ergo dicendum quod
qualitates quas tactus percipit sunt ille ex quibus consistit
tunc animalis corpus: unde per qualitates tangibi-
les corpus animalis secundum statum presentem natum est im-
mutari immutatione naturali et spirituali ab obiecto ta-
ctus: et ideo tactus dicitur maxime malis inter alios sensus
quia habet plus de mali immutatione adiunctum
non tamen immutatio malis se habet ad actum senti-
endi qui perficitur spirituali immutatione nisi per actionem
et ideo in corporibus gloriosis a quibus impassibilitas
excludit naturam immutationem erit immutatio a qua-
litate tangibilium spiritualis tamen: sicut et in corpore
Ade fuit: quod nec ignis urere nec gladius scindere
potuisset: et tamen hoc sensum habuisset. ¶ Ad
secundum dicendum quod gustus secundum quod est sensus alimentum
non erit in actu: si tamen erit secundum quod est iudicium saporis
hoc esse poterit forte secundum modum predictum. ¶ Ad tertium
dicendum quod quidam posuerunt quod odor nihil aliud est
quam quedam fumalis evaporatio. sed hec positio non
potest esse vera: quod patet ex hoc quod vultures currunt ex o-
dore percepto ad cadaver ex locis remotissimis:
nec est possibile quod evaporatio aliquo pertingeret a ca-
dauere ad tam remota loca: etiam si totum resolvere-
tur in vaporem: et precipue cum sensibilia in equali dis-
tancia ad qualibet partem immutentur. unde odor imu-
tat medij quoniam instrumentum sentiendi spirituali
immutatione sine aliqua evaporatio pertingit ad
organum. sed quod aliqua evaporatio requiratur: hoc est quod
odor in corporibus est humiditate aspersus. unde oportet
resolutionem fieri ad hoc quod percipiat. sed in corpo-
ribus gloriosis erit odor in ultima sua perfectione
nullo modo per humidum suppressus. unde immutabit
spirituali immutatione: sicut odor fumalis evapo-
rationis facti: et sensus odoratus in sanctis: quia nul-
la humiditate impedit cognoscere: non solum excel-
lentias odoratus: sicut nunc in nobis pertingit propter ni-
miam cerebri humiditatem: sed etiam nimias odor-
um differentias. ¶ Ad quartum dicendum quod erit in pa-
tria laus vocalis: quoniam quidam alii dicunt: et sola im-
mutatione spirituali organum auditus immutabitur
beatis: nec erit propter disciplinam qua scientia acqui-
ratur: sed propter perfectionem sensus et delectationem.
Quomodo autem vox ibi formari poterit in secundo li-
bro de anima. dicitur est. ¶ Ad quintum dicendum quod inter-
sio luminis non impedit receptionem spirituales

speciei coloris: dūmodo maneat i nā diaphani: si
 cut patet q̄ q̄tūcūq; illuminet aer pōt eē mediūz
 in visu: q̄ q̄to est magis illuminat' tanto p̄ ipsum
 clarior aliqd̄ v̄ nisi sit defect' ex debilitate visus:
 qd̄ aut' speculo supposito directe radio solis n̄ ap'
 pareat species corporis oppositi: nō ē ppter hoc
 q̄ impediatur receptio sed ppter hoc q̄ impedit re'
 uerberatio. o. n. ad hoc q̄ forma in speculo appa'
 reat q̄ fiat quedā reuerberatio ad aliqd̄ corpus
 obscurū: ideo plūbum vitro adūgit in speculo
 hanc aut' obscuritatem radiū solis repellit. vnde
 non pōt apparere species aliq̄ in speculo. claritas
 aut' corporis glorioſi nō aufert diaphanitatē a pu'
 pilla: q̄ gloria nō tollet nāz. vnde magnitudo cla'
 ritatis in pupilla magis faciet ad acūmē visus q̄
 ad eius defectū. ¶ Ad 6^m dicendū q̄ q̄to sensus
 ē pfectior tanto ex minori immutatione facta pōt
 obiectū suū percipere: q̄to aut' sub minori angulo
 visus a visibili immutat' tanto minor imutatio ē
 7 inde est q̄ visus pfectior magis a remoto aliqd̄
 vidri pōt q̄ visus debilitor: q̄ q̄to a remotiori v̄
 sub minori angulo v̄. 7 quia visus corpis glorio'
 si erit pfectissim' ex puissima imutatioe poterit vi'
 dere. v̄ sub angulo multo minori videri poterit:
 q̄ nō possit 7 p̄ p̄ns multo magis a remoto.

Ad secundum sic pro
 cedat: ¶ q̄ subtilitas nō sit p̄petas corpis
 glorioſitati. p̄petas. n. glorie excedit p̄petatē
 nature: sicut claritas glie claritatē solis q̄ ē ma'
 xime in nā. si q̄ subtilitas ē p̄petas corporis glorioſi.
 v̄ q̄ corpus glorioſum futūz sit subtilius oī qd̄ est
 subtile in natura: 7 ita erit ventis aereq; subtilius
 qd̄ ē heresia a Greg. in cōstantinopolitano vrbe
 dānata: ut ipse narrat in. xiiij. li. moza. ¶ Sicut
 caliditas 7 frigiditas sūt quedā q̄litates simpliciū
 corpōz. s. elementoz: ita 7 subtilitas. s. calor 7 a'
 lic qualitates elementoz nō intēdunt in corpōz
 bus glorioſis magis nūc immo magis ad mediūz
 reducent. q̄ nec subtilitas in eis erit maior q̄ nunc
 sit. ¶ S. subtilitas in corpōz inuenit p̄p̄tuita'
 tem māc. vnde corpa q̄ h̄nt min' de mā sub equa
 libus dīmensionib' dicim' magis sb̄tilia: ut ignem
 aere 7 aere aqua 7 aqua terra. sed tm̄ de mate'
 ria erit in corpōz glorioſis q̄tū nūc est: nec dī'
 mensiones erūt maiores: ut ex. s. dictis patet. q̄ nō
 erunt magis sb̄tilia q̄ mō sint. ¶ Sed 5° ē quod
 dī p̄mo Cor. xv. Seminat' corp' aiale: surget spūa
 le. i. spiritui sile. sed subtilitas spūs excedit omnē
 subtilitatē corpōz. q̄ corpa glorioſa erūt sb̄tilissi'
 ma. ¶ S. corpa q̄to sūt subtiliora tanto nobilio'
 ra. sed corpa glorioſa sūt nobilissima. q̄ erūt sb̄tili'
 lissima. ¶ Uter' v̄ q̄ rōne hui' subtilitatis com'
 petat corpi q̄ sit simul in eodē loco cū alio corpe
 nō glorioſo: q̄ ut dī Phil. iij. Reformabit corpus
 humilitatis nostre p̄figuratiū corpi claritatis sue

sed corpus christi potuit simul eē cū alio corpore
 in eodē loco: ut p̄ hoc q̄ intrauit post resurre'
 ctionez ad discipulos ianuis clausis: ut dī Job. xx
 q̄ 7 corpora glorioſa rōne subtilitatis poterūt esse
 cū alijs corpib' nō glorioſis in eodē loco. ¶ S.
 corpora glorioſa erūt nobilioſa omnib' alijs cor'
 porib'. sed quedā corpa nūc rōne sue nobilitatis
 possūt simul eē cū alijs corpōz. s. radiū solarca.
 q̄ multo fortius hoc pueniet corpōz glorioſis.
 ¶ S. corpus celeste nō pōt diuidi ad min' q̄tum
 ad sb̄am speraz. vndē dī Job. xxxvij. q̄ celi velut
 ere solidissimi firmati sūt. si q̄ corp' glorioſum nō
 pōt rōne subtilitatis eē simul cū alio corpore i eo'
 dem loco nūq̄ ad celū empyreū ascendere poterit
 qd̄ est erroneū. ¶ S. corpus qd̄ non pōt eē simul
 cū alio corpore pōt ex alterius obstaculo impedi'
 ri in motu suo: vel etiam includi. sed hec nō p̄nt
 p̄tingere corpōz glorioſis. q̄ possunt simul eē in
 eodē loco cū alijs corpōz. ¶ S. sicut se habz
 p̄ctus ad p̄ctū: ita linea ad lineā 7 superficies ad
 superficiem 7 corpus ad corpus. sed duo p̄ctū p̄nt
 esse simul: ut patet q̄n due linee se tangūt. 7 similit'
 due linee i p̄actu duaz superficiez. 7 due superficiez
 i p̄actu duoz corpōz: quā p̄tū sūt quoz v̄ti
 ma sūt simul: ut patet. vi. phy. q̄ non est 2 natura
 corpōz quin possit eē cū alio corpe in eodē loco
 sed quicqd̄ nobilitatis natura corpōz parit to'
 corpōz glorioſo p̄stabit. ergo corpus glorioſum
 ex sue subtilitatis proprietate habebit q̄ possit eē
 simul cū alio corpe in eodē loco. ¶ Sed p̄tra est
 qd̄ Boetius dicit in li. de trini. in numero differē'
 tiam varietas accidentium facit. nam tres homi'
 nes neq; genere neq; specie sed suis accidentib' di'
 stant. nam si vel animo cūcta ab his accētia sepa'
 mus. tamen locus est cūctis diuersus quem vnūz
 fingere nullo mō possum'. q̄ si ponant' duo corpa
 eē in vno loco erūt vnū corp' nūero. ¶ S. corpa
 glorioſa maiorē pueniētā hēbūt cū loco q̄ spūs
 angelici. s. spūs āgelici: ut qdā dicūt nō possent di'
 stingui numero nisi eēnt in diuersis locis: 7 ppter
 hoc ponūt q̄ necesse est eos eē in loco 7 q̄ ante mū'
 dum creari nō potuerūt. q̄ multo magis debēt di'
 cere q̄ duo corpa qualiacūq; nō possunt simul
 esse in eodē loco. ¶ Uter' videt q̄ nec etiā per
 miraculū fieri possit q̄ duo corpa sint in eodē lo'
 co. n. n. pōt fieri per miraculū q̄ duo corpa sint si
 mul duo 7 vnū: quia hoc eēt facere p̄dictoria esse
 simul. sed si ponant' duo corpa esse simul sequet'
 illa duo corpa esse vnū. q̄ nō ē possibile hoc per
 miraculum fieri. p̄batio medie sunt duo corpa
 in eodē loco quoz vnū dicat. a. 7 aliud. b. aut q̄
 dimensiones. a. erūt eedem cū dīmensionib' loci:
 aut alie. si alie. q̄ erūt alie q̄ dīmensionē separet qd̄
 nō pōt poni: quia dīmensiones que sūt in termi'
 nos loci nō sūt in aliquo subiecto nisi sint in cor'
 pore locato. si autē sunt eedem. q̄ eadez ratione

A

dimensiones. b. erūt eedē cū dimensionib⁹ loci. s; quecūq; vni ⁊ eidem sūt eadem sibi inuicem sunt eadē. s; dimensiones. a. ⁊ b. sūt eedē. sed duoz⁹ cozpoz⁹ nō possunt eē eedē dimensiones sicut nec eadem albedo. s; a. ⁊ b. sūt vniū corpus ⁊ erant duo s; sūt simul vniū ⁊ duo. ¶ S; cōmunes animi cōceptiones nō pōt aliqd miraculose fieri: ut. si pars nō sit minor toto: q; tria cōmunib⁹ cōceptionib⁹ directe p̄dictionē includūt. s; nec cōclusiones geometrice que a cōmunib⁹ cōceptionib⁹ infallibiliter deducunt: sicut q; triangul⁹ nō habeat tres angulos equales duob⁹ rectis. s; nec aliquid pōt fieri in linea p̄ diffinitionem linee: q; separe diffinitio nēz a diffinitio est ponere duo p̄dictiona eē simul. sed duo corpora esse in eodem loco est p̄ cōclusiones geometrice: ⁊ p̄ diffinitionē linee. s; nō pōt per miraculū fieri. p̄batō medie cōclusio ē geometrice q; duo circuli nō tangant se nisi in p̄cto. si autēz duo corpora circularia eēt in eodē loco duo circuli designati in eis se tangerent fm totū. s; etiā est p̄ diffinitionem linee q; infra duo p̄cta sit pl⁹ q; vna linea recta: q; p̄tingeret si duo corpora essent in eodē loco: q; infra duo p̄cta signata in diuersis superficieb⁹ loci eēt due linee recte duozum cozpoz⁹ locatoz⁹. ¶ S; hoc nō v̄r posse fieri p̄ miraculū q; corpus inclusū in alio corpore nō sit i loco: q; sic haberet locū cōmunē ⁊ nō p̄puz qd non potest eē. sed hoc sequeret si duo corpora eēt in eodem loco. s; hoc nō pōt fieri p̄ miraculū. p̄batō medie: sint duo corpora in eodē loco quoz⁹ vnuz fm quālibet dimensionē sit maius alio: corp⁹ minus erit iclusū corp⁹ maiore: ⁊ loc⁹ corp⁹ maiore erit locus eius cōmunis: locū autē p̄puz nō hēbit quia n̄ erit aliqua superficies cozpoz⁹ actu signata que p̄tinet ipsam quod est de ratione loci. s; nō habebit locū p̄puz. ¶ S; locus p̄portionaliter respondet locato. sed nūq; pōt per miraculū fieri q; idem corpus sit simul in diuersis locis nisi p̄ aliquam conuersionem: sicut accidit in sacro altaris s; nullo mō pōt per miraculū fieri q; duo corpora sint simul in eodem loco. ¶ Sed s; est q; brā v̄go filiū suū miraculose peperit. sed i illo partu opoztuit duo corpora esse simul in eodem loco: q; corpus pueri exiens claustra pudoris nō fregit. s; pōt miraculose fieri q; duo corpora sint in eodē loco. ¶ S; hoc idem pōt ostendi per hoc q; dñs ad discipulos intrauit tanuis clausis: Job. xx. ¶ Alterius videt q; corpus gloriosum possit eē cū alio glorioso in eodem loco: q; vbi est maior subtilitas ibi ē minor resistentia. si ergo corpus gloriosum ē subtilius q; nō gloriosum: minus resisteret corp⁹ glorioso: ⁊ ita si corpus gloriosum poterit eē cū non glorioso corpore in eodem loco: multo fort⁹ cum corpore glorioso. ¶ S; sicut corpus gloriosum est subtilius nō glorioso: ita vniū gloriosum erit subtilius alio. si ergo corp⁹ gloriosū poterit esse sil cū

nō glorioso: ⁊ corpus gloriosum magis subtile poterit esse cū glorioso min⁹ subtili. ¶ S; corpus ce li est corpus subtile ⁊ erit tūc glorificatū. sed corp⁹ alicui⁹ sancti esse poterit simul cū corpore celi: q; poterit ad terram descendere ⁊ ascendere p̄ sue libitū voluntatis. ergo duo corpora subtilia vel gloriosa poterit esse simul. ¶ Sed s; corpora gloriosa erūt spiritalia. i. spiritibus quantū ad aliqd similia. sed duo spūs non possūt esse in eodē loco quāuis spūs ⁊ corpus possint esse in eodē loco: ut in primo libro dis. xxxvij. dictū est. ergo nec duo corpora gloriosa poterit esse in eodem loco. ¶ S; duoz⁹ cozpoz⁹ simul existētū vniū ab alio penetrat. sed penetrari ab alio corpore ē ignobilitatis que omnino a cozpoz⁹ gloriosis aberit. ergo nō poterit esse duo corpora gloriosa simul. ¶ Alterius videt q; ex sua subtilitate remoueat a corpore glorificato necessitas existendi in equali loco. corpora. n. gloriosa erūt cōformia cozpoz⁹ christi: ut patet Phil. iij. sed corpus christi nō coartat hac necessitate ut sit in loco equali: vnde p̄tinet totū sub paruis vel magnis dimensionib⁹ hostie consecrate. s; ⁊ hoc idem erit in cozpoz⁹ gloriosis. ¶ S; phus probat in. iij. phy. q; si duo corpora sūt i eodem loco: sequitur q; maximum corpus obtineat minimū locū: quia diuerse ptes eius poterit esse in eadem parte loci. nō. n. differēt vtz duo corpora vel quocūq; sint in eodē loco. sed corp⁹ gloriosū erit simul in eodē loco cū alio corpore: ut dicit cōmuniter. ergo poterit esse in quouis paruo loco. ¶ S; sicut corp⁹ videt rōne sui colous ita cōmensurat loco ratione sue quātitatis. sed corpus gloriosum ita subiectū erit spiritui q; poterit videri ⁊ nō videri: precipue ab oculo nō glorioso p̄ suo libitū voluntatis: ut patuit in christo. ergo ita quātitas subijciet nutū spiritus q; poterit esse in magno vel paruo loco: ⁊ habere magnā vel paruam quātitatem ad libitū. ¶ Sed s; est qd phus dicit in quarto phy. q; omne qd est in loco est in loco equali sibi. sed corpus gloriosū erit in loco. s; erit in loco equali sibi. ¶ S; eedem sunt dimensiones loci ⁊ locati: ut probat in 4. phy. si ergo loc⁹ est maior locato: esset idem maius ⁊ min⁹ seipso: qd est incōueniens. ¶ Alterius videt q; corpus gloriosum rōne sue subtilitatis sit impalpabile. Gregorius. n. dicit in homel. in octaua pasche: Corrupti necesse ē qd palpat. sed corp⁹ gloriosū erit incorruptibile. s; erit impalpabile. ¶ S; omne qd palpat resistit palpanti. sed qd pōt esse simul cū aliquo n̄ resistit ei. cū ergo corpus gloriosū possit esse simul cū aliquo corpore: nō erit palpabile. ¶ S; oē corpus palpabile est tangibile. sed oē tangibile corpus habet quāitates tangibiles excedētes quāitates tangēntis. cū ergo quāitates tangibiles nō sūt in excessum: sed reducte ad maximā equalitatem in cozpoz⁹ gloriosis: videt q; nō sint palpabilia. ¶ S; cōtra

est q̄ domin⁹ cū corp⁹ glorioſo reſurrexit: ⁊ tamē
 corpus palpabile habuit: ut patz Job. xx. Palpa-
 te ⁊ videte quia ſpūs carnem ⁊ oſſa nō habet. ⁊ ⁊
 corpora glorioſa erūt palpabilia. **H**ec ē here-
 ſis Euticiꝝ conſtantinopol. epi: ut Greg. dicit. xiiij
 li. moza. qui dixit q̄ corp⁹ n̄m in reſurrectionis
 gloria erit impalpabile. **R**ūdeo dicendū ad p̄mā
 q. q̄ nomen ſubtilitatis a virtute penetradi ē aſſu-
 ptum. vnde of in ſecūdo de generatiōe q̄ ſubtile
 eſt quod eſt completiūū partib⁹ ⁊ p̄tū p̄b⁹: quia
 propter naturā humidā qd̄ male terminat termi-
 no p̄p̄rio bene aut̄ alieno ſequit̄ ſuū tangēs ⁊ flu-
 it vndiqz ad ſuū capiēs: ⁊ ſua ſubtilitate quālibz
 ei⁹ partē minimā ſubintrat. q̄ aut̄ aliq̄d corp⁹ ſit
 penetratiūū p̄tingit ex duob⁹. **P**rimo ex quāta-
 ti⁹ paruitate precipue ſm̄ p̄funditate ⁊ latitudinē
 nō aut̄ ſm̄ longitudinē: q̄ penetratio ſit in p̄fun-
 dum: vnde longitudo penetratiōni nō obſtat. ⁊
 ex paucitate materie: vnde rata ſubtilia dicimus
 ⁊ q̄ in corporibus raris forma predominat māe
 magis: iō translātū eſt nomen ſubtilitatis ad illa
 corpora que optime ſubſtant forme ⁊ p̄ficiunt ab
 ea cōpletiffimo mō: ſicut dicim⁹ ſubtilitate eē i ſo-
 le ⁊ luna ⁊ alijs huiusmodi. ſicut etiā aurū v̄l ali-
 quid huiusmodi pōt dici ſubtile q̄ p̄fectiffime cō-
 plet in eſſe ⁊ virtute ſue ſpeciei. ⁊ quia res incorpo-
 ree quantitate carent: ⁊ mā nomē ſubtilitatis ad
 eas tranſferi nō ſolū rōne ſue ſubſtantie: ſed etiā
 ratiōe ſue virtutis. ſicut. n. ſubtile dicit̄ penetratiūū
 quia p̄tingit vſqz ad intima rei: ita etiā of aliq̄d
 intellectus ſubtilis: q̄ p̄tingit ad inſpicienda intri-
 ſeca p̄ncipia ⁊ p̄p̄tates nales rei latentes. ⁊ ſimili-
 ter of aliq̄d habere viſum ſubtilem: quia aliq̄d
 minimū pōt viſu p̄tingere: ⁊ ſiſt ē de alijs ſenſi-
 bus: ⁊ ſm̄ hoc etiā diuerſi diuerſimode ſubtilita-
 tem corporibus glorioſis attribuerūt. Quidā enī
 heretici ut Aug. narrat attribuerūt ei ſubtilitatez
 ſm̄ modū quo ſpūales ſubſtantie ſubtiles dicunt̄
 dicentes q̄ in reſurrectione corp⁹ vertet̄ in ſpūitū
 ⁊ rōne hui⁹ corpora reſurgentiā apls ſpūalia no-
 minat. j. Cor. xv. Sed hoc nō pōt ſtare: p̄mo q̄a
 corpus in ſpūitū tranſire nō pōt: cū nō coicent in
 materia: qd̄ etiā Boeti⁹ oñdit in libro de duabus
 naturis. ⁊ quia ſi eſſet hoc poſſibile: corpore in
 ſpūitū p̄uerſo non reſurgeret hō qui ex anima ⁊
 corpore conſtat. ⁊ quia ſi apls ſic intelligeret ſic
 nominat corpora ſpūalia pari rōne nominaret cor-
 pora animalia que in animā ſūt p̄uerſa: qd̄ patet
 eſſe falſum. Unde quidā heretici dixerūt q̄ corp⁹
 in reſurrectione remanebit: ſed habebit ſubtilita-
 tem ſm̄ modū rarefactionis: ita q̄ corpora hūana
 in reſurrectione erūt aeri vel v̄to ſimilia: ut Gre-
 go. narrat in. xiiij. moza. ſed hoc etiā nō pōt ſtare
 quia dñs poſt reſurrectionē corpus palpabile ha-
 buit: ut patet Luc. vlti. qd̄ precipue ſubtile creden-
 dum eſt. ⁊ p̄terea corpus hūanū cū carnib⁹ ⁊ of

ſibus reſurget: ſicut ⁊ corpus dñi: ut of Luc. vlti.
 Spūs carnē ⁊ oſſa nō habet ſicut me videtis h̄re
 ⁊ Job. xix. di: In carne mea videbo deū ⁊c. nā at
 carnis ⁊ oſſis predictā raritatem nō patit: ⁊ ideo
 aſſignādus ē corporib⁹ glorioſis ali⁹ ſubtilitatis
 modus: ut dicant̄ ſubtilia propter p̄pletiffimā cor-
 poris perfectionē: ſed hanc p̄pletionē quidā eis
 attribuit̄ rōne quinte eſſentie que in eis tūc ma-
 xime oñabit: quod nō poteſt eſſe. **P**rimo q̄ nihil
 de quinta eēntia pōt venire in p̄poſitionē corpori
 humani: ut in ſecūdo li. oſtenſum eſt diſ. xvij. Se-
 cūdo quia dato q̄ veniret in p̄poſitionē corporis
 humani: nō poſſet intelligi q̄ dñaret magis q̄ nūc
 ſupra naturā elementarē: niſi ita q̄ eſſet tūc in cor-
 poribus hūanis plus ſm̄ q̄titate de natura celeſti
 ⁊ ſic corpora hūana nō eſſent ei⁹dem ſtature niſi
 forte minueret̄ in homine elementaris materia qd̄
 repugnat integritati reſurgentiū: vel ita q̄ nā ele-
 mentaris indueret p̄p̄tates nature celeſtis ex ei-
 us dominio in corpore: ⁊ ſic naturalis v̄tus eēt cā
 p̄p̄tatis glorioſe quod abſurdū eſt: ⁊ iō aliq̄d of
 cū q̄ dicta cōpletio ex quo corpora hūana ſubtili-
 tia dicuntur erit ex oñio anime glorioſitate que eſt
 forma corporis ſuper ipſum rōne cui⁹ corp⁹ glori-
 oſum ſpūituaie de quaſi oio ſpūitui ſubiectū. p̄-
 ma aut̄ ſubiectio qua corpus anime ſubiecit̄ ē ad
 p̄ticipandū eſſe ſpecificū. put ſubiecit̄ ſibi ut ma-
 teria forme: ⁊ deinde ſubiecit̄ ei ad alia opa anime
 put anima eſt motor: ⁊ iō p̄ma rō ſpūituaie i
 corpore ē ex ſubtilitate ⁊ d̄inde ex agilitate ⁊ alijs
 p̄p̄tatis corporis glorioſi: ⁊ p̄pter hoc apls
 in ſpūituaie tetigit dotem ſubtilitatis: ut magis
 exponit. vnde etiā Grego. dicit in xiiij. Moza. q̄
 corpus glorioſi dicit̄ ſubtile p̄ effectuz ſpūituaie
 potentie. Et p̄ hoc patet ſolutio ad obiecta q̄ pro-
 cedunt de ſubtilitate que eſt per rarefactionē. **A**
 Ad ſecūda q̄onem dicendū q̄ nō pōt dici q̄ corp⁹
 glorioſum ratiōe ſubtilitatis ſue habeat q̄ poſſit
 eſſe cū alio corpore in eodē loco niſi p̄ ſubtilitate au-
 ſerat̄ ab eo illud qd̄ phibet nūc eſſe ſimul cū alio
 corpore in eodem loco. Dicūt aut̄ quidā q̄ phibe-
 tur ab hoc in iſto ſtatu rōne corpulentie p̄ quam
 habet q̄ repleat locū: que quidā corpulentia ab ea
 per ſubtilitatis dotem tollit̄: ſed hoc nō pōt ſtare
 p̄pter duo. **P**rimo q̄ corpulentia quā dos ſubtili-
 tatis auferet: eſt ad defectū p̄tinet̄: puta aliqua i-
 ordinatio materie nō p̄fecte ſubſtantie ſue forme
 totū. n. qd̄ ad integritatē corporis p̄tinet in corpo-
 re reſurget: taz ex parte forme q̄ ex parte māe. q̄
 aut̄ aliquod corpus ſit repletiūū loci: hoc habet p̄
 id qd̄ eſt de integritate nature eius: ⁊ nō ex aliquo
 defectu nature. cū. n. pleni⁹ opponat̄ vacuo illud
 ſolum non replet locū quo poſito in loco loc⁹ ni-
 hilominus remanet vacu⁹. vacuuz aut̄ diſſinit in
 iij. phy. q̄ eſt locus nō pleni⁹ ſenſibili corpore. of
 aut̄ aliquod corpus eſſe ſenſibile ex mā ⁊ forma ⁊

nālibus accētibus que oīa ad integritatem natuf
pntēt. 2stat etiā q corpus glorioſū erit ſenſibile;
etiā ſm tactū: ut patet in corpore dñi. Luc. vlti.
nec enim deerit materia aut forma aut nālia acci
dentia ſm calidū ⁊ frigidū ⁊ huiuſmōi. vñ patz
q corpus glorioſum nō obſtante ſubtilitatis dote
replebit locū. Inſania. n. viderēt dicere q loc⁹ vbi
eſſet glorioſum corpus eēt vacū. Secūdo rō eoz
predicta nō valet: quia impedire coeſiſtentiam
corpōis in eodem loco eſt in plus q replere locū
ſi. n. ponam⁹ dīmēſiones eſſe ſepatas ſine mā il
le dīmēſiones nō replent locū. vñde quidā ponē
tes vacū dixerūt vacū eſſe locū in quo ſūt hu
iuſmodi dīmēſiones ſine aliquo corpore ſenſibi
li: ⁊ tamen iſte dīmēſiones prohibent ne ſint ſil
cū aliquo corpore in eodē loco: ut patet p phm in
iij. phy. ⁊ in. iij. meta. vbi habet p incōueniētī q
corp⁹ mathematicū qd nihil ē aliud q dīmēſiōes
ſepate ſit ſimul cū corpore naturali ſenſibili. vñ da
to q ſubtilitas glorioſi corpōis auferret ab eo h⁹
qd eſt replere locum: nō tamē ſequeret q propter
hoc poſſet eſſe cū alio corpore in eodē loco: quia
remoto eo quod in minus eſt nō propter h⁹ remo
uetur qd in plus ē. ergo videt q illud qd impedit
corp⁹ nrm nūc ne ſit ſimul cū alio corpore in eo
dem loco: nullo modo poterit ab eo remoueri p
dotem ſubtilitatis. nihil. n. pōt. phibere corp⁹ alī
quod ne ſit ſimul ſituatū cū alio corpore in eodē:
niſi hoc qd in eo requirit diuerſum ſitū. nihil enī
eſt impedimentū identitati niſi quod eſt cauſa di
uerſitatis. hanc aut dīſtinctionē ſitus nō requirit
aliqua corpōis qualitas: qā corpōi nō debetur
aliquis ſitus ratiōe ſue qualitatis. vñde remoto a
corpore ſenſibili qd ſit calidum aut frigidum aut
graue aut leue: nihilominus in eo remanet neceſſi
tas predictę dīſtinctionis: ut patet p phm in q̄to
phy. ⁊ etiā per ſe planū eſt. ſimiliter etiā mā
nō poteſt inducere neceſſitatem predictę dīſtinctionis:
quia materie nō aduenit ſitus niſi mediante
quantitate dīmēſiua. ſilr etiā neq forma ſitus
habet niſi ex materia ſitum habente. reſtat ergo
q neceſſitas dīſtinctionis duoz corpōz in ſitu cā
tur a natura quātītatis dīmēſiue cui per ſe cōue
nit ſitus: cadit. n. in dīſtinctione eius: quia q̄titas
dīmēſiua eſt quantitas habens ſitum: ⁊ inde eſt
q remotis omnib⁹ alijs que ſūt in re talis dīſtinctionis
neceſſitas inuenit in ſola quantitate dīmēſiua.
Si aut accipiat linea ſepata oportet q ſi ſūt
due linee vel due partes vnius linee q ſunt dīſtincte
in ſitu: alias linea addita linee nō efficeret ma
ius: quod ē contra cōem animi conceptionē: ⁊ ſilr
ter eſt de ſupficiebus ⁊ corpōib⁹ mathematicis. ⁊
quia materie debet ſitus inquantū ſubſtat dīmēſionibus:
exinde predicta neceſſitas ad materiam ſituatam
deriuat: ut ſicut nō eſt poſſibile eē duas
lineas vel duas partes linee niſi ſunt dīſtincte ſm

ſitum: ita impoſſibile eſt eſſe duas materias vel
duas ptes materie niſi ſit dīſtinctio ſitus: ⁊ qd dī
ſtinctio materie eſt principium dīſtinctionis indi
uidui: inde eſt q Boetius dicit in li. de trini. quia
duobus corpōibus vñ locū ſingere nullo modo
poſſumus in hanc ſaltem accētium varietatē dī
ſtinctio indiuiduoz requirat. ſubtilitas aut a cor
pore glorioſo dīmēſionē non aufert. vñde nullo
modo aufert ſibi predictam neceſſitatem dīſtinctionis
ſitus ab alio corpore: ⁊ ita corpus glorioſuz
nō habebit ratione ſue ſubtilitatis q poſſit eē cū
alio corpore: ſed poterit eſſe ſimul cum alio corpore
ex operatione virtutis diuine: ſicut etiā corpus
Petri nō habuit ex aliqua pprietate indita q ad
aduentum eius ſanarent infirmos: ſ; hoc fiebat
virtute diuina ad edificationem fidei: ita faciet
tus diuina ut corpus glorioſū poſſit eſſe ſimul cū
alio corpore ad perfectionē glorie. ¶ Ad p̄mum
ergo dicendū q corpus chriſti nō habuit ex dote
ſubtilitatis q poſſit eſſe ſimul cū alio corpore in
eodem loco: ſed hoc factū eſt virtute diuinitatis
poſt reſurrectionem ſicut in natiuitate. vñde Bre
gori⁹ in homel. dicit: Illud corp⁹ dñi intrauit ad
diſcipulos ianuis clauſis: quod ad hūanos oculos
per natiuitatem ſuā clauſo exiit vtero virginis. vñ
non oportet q ratione ſubtilitatis hoc cōueniat
corpōibus glorioſis. ¶ Ad ſecūdū dicendū q
lumen nō eſt corpus: ut in. ij. li. ois. x. ij. dictum eſt
vñde obiectio procedit ex falſis. ¶ Ad tertiu⁹ di
cendū q corpus glorioſum tranſibit ſperas ce
loz ſine eaz dīuifione: non ex vi ſubtilitatis: ſ; ex
diuina virtute que eis ad nutum in omnib⁹ ſubue
niet. ¶ Ad q̄rtum dicendū q ex hoc etiā q ad
nutum eis deus aderit in omnib⁹ que volent: ſeq̄
tur q non poſſint includi vel incarcerari. ¶ Ad
quintū dicendū q ſicut dicit in. iij. phy. Pūcto nō
p̄uenit eſſe locum. vñde ſi dicat eſſe in loco hoc nō
eſt niſi per accēs: quia corp⁹ cuius eſt terminus eſt
in loco: ſicut aut locus totus reſpondet toti corp⁹
ita terminus loci reſpondet termino corp⁹. cōtin
git autem duoz locoz eſſe vñū terminū ſicut ⁊
duas lineas terminari ad vñū punctū: ⁊ iō q̄uis
duo corpōa non poſſint eſſe in diuerſis locis: tñ
duobus terminis duoz corpōz reſpondet idem
termin⁹ duoz locoz: ⁊ ſm hoc dicunt vltima cor
pōis ſe tangentū eſſe ſimul. ¶ Ad tertā queſtio
nem dicendū q ſicut ex dictis patet ppter hoc ne
ceſſe eſt duo corpōa in duobus locis eſſe: quia di
uerſitas materie requirit dīſtinctionem in ſitu: ⁊
ideo videm⁹ q quando p̄ueniūt duo corpōa in
vñum deſtruit eſſe dīſtinctum vtriuſqz: ⁊ acq̄rit
vtriqz ſimul vñū eſſe dīſtinctum: ut patet in mixt
onibus. non pōt ergo eſſe q corpōa duo remane
ant duo: ⁊ tamen ſint ſimul niſi vtriqz conſeruet
eſſe dīſtinctū: quod p̄mū habebat ſm q vtrūqz
erat ens indiuiduum in ſe: diuiſuz ab alia. hoc aut

esse distinctū dependet a p̄ncipijs rei essentialib⁹
 sicut a causis proximis: s; a deo sicut a causa p̄ma
 sicut. s. d. xj. dictum est: p̄ esse accitū dependz a
 subiecto sicut causa proxima: sed a deo sicut a cā
 p̄ma: et quia causa p̄ma p̄t conseruare rem in
 esse cessantibus causis secundis: ut patet p̄ p̄maz
 p̄positionem libri de causis: ideo diuina virtute et
 ea sola fieri p̄t ut accidens sit sine subiecto: ut p̄z
 in sacro altaris: et s̄lr diuina virtute fieri p̄t et ea
 sola q̄ corpi remaneat esse distinctū ab alio corpe
 q̄uis eius materia nō sit distincta in situ ab alteri
 us cor:poris materia: et sic miraculose fieri p̄t q̄
 duo cor:pora sint in eodē loco. ¶ Ad p̄mū q̄ dicit
 dum q̄ ratio illa est sophistica: q̄ procedit ex sup
 positione falsi: vel petit p̄ncipiū. p̄cedit. n. rō illa
 ac si inter duas superficies oppositas loci alicuius
 esset aliqua dimensio p̄p̄ia loco: cui oporteret q̄
 vniret dimensio cor:poris locati adueniētis: sic. n.
 sequeretur q̄ dimēiones duoz cor:porū locatoz fie
 rent vna dimensio si vtraq; vnū fieret cū dimēio
 ne loci. hec aut̄ suppositio falsa est: quia fm̄ hoc
 quādoctūq; corpus acquireret nouū locū: oportet
 ret̄ aliqua immutationē fieri in dimēsiōib⁹ loci
 vel locati. nō. n. p̄t esse q̄ aliqua duo fiant de no
 uo vnū nisi altero cor:porū immutato. si aut̄ ut se rei
 veritas habet loco nō debent alie dimēiones q̄
 dimēiones locati: patet q̄ ratio nihil p̄bat sed
 petit p̄ncipiū: quia scdm̄ hoc nihil est aliud dēni
 q̄ dimēiones locati sūt eadem cū dimēsiōib⁹
 loci: nisi q̄ dimēiones locati p̄tinent infra termi
 nos loci: et fm̄ cor:porū mensurā distant termini loci
 sicut distarent p̄p̄is dimēsiōib⁹ si eas haberēt
 et sic dimēiones duoz cor:porū esse dimēiones
 vni loci: nihil est aliud q̄ duo cor:pora cē in eodē
 loco: q̄d est principale p̄positū. ¶ Ad secūdu dō
 q̄ posito q̄ duo cor:pora sint in eodē loco p̄ mira
 culū nō sequit̄ aliquid neq; q̄ cōmunes animi cō
 ceptiones neq; q̄ diffinitionē linee neq; q̄ d̄fusio
 nes aliquas geometricas. sicut. n. s. d. xj. dicit̄ est
 quātitas dimēsiua in hoc differt ab omnib⁹ alijs
 accitibus q̄ habet specialem rationē indiuidua
 tionis et distinctionis. s. ex situ p̄tū p̄t rationem
 indiuiduationis et distinctionis que ē sibi et in om
 nib⁹ alijs accitib⁹ cōis. s. ex materia subiecta: sic q̄
 vna linea p̄t intelligi diuersa ab alia: vel q̄ est in
 alio subiecto: que p̄sideratio non est nisi de linea
 m̄li: vel quia distat in situ ab alia: que p̄sideratō
 est etiā de linea mathematica que intelligit̄ p̄ter
 m̄m. Si ergo remoueat m̄ā nō p̄t esse distinctio
 lineaz nisi fm̄ situm diuersum: et s̄lr nec p̄ctoz
 nec sup̄ficiez nec quarūcūq; dimēsiōnū: et sic ge
 ometria nō p̄t ponere q̄ vna linea addat alijs rā
 q̄ distincta ab ea nisi sit diuersa in situ ab ea. sed
 sup̄posita distinctione subiecti siue cū distinctiōe
 situs ex diuino miraculo ut dicit̄ est: intelligētur
 diuerse linee que non distant situ p̄pter diuersita

tes subiecti: et similit̄ p̄cta diuersa: et sic due linee
 designate in duob⁹ cor:porib⁹ que sūt in eodē loco
 trahunt a diuersis p̄ctis ad diuersa p̄cta ut nō
 accipiam⁹ punctū signatū in loco: sed in ipso cor
 pore locato: quia linea nō d̄ trahi nisi a puncto
 quod est termin⁹ eius: et supra etiā duo circuli de
 signati in duobus cor:porib⁹ sp̄cijs existentibus
 in eodem loco que sūt duo p̄pter diuersitatē sit⁹
 alias nō possent se tangere fm̄ totū: s; sūt duo ex
 diuersitate subiectoz: et p̄pter hoc se totalit̄ tāgē
 tes adhuc manēt duo sicut etiam circuli signatus
 in corpore locato sp̄rico tangit se totū aliū circu
 lum signatū in corpore locante. ¶ Ad tertiu dōz
 q̄ deus posset facere aliqd corpus q̄d nō est in lo
 co. et cum illa positione facta non sequit̄ q̄ aliqd
 corpus nō sit in loco: quia cor:pus maius est loc⁹ cor
 poris minoris rōne illius sup̄ficiei que designatur
 ex contactu terminoz cor:poris minoris. ¶ Ad
 quartū dicendū q̄ vnū corpus esse simul localit̄
 in duobus locis nō potest fieri p̄ miraculū. corpus
 enim christi nō est in altari localit̄: ut. s. d. x. d̄z
 est: q̄uis miraculose possit fieri q̄ duo cor:pora sint
 in eodem loco: quia esse in p̄ uribus locis simul:
 repugnat indiuiduo rōne eius q̄d est esse indiuisū
 in se. sequeretur enim q̄ esset distinctū in situ: sed
 esse cum alio corpe in eodem loco repugnat ei q̄
 tum ad hoc q̄ est esse diuisum ab alio: ut ex dictis
 patet. ratio aut̄ vnus p̄ficiet in diuisione: ut patet
 in quarto Meta. sed diuisio ab alijs est de conse
 quentib⁹ ad rationem vnus. vnde q̄ idem cor:pus
 sit localit̄ simul in diuersis locis includit d̄dicti
 onem sicut q̄ homo careat ratione. s; duo cor:pora
 esse in eodem loco non includit d̄ditionez: ut ex
 dictis patet: et ideo nō est simile. ¶ Ad quartā q̄d
 nem dicendū q̄ corpus gloriosum rōne sue p̄p̄ie
 tatis non habet q̄ possit esse cū alio corpore glo
 rioso in eodem loco sicut nec ut sit simul cū corpe
 nō glorioso. diuina aut̄ virtute fieri posset ut duo
 cor:pora gloriosa essent simul: vel duo nō gloriosa
 sicut gloriosum et nō gloriosum: s; tamē nō est cō
 ueniens q̄ corpus gloriosum sit simul cū alio cor
 pore glorioso: tum quia in eis seruabit̄ debet̄ or
 do qui distinctionem requirit: tum quia vnū cor
 pus gloriosum non se apponet alteri: et sic nunq̄
 duo cor:pora gloriosa erūt simul. ¶ Ad p̄mū q̄ d̄
 cendū q̄ ratio illa procedit ac si cor:porū glorioso
 inesset ratione sue subtilitatis quod posset cē sit
 in eodē loco cum alio corpore: quod falsum est.
 Et similiter dicendū ad secūdu. ¶ Ad tertiu dō
 q̄ corpus celli et alia cor:pora equiuoce dicent̄ glo
 riosa inquantū p̄cipabūt aliquid glorie: et non
 q̄ eis conueniant dotes cor:porū hūanoz gloriifi
 catoz. ¶ Ad quintā. q. dicendū q̄ corpus nō p̄p̄a
 tur ad locū nisi mediantib⁹ dimēsiōib⁹ p̄p̄is
 fm̄ quas corpus locatum circūscribit̄ ex contactu
 cor:poris locatis. vnde q̄ cor:pus aliqd sit in minori

loco q̄ sit sua quātitas hoc nō pōt esse nisi p hoc
 q̄ quantitas corpis p̄a efficit aliquo mō minoz
 scip̄a: quod quidem non pōt intelligi nisi duplr.
 Uno mō ex variatione q̄titatis circa eandē māz
 ut. s. mā que p̄mo subest magne q̄titati postea s̄b
 sit parue: 7 hoc quidam poluerūt in corpōibus
 gloriosis dicentes q̄ quātitas corp̄ subest eis ad nu
 taz: ita q̄ cū voluerit possunt h̄re magnā q̄titatē
 7 cū voluerint parua. sed hoc nō pōt ee: q̄ nullus
 motus qui sit fm̄ aliquid intrinsecū rei pōt ee fm̄
 passione abijciente a s̄ba: 7 ideo in corpōib⁹ incor
 ruptibilibus. s. celestib⁹ est solus mot⁹ localis qui
 nō est fm̄ aliquid intrinsecū. vnde patet q̄ muta
 tio quātitatis contra māz repugnet impassibi
 litati corpis gloriosi 7 incorruptibilitati. 7 p̄terea
 sequerēt q̄ corpus gloriosum q̄nqz eet rari⁹ 7 q̄n
 qz spissius: q̄ cū nihil diuidi possit ab eo de mā
 sua: q̄nqz eadem mā esset sub paruis dimensionib⁹
 bus: 7 q̄nqz sub magnis: 7 ita rarefieret 7 densare
 tur: qd̄ nō potest esse. Alio mō pōt intelligi q̄ q̄ti
 tas corpis gloriosi efficitur minor: scip̄a p̄ varia
 tionem situs: ita. s. q̄ partes corpis gloriosi s̄bū
 trent se inuicem: 7 sic redeat ad quantūcūqz puaz
 q̄titatem: 7 hoc quidā poluerūt dicentes q̄ rōne
 sue subtilitatis corpus gloriosum h̄bit q̄ possit
 esse simul cū alio corpore nō glorioso in eodē loco: 7
 s̄l̄r potest vna pars esse intra aliam intantū q̄ to
 tum corpus gloriosum poterit intrare p̄ minimū
 p̄oz vnus corpis: 7 sic ponūt q̄ corpus christi
 exiit d̄ vtero v̄ginali: 7 intrauit ianuis clausis ad
 discipulos: sed hoc nō pōt esse: tū quia corp⁹ glo
 riosum nō habebit q̄ sit cū alio corpore simul rō
 ne subtilitatis: tū qz et habet ut eet cū alio corpore
 s̄l̄r rōne subtilitatis: tū qz etiā si haberet ut eet cū alio
 corpore nō tamē cū corpore glorioso ut multi di
 cūt: tū quia repugnet recte dispōnī corpōi hu
 mani que requirit determinatū sitū 7 distantiam
 p̄tū. vnde nec per miraculū vnq̄ hoc fiet: 7 iō dō
 q̄ corpus gloriosum semp̄ erit in loco sibi equali
 ¶ Ad p̄mū ergo dicendū q̄ corpus christi in sa
 cramento altaris nō est localit̄: ut. s. d̄. x. dictum
 est. ¶ Ad secūdū dō q̄ p̄batio p̄bi p̄cedit ex hoc
 q̄ vna pars eadem rōne subintraret aliam: s̄z tal
 subintratio partū corpis gloriosi in inuicem nō
 pōt esse ut dictū est: 7 iō ratio non sequit̄. ¶ Ad
 tertū dicendū q̄ corpus videt ex hoc q̄ agit in vi
 sum: q̄ aut̄ agat in visum vel non agat nihil vari
 at in ipso corpore: 7 iō nō est inconueniens si possit
 quādo vult videri 7 q̄n vult nō videri: s̄z ee in lo
 co nō est actio aliqua procedētis ab eo ratiōe sue
 quantitatis: sicut videri rōne sue coloris: 7 iō nō ē
 simile. ¶ Ad. vj. q. dō q̄ omne corp⁹ palpabile est
 tangibile: sed nō p̄uertit. omne. n. corpus est tangi
 bile quod habet qualitates quib⁹ nat⁹ ē immuta
 ri sensus tactus. vnde aer 7 ignis 7 oīa huiusmōi
 sūt corpōi tangibilia. sed palpabile vlt̄er⁹ addit

q̄ resistat tangenti. vnde aer qui nequaquā resistit
 transeunti per eum: sed est facillime diuisionis: tā
 gibilis quidem est sed non palpabilis. sic ergo pa
 ter q̄ palpabile dicit aliquod corpus ex duob⁹. s.
 ex qualitatibus tangibilib⁹: 7 ex hoc qd̄ resistit tā
 genti: ut non p̄transeat. 7 quia qualitates tangibi
 les sunt calidū 7 frigidū 7 huiusmōi que non in
 ueniunt nisi in corpōibus grauib⁹ 7 leuib⁹ que
 habent p̄rietatem ad inuicem: ac per hoc sūt cor
 ruptibilia: ideo corpōa celestia que sūt fm̄ nām
 corruptibilia sūt sensibilia quidem visu sed non
 tangibilia: 7 sic etiam nec palpabilia: 7 hoc est qd̄
 s̄: ergo. dicit q̄ corp⁹ necesse est omne qd̄ palpa
 tur. corpus ergo gloriosum habet ex nā sua qua
 litates que sūt nate immutare tactū: sed tū qz cor
 pus est oīo subiectū spiritui: in p̄tate ei⁹ est ut fm̄
 casimutet tactum v̄ non immutet: s̄l̄r etiā s̄z na
 turam subiecti competit ut resistat cuilibet alteri
 corpōi transeunti: ita q̄ nō possit ee cū eo simul i
 eodē loco: sed miraculose hoc pōt diuina v̄tute
 p̄tingere ad nutū ipsius q̄ sit cū alio corpore in eo
 dē loco: 7 sic nō resistet ei transeunti. vnde scōm
 nāz suā palpabile est corpus gloriosū: sed ex v̄tute
 supernali hoc ei p̄petit ut cū non vult nō palpet
 a corpore nō glorioso: 7 ideo s̄reg. dicit q̄ d̄ns pal
 panda carnē prebuit quā ianuis clausis introduxit
 ut p̄fecto ostenderet post resurrectionē corp⁹ su
 um esse 7 eiusdem nature 7 alteri glorie. ¶ Ad
 p̄mū ergo dicendū q̄ incorruptibilitas corpis
 gloriosi non est ex natura cōponentiū fm̄ quā oē
 qd̄ palpat necesse est corrumpi: ut ex dictis patet:
 7 ideo ratio non sequit̄. ¶ Ad secūdū dicendū
 q̄ quīs aliquo mō fieri possit q̄ corpus gloriosū
 sit cum alio corpore in eodē loco: tamen corpus
 gloriosū habet in potestate sua resistēte cuilibet tā
 genti cum voluerit: 7 sic palpari pōt. ¶ Ad tertū
 dicendū q̄ qualitates tangibiles in corpōib⁹ glo
 riosis nō erūt reducti ad mediū rei fm̄ eque distā
 tiam ab extremis acceptū: sed ad mediū proporti
 onis fm̄ q̄ optime p̄petat cōplexioni hūane in sin
 gulis partib⁹: 7 ideo tact⁹ illoz corpōz est delecta
 bilissimus: quia potentia semp̄ delectat in p̄ue
 nienti 7 tristat in excessu.

Ad tertium sic proce
 dit: videt q̄ corpōa gloriosa nō sint futu
 ra agilia. illud. n. quod de se est agile ad motū nō
 indiget aliquo deferente. sed corpōa gloriosa d̄
 ferunt post resurrectionē in nubib⁹ obuiā christo
 in aere ab angelis: ut dicit glo. j. ad Thes. iij. q̄ cor
 pōa gloriosa nō erūt agilia. ¶ s̄. nullum corp⁹
 qd̄ mouet cum labore 7 pena pōt dici agile. s̄z cor
 pōa gloriosa hoc mō mouebunt cū motor: corū
 i. anima moueat in p̄rium nature corp⁹: alias mo
 ueret semper in vnam p̄tē. q̄ nō erūt agilia. ¶ s̄.
 inter opationes animalis sensus ē nobilioz 7 prior

q̄ motus. s; nō assignat corporibus glorioſis aliq̄
 p̄petas que p̄ficiat ea ad ſentiendū. s; nec eis debz
 attribui agilitas p̄ quā p̄ficiant ad motuz. ¶ P̄
 natura dat diuerſis inſtra diuerſe diſpoſitiōis ſim
 diuerſas v̄tutes ipſoz. vñ nō eiusdeſz diſpoſitiō in
 ſtrumēta dat animali tardo vel veloci. ſed de ml
 to ordinatiuſ opaf q̄ natura. cū q̄ corpus glorio
 ſum habeat mēbra eiudē diſpoſitiōis in figura
 ⁊ quātitate ſicut mō: videt q̄ nō habeat aliā agi
 litatem q̄ mō habet. ¶ Sed ē q̄ dicitur. i. Cor. xv.
 Seminā i infirmitate ſurget in virtute. i. mobile
 ⁊ viuū. ſed mobilitas nō pot dicitur niſi agilitatē
 ad motū. s; corpa glorioſa erūt agilia. ¶ P̄ tardi
 tas maxime videt ſp̄ūalitātē repugnare. s; corpa
 glorioſa erūt ſp̄ūalia: ut dicitur. i. Cor. xv. s; erūt agilia.
 ¶ Alterius videt q̄ agilitate ſua nūq̄ vrent ita q̄
 moueant: q; ſim p̄m mot⁹ ē act⁹ imp̄fecti. ſed in
 illis corporibus nulla erit imp̄fectio. s; nec aliquis
 motus. ¶ P̄ omnis mot⁹ est p̄pter indigentiam
 q; oē qd mouet mouet p̄pter adeptiōnez alicui⁹
 finis. ſed corpa glorioſa nō habebūt aliquā idi
 gentiam: ut Aug⁹ dicit: Ibi erit quicqd volēs nō
 erit quicquid nolēs. s; nō mouebunt. ¶ P̄ ſim
 p̄bz in. ij. celi ⁊ mūdi Qd p̄cipat diuina bonita
 tez ſine motu nobilius p̄cipat illam q̄ qd p̄ci
 pat eam cū motu. ſed corpa glorioſū nobili⁹ p̄ci
 pat diuinā bonitatē q̄ aliqd aliud corpus. cū q̄ q
 dam alia corpa omnino ſine motu remaneant:
 ſicut corpa celeſtia: videt q̄ multo fortius corpa
 hūana. ¶ P̄ Aug⁹ dicit q̄ aia ſtabilitas in deo ſta
 bilit⁹ ⁊ corpus ſuū p̄ſequenti. ſed anima ita erit in
 deo ſtabilita q̄ nullo mō ab eo mouebit. s; nec in
 corpe erit aliquis motus ab anima. ¶ P̄ q̄to cor
 pus est nobilius tāto debet ei locus nobilior. vnde
 corpa chriſti qd est nobiliſſimū hz locū eminētiō
 rem in cetera loca: ut p̄z Debeo. ij. Excelsior cel
 factus. glo. loco ⁊ dignitate. ⁊ ſimilit vñ quodq;
 corpus glorioſū habebit eadē rōne locū ſibi p̄ue
 nientem ſim mēſurā ſue dignitatis. ſed loc⁹ p̄ue
 niens est de p̄tinentib⁹ ad gloriā. cū q̄ poſt reſur
 rectionem gloria ſanctorz nūq̄ variet neq; in pl⁹
 neq; in minus: q; tūc erūt oīo in imino: vñ q̄ cor
 pora corz nūq̄ de loco ſibi determinato recedent
 ⁊ ita nō mouebunt. ¶ Sed ē qd dicitur. Eſa. xl. Cur
 rent ⁊ non laborabūt: volabūt ⁊ nō deficient. ⁊ ſi
 milit⁹ Saſ. ij. dicit: Tanq̄ ſcintille in harūdineto
 diſcurrent. s; erit aliquis mot⁹ corpa glorioſoz
 ¶ Alterius videt q̄ moueant in inſtanti. Aug⁹. n.
 dicit q̄ vbiq; voluerit ſp̄ū ibi erit ⁊ corpa. ſed
 motus volūtatis ſim que ſp̄ū vult alicubi eē in
 inſtanti. s; ⁊ mot⁹ corpa erit in inſtanti. ¶ P̄ phi
 loſoph⁹ in 4. phy. p̄bat q̄ ſi ſicret mot⁹ p̄ vacuū
 q̄ oportet aliquid moueri in inſtanti: q; vacuū
 nō reſiſtit aliq̄ mō mobili: reſiſtit autē plēnū: ⁊ ſic
 nulla p̄poſitiō eēt mot⁹ qui ſit in vacuo ad motū
 qui ſit in pleno in velocitate: cū p̄poſitiō motuū

in velocitate ſit ſim p̄poſitiōne reſiſtentie que eſt i
 medio. omniū autē duoz motuū qui ſūt in tēpo
 re oportet eſſe p̄poſitionales velocitate: q; oē tē
 pus omni tpe p̄poſitionale eſt. ſed ſiſt nullū ſpac
 um plēnū pot reſiſtere corpa glorioſo qd pot eē
 cū alio corpe in eodem loco quocūq; mō ſiat: ſi
 cut nec vacuū alteri corpa. s; ſi mouet i inſtanti mo
 uebit. ¶ P̄ v̄tus anime gloriſicate quaſi ip̄oꝝ
 tionalit̄ excedit virtutē anime nō gloriſicate. ſed
 aia nō gloriſicata mouet corpa in tpe. s; aia glori
 ficata mouet corpus in inſtanti. ¶ P̄ oē qd mo
 uet equaliter cito ad p̄pinquū ⁊ diſtans mouet i
 inſtanti. ſed mot⁹ corpa glorioſi eſt talis: q; ad q̄
 tuncūq; diſtans ſpacū mouet tpe imp̄ceptibili.
 vnde Aug⁹ dicit in q̄onib⁹ de reſurrectione q̄ cor
 pus glorioſum v̄traq; inſtalla pari claritate p̄in
 git ut radius ſolis. s; corpus glorioſum mouet in i
 ſtanti. ¶ P̄ oē qd mouet: vel mouet i tpe: vel mo
 uet in inſtanti. ſed corpa glorioſum p̄ reſurrectio
 nem nō mouebit in tempore: q; tps iam nō erit:
 ut dicit Apoc. x. s; mot⁹ ille erit in inſtanti. ¶ Sed
 in motu locali ſpacū ⁊ mot⁹ ⁊ tps ſimul diuidū
 tur: vt demōſtratiue probat in vj. phy. ſed ſpacū
 qd tranſit corpus glorioſū p̄ ſuū motū eſt diuiſi
 bile. s; ⁊ mot⁹ diuiſibile ⁊ tempus diuiſibile: in
 ſtans autē non diuidit. s; ⁊ motus ille nō erit in in
 ſtanti. ¶ P̄ nō pot eſſe aliquid ſimul totū i vno
 loco ⁊ p̄tim in illo ⁊ p̄tim in alio: q; ſeq̄ret q̄ alte
 ra ps eēt in duob⁹ locis ſimul qd eſſe non pot. ſed
 omne qd mouet p̄tim ē in imino a quo ⁊ p̄tim in
 termino ad quē: vt demōſtratur ē in vj. phyſi. oē
 at qd motū ē totū ē in termino ad quē ē mot⁹. s; nō
 pot eſſe q̄ ſimul moueat ⁊ motuz ſit. s; oē qd mo
 uetur in inſtanti ſimul mouet ⁊ motū eſt. s; motus
 localis corpa glorioſi nō poterit eē in inſtanti.
 ¶ Rūdeo dōm ad p̄mā. q. q. corpus glorioſuz erit
 oīno ſubiectuz aie gloriſicate nō ſolū vt nihil i eo
 ſit qd reſiſtat volūtati ſp̄ū: q; hoc ſuit etiā in cor
 pore Ade: ſed etiā vt ſit in eo aliqua p̄fectio eſſu
 ens ab aia gloriſicata i corpa p̄ quaz habile reddat
 ad p̄dictam ſubiectiōnez: q̄ quidē p̄fectio dos gloriſi
 cati corpa dicitur. aia autē p̄iungit corpa nō ſoluz
 vt forma: ſ; vt motor: ⁊ v̄traq; mō oportet q̄ cor
 pus glorioſuz aie gloriſicate ſit ſūme ſubiectuz. vñ
 ſicut p̄ dotē ſubtilitatis ſubiecti ei totaliter in quā
 tuz ē forma corpa dans eē ſpecificū: ita p̄ dotē a
 gilitatis ſubiecti ei in quā ē motor: vt. ſ. ſit expeditū
 ⁊ habile ad obediendū ſp̄ū in oib⁹ motib⁹ ⁊ acti
 onibus aie. Quidaz tñ cam iſtius agilitatis attri
 buit q̄nte eētē que tūc in corpa glorioſis dñā
 bitur: ſ; de hoc frequēter dictū eſt q̄ nō videt cō
 uenens. vñ melius ē q̄ attribuat aie a qua glia in
 corpus emanat. ¶ Ad p̄mū q̄ dōm q̄ corpa glori
 oſa dicunt ferri baiu lis angelis ⁊ etiā in nubibus
 nō quaſi eis indigent: ſed ad reuerentiā designan
 dam que corpa glorioſa ⁊ ab angelis ⁊ ab oibus

creaturis dferet. ¶ Ad 2^m dō q̄ q̄to virt^o aie mo
uentis dñat magis supra corpus tato minor ē la
bor in motu: q̄ etiā fit nām corpis. vñ illi in qb^o
vitas motiva ē fortior: vel q̄ habet ex exercitio cor
pus magis habitatu ad obediendū spūi mouēti
min^o laborant in motu: 7 q̄ post resurrectionem
aia pfecte dñabit corpū: ppter pfectionē ppe v
tutis: tū ppter habitatē corpis gloriofi ex redun
dātia glouē ab aia in ipm nō erit aliquis labor: in
motu sanctorū: 7 sic dici possūt corpa scōz agilia
¶ Ad 3^m dō q̄ p dotē agilitatis corp^o gloriofum
reddat habile nō solū ad motū locale s; ad sensuz
7 ad oēs alias opatiōes aie exequēdas. ¶ Ad q̄r
tum dō q̄ sicut nā dat velociorib^o aialib^o instra di
uerse dispositionis in figura 7 q̄titate: ita de va
bit corpōib^o scōz alia dispositionē q̄ nūc habeāt
nō quidē in figura 7 q̄titate: s; in ppetate glorie
q̄ dī agilitas. ¶ Ad 4^m dō q̄ corpa gloriofa aliqñ
moueri necessariū est ponē. 7 q̄: 7 ipm corp^o chu
sti motū est in ascensioē: 7 silr corpa scōz q̄ de tra
resurgen t ad celū empyreū a scēdēt. s; etiā postq̄
celos ascendēt visile est q̄ aliqñ moueant p sue li
bitu volūtatis: ut illud qd hnt in vrtute actu exer
cētes diuinā sapiētā emēdabilem oñdant: 7 ut et
visus eoz reficiat pulchritudine creaturaz diuer
saz in quib^o dei sapia emēdēt relucebit. sensus. n.
nō pōt eē nisi pfectiū q̄uis magis a longinq̄ pos
sit sentire corpa gloriofa q̄ nō gloriofa: ut. s. ocm
est: nec tñ p motū aliqd̄ deperiet eoz bitudini q̄
p̄sistit in visione dei quē vbiq; p̄sentē hnt: sicut 7
de angelis dicit Grego. q̄ in ira deuz currūt q̄cun
q; mittant. ¶ Ad p̄mū q̄ dō q̄ mot^o localis non
variat aliqd̄ eoz q̄ sūt intranea rei: s; est s; id qd
est extra rem. s. locū. vñ illud qd mouet motu lo
cali ē pfectū q̄tū ad ea q̄ sūt intra re: ut dī in. viij.
phy. q̄uis habeat impfectiōez respectu loci: q; dū
ē in vno loco ē in potētia ad aliū locū: q; n̄ pōt eē
actu in plurib^o locis sil. h. n. soli^o dei ē. Dic autē d
fect^o nō repugnat pfectiōi glie: sic nec defect^o q̄ cre
atura ē ex nihilo: 7 iō manebūt h^o i defect^o in cor
porib^o gloriofis. ¶ Ad 2^m dō q̄ aliq; dī indigē aliq̄
7 simplr 7 fm qd. Simplr quidē indiget aliquis
illo sine q̄ nō pōt p̄uari in eē vel in sua pfectione:
7 sic mot^o in corpib^o gloriofis nō erit p̄t aliqua
indigentia q; ad hec oia sufficiet eis sua bitudo.
S; fm qd indiget aliq; illo sn̄ q̄ nō pōt aliquem
finem intentū h̄re: vel non ita bñ vel tali mo: 7 sic
mot^o erit in beatis ppter indigentia. nō. n. poterit
māifestāe vrtutē motiua in seipsis experimēto nisi
moueat. h^o i. n. indigentia nihil. phibet in corpo
rib^o gloriofis eē. ¶ Ad 3^m dō q̄ rō illa pcedēt si
corp^o gloriofū nō posset etiā sine motu p̄cipare
diuinā bonitates multo aln^o q̄ corpa celestia: qd
quendā pfectā diuine bonitatis p̄cipatiōez. hanc
enim hnt p gloriā: sed ad demonstrandā vrtutē aie

p motū corpoz celestū nō posset demonstrari v̄
eoz nisi quā habēt in mouēdo corpa iferiora ad
generationē 7 corruptionē qd nō p̄petit illi statū
ut ex dictis patet: 7 iō rō nō pcedit. ¶ Ad q̄rtū
dicendū q̄ mot^o localis nihil diminuūt de stabili
tate ab anima stabilita in deo: cū nō sit fm aliqd̄
intrinsecū rei: ut dictū est. ¶ Ad 5^m dō q̄ locus
p̄gru^o vnicuiq; corp^o gloriofo deputat^o fm gradu
sue dignitatis p̄inet ad premiū accidentale: nō tñ
oportet q̄ diminuāt aliqd̄ de p̄mio q̄tūcūq; ē ex
tra locū illū: q; loc^o ille nō p̄inet ad p̄miū scdm
q̄ actu p̄inet corp^o locatū cū nihil influat in glo
riosum corp^o s; magis recipiat splēdore ab eo sed
fm q̄ ē debet p meritū. vñ gaudiū de tali loco
manet etiā ei qui est extra locū illū. ¶ Ad 6^m dō
cendū q̄ circa h^o ē multiplex opinio. quidā. n. oi
cūt q̄ corpus gloriofū trāsīt de vno loco in aliū si
ne hoc q̄ p̄transcat mediū: sicut 7 volūtas d̄ vno
loco transfert ad aliū sine hoc q̄ p̄trāscat mediū
7 ppter hoc pōt corp^o gloriofi mot^o esse in instā
ti sicut etiā volūtatis. Sed hoc nō pōt stare: quia
corp^o gloriofū nūq; pueniet ad nobilitatē nāe spū
alis sicut nūq; desinet esse corp^o. Et p̄terea cū vo
lūtas dī moueri de vno loco in aliū: nō trāsferretur
essentialit^o de loco in locū: q; neutro illoz locoū
essentialit^o p̄inet: s; dirigit i vñ locū postq̄ fuerat
directa p intentionē ad aliū: 7 p tanto dī moueri
de loco ad locū. Et iō aliq̄ dicit q̄ corp^o gloriofū
h̄z de p̄petate nāe sue q̄ corp^o est q̄ p̄trāscat medi
um: 7 ita q̄ moueat i tpe: sed vrtutē glorie q̄ habet
quandā infinitatē supra vrtutē nāe h̄z q̄ possit nō
p̄transire mediū: 7 sic in instanti moueri: sed hoc
nō pōt eē: q; implicat in se p̄dictionē: qd patet sic
Sic aliqd̄ corp^o qd moueat de. a. in. b. 7 corp^o mo
tū sit. 3. cōstat q; 3. q̄dū ē totū in. a. nō mouetur
silr nec qñ ē totū i. b. q; tūc motū ē. q̄ aliqñ mo
uet 03 q̄ necq; sit totū in. a. necq; totū in. b. q̄ quan
do mouet vel nūq; est: vl̄ ē p̄m in. a. 7 p̄m i. b.
vel totū in alio loco medio: puta in. c. aut p̄m in
c. 7 p̄m in. a. seu in. b. s; nō pōt poni q̄ nūq; sit:
q; sic eēt aliqua quātitas dimēsiua nō habēs suū
qd ē impossibile. necq; pōt poni q̄ sit p̄m in. a. 7
p̄m in. b. 7 nō sit in medio aliq; mo: q; cū. b. sit lo
cus distans ab. a. sequeret medio inuacnte q̄ ps
3. q̄ est in. b. nō eēt p̄tūna p̄t q̄ est in. a. q̄ restat q̄
sit vel totū in. c. vel p̄m in. c. 7 p̄m in alio loco
qd ponet mediū in. c. 7. a. puta. d. 7 sic de aliq; q̄
03 q; 3. nō pueniat de. a. in. b. nisi p̄t sit in oibus
medijs: nisi dicat q̄ puenit de. a. in. b. 7 nūq; mo
uetur qd implicat p̄dictionē: quia ipa successio lo
coz ē mot^o localis. eadē rō est de qualibet muta
tione q̄ h̄z duos terminos p̄rios: quoz vtrūq; est
aliquid positū. secus autē est de illis mutatiōib^o
q̄ habent vñ terminū tantū positū: 7 alterum
purā puatiōē: q; in affirmatiōē 7 negatiōem
sue puatiōē nō ē aliq; d̄terminata distantia. vñ d

qđ ē i negatiōe pōt eē ppinquus vel remotus ab af-
 firmatiōe ⁊ cōuerso rōe alie qđ cāt alteꝝ cozꝝ
 vel dīspōnat ad eā: ⁊ sic dū id qđ mouet ē totum
 sub negatiōe mutat ad affirmatiōē ⁊ cōuerso:
 vñ ē i cis mutās pcedit mutatiō eē: vt pbat i. vj.
 phy. nec ē sile de motu angeli: qđ ē in loco equo-
 ce oī de cozꝝ ⁊ de angelo. vt i. l. dīf. xxxvij. dī-
 ctū ē: ⁊ sic pꝝ qđ nullo mō pōt eē qđ aliqđ cozꝝ
 pueniat de vno loco ad aliū nisi transeat oīa me-
 dia. Et iō aliqđ hō pcedūt: sꝝ tñ dīcūt qđ cozꝝ glōsū
 mouet in instāti: sꝝ ex hō sedqđ cozꝝ glōsū in eo
 oē instāti sit i duobꝝ locis sū vel pluribꝝ. s. i. termi-
 no vltio: ⁊ in oībꝝ locis medij: qđ nō pōt eē. sed
 ad hō dīcūt qđ quīs sit idē instans fm rē: tñ differt
 rōne sicut pūctus ad quē terminant diuersē linee:
 sꝝ hō nō sufficit: qđ instās mēsurat hoc qđ est in in-
 stanti fm rē nō fm hoc qđ pōt dīferat: vñ diuersa
 pōt dīferat instāti nō facit qđ instās possit mensu-
 rare illa qđ nō sūt sū tpe: sic nec diuersa cōsideratō
 pūcti pōt facē qđ sub vno pūcto loci pōt dīferat
 distantia sū: ⁊ iō aliqđ pōt dīcūt qđ cozꝝ glōsū
 sū mouet in tpe: sꝝ impceptibili ppter breuitatem
 ⁊ qđ tñ vñ cozꝝ glōsū pōt in minozū tpe idē
 spaciū pꝝāfire qđ aliud: qđ tps qđ tūcūqꝝ puū accē-
 piat i iūnitū ē diuisibile. ¶ Ad pꝝ qđ dō qđ illō qđ
 pꝝ dēst qđ nihil dēst vñ: ut dīf. in. q. phy. ⁊ iō dī
 cim: statūfaciō qđ pꝝ modicū tps fiet: ⁊ p hūc mo-
 dū loqđ Augꝝ qđ vbiqꝝ erit volūtas ibi erit cozꝝ
 pus statim: vel dō qđ volūtas nūqꝝ erit inordinata
 in beatia. vñ nūqꝝ volēt cozꝝ sū eē alicubi i aliqđ
 instanti in qđ nō possit ibi eē: ⁊ sic qđcūqꝝ instās vo-
 lūtas determinabit in illo cozꝝpus erit in illo loco
 quē volūtas determinat. ¶ Ad 2ꝝ dō qđ dā dī-
 xerūt illi ppositiōi quā pꝝ inducit in pte illa: ut
 Lōmen. ibidē dīc: dīcētes qđ nō oꝝ eē ppositiōem
 totū morꝝ ad totū motū fm ppositiōē resistētū
 medij ad aliud mediū resistētū: sꝝ oꝝ qđ fm ppositiō-
 nē medioꝝ p qđ trāsīt attēdat ppositiō retardatiō-
 nū qđ accidit in motū ex resistētū medij. qđlibꝝ n.
 morꝝ hꝝ dēminatū tps velocitatis ⁊ tarditatis ex
 victoria mouētis supra mobile etiā si nihil resi-
 stat ex pte medij: sic pꝝ in cozꝝpibꝝ celestibꝝ in qđ
 nō iuenit aliqđ qđ obstat motui ipōꝝ: ⁊ tñ nō mo-
 uēt in instāti sꝝ in tpe dēminatō fm ppositiōē po-
 tentie mouētū ad mobile: ⁊ ita pꝝ qđ etiā si pona-
 tur aliqđ moueri in vacuo nō oportebit qđ moue-
 atur i instāti. sꝝ qđ nihil addat tpi qđ debet motui
 ex ppositiōē pꝝ dīcta mouētis ad mobile: qđ motus
 nō retardat. Sꝝ hec rō: ut Lōmen. dīc ibidē pce-
 dit ex falsa imaginatiōe qđ qđ imaginat: qđ tarditas
 qđ cāt ex resistētū medij sit aliqđ pꝝ motꝝ addita mo-
 tui nāli qđ hꝝ qđritatē sꝝ ppositiōē mouētū ad mo-
 bile: sic vna linea addit linee rōe cui accidit in li-
 neis qđ nō remanet eadē ppositiō totū ad totāz li-
 neā qđ erat lineaz additaz ad inuicē: ut sic etiā nō
 sit eadē ppositiō totū morꝝ ad totū motū sensibile

qđ est retardatiōnū ptingētū ex resistētū media: qđ
 quidē imaginatiō fallia ē: qđ qđlibet pꝝ motꝝ hꝝ tñ
 de velocitate qđritū totū morꝝ: nō aut quēlibet pꝝ li-
 nec hꝝ tñ de qđritate dimēsiua qđritū hꝝ tota linea.
 vñ tarditas vel velocitas addita motui redūdat i
 quālibet pte ex qđ de lineis nō puenit: ⁊ sic tardi-
 tas addita motui nō facit aliā pte morꝝ sicut in li-
 neis accidebat: qđ additū ē pꝝ totū lineē. ⁊ iō ad i-
 telligendā pbatōnē pbi: ut Lōmen. ibidēz expo-
 nit sciendū ē qđ oꝝ accipe totū p vno. s. resistētūz
 mobilis ad vritū mouētē ⁊ resistētū medij p qđ
 ē morꝝ ⁊ cuiuscūqꝝ alteri resistētū: ita qđ accipia-
 tur qđritas retarditatis totū morꝝ fm ppositiōēz
 vritū mouētū ad mobile resistētū qđcūqꝝ mouetur
 vñ ex se vñ ex alio extrinsecō. oꝝ. n. qđ ipꝝ mobile resi-
 stat aliqđ mō mouētū cū mouēs ⁊ motū agēs ⁊ pa-
 tiens in qđritū hꝝ i sū. ¶ Qñqꝝ aut inuenit resistētū
 mobile mouētū ex seipso: vñ qđ hꝝ vritū inclinātez
 ad vritū sic pꝝ in motū violētū: vñ saltē qđ hꝝ lo-
 cū vritū loco qđ ē in intētiōe mouētū. cuiusmōi re-
 sistētū inuenit etiā cozꝝpꝝ celestū ad suos moto-
 res. Qñqꝝ at mobile resistit vritū mouētū ex alio
 tñ ⁊ nō ex seipso: sic pꝝ i motū nāli grauiū ⁊ leuiū
 qđ p ipꝝz formā cozꝝ inclinānt ad motū talē. ē. n.
 foza impꝝsio generatis qđ ē motor: p se grauiū ⁊ le-
 uiū. ex pte aut māe nō inuenit aliqđ resistētū nec
 vritū inclināntis ad vritū motū: necqꝝ vritū loci: qđ
 locꝝ nō debet māe nisi fm qđ sub dimensionibꝝ cō-
 sistens pꝝficiat forma nāli. vñ nō pōt eē resistētū ni-
 si ex pte medij: qđ quidē resistētū ē motui cozꝝ cō-
 nāli. qñqꝝ aut ē resistētū ex vtroqꝝ: sic pꝝ in moti-
 bus aialū. Qñ qđ in motū nō ē resistētū nisi ex p-
 te mobilis sicut accidit in copibꝝ celestibꝝ. tūc tps
 morꝝ mēsurat fm ppositiōē motoris ad mobile
 ⁊ in talibꝝ nō pcedit rō pbi: qđ moto oī remedio
 adhuc manet morꝝ cozꝝ in tpe. sꝝ in illis motibus
 in quibꝝ ē resistētū ex pte medij: tñ accipit mēsu-
 ra tps fm impedimētū qđ ē ex medio solū. vñ si
 sꝝtrahat oīno mediū. nullū impedimētūz remāe-
 bit: ⁊ sic vel mouebit in instāti vel eqli tpe moue-
 bit fm vacuū spaciū ⁊ plēnū. qđ dato qđ moueat
 in tpe per vacuū illud tps in aliqđ ppositiōē se ha-
 bebūt ad tps in qđ mouet per vacuū. possibile autē
 est imaginari aliud cozꝝ in eadē ppositiōē subti-
 lius cozꝝpore qđ spaciū plēnū erat: quo si aliud spa-
 cium egle ipleat in tā paruo tpe mouebit per illō
 plēnū sicut pmo per vacuū: qđ quāto addit ad sꝝ-
 tilitatē medij tanto sꝝtrahit de quātitate tēporis
 ⁊ in quāto ē magis subtile minꝝ resistit. sꝝ in alijs
 motibꝝ in qđ ē resistētū ex ipso mobilī ⁊ ex me-
 dio: quātitas tēporis ē accipiēda fm ppositiōē
 mouētis potētie ad resistētū mobilī ⁊ medij sū.
 vñ dato qđ totalitē mediūz sꝝtrahat: vel nō ipe-
 diat: nō sedqꝝ morꝝ sit in instāti. sꝝ qđ tps mo-
 tus mēsurat tñ ex resistētū mobilis: nec erit in-
 cōueniēs si per idēz tps moueat per vacuū ⁊ per

plenu aliq̄ subtilissimo corpe imagiato: q̄ deimia
 ta subtilitas medij q̄to ē maior: nata ē face tardita
 te minore i motu: vñ p̄t imaginari tāta subtilitas
 q̄ erit nata face minore tarditate q̄ sit illa tarditas
 quā fac̄ resistētia mobil: r sic resistētia medij nullā
 tarditate adiciet ad motū. p̄ q̄ q̄uis medij nō
 resistat corpib' gliosis fm h' q̄ p̄t eē cū alio cor
 pore i eodē loco: nihilomin' mor' cor' n̄ erit i istā
 ti: q̄ ip̄z cor' mobile f̄sistet v̄tuti mouēti ex hoc
 ip̄o q̄ h̄z deimiatū sitū: sic de corpib' celestib' di
 ctū ē. Ad 3^m dō q̄ q̄uis vir' aie glorificate ex
 cedat iestimabili v̄tute aie n̄ glorificate: nō tñ ex
 cedit i infinitū: q̄ v̄tut' vir' ē finita. vñ nō seq̄t
 q̄ moueat i instāti: si tñ eēt s̄l'r i finite v̄tutis nō se
 q̄ret q̄ moueret i instāti nisi separet totalit' resistē
 tia: q̄ ex pte mobilis. q̄uis at̄ resistētia q̄ mobile
 resistit mouēti p̄ v̄tutē quā h̄z ad motū talē rō
 ne inclinatiois ad v̄tū motū possit a mouēte infi
 nite v̄tutē totalit' supari: tñ resistētia quā fac̄ ex
 v̄tutē quā h̄z ad locū quē irēdit motor: p̄ motū
 nō p̄t totalit' supari nisi auferat ab ea eē i tali lo
 co v̄l i tali situ. sic n. albū resistit nigro rōe albedis
 et tāto magis q̄to albedo magis distat a nigredie
 ita cor' resistit alicui loco: p̄ h' q̄ h̄z locū opposi
 tū: r tāto ē maior resistētia: q̄to ē distātia maior: n̄
 at̄ p̄t a corpe remoueri q̄ sit i aliq̄ loco v̄l situ ni
 si auferat ei sua corporeitas p̄ quā debet ei loc' v̄l
 sit: vñ q̄diu manet i nā corpis nullo p̄t moue
 ri i instāti q̄taciq̄ sit v̄t' mouē: cor' at̄ gliosuz
 nūq̄ sua corporeitate amitter: vñ nūq̄ i instāti mo
 ueri poterit. Ad 4^m dō q̄ par celeritas i v̄bis
 Aug. ē itelligēda q̄tū ad h' q̄ ē iceptibilis exces
 sus vni' respectu alii: sic r tps toti' mot' ē impe
 ptibile. Ad 5^m dō q̄ q̄uis p' resurrectōez n̄ sit
 tps qd̄ ē numer' mot' celi: tñ erit tps rurgens ex
 numero horis r posterioris i qlibet motu.

Ad quartum sic pro

cedit: vñ q̄ corpib' gloriosis claritas non
 puenit: q̄ sic dicit Auic. in vj. de nātib': Dē cor
 pus luminosū p̄stat ex p̄tib' puīs. s̄z ptes corpis
 gloriosi nō erūt puie cū in aliquib' dñet terra: sic
 in carnib' r ossib'. q̄ corpa gloriosa nō erūt lucida
 q̄ oē cor' lucidū occultat illud qd̄ ē p' se. vñ
 vñū luminare p̄ aliud eclypsat. flāma. n. ignis phi
 bet videri qd̄ ē post se. s̄z corpa gloriosa nō occul
 tabūt illud qd̄ intra ea p̄tinet: q̄ ut dicit Greg' sup
 illud Job: Nō adeq̄bit ei auxz r vitzz ibi. s. i celestis
 p̄tia. vniuscuiusq̄z mētē ab alteri' ocul' mēbzozuz
 corpulētia nō abscedet: patebitq̄z corpalib' ocul
 ipsa etiā corpis armonia. q̄ corpa illa nō erūt lu
 cida. P. lux r color tria dispositionē req̄rūt in
 subiecto: q̄ lux ē extremitas p̄spicui in corpe non
 terminato: s̄z color in corpe iminato: ut p̄z i li. de
 sensu r sensato. s̄z corpa gliosa erūt colorata: q̄ ut
 Aug' dicit. xix. de ci. dei: Pulchritudo corpis est p

tiū puenientia cū qdā coloris suauitate: pulchritu
 do aut corpib' glorificat' deesse nō poit. q̄ corpa
 gloriosa nō erūt lucida. P. si claritas erit i cor
 pib' gloriosis: ōz q̄ sit eglis in oib' p̄tib' corpis: sic
 oēs ptes erūt eiusdē ipassibilitatis: subtilitatis: r a
 gilitatis. s̄z h' nō ē pueniē: q̄ vna ps h̄z maiorem
 dispositionē ad claritatē q̄ alia sicut oculi q̄ ma
 nus: r spūs q̄ ossa: r humores q̄ caro v̄l vermis.
 q̄ vñ q̄ nō debeāt corpa illa eē lucida. Sz̄ ē qd̄
 di Matth. xij. fulgebūt iusti sic sol in regno p̄is
 cor' r Sap. iij. fulgebūt iusti r tāq̄ scintille rē.
 P. i. Co. xv. oī: Seminat i ignobilitate: surget i
 glia. qd̄ ad claritatem p̄tinet: ut p̄z p̄ sequētia: vbi
 corpoz rurgētū glia cōpat claritan stellaz. q̄
 corpa sanctor' rurgēt lucida. Alter' vñ q̄ cla
 ritas corpis gloriosi nō possit videri ab oculo non
 glorioso. ōz. n. eē p̄positionē visibil' ad visū. s̄z ocu
 lus nō glorificat' nō ē p̄positionat' ad vidēdū cla
 ritatē glie cū sit alter' gener' q̄ claritas nāe. q̄ cor
 pozis gloriosi claritas nō videbit' ab oculo nō glo
 rioso. P. claritas corpis gloriosi erit maior: q̄
 claritas solis nūc sit: q̄ etiā claritas solis erit tunc
 maior: q̄ nūc: ut dicit: r multo maior ea erit claritas
 corpis gloriosi p̄t qd̄ sol r tot' mūd' claritatem
 maiore accipiet. s̄z ocul' nō gloriosus nō p̄t inspi
 cere solē in rota p̄t magnitudinē claritatis. q̄ ml
 to min' poit inspicē claritatē corpis gloriosi. P.
 visibile oppositū oculis videntis necē ē videri nisi
 sit lesio aliq̄ i oculo. s̄z claritas corpis gliosi oppo
 sita oculis n̄ gliosis nō necessario v̄t ab eis: quod
 p̄z de discipulis qui cor' dñi post resurrectionēz
 viderūt claritatē ei' nō intuētes. q̄ claritas illa nō
 est visibilis ab oculo nō glorioso. Sz̄ ē qd̄ dicit
 glo. Phil. iij. sup illud: Cōfigurati corpi claritatē
 sue assimilabimur claritati quā habuit in trāsfi
 guratiōe. s̄z claritas illa visa fuit ab ocul' discipulo
 rū nō glorificatis. q̄ r claritas corpis glorificati ab
 oculis nō gloriosis visibilis erit. P. impij vidē
 tes gloriam iustoz ex hoc torquebūt in iudicio:
 ut p̄z p̄ hoc qd̄ dicit Sap. v. Sz̄ n̄ plene viderēt glo
 riam ipoz nisi claritatē corpoz cor' inspicerēt. q̄
 rē. Alter' vñ q̄ cor' gloriosū necessario videat
 tur a nō glorioso corpe: q̄ corpa gloriosa erūt lu
 cida. s̄z cor' lucidū manifestat se r alia. q̄ corpa
 gloriosa necessario videbūt. P. oē cor' qd̄ oc
 cultat alia corpa post se existētia de necessitate vi
 su p̄cipit ab hoc ipso q̄ alia que sūt post occultat
 s̄z cor' gloriosū occultabit a visu alia corpa post
 se existētia: q̄ erit cor' coloratū. q̄ de necitate vi
 debit. P. sicut q̄titas ē de his q̄ insūt corpi: ita
 qlitas p̄ quā vñ. s̄z q̄titas nō suberit voluntati ut
 corpus gloriosū possit eē maioris q̄tittatis vel mi
 noris. q̄ nec qlitas p̄ quā visibile est ut possit nō vi
 deri. Sz̄ ē qd̄ corpus n̄m glorificabit i p̄formita
 te cor' is chisti s̄z cor' chisti post resurrectionēz
 nō necessario videbat: imo visparuit ab oculis d'

scipuloy in Emaus: ut Luc. ult. g. r. corp' glifica-
tum no necessario videbit. Ibi erit summa obe-
diētia corpis ad aiam. g. corp' poterit videri vl no
videri fm volūtatē aie. **R**ndeo dō ad. j. q. q. cor-
pora scōz fore lucida post resurrectionē pone oz
ppter auctoritatē: scptura aut hoc pmittit: s3 cāz
huiusmōi claritatis qdā attribuūt qntē eēntie q
tūc dñabit in corpe hūano. s3 qz hoc ē absurdum
ut sepe dicitur: ideo meli' ē ut dicat q claritas illa
causabit ex redūdātia glorie aie in corp'. qd. n. re-
cipit in aliq no recipit p modū influentis s3 p mo-
dū recipiēt: r ita claritas q ē i aia spūal recipit in
corpe ut corpal: r iō s3 qd aia erit maior clarita-
tis s3 mai' meriti: ita etiā erit differētia claritatē i
corpe: ut p3 p aplm. j. Cor. xv. r ita in corpe glō-
so cognosceat gloria a se: sicut in vitro cognoscat co-
lor corpis qd p̄tinet i vase vitreo: ut Greg' dicit su-
per illud Job: Nō adequabit ei aur' vl vitz. **A**d
p̄mū g dō q Auic. loq̄t de illo corpe qd habz
ex nā p̄ponētū claritatē: sic aut non hēbit corpua
glōsi: s3 mag' ex merito vitū. **A**d 2^m dō q Bre-
g' ppat corpa glōsa auro r vitro: auro p̄p clarit-
tatē: vitro p̄p h' q rāslucebūt: vñ v̄ q erunt sil-
clara r puia. q. n. aliq̄d claz nō sit puū p̄tigit ex
h' q claritas corpis causat ex dēsitate p̄tū lucida-
rū. densitas. n. aut repugnat p̄tietati: s3 tūc cābit
claritas ex alia cā: ut dicitur ē. dēsitas at corpis glō-
si p̄tietatē nō tollet ab eis: sicut nec dēsitas vitri a
vitro. Quidā tñ dicit q p̄pā nō vitro nō qz sint
puia: s3 p̄p hāc silitudinē q sicut illud qd i vitro
claudit apparet: ita aie glōria q in corpe glōioso
claudit nō latebit. s3 p̄mū meli' ē: qz magis saluaf
dignitas corpis glōiosi r magis p̄sonat dicit Bre-
go. **A**d 3^m dicitur q corpis glōria nām nō tol-
let: sed p̄tietatē: vñ color qui debet corpi ex nā sua-
rū p̄tū remanebit in eo: sed supadde claritas ex
glōria aie: sicut etiā videm' corpa colorata ex sui
nā splendore solis resplendere vel ex aliq̄ alia cau-
sa extrinseca vel intrinseca. **A**d q̄rtū dicitur
q sicut claritas glorie redūdāt ab aia in corp' fm
suū modū r ē ibi alio mō q sit in aia: ita in glōsi-
p̄tem corpis redūdabit fm suū modū. vñ nō ē in-
cōueniēs q diuersē p̄tes habeāt diuersimode cla-
ritatez fm q sūt diuersimode disposite ex sua nā
ad ipam. nec ē sile de alijs dotib' corpis respectu q
rū p̄tes corpis nō inueniūt h̄re diuersaz dispōnez
Ad ij. q. dō q qdā dixerunt q claritas corpis
glōiosi non pōt videri ab oculo nō glōioso nisi
forte p miraculū. s3 hoc nō pōt ē nisi claritas eq̄
uoce diceret: qz lux fm id qd ē: nata ē mouē visūz
r visus fm id qd ē nat' ē recipe lucē: sic vezz se hz
ad intellectu: r bonū ad affectū. vnde si esset aliq̄
visus qui nō posset p̄cipere aliquā lucē oio: vl ille
visus diceret equiuoce vel lux illa: qd nō pōt in p̄-
posito dicit: quia sic p hoc q dī corpa glōiosa su-
tura esse lucida nibū nobis notificaret: sicut qui

dicē canē eē in celo nibū notificat ei q nō nouit ni-
si canē q ē aial: r iō dō ē q claritas corpis glōiosi
nālū ab oculo nō glōioso videri pōt. **A**d p̄mū g
dō q claritas glōie erit alteri' generi q claritas nāe
q̄tū ad cāz s3 nō q̄tū ad spēm: vñ sic claritas nāe
rōne sue spēi ē p̄portionata visui: ita claritas glō-
sa. **A**d 2^m dō q sicut corp' glōiosū nō pōt pa-
ti aliquid passione nāe: s3 solū passiōe aie: ita ex p̄-
prietate glorie nō ager nisi actione aie: claritas au-
tē intensa nō offendit visū inq̄tū ager actiōe aie:
s3 fm hoc mag' delectat. offendit aut inq̄tū ager
actiōe nāe calefaciēdo r dissoluēdo organū visus
r disgregādo spūe: r iō claritas corpis glōiosi q̄-
uis excedat claritatē solis tamē de sui nā nō offen-
dit visū: s3 demulcet p̄p qd claritas illa p̄pat cla-
ritati iaspidis. Apoc. xx. **A**d 3^m dō q claritas
corpis glōiosi puenit ex merito volūtatē: r ideo
volūtatē s̄bet ut s3 ex' iperū videat vl nō videat
r i p̄tate corpis glōiosi erit oñdē claritatē suā vl oc-
cultare. r hec fuit opio p̄positū. **A**d ij. q. dō q
visibile v̄ fm q agit i visū. ex h' aut q aliqd agit
vl nō agit in aliqd extrinsecū nō ē aliq̄ mutatio i
ipō. vñ sñ mutatiōe aliē' p̄petat q sit de p̄fectiōe
corpis glōificati pōt p̄tinge q videat r nō videat. vñ
in p̄tate aie glōificate erit q corp' suū videat vl nō
videat: sic r qlibet alia actio corpis i aie p̄tate erit
als nō eēt corp' glōiosū instrū sume obediēs p̄nci-
pali agēt. **A**d p̄mū g dō q claritas illa obediēt
corpis glōioso ut possit eā oñdē vl occultare. **A**d
2^m dō q color corpis nō ipedit p̄tietatē ipō nisi ip̄
tū imutat visū: qz visus nō pōt imutari sil duobus
colorib' ut vtrūqz p̄fecte inspiciat. color aut corpis
glōiosi erit i p̄tate aie ut p ipm imutet visū vl nō i-
mutet: r iō erit i p̄tate eius ut occultet corp' qd ē
p' se vl nō occultet. **A**d 3^m dō q q̄rtitas ē iherēs
ipō corpi glōioso: nec possz q̄rtitas imutari ad ipiūz
aie sñ mutatiōe intrinseca corpis glōiosi q ipassibilita-
ti ei' repugnaret: r iō nō ē sile dō q̄rtitas r visibilita-
te: qz ē q̄rtitas illa p quā ē visibile nō pōt s̄trahi
ad iperū aie. s3 actio illi' q̄rtitas suspēdet: r sic oc-
cultabit corp' ad iperū aie. **Q. III.**

Quēdē q̄rtitas de his q p̄tinent
ad dānatos. Et circa
h' q̄rtē tria. p̄ dō q̄rtitas corpis ipō
rū. **1°** de igne q cruciabit. **2°** dō cō-
ditiōib' aiaz ipōz corūdez postq̄
fuerint seperate.
Ad p̄mū sic pcedit: vl q dāna-
toz corpa cū suis deformitatib' resurgāt. illud. n
qd in penā p̄cti inductū ē desistere nō oz nisi pec-
cato remisso. s3 mēbroz defect' q accidūt p muti-
tilatiōez i penā p̄cti iducti sūt: r silr ēt oēs alie de-
formitates corpales. g a dānat' q p̄ctōz rmissiōez
nō sūt p̄secuturi in resurrectionēz nō remouebunt.
Item sicut resurrectio scōz erit ad vltimā p̄fecti-
ōne: sic r resurrectio ipōz erit ad vltimā miseri-

s; scia resurgētib' nō auferet aliqd qd ad eoz pfe
 ctioez ptinē possit. g nec ipse resurgētib' aliqd au
 feret qd ad eoz defectū vl miseriā ptineat. h' i aut
 sūt deformatas. g. rē. ¶ sic ad defectū passibil
 cozpis ptinet deformatas: ita tarditas. s; a cozpib'
 dānatoz resurgētib' tarditas nō remouebit. q; co
 rū cozpa nō erūt agilia. g eadē rōe nec deformatas
 remouebit. ¶ S; s. j. Loz. xv. mortui resurgent
 icorrupti. glo. mortui. i. pctores vl gnālit oēs mor
 tui surgēt icorrupti. i. sine aliq' dīminutiōe mēbro
 rū. g mali resurgēt sū deformatatib'. ¶ in dāna
 tio nō erit aliqd qd sensū dolori in eis ipediat. sed
 egritudo ipedit sensū dolori inq'tū p eā debilitat
 ozgana sentiēdi. sū r defect' mēbro ipediat ne eēt
 vlis dolor in cozpe. g sū istis dfectib' dānati resur
 gēt. ¶ Lteri' v' q cozpa dānatoz erūt corrupti
 bilia. oē. n. ppositū ex d'ris necē ē corrupi. s; cozpa
 dānatoz erūt ex d'ris pposita ex qb' etiā nūc cō
 ponit: als nō eēt eiusdē spēt: r p d'ris nec eadē nūc
 ro. g erūt corruptibilia. ¶ cozpa dānatoz si ē
 corruptibilia sūt futura: h' nō erit p nāz cū sint fu
 tura eiusdē nāe cū' r nūc sūt: nec etiā erit p gram
 vl gloriā: q; talib' oio carebūt. g nullo' erūt incor
 ruptibilia. ¶ illis q sūt in sūma miseriā s'bra
 here maximā penaz vl incōueniēs. s; maxia pēa
 rū est mors: ut p; p p'm in 4. c'tbi. g a dānat' qui
 sūt in sūma miseriā mors remoueri nō o; g eoz
 cozpa corruptibilia erūt. ¶ S; s. e. qd d' Apoc.
 ix. In dieb' illis querent hoies mortē r nō iueniēt
 eā: r desiderabūt mortē r fugiet mors ab illis. ¶
 dānati puniēt in aia r cozpe pena ppetua: Mat
 th. xxv. Ibut hī in suppliciu eternū. s; hoc eē non
 poss; si eoz cozpa corruptibilia eēt. g eoz cozpa
 erūt incorruptibilia. ¶ Lteri' v' q sint futura im
 passibilia: q; fm p'm in vi. topi. Ois passio ma
 gis facta abijct a s'bra: s; a finito si sp aliqd abijctā
 tur necē est illud tandē psumi: ut d; in j. phy. g si
 cozpa dānatoz erūt passibilia r sp patient qnq;
 deficiēt r corrupēt: qd falsū eē onsum ē. g erunt
 impassibilia. ¶ oē agens assimilāt sibi patiēs.
 si g cozpa dānatoz patiēt ab igne: ignis ea sibi as
 similabit. s; nō psumit aliū: ignis cozpa nisi inq'tū
 ea sibi assimilās resoluit. g si cozpa dānatoz erūt
 passibilia ab igne: qnq; psumēt: r sic idē qd pus
 ¶ aialia q in igne sine corruptiōe viuere dicūt
 ut de salmandra d;: ab igne nō affligūt. aial. n. do
 lore cozporis nō affligit nisi cozp' aliq' mō ledat. si
 g cozpa dānatoz in igne sū psumptiōe remanē pnt:
 sic r aialia p'dicta: ut Aug' in l' de cl. dei dicē v'
 q nullā afflictionē ibi sustinebūt qd nō eēt nisi co
 rum impassibilia cozpa eēt. g. rē. ¶ si cozpa
 dānatoz sūt passibilia: dolor qui ex eoz passioe
 puenit ut v' su pare d; oēm pntē cozpoz dolorēz
 s; p'p' imēsitatē dolori qnq; ptingit in pnti staru
 q aia a cozpe sepat. g multo forti' si cozpa illa fu

tura sūt passibilia ex imēsitatē doloris aia a cozpe
 sepat: r sic cozpa corrupit qd falsū ē. g cozpa il
 la erūt impassibilia. ¶ Sed s; e qd d; i. Loz. xv.
 r nos immutabimur. glo. nos boni tantummodo
 immutabimur in gloriā imutabilitatis r impas
 sibilitatis. ergo cozpa dānatoz nō erūt impassibi
 lia. ¶ sic cozp' coopat aie ad meritū: ita coopa
 tur ei ad pctm. s; p'p' coopationē p'dcaz nō soluz
 aia s; r cozp' p' resurrectionē p'mitabit. g r resurre
 ctioe sū dānatoz cozpa puniēt qd nō eēt si impas
 sibilia foret. g erūt passibilia. ¶ nō dō ad. j. q.
 q i cozpe hūano pōt eē d'formatas oupl'r: vno ex d
 defectu aliē mēbro: sic mutatos turpes vicim'. de
 est. n. eis d'bita pportio p' ad totū: r d tali d'for
 mitate nulli vobū ē q in cozpib' dānatoz nō erit
 q; oia cozpa tā bonoz q maloz itegra resurgēt
 ut. s. dcm ē cū de integritate cozpoz resurgētium
 ageret. Alio' deformatas ptingit ex indebita p'riū
 dispositione: vel indebita p'ritate vl q'litate vl si
 tu q etiā pportione d'bita p'riū ad totū nō panit.
 r de talib' deformatatib' r silib' defectib': sic sunt
 febres r h' egritudines q interdū sūt d'formatas
 cāe Aug' idēminatū r s' vobūo relinqt i Ench.
 ut mgr i l'ra d'c. S; apud doc. moder. ē sup h' ou
 plex opio. Quidā. n. dicūt q h' d'formatas r d
 lect' in cozpib' dānatoz remanebūt p'siderantes
 eoz dānationē q ad sūmā miseriā deputat cui
 nihil incōmoditat s'brabi d; s; h' nō v' rōnabi
 lit' d'ci. in repatiōe enī cozpis resurgēt magi attē
 dit nāe pfectio q p'ditio q pus fuit. vñ r q s'ra p
 sectā etatē d'cedūt in statura iuuenil' etatē resurgēt
 ut. s. d'ictū ē. vñ r illi q aliq; defect' nāles in cozpe
 habuerūt: vel deformatas ex eis puniētes in re
 surrectiōe sū illis defectib' vl deformatatib' repa
 rent nisi pcti meritū ipediat: r ita si aliq; cū defe
 ctib' vl deformatatib' resurgēt h' erit i penā. mo
 dus aut' pene ē fm mēsurā culpe. ptingit aut' q ali
 q; peccatoe dānad' minorib' pctis s'biect' aliq;
 deformatas vl defect' habeat q; nō habuit ali
 q; dānad' pctis grauiorib' irretit'. vnde si ille q
 in hac vita deformatas habuit cuz eis resurgat
 sine quibus cōstat q resurget alius grauius puni
 endus qui eas in hac vita nō habuit: modus pe
 ne nō m'deret q'titati culpe: s; magi vidētur aliq;
 puniri p penis q; i h' mūdo passus fuit: qd ē ab
 surdū: r iō aliq' rōnabili' d'icūt: q aucto: q nāz cō
 didit i resurrectionē nām cozpis itege repabit. vñ
 quicqd defect' vel turpitudis ex corruptionē vel de
 bilitate nāe siue pncipioz nāliū i cozpe fuit: totuz
 in resurrectionē remouebit: sic febres: lipitudo: r si
 milia. defect' at q ex nālib' pncipioz in hūano cor
 poze nāliū psequit: sic p'derositas: passibilitas: et
 silia in cozpibus dānatoz erunt: quos defectus
 ab electo: rum cozpib' gl'ia resurrectionis excludit.
 ¶ Ad p'mū g dō: q cū pena i qlibet foro infligat
 fm p'ditionē illi' for: pene q in hac vita tpali' illi'

ganē p aliq petō tpales sūt: 7 vltra vite terminuz
 nō se extēdūt: 7 iō q̄uis pctm̄ nō sit remissū dāna
 tis: nō tñ o3 q̄ easdē penas ibi sustincāt q̄s in hoc
 mūdo sūt passī: s3 oīa iusticia req̄rit ut ibi penis
 grauiorib⁹ in eternū crucient. ¶ Ad 2^m dō q̄ non
 ē siliū rō de bonis 7 malis eo q̄ aliqd̄ pōt eē pure
 bonū nō aut pure malū: vñ vltima sanctorū felī
 citas hoc requirit ut ab oi malo penitus sint imu
 nes. sed vltima maloz miseria nō excludit omne
 bonū: quia malū si integrū sit corrupit seipm̄: ut
 phs dicit in 4° ethi. vnde o3 q̄ miserie dānato:ū
 substernat bonū nature in ipis qd̄ est op^o cōdito
 ris pfecti qui ipas nāz in pfectiōe sue sp̄ei repabit
 ¶ Ad 3^m dicendū q̄ tarditas ē de illis defectibus
 qui nāliter sequūt pncipia hūani corp̄is nō aut d^o
 formitas: 7 iō de eis nō est siliū rō: ut ex dictis patz
 ¶ Ad 4^m q. dō q̄ cū in oi motu oporteat eē aliqd̄
 p̄m^o mot⁹: dupl^r mot⁹ aliqd̄ vel mutatio a mobi
 li remouet: vno mō p hoc q̄ deest pncipiū mot⁹:
 alio mō p hoc q̄ pncipiū mot⁹ impedit: corruptō
 aut mutatio quedam est. Cū dupl^r pōt ptingere
 ut corpus qd̄ ex p̄ditōe suoz pncipioz corrupti
 bilitatē h3: incorruptibile reddat. Cūo mō ex h^o
 q̄ pncipiū ad corruptionē mouēs totalit^r tollit: 7
 hoc mō corpa dānatoz incorruptibilia erūt. cūz
 n. celū sit p̄mū alterans p motū suū locale: 7 oīa
 alia agentia secūda in vtute ipsius agant: 7 q̄t ab
 ipso mota: o3 q̄ cessante motu celi nihil sit agens
 qd̄ possit corp^o p alterationē aliqd̄ trāsmutare a
 sua nāli p̄tate: 7 iō post resurrectionē cessante
 motu celi nulla q̄litas erit sufficiens: ut corp^o huma
 nū alterare possit a sua nāli q̄litate. corruptio aut
 est termin^o alterationis sicut 7 generatio: vñ cor
 pora dānatoz corrupti nō poterūt: 7 hoc d̄seruit
 diuine iusticie: ut p̄petuo viuentes p̄petuo puniāt
 qd̄ diuina iusticia requirit: ut. j. dicit: sicut 7 nunc
 corruptibilitas corpoz deseruit diue p̄uidētie p
 qua ex aliq̄b^o corruptis alie generant. Alio cō
 tingit ex hoc q̄ pncipiū corruptiōis impedit: 7 h^o
 mō corpus Ade incorruptibile fuit: qz p̄rie q̄lita
 tes in corpe hominis exntes p̄tinebant p grāz ino
 centie ne ad dissolutionē corp̄is agere possent: et
 multo plus p̄tinebūt in corp̄ib^o gloriois q̄ erūt
 oīo subiecta sp̄iritui: 7 sic in corp̄ib^o brōz post re
 surrectionēz cōem p̄tinent duo p̄dicti mōi incor
 ruptibilitatis. ¶ Ad p̄mū q̄ dō q̄ p̄ria ex quibus
 corpa pponunt sūt 2° pncipia ad corruptionem
 agētia. p̄mū. n. agēs ē mot^o celestis. vñ supposito
 celesti necē est ut corpus ex p̄rijs ppositū corrupat
 nisi sit aliq̄ causa potior impediens: sed motu celi
 remoto p̄ria ex quib^o corp^o pponit nō sufficiūt ad
 corruptionē faciendā etiā fm̄ nām: ut p3 ex dictis
 cessationē aut mot^o celi phi nō cognouerūt: vñ p
 infallibili habebāt q̄ corp^o ppositū ex p̄rijs corru
 pat fm̄ nām. ¶ Ad 2^m dō q̄ incorruptibilitas illa
 erit p nām nō q̄ sit aliqd̄ incorruptionis pncipiū

in corp̄ib^o dānatoz: sed p defectū pncipij mouē
 tis ad corruptionē: ut ex dictis p3. ¶ Ad 3^m dō q̄
 q̄uis mot⁹ sit simpl^r maxia pena: fm̄ qd̄: tamen
 nihil phibet mortē eē in penaz remediū: 7 p p̄n^o
 ablationē mortis in penaz augmentū. vñ. n. ut
 dī in 9° ethi. videt omnib^o delectabile eē eo q̄ oīa
 esse appetūt. nō oportet aut ut ibidē dī accipe ma
 lam vitā neqz corruptā neqz q̄ est in tristitia: sicut
 q̄ viuere simpliciter est delectabile: nō aut vitā q̄ est
 in tristitia: ita 7 mot⁹ q̄ est puatio vite simpl^r est
 penosa 7 maxia pena: inq̄tū s̄trahit p̄mūz
 bonū. s. eē cū q̄ oīa alia subtrahūt: sed inq̄tū puat
 malā vitā 7 que ē in tristitia ē in remediū penaz
 q̄s terminat: 7 per p̄n^o mortis subtractio ē in au
 gmentū penaz q̄s p̄petuas facit. si aut dicat mot⁹
 eē penalis p̄pter corporale dolorē que sentiūt mo
 rientes nō est dubiū q̄ multo maiore dolorē dāna
 ti p̄tinue sustinebūt. vnde in p̄petua morte esse oī
 eunt: sicut scriptum est in ps. Mors depascet eos
 ¶ Ad 4^m q. dō q̄ pncipalis cā q̄re corpa dānatoz
 ab igne nō p̄sumit erit diuina iusticia q̄ corz corpo
 ra ad p̄petuam penā sūt addicta. s3 diuine iusticie f^o
 uit enām nālis dispositio ex pte corp̄is patientis
 7 ex pte agentis: qz cū pati sit recipe quoddā du
 plex ē mod^o passiois fm̄ q̄ aliqd̄ in aliq̄ recipi pōt
 dupl^r pōt. n. aliq̄ foza recipi in alio aliq̄ fm̄ eē nā
 le mālū: sic calor recipit ab igne in aere: 7 fm̄ hūc
 modū receptiois ē vñ mod^o passiois q̄ dī passio
 nāe. Alio aliqd̄ recipit i alio sp̄ualit^r p modū itēti
 onis cuiusdā: sic silitudo albedinis recipit i aere 7
 in pupilla: 7 hec receptio silitat illi receptioi q̄ aia
 recipit silitudines rez. vñ fm̄ hūc modū receptio
 nis ē ali^o mod^o passiois q̄ vocat passio aie. qz q̄ p^o
 resurrectionēz motu celi cessate nō pōit aliqd̄ cor
 p^o alterari a sua nāli q̄litate: ut dcm ē: nullū corp^o
 pati pōit passioē nāe. vñ q̄tū ad hūc modū passi
 onis corpa dānatoz ipassibilia erūt: sic 7 incorru
 pibilia: s3 cessate motu celi adhuc māebit passio
 q̄ ē p modū aie: qz 7 aer a sole illūinabit: 7 colorz
 dias ad visū deseret. vñ 7 s3 hūc mod^o passiois cor
 pa dānatoz passibilia erūt: 7 qz in tali passioē se
 sus pficit: iō i corp̄ib^o dānatoz sensus pene erit sū
 mutatioē nāl dūpōnis: corpa vō gliola rsi recipi
 ant aliqd̄ 7 qd̄amō patiāt i sentiēdo: n tñ passibi
 lia erūt: qz nihil recipiēt p modū afflictūi vl lesiūi
 sic recipiēt corpa dānatoz q̄ ob h^o passibilia dicit
 ¶ Ad p̄m^o q̄ dō q̄ phs loq̄t d̄ illa passioē p quam
 trāsmutat patiēs a sua nāli dūpōne. tal aut passio
 nō erit in corp̄ib^o dānatoz: ut dcm ē. ¶ Ad 2^m dō
 q̄ silitudo agentē ē dupl^r in partēte. Cūo p cūdē
 modū quo est in agēte: sicut ē in omnibus agentī
 bus vniuocis: ut caliduz facit calidum: 7 ignis ge
 nerat ignem. Alio mō p modū diuersum a mō q̄
 est in agente: sicut ē in omnib^o agentib^o equiuocis
 in quibus q̄nqz ptingit q̄ in agente ē forma sp̄ua
 liter q̄ in patiente malū recipit: sicut forma que ē

in domo facta p artificē est malū in ipa: 7 in mente artificis est spūalit. qñqz vero econuerso ē malū ter in agente 7 recipit spūalit in patiente: sicut albedo materialit est in pariete a q recipit: spūaliter in pupilla 7 in medio deferente. 7 sicut est in pposito: qz spēs que malūter est in igne recipit spūalit in corporib' dānatoz: 7 sic ignis assūmabit sibi dānatoz corpa nec tñ ea psumet. ¶ Ad secūdū ob qz fm phm in li. de pperatib' elementoz: nullum animal in igne viuere pōt. Galien'. n. in li. de simplici medicina dicit qz nullū corp' est qd tandem ab igne nō psumat. qz uis qdā corpa sūt: q ad horā in igne sine lesione pmancāt: ut patet d ebena. vñ qd inducit de salmadra nō ē oīo simile: qz nō pot set pfeuerare finalit in igne sine corruptione: sic corpa dānatoz in inferno: nec tñ oīz qz corpa dānatoz ab igne inferni p corruptione aliqua nō ledunt qz ppter hoc ab igne nō affligant: qz sensibile nō solū natū est delectare vel affligē sensū scōm qz agit actione nature pfortande vl corrupēdo organū s3 etiā fm qz agit actione spūalit: qz qñ sensibile est in debita pportioe ad sentiētē delectat: e3 rīo aut qñ se habet in supabūdantia vel defectu. vnde 7 colores medij 7 voces psonātes sūt delectabiles 7 incōsonātes offēdūt auditū. ¶ Ad 4. ob qz dolor nō sepat animā a corpe fm qz manet tñ in potentia aie cui' est dolere: sed fm qz ad passionem animē mutat corp' a sua nāli dispositioe fm modū quo videm' qz ex ira corp' calefit 7 ex timore frigelcit: sed post resurrectionem corpus non poterit trāsmutari a sua nāli dispositioe: ut ex dictis patet. vñ qz tūcūqz sit dolor animā a corpore non sepat.

Ad secūdum sic procedit: vñ qz ignis inferni qz corpa dānatoz cruciābunt nō sit ignis corpore'. dicit. n. Damas. in 4. li. In fine tradet diabol' 7 demones et 7 hō et s. antichrist' 7 impij 7 pctōres in ignē eternū non materialē qñs ē qz apud nos est: sed qualē utiqz nouit deus. sed oē corporeū ē malē. 7 ignis inferni nō erit corpore'. ¶ S. aie dānatoz a corpe separte ad ignē inferni deferūt. s3 Aug' dicit. xij. sup Hen. ad lram: Spūalē arbitroz eē locū. s. ad quē aia defert p' mortē nō corpale. 7 ignis ille nō ē corpore'. ¶ S. ignis corpore' i mō sue actiois nō sequit modū culpe in eo qui igne cremat: s3 magis modum humidū vel sicci: in eodem. n. igne corporeo videmus affligi iustū 7 impiū. sed ignis inferni in mō sue actionis sequit modū culpe in eo qui punitur vnde dicit Grego. in. iij. dial. Un' quidē est gehēne ignis: sed nō vno mō oēs cruciat pctōres. vniū cuiusqz. n. quātū exigit culpa tātū sentiet pena. 7 ignis ille nō est corpore'. ¶ S3 ē qd dicit. iij. dial. Ignē gehēne corporeū eē nō ambigo in qz certū ē corpa cruciari. ¶ S. Sap. v. di: Pugnabit or

bis terraz 7 insensatos. sed nō tot' orbis 7 insensatos pugnet si solū mō spūali pena 7 nō corpore' punirent. 7 punirent igne corporeo. ¶ Alter' videtur qz ignis ille nō sit eiusdem spēi cū igne isto corporeo quē videmus. Aug'. n. dicit 7 habet in lra Ignis etern' cuiusmōi sit arbitroz scire neminem nisi forte cui spūs diuin' oñdit. sed naturaz istius ignis oēs vel fere oēs scūt. 7 ille ignis nō est eiusdē nature vel spēi cū isto. ¶ S. Grego' dicit. xv. li. mora. exponens illud Job. xx. Deuorabit eū ignis qz nō succēdit. Ignis corpore' ut eē valeat corporeis indiget fomentis: nec v3 nisi succensus eē: 7 nisi refectus subsistit: at 7 gehēne ignis cū sit corpore' 7 i semetipos repozobos corporealē exurat: nec studio hūano succēdit nec lignis nutrit: s3 dat' sel durat inextinguibilis 7 succēdit nō indiget 7 ardore nō caret. 7 nō ē eiusdē nāe cū corporeo igne quē videmus. ¶ S. emū 7 corruptibile nō sūt vni' rōnis: cū nec etiā in gnē pueniat fm phm in 9. meta. sed ignis iste ē corruptibilis: ille aut em': Matth. xxv. Ite maledicti in ignē eternū. 7 nō sūt eiusdē spēi. ¶ S. de nā h' ignis qz apud nos ē: ut luceat. sed ignis inferni nō lucet. vñ dicit Job. xviij. Nōne lux impij extinguet. 7 nō ē eiusdē nāe cū isto igne. ¶ S3 ē: fm phm in p' top. Oīs aqz oī aque ē idē spē. 7 ea dē rōe oīs ignis oī igni idē ē in specie. ¶ S. Sap. xj. di: Per qz peccat qz p hec 7 torquet. s3 oēs hoies peccat p res sensibiles hui' mūdi. 7 iustū ē ut p eā dē puniant. ¶ Alter' vñ qz ignis ille nō sit sub ira qz Job. xxviii. dicit hoie dānato dicit: Et d' orbe trāsferret eū de'. 7 ille ignis qz dānati puniet nō ē sub ira s3 extra orbē. ¶ S. nullū violētū 7 p accūs pōt esse sempiternū. sed ignis ille erit in inferno in sempiternū. 7 nō erit ibi p violētā s3 nāli. s3 s3 ira nō pōt eē ignis nisi p violētā. 7 ignis inferni nō ē s3 terra. ¶ S. in igne inferni oīa corpa dānatoz p' dicitur cruciābūt. s3 corpa illa locū r'plebūt. 7 cū futura sit maxima multitudo dānatoz: qz stultoz infim' ē nāer' Eccl. j. oporet maximū eē spaciū i qz ignis ille p'inet. s3 incōueniēs vñ infra terrā eē tātam p'cauitatē: cū pres ire nāli ferant ad mediu' 7 ignis ille nō erit s3 ira. ¶ S. Sap. xj. di: Per qz peccat qz p hec 7 torquet. s3 mali sup terra peccauerūt. 7 ignis eos puniet nō oīz eē s3 terra. ¶ S3 ē qd dicit Esa. xliij. Infern' s3 turbat' ē i occur sū tui. 7 ignis inferni s3 nobis ē. ¶ S. Grego. dicit i. iij. dial. Quid obstat nō video ut infern' s3 ira eē credat. ¶ S. Jone. ij. sup illud: Proieciisti me in corde glo. maris. intelligit. i. in inferno. p qz dicit i euāgelio Matth. xij. In corde terre. qz sic cor ē in medio aialit: ita infern' esse in medio terre p'hibet. ¶ R'ideo dicit dū ad pmā. q. qz de igne inferni fuit multiplex positio. Quidā n. phi ut Aue. resurrectionē nō credētes sol' aie post mortē penā esse crediderūt. 7 quia eis incōueniens videbatur ut anima cum sit incorporea igne corporeo puniret

negauerit ignem corporeū esse quo mali puniret
 volentes q̄ d̄ quid d̄ de pena animaz p̄ mortē
 per aliqua corpalia futura metaphoyce dicat. sic
 enim bonaz aiaz delectatio ⁊ iocūditas nō erit ī
 aliqua re corporeali sed spūali tñ qd̄ erit in cō-
 secutione finis sui: ita afflictio maloz erit spūalis
 tñ in hoc. s. q̄ tristabitur de hoc q̄ sepanē a sine
 cui⁹ inest eis desiderū naturale. vnde sicut oīa q̄
 de delectatione animaz post mortē dicūt q̄ vident
 ad delectationem corporeā p̄tinere: sicut q̄ refici
 antur: q̄ rideant: ⁊ huiusmodi: ita etiā d̄ quid de
 hāz afflictioe d̄ qd̄ in corporeā punitionē sonare v̄r
 per similitudinem debet intelligi: sicut q̄ igne ar-
 deant vel fetozibus affligant: ⁊ cetera huiusmodi
 spūalia. n. delectatio ⁊ tristitia cū sit ignota ml
 titudini: oportet q̄ per delectationē ⁊ tristitias cor-
 poreales figuratim manifestet: ut hoies moueant
 magis ad desiderū vel timorē. sed q̄ in pena dan-
 natoz non solū erit pena dāni que r̄ndet auersioi
 que fuit in culpa: sed etiā pena sensus que respon-
 det p̄uersioni: iō nō sufficit predictū modū puni-
 tionis ponere. ⁊ ideo etiā ipse Auic. alioq̄ modū
 sup̄addit dicens q̄ anime maloz post mortē non
 per corpa sed p̄ corpoz silitudines punient: sicut
 in somnis p̄pter silitudines predictas in imagina-
 tione existētes videt hominē q̄ torquetur penis di-
 uersis: ⁊ hunc etiam modū punitionis videt ponē
 Aug⁹ in. xij. sup̄ Gen̄ ad lram: sicut ibidem mani-
 feste patet. Sed hoc videtur incōuenient d̄ctum
 esse: imaginatio. n. potentia quedam est v̄tes orgā
 no corporeali. vnde nō p̄t esse q̄ v̄sioes imagina-
 tiue fiant in anima sepa a corpore: sicut in aia
 somniantis. vnde etiā Auic. ut hoc incōueniens
 euaderet dixit q̄ anime sepa a corpore v̄tebant
 quasi pro organo aliqua parte celestis corpis cui⁹
 corpus hūanuz oportet esse p̄forme ad hoc q̄ p̄fici
 atur anima rōnali que est similis motorib⁹ celesti
 corporeis. in hoc secul⁹ quodāmodo opūionē an-
 tiquoz phoz qui posuerūt aias redire ad cōpa-
 res stellas. sed hoc est oīo absurdū fm̄ doctrinaz
 phi: quia aia v̄t determinato organo corporeali
 sicut ars determinatis instrumentis. vñ nō potest
 transire de corpe in corpe: qd̄ Pythagoras posuit
 ut d̄ in p̄mo de aia. Qualit̄ aut̄ ad dictū Aug. sit
 respondēdū infra dices. Quicqd̄ aut̄ dicit̄ d̄ igne
 q̄ aias sepaas cruciat: de igne tñ quo cruciabunt
 corporeā dānatoz post resurrectionē d̄ d̄ q̄ sit
 corpore⁹: q̄ corpi nō p̄t p̄uenire pena aptari ni-
 si corporeā. vñ Hreg. in. iij. dial. ex hoc ipso p̄bat
 inferni ignē esse corporeū q̄ reprobi post resurre-
 ctionem in eum detrudent. Aug⁹ etiā ut habet in
 lra manifeste p̄fitef ignē illū quo corpa cruciabunt
 corporeū esse: ⁊ de h̄ ad p̄ns est qd̄. Qualit̄ aut̄
 aie dānatoz ab igne isto corporeo puniant infra
 dices. Ad p̄mū q̄ d̄ d̄ d̄ Damaf. nō negat
 simpliciter ignem illū mālem esse: sed q̄ nō ē mā

ralis qualis apud nos est: eo q̄ quibusdam p̄peta-
 tibus ab hoc igne distinguit. Vel dicendū q̄ quia
 ignis ille nō māliter alterat corpa sed qdam spūa-
 li actione agit ad ea ad punitionē: ut ex dictis p̄z
 ideo nō d̄ mālis nō q̄tum ad sbam: sed q̄tum ad
 punitionis effectum in corpore ⁊ multo āplius
 ⁊ in aia. Ad secundū d̄ q̄ dicitur Aug. p̄t
 hoc modo accipi: ut p̄ tanto dicat loc⁹ ille ad que
 anime deferent post mortē nō esse corpore⁹ q̄ aia
 in corpore nō existit p̄ modū. s. q̄ corpa existūt
 in loco: sed alio mō spūali sicut angeli in loco sūt
 Vel dicendū q̄ Aug⁹ loquit̄ opinando ⁊ nō d̄c̄-
 minando sicut frequē facit in li. illo. Ad 3^m
 dicendū q̄ ignis ille erit instm̄ diuine iusticie pu-
 nientis. instm̄ aut̄ nō solū agit in virtute. p̄pa ⁊ p̄
 p̄pūm modum: sed etiā in v̄tute principalis agen-
 tis: ⁊ fm̄ q̄ est regulatū ab eo. vnde quīs ignis fm̄
 p̄pūam virtutem non habeat q̄ aliquos cruciat
 magis vel minus fm̄ modū peccati. habet tñ hoc
 fm̄ q̄ eius actio modificat ex ordine diuine iusti-
 cie: sicut etiā ignis fornacis modificat ex industria
 fabri in sua actione fm̄ q̄ p̄petit ad effectū artis.
Ad. ij. q. d̄ q̄ ignis p̄pter hoc q̄ est maxime v̄-
tutis in agendo in reliqua elementa alia corpa p̄-
mā habet: ut d̄ in. iij. methauroz. vñ ⁊ ignis ou-
pliciter inuenitur. s. in p̄pūa materia: put est in
spera sua vel in materia aliena: sicut terrestri: ut p̄z
in carbone: sicut aerea sicut patet in flāma. q̄cūqz
aut̄ mō ignis inueniat semper idem ē in specie q̄-
tuz ad naturā ignis pertinet. potest aut̄ esse diuer-
stras in specie q̄tum ad corpa que sūt mā ignis
vñ flāma ⁊ carbo differit specie: ⁊ silr lignū igneū
⁊ ferrū igneū: nec differit q̄tum ad h̄ siue ignita sint
p̄ violētū ut in ferro apparet: siue ex p̄n̄ intrifeco
nāl: ut accidit in sulfure. Q̄ ignis inferni q̄tum
ad hoc qd̄ h̄z de nā ignis sit eiusdē sp̄i cū igne q̄
apud nos est māifestus ē. v̄tz aut̄ ille ignis sit in p̄-
pūa mā existens aut si in aliena in q̄ mā sit nobis
ignotū est: ⁊ fm̄ h̄ p̄t ab igne q̄ apud nos ē specie
differre mālit̄ p̄siderat. Quasda tñ p̄petaes dif-
ferētes h̄z ab igne isto: sicut q̄ successioe nō indigz
nec lignis nutrit. s̄ iste differētie nō oñdūt diueri-
tatē in specie q̄tum ad id qd̄ p̄tinet ad nām ignis.
Ad p̄mū q̄ d̄ q̄ Aug⁹ loquit̄ q̄tum ad id qd̄ ē mā-
le in illo igne: nō aut̄ q̄tum ad ignis nāz. Ad 2^m
d̄ q̄ ignis iste qui apud nos est lignis nutrit ⁊ ab
hoie succēdit: q̄ ē artificialit̄ ⁊ p̄ violētū in alienā
māz introduce: s̄ ignis ille lignis nō indiget q̄-
foueat: q̄ v̄t est in p̄pūa mā existēs: v̄t ē i mā aliena
nō p̄ violētū sed p̄ nāz a p̄n̄ intrifeco. vñ nō ē ab
hoie accēsus s̄ a deo q̄ nāz illā instituit: ⁊ h̄ ē qd̄
d̄ Esa. xxx. Stat⁹ oñi sic torēs sulfurū succēdens
eā. Ad 3^m d̄ q̄ sic corpa dānatoz erūt eiusdē
sp̄i cui⁹ ⁊ mō sūt q̄uis nūc sūt corruptibilia: tē at
icorruptibilia ex ordie diuine iusti: ⁊ p̄t q̄tē mo-
celi: ita ē etiā d̄ igne inferni q̄ corpa illa punient.

Ad quartū dicēdū q̄ lucere nō puenit igni s̄ quemlibet modum existendi: quia in ppria materia existens non lucet: vnde nō lucet in ppria sp̄ra: ut p̄bi dicit̄. similiter etiam in aliq̄ materia aliā ignis existens non lucet sicut cū est in materia opaca terrestri ut in sulfure. sicut est etiam quando ex aliquo grosso fumo eius claritas obfuscat: vñ q̄ ignis inferni nō lucet nō est sufficiens argumentum ad hoc q̄ nō sit eiusdem sp̄ci. **A**d tertiaz. q̄ dicēdū q̄ sicut Aug⁹ dicit̄ et habet in l̄ra: in qua parte mūdi infernus sit scire neminē arbitro: nisi cui diuinus sp̄s reuelauit: vnde et Greg⁹ in .iij. dial. super hac q̄ōne interrogatus respōdet: Hac de re temere diffinire nō audeo: nōnulli nāq̄ in q̄dam terraz parte infernum esse putauerūt. Alij vero hūc sub terra esse estimant: et hanc opiniōez probabilitatem esse ostendit dupl̄r. Primo ex ip̄a nominis ratiōe sic dicens: Si iccirco infernū dicitur: quia inferius iacet: q̄d terra ad celum ē hoc esse inferius debet ad terram. Secūdo aut̄ ex hoc quod d̄i Apod. v. Nemo poterat neq̄ in celo neq̄ in terra neq̄ sub terra aperire libz: ut h̄ quod d̄i in celo referat ad angelos: hoc quod d̄i in terra referat ad homines viuentes in corpore hoc q̄d dicitur sub terra referat ad animas existentes in inferno. Aug⁹ etiā in .xij. super Gen. ad l̄ram: duas rationes tangere videt quare q̄ grauius sit q̄ infern⁹ sit sub terra. Una est ut quoniam defunctorū anime amore carnis peccauerūt h̄ eis exhibeat quod ipsi carni mortue solet exhiberi. s. sub terra recondant̄. Alia est q̄ sicut est grauitas in corporib⁹: ita tristitia in spiritib⁹ et leticia sicut leuitas. vnde sicut s̄m corpus si ponderis sui ordinem teneant inferiora sūt oia grauiora: ita sc̄m spiritum inferiora sūt omnia tristiora: et sic sicut cōueniens locus gaudio electoz est celū empyriū ita cōueniens locus tristitie damnatoz est infimū terre. nec debet mouere q̄d Aug⁹ ibidem dicit: q̄ inferi sub terris eē dicunt̄ vel credunt̄: q̄ ut in l̄. retractionū hoc retractās dicit: Mibi video: docere debuisse magis q̄ sub terris sūt inferi q̄ rōez reddere cur sub terris eē dicant̄ siue credant̄. Quidam tñ p̄bi posuerūt q̄ loc⁹ inferni erit sub orbe tristi: tamen supra terre sup̄ficiem ex parte opposita nobis. et hoc vñ J̄si. sensisse cū dixit q̄ sol et luna in ordine q̄ creati sūt stabūt ne impij in tormētis positi fruant̄ luce eoz: que rō nulla esset: si infernus infra terram esse dicat̄. Qualit̄ tamen hec verba possunt exponi patebit infra dis. xlvij. Pythagoras vero posuit locū penaz in sphaera ignis quā in medio toti⁹ orbis esse dicit: ut patet p̄ p̄m in secūdo celi et mūdi. s̄ tñ puenient⁹ his que in scriptura dicunt̄ esse ut sub terra esse dicat̄. **A**d p̄mū q̄ d̄ q̄ vbi illd̄ Job: De orbe transferet cū deus. intelligendū est de orbe terraz. i. d̄ hoc mūdo: et hoc mō exponit Greg⁹ dicens: De orbe q̄ppe

transfert cū supno apparente iudice de hoc mundo tollit in quo peruerse gloriatur. nec est intelligentum q̄ orbis hic accipit̄ p̄ vniuerso: quasi extratum vniuersum sit locus penaz. **A**d 2^m d̄ q̄ in loco illo conseruat̄ ignis in eternum ex ordine diuine iusticie: q̄uis s̄m nām suam nō possit extra locum suū aliquod elementū durare in eīuz precipue statu generationis et corruptionis manente in rebus. ignis aut̄ ibi erit fortissime caliditatis: quia calor eius erit vndiq̄ congregat⁹ p̄pter frigiditatem vndiq̄ ipsum circūstans. **A**d tertium d̄ q̄ infern⁹ nunq̄ deficiet in amplitudine quin sufficiat ad dānatoz corpora capiēda. Infern⁹ enim p̄uer. xxx. in terra insatiabili ponit̄: nec ē incōueniens q̄ intra viscera terre tanta concauitas conseruetur diuina virtute que dānatoz omnīuz corpora possit capere. **A**d q̄rtū dicēdū q̄ hoc q̄d d̄: Per que peccat quis per hoc et torquet̄. nō est necessariū nisi in principalibus instrumentis peccandi: q̄a. n. homo in aia peccat et corpore in vtroq̄ punit̄: nō aut̄ oportet q̄ in quo loco quis peccat in eodem punit̄: cū alius sit locus qui viatorib⁹ et dānatis debet. vel dicēdū q̄ hoc intelligit̄ d̄ penis quib⁹ hō punit̄ in via s̄m q̄ qlibet culpa suam penam habet anexā: put̄ q̄sq̄ inordinatus anim⁹ sibi ipsi ē pena: ut dicit Aug⁹.

Ad tertius sic procedit: Videt̄ q̄ in aia sepata remaneat̄ potētie sensitue. Aug⁹. n. in li. d̄ sp̄u et aia sic dicit̄: Recedit aia a corpore secū trabes sensū. s. et imaginatiōe et rōnem et intellectū: intelligentiam cōcupiscibilitatem et irascibilitatem. sed sensus et imaginatio et vis irascibilis et cōcupiscibilis sūt vires sensitue. s̄ et in anima sepata vires sensitue remanent. **A**d Aug⁹ in li. d̄ ecclia. dogmatib⁹: Solū hoīez credim⁹ h̄c aiam substantiā que exuta corpore viuit: et sensus suos atq̄ ingenia viuacit̄ tenet. s̄ anima exuta corpe h̄ potētiās sensituias. **A**d. potentie aie vel essentialit̄ ei insunt ut quidā dicunt vel ad min⁹ sūt nāles pprietates ipsi. sed illud q̄d essentialiter inest alicui nō pōt ab eo separari: neq̄ subiectū aliq̄d deserit a pprietatib⁹ nālibus. s̄ impossibile est q̄ anima sepata a corpore aliquas potentias amittat. **A**d. nō est totū integrū cui aliq̄ partium deest. sed potētie anime dicunt̄ ptes ipsi si q̄ aliquas potentias anima post mortē amittit nō erit anima integra post mortem: q̄d ē incōueniens. **A**d. potentie aie magis p̄pantur ad meritū q̄ etiam corpus cū corp⁹ sit solum instrumentū actus: potentie vero p̄ncipia agendi. sed necesse est vt corpus simul p̄mict̄ cū anima p̄pter hoc q̄ cooperabat̄ in merito. ergo multo fortius est necesse q̄ potentie anime simul p̄mientur cum ipsa. ergo anima seperata eas non amittit. **A**d. si aia cum seperat̄ a corpore potentias sensituias amittit

oportet q̄ illa potentia in nihilū cedat. non enim potest dici q̄ in materiam aliquā resoluit̄: cuꝯ nō habebat materiā partem sui. sed illud q̄ omnino in nihilū cedit nō reiterat̄ idē numero: ut supra dictū est. q̄ aīa nō h̄bit in resurrectione eādē numero potentia sensitua. sed fm̄ p̄m̄ sicut se h̄z anima ad corpus ita se habet̄ potentie aīe ad p̄f̄ corpus: ut visus ad oculū. si aut̄ nō eēt eadē aīa q̄ redibit ad corp̄ nō eēt idē hō. ergo eadem ratioe nec est̄ idem oculus numero si nō habet eadē numero potentia visua: et simili rōne nec aliq̄ alia numero eadem resurgeret: et p̄ p̄ns nec totus hō idem numero erit. nō q̄ p̄t eē q̄ aīa sepata potentias sensitivas amittat. ¶ Si potentie sensitive corūperent̄ corrupto corp̄ oportet q̄ debilitato corp̄: debilitarent̄. hoc aut̄ nō p̄tingit: q̄ ut dicitur in primo de anima: Si senex accipiat oculum iuuenis videbit̄ utiq̄ sicut i iuuenis. q̄ nec corrupto corp̄: sensitive potentie corūperent̄. ¶ Sc̄ contra Auḡ in li. de eccle. dogmatib̄ dicit: Duab̄ s̄b̄st̄iis constat homo: anima tm̄ et carne: aīa cū ratioe sua: et carne cū sensib̄ suis. potentie ergo sensitive ad carnē pertinent. q̄ corrupta carne in anima nō manēt potentie sensitive. ¶ P̄ph̄ in .xj. meta. de separatione anime loquēs sic dicit: Si aut̄ aliqd̄ remanet in postremo querendū est de hoc. in quib̄dam. n. nō est impossibile: verbi gratia: si aīa ē talis dispositionis nō tota sed intellectus. tota enī forte impossibile querendū est de hoc. ex hoc vide tur q̄ anima tota a corpore nō separet̄: sed solum potentie intellective: nō. n. sensitive vel vegetative. ¶ P̄ in .ij. de anima p̄h̄s dicit de intellectu loquēs hoc solū p̄tingit separari ut p̄petuū a corruptibili: relique aut̄ partes anime manifestū est ex his q̄ nō sepabiles sūt ut quidam dicunt. q̄ potentie sensitivae nō manent in anima sepata. ¶ Alteri videt̄ q̄ in anima sepata remaneant etiā actus sensitivaz̄ potentiaz̄. dicit. n. Auḡ in li. de spiritu et aīa: Aīa recedens a corpore ex his. s. imaginatiōe cōcupis cibilitate irascibilitate fm̄ merita afficit ad dlecta tionē siue ad dolorē. sed imaginatio et cōcupis cibilis et irascibilis sūt sensitive potentie. q̄ fm̄ sensitivas potentias aīa sepata efficit: et ita fm̄ eas i aliquo actu erit. ¶ P̄ Auḡ sup̄ Beñ. ad lram̄ in li. xij. dicit q̄ corpus nō sentit: sed aīa per corpus: et infra quedam aut̄ anima nō p̄ corpus immo sine corpore sentit: ut est timor: et huiusmōi. sed illud q̄ aīe in corpore puenit p̄t̄ esse aīe a corpore separe. ergo tūc actu anima sentire poterit. ¶ P̄ inipicere similitudines corpore sicut in somnis accidit ad visionē imaginatiuam p̄tinet que est in sensitiva p̄e. sed huiusmodi similitudines corpore inspicere sicut i somnis accidit puenit anime separe. vñ Auḡ xij. super Beñ. ad lram̄ sic dicit: Neq̄. n. video cur habeat anima similitudinem corpore sui cū iacentem sine sensu corpore nōdū tamen penit̄ mortuo v̄

det talia qualia multi ex illa subductione viuis redditi narrauerūt: et nō habeat cū p̄fecta morte penit̄ de corpore exierit. nō. n. hoc p̄t̄ intelligi q̄ anima similitudinem corpore habeat nisi fm̄ q̄ eas inspicit. vnde et p̄m̄issit de iacentib̄ sine sensu q̄ gerit̄ quandā similitudine corpore sui p̄ quaz̄ possūt ad loca corporalia ferri: et talia q̄lia videt̄ similitudinib̄ sensuū experiri. q̄ anima sepata potest exire in actum sensitivaz̄ potentiaz̄. ¶ P̄ memoria est potentia sensitive partis: ut p̄bat in li. de memoria et reminiscencia. sed anime separe actu memorabunt̄ eoz̄ que in hoc mūdo gesserūt. vnde et diuini epuloni dicit Luc. xvi. Recordare q̄ cepisti bona in vita tua. ergo anima sepata exibat in actū potentie sensitive. ¶ P̄ fm̄ p̄m̄ in .ij. de anima: irascibilis et concupiscibilis sūt in p̄te sensitiva. sed in irascibili et cōcupiscibili sūt gaudiaz̄ et tristitia: amor et odiū: timor et spes: et huiusmōi affectiones quas fm̄ fidez̄ nostram ponim̄ in aīa bus sepatis. ergo anime separe nō carebit̄ actibus sensitivaz̄ potentiaz̄. ¶ Sed contra: illud q̄d est cōmune anime et corpore nō potest remanē in anima sepata. sed oēs operationes potentiaz̄ sensitivarum sūt cōes anime et corpore: q̄d patet ex h̄ q̄ nulla potentia sensitiva aliq̄ actu habet nisi per organū corporeale. q̄ anima sepata carebit̄ actibus sensitivaz̄ potentiaz̄. ¶ P̄ ph̄s dicit in h̄ de anima: Corrupto corpore aīa neq̄ reminiscit̄ neq̄ amat. et eadē ratio est de omnib̄ alijs actib̄ sensitivaz̄ potentiaz̄. ergo nō procedit anima separe in aliquem actum alicuius potentie sensitivae. ¶ Alterius videt̄ q̄ anima sepata pati nō possit ab igne corporeo. Augustin̄. n. xij. super Beñ. ad litteram dicit: Nō sūt corporalia: sed corpora libus similia quibus anime corporebus exire afficiunt: seu bene seu male. ergo anima sepata igne corporeo nō punit̄. ¶ P̄ Auḡ in eodem li. dicit q̄ agens semper est nobilius patiente. sed impossibile est aliquod corporeū esse nobili⁹ anima sepata. ergo nō potest ab aliquo corpore pati. ¶ P̄ fm̄ p̄m̄ in primo de generatione: et sc̄dm̄ Boetiaz̄ in libro de duabus naturis. illa solum agūt et patiūt̄ ad inuicem que in materia cōmunicant. sed anima et ignis corporeus nō cōmunicant in materia: quia spiritali⁹ et corporali⁹ nō est materia cōmunis. vnde nec possunt inuicem transmutari i ut Boetiaz̄ in eodem libro dicit. ergo anima sepata ab igne corporeo nō patitur. ¶ P̄ omne quod patitur recipit aliquid ab agente. si ergo anima patitur ab igne corporeo aliquid ab eo recipiet sed omne quod recipit in aliquo est in eo per modum recipientis. ergo quod recipit ab igne in aīa non est i eo materialiter sed spiritaliter. sed forme rez̄ in anima spiritaliter existentes sūt p̄fectiones ipsius. q̄ si ponat̄ q̄ aīa patat̄ ab igne corporeo hoc nō erit ut ei⁹ penā: s̄ magis in ei⁹ p̄fectionem

Si dicat qd hoc ipso aia punit ab igne qd igne vidz ut videt dicere Greg. in iij. dial. Contra si aia videt ignem inferni nō potest videre nisi visione intellectuali: cū non habeat organa quib⁹ visio sensitiva vel imaginaria pficit. sed visio intellectualis nō videt qd possit eē causa tristitie. delectatiōi. n. qd est in considerando nō est tristitia s̄riū fm pbm. ergo ex tali visioe anima nō punit. Si dicatur qd anima patit ab igne corporeo: qd tenet ab eo sicut nūc tenet a corpore dū in corpore vivit. Cōtra aia dum in corpe vivit tenet a corpore inquātū ex ea ⁊ corpore fit vnū sicut ex materia ⁊ forma. s̄ aia nō erit forma illius ignis corporei. q̄ supra dicto modo nō poterit ab illo igne teneri. ¶ S. omne agens corporeū agit per contactū. sed nō potest esse aliquis contactus anime ⁊ ignis corporei: qd cōtact⁹ fit solū int̄ corpa que habent vltima simul. q̄ anima ab igne corporeo nō patit. ¶ S. agens organi cum non agit in remota nisi per hoc qd agit in media. vnde per determinatā distantia agere pōt. p. portionatam sive vtrū. sed anime vel ad minus demones de quib⁹ est eadem ratio quādoqz sunt extra locum inferni: quādoqz etiā in hoc mūdo hominibus apparent: nec tamē a pena sūt immunef sicut. n. gloria sanctorū nūq̄ interrūpit: ita nec pena damnatorū: nec tamē videm⁹ qd oia intermedia ab igne inferni patiant: nec itez eē credibile aliqd corporeū de natura elementi esse tante virtutis ut ad tantā distantia actionē suā diffundat. q̄ nō videtur qd penas quas anime damnatorū sustinent ab igne corporeo patiant. ¶ Sed s̄: eadem est ratio in animab⁹ sepatis ⁊ demonib⁹ qd ab igne corporeo pati possunt: sed demones ab eo patiunt cum punient ab illo igne in quem corpa dānatorū projiciuntur post resurrectionē quē o3 esse corporeū ⁊ hoc patet ex sententia domini Matth. xxv. Ite maledicti in ignem eternū qui paratus ē diabolo ⁊ angelis eius. ergo ⁊ anime separte igne corporeo pati possunt. ¶ S. pena debet rñdere culpe. sed anima per culpā corpoi se subicit per prauā concupiscentiā. q̄ iustum ē ut in pena rei corporee subiciat per passionem. ¶ S. maior est vnio forme ad materiam qd agentis ad patiens. sed diuersitas nature spiritualis ⁊ corporealis nō impedit quin anima sit forma corporei. q̄ nō impedit quin possit a corpore pati. Rñdeo dicendū ad p̄mā q̄onem qd circa hoc ē multiplex opinio. Quidā. n. estimātes potentias oēs esse in aia ad modū quo color ē in corpore dicunt qd anima a corpe separte omnes suas potentias secū trahit. si. n. aliqua ei deesset oporteret animā transmutatā esse fm naturales proprietates que subiecto manēte nō possūt variari. sed dicta estimatio falsa est. cū. n. potentia sit s̄z quā potentes dicimur agere vel pati: eiusdē autē sit agere ⁊ posse agere: oportet qd eiusdē sit potentia sicut subiecti qd est agens vel patiens. vñ phus

in principio de somno ⁊ vig. dicit qd cui⁹ ē potentia eius est actio. videm⁹ autē manifeste quasda opationes quaz potentie anime sūt p̄ncipia nō eē aie p̄prie loquendo sed consueti: quia nō explet nisi mediāte corpore: ut est videre audire ⁊ huiusmōi vnde oportet qd iste potentie sint consueti sicut subiecti: anime autē sicut p̄ncipij influentis: sicut forma ē p̄ncipij proprietatū cōpositi. quedā vero opationes exercentur ab anima sine organo corporeo: ut intelligere considerare ⁊ velle: vnde cum he actiones sint anime p̄prie ⁊ potentie que sūt hanc p̄ncipia nō solū erūt anime ut p̄ncipij: sed ut subiecti. qd ergo manente proprio subiecto manere o3 ⁊ p̄prie passioe: ⁊ corruptio eo corrupti oportet illas potentias que in suis actib⁹ nō vtunt organo corporeo remanere in anima separte: illas autē que vtunt corrupti corpore corrupto ⁊ huiusmōi sunt potentie omnes que p̄tinet ad animā sensibiles ⁊ vegetabiles. Et p̄pter hoc quidā in potētias aie sensibiles distinguunt. dicūt. n. has esse duplices: q̄dam que sūt actus organoz que sūt ab aia refluxe in corpus: ⁊ he cū corpore corrupti: quasda3 vero organales hanc que sūt in anima: qd per eas anima corpus sensificat ad videndū ⁊ audiendū ⁊ ad huiusmodi: ⁊ he organales potentie manent in anima separte: sed hoc nō videt cōuenienti dicit. anima. n. p. suā essentia nō mediantibus aliquib⁹ alijs potentijs ē origo illaz potentiaz: qd sūt actus organoz: sicut ⁊ forma quolibet ex hoc ipso qd p. essentia suā materiā informat ē origo proprietatū que p̄positū nālter consequunt. si. n. oporteret in aia ponē alias potētias quib⁹ mediantib⁹ potētie qd organa pficiūt ab essentia anime effluerent: eadem rōne oporteret ponē alias potētias quib⁹ mediantib⁹ ab eētia aie effluerēt ille medie potētie ⁊ sic in infinitū. si. n. stat alicubi mel⁹ ē ut in p̄mo stet. vñ alij dicūt qd potentie sensitive ⁊ alie siles nō manent in aia separte nisi fm qd. s. ut in radice p̄modū. s. qd p̄ncipiata sūt in p̄ncipijs suis. in aia enim separte manet efficacia influēdi itez huiusmodi potētias si corpi vniat: nec o3 hanc efficaciaz esse aliquid supadditū ipsi eētia aie: ut dicitur est ⁊ hec opinio videt magis rōnabilis. ¶ Ad p̄mū ergo dicendū qd vñ illud Aug. intelligendū est qd aia secū trahit quasda3 illaz potentiaz in actu. s. intelligentiā ⁊ intellectū: q̄sdaz vero radicali: ut dictum est. ¶ Ad secundū dicendū qd sensus q̄s anima secū trahit nō sunt isti exteriores sensus: s̄ interiores qui. s. ad partē intellectiuam pertinent quia intellectus interdum sensus appellat: ut patet per Basiliū super puerbia: ⁊ per philosophū in sexto ethicoz. Vel si intelligit de sensibus exteriorib⁹ dicendū sicut ad p̄mū. ¶ Ad tertium dicendū qd sicut ita ex dictis p̄z: potentie sensitive nō cōparant ad animā sicut nales passiones ad subiectum: sed sicut ad originem: vnde rō nō p̄cedit.

¶ Ad quartū dicendū q̄ potētē anime dicitur
partes eius potentiales: talū autē toroz ista ē na
tura q̄ tota virt^{us} totius cōsistit in vna p̄tū p̄fecte
in alijs autē p̄tialiter: sicut in anima virtus anime p̄
fecte p̄sistit in parte intellectiva: in alijs autē p̄tiali
ter. vnde cū in anima sepata remaneat vires intel
lective partis: integra remanebit nō diminuta q̄
uis sensitive potētie actu nō remaneat: sicut nec
potētia regis remanet diminuta mortuo p̄posi
to qui eius potētia p̄cipabat. ¶ Ad q̄ntū dicit
dum q̄ corp^{us} coopatur ad meritū quasi pars esse
tialis hominis qui meret: sic autē nō coopant po
tētie sensitive cū sint de genere accidentium: et iō
non est simile. ¶ Ad sextū dicendū q̄ potētē aie
sensitive nō dicunt esse actus organoz q̄si forme
essentiales ipsoz nisi rōne anime cui iunt: sed sūt
actus eoz sicut p̄ficiētes ea ad p̄prias opatiōes:
sicut calor est act^{us} ignis p̄ficiens ipm ad calefacien
dum. vñ sicut idē ignis numero remaneret etiā si
alius nūero calor: in eo esset: sicut patet de frigore
aque qd nō redit idem numero postq̄ fuerit cale
facta: aqua nihilomin^{us} eadem numero manente
ita et organa erūt eadē nūero q̄uis potētie eadē
numero nō sint. ¶ Ad 7^m dicendū q̄ p̄hs loquit
tur de huiusmōi potētija sicut radicalit^{er} in aia cō
sistunt: quod patet ex hoc q̄ dicit q̄ sensū nō ē in
patiēdo ad animā sed id in quo est. s. corpus: sic
enim p̄pter corpus neq̄ debilitant neq̄ corrupūt
anime virtutes. ¶ Ad 8^m dicendū q̄ quidā disti
guūt duplices actus sensitive potētiā: q̄sdam
exteriōres quos per corpus exercet: et hi nō rema
nēt in anima sepata: quosdam vō intrinsecos q̄s
anima p̄ seipsam exercet: et hi erūt in anima sepa
ta. Nec autē positiō descendere videt ab opinione
Platonis qui ponit animā corpori p̄iūgi sic quā
dam s̄bam perfectā in nullo a corpore dependen
tes: sed solū sicut motorē mobilis: qd patet ex trās
corporatione quā ponebat: quia autē sicut ipm ni
hil mouebat nisi motū: et ne abiret i infinitū dicit
bat q̄ p̄mū mouēs mouet seipsū: posuit q̄ anima
erat seipsam mouēs: et sicut hoc erat duplex mot^{us}
anime: vn^{us} quo mouebat a seipsa: al^{ius} quo moue
bat corpus ab ea: et sic anima habebat actū qui ē
videre: primo in seipsa sicut q̄ mouebat seipsa: et
in organo corpali sicut q̄ mouebat corpus. hāc autē
positiōne p̄hs destruit in prima de aia ostēdens q̄
anima nō mouet seipsa: et q̄ nullo mō mouet s̄z
istas opationes que sūt videre: sentire: et huiusmo
di: sed q̄ iste opationes sūt mot^{us} p̄iuncti trī. vnde
oportet dicit q̄ act^{us} sensitive potētiā nullo mō
maneat in anima sepata: nisi forte sicut in radice
remota. ¶ Ad p̄mū q̄ dō q̄ liber ille negat a q̄bus
dam esse Aug^{ustinus}. dicit n. fuisse cuiusdā disterciē. q̄ eū
ex dicit Aug^{ustinus}. cōpilauit: et quedā de suo addidit.
vnde qd ibi scribit p̄ auctoritate habendū nō est
si tamen auctoritas debeat sustineri: dicitū q̄ nō

debet intelligi q̄ anima sepata ex imaginatione et
alijs huiusmōi potētijs afficiat q̄si ipsa affectio
sit actus predictaz potētiā: s̄z q̄ ex his que aia
per imaginationē et alias huiusmōi potētijs cō
misit in corpore in futuro afficiet vel in bonū vel
malū: ut sic imaginatio et huiusmōi potētie nō i
telligant elicere illam affectionē: s̄z elicuisse in cor
pore meritū affectionis illius. ¶ Ad secūdū dicit
dum q̄ anima dicit sentire per corp^{us} nō quasi actus
sentiēdi sit anime sicut se: sed quia ē totū p̄iuncti ra
tione anime eo mō loquēdi q̄ dicit q̄ calor ca
lesciat. qd autē subūgit q̄ quedam aia sentit sine
corpore ut timorem et huiusmōi: intelligendū est
sine exteriōri corpore motu qui accidit in actib^{us}
sensū p̄prios. non. n. timor et huiusmōi passio
nes sine motu corporeali contingūt. Vel pōt dicit q̄
Aug^{ustinus} loquitur sicut opinione platonicoz qui hoc
ponebant: ut dicitū ē. ¶ Ad 3^m dicendū q̄ Aug^{ustinus}
ibi inquirendo loquit nō determinādo: sicut fere
per totū illū librum. patet. n. q̄ nō est s̄lis ratio d
anima dormientis et de anima sepata. anima enī
dormientis vñ organo imaginatiōis in q̄ corpales
similitudines imprimunt: qd de aia sepata dicit n
pōt. Vel dicendū q̄ similitudines rez sūt in aia: et
quantū ad potētiā sensitive et imaginatiā et in
tellectuam sicut maiorē et minorē abstractionē
a m̄ et m̄libus p̄ditionib^{us}. tenet q̄ similitudo Aug^{ustinus}.
q̄tum ad hoc q̄ sicut similitudines rez corporeali
sūt in anima somniantis vel excessum metis pati
entis imaginatiōis: ita sūt in aia sepata intellectuā
ter: nō autē q̄ in aia sepata sint imaginatiōis. ¶ Ad
q̄rtū dicendū q̄ sicut in p̄. li. di. iij. dicitū est: mēo
ria duplici sumit. Q̄nq̄ put ē potētia sensitive p
tis sicut. s. q̄ p̄cernit p̄teritū ip̄s: et hoc mō act^{us} me
morie in aia sepata nō erit. vnde dicit p̄hs in p̄mo
de aia q̄ hoc corrupto. s. corpore aia nō reminiscit.
Alio mō accipit memoria put ē ps imaginis ad i
tellectuā p̄tē p̄tincens sicut. s. q̄ ab oi differentia tē
poris abstrahit: cū nō sit tantū p̄teritū s̄z etiā
p̄sentū et futuroz: ut Aug^{ustinus} dicit: et sicut hāc me
morā aia sepata mēorabit. ¶ Ad 5^m dō q̄ sic in
ij. li. di. xxvj. dicitū ē: amor gaudiū et tristitia et h^{abitus}
dupl^{ex} accipiūt. Q̄nq̄ qdē sicut sūt passioes ap
petitiue sensibil^{is}: et sic nō erūt in aia sepata: h^{abitus} enī
mō nō explet sine dēmiato motu cordis. Alio
sicut sūt act^{us} volūtatis que est in p̄te intellectiua
et hoc mō erūt in aia sepata: sicut et delectationē
que quodāmodo est passio sensitive partis scōm
alium modū accipiēdi ponit philosoph^{us} in deo
dicēs in septimo ethi. q̄ deus vna simplici opatio
ne gaudet. ¶ Ad tertiā questionē dicendū q̄ sup
posito ex predictis q̄ ignis inferni non sit meta
phorice dicitur: nec ignis imaginarius: sed verus
ignis corporeus: oportet dicere q̄ anima ab igne
corporeo penas patitur: cum dominus ignem
illum diabolo et angelis eius paratum esse dicat

Matt. xxv. Qui sūt incorporei sicut et illa. Sed quō pati possit multipliciter assignat. Quidā. n. dicunt qd hoc ipsū qd est ignē videre sit animā ab igne pati. vnde Greg. in. iij. dial. dicit ignē corpore pati aia quo videt. sed istud nō videt sufficere: qd qdlibet visū ex hoc qd videt est pfectio vidētis. vñ nō pōt in ei penā cedere inq̄tū est visus. s3 qñqz est punitiū vel tristitās p accūs inq̄tū. s. apphēdit ut nociū. vnde oportet qd pter hoc qd aia illū ignē videt sit aliq̄ ppatio anime ad ignē fm quā ignis anime noceat. vñ alij dixerunt qd quā ignis corporeus nō possit animā exurere: tñ aia apphēdit ipm ut nociū sibi: et ad talē apphēditōez afficiat timore et dolore: ut in eis impleat qd dicit: trepidauerūt timore vbi nō erat timor. vñ Greg. in iij. dial. dicit qd quia anima cremari se conspicit cremat. sed hoc itez nō vñ sufficere: qd fm h' passio anime ab igne nō esset fm rei vitatē. sed scdm apparentiā tñ. quā n. possit esse vera passio tristitae vel doloris: ex aliqua falsa imaginatione: ut Aug. dicit. xij. sup. Gen. ad lras: nō tñ pōt dici qd fm illā passionē vere patiat a re: sed a similitudine rei quā pcepit: et itez iste modus passionis magis recederet a reali passionē qd ille qui ponit p imaginariā visiōez: cū iste dicat p veras imagines rerum eē quas anima secū desert: iste autē p falsas conceptiones qd anima errans fingit. Et iterū nō ē p babile qd anime separe vel demones qui subtilitate ingenij pollent putarent ignē corporeū sibi nocere posse: si ab eo nullatenus grauarent. vnde alij dicūt qd oportet ponere animā etiā realit ab igne corporeo pati. vnde etiā Greg. in. iij. dial. dicit colligere ex dictis euangelicis possumus: qd incendiu3 anima nō solū videndo: sed etiā experiendo patitur: s3 hoc talis mō fieri ponūt. dicūt. n. qd ignis ille corporeus pōt p considerari dupl. vno mō s3 qd ē res qdam corporea: et hoc mō nō h3 qd in aiaz agē possit. alio mō fm qd est instrū diuine iusticie vindicantis. hoc. n. diuine iusticie ordo exigit: ut aia qd peccādo se rebus corporalibus subdidit: eis etiam in penā subdat. instrū autē nō solū agit in v̄tute p pte nature: sed etiā in v̄tute pncipalis agentis: ut s. d. i. dicitū est: et ita nō ē incōueniens si ignis ille nō agat in vi spiritualis agentis: in spm agat boia vel demones p modū etiam quo de sacris dictum ē d. i. qd animā sanctificant. sed istud etiā nō videtur sufficere: quia oē instrumentū in id circa qd instrumentali ter operat h3 p piam actionē sibi cōnālem: et nō solū actionē fm quā agit in v̄tute pncipalis agentis: imo exercendo p mā actionē oportet qd efficiat hanc secundā: sicut aqua lauando corpus in baptismo sanctificat animā: et serra secando lignū pducit ad formā domi. vñ o3 dare igni a liquam actionem in animā que fit ei cōnaturalis ad hoc qd sit instrū diuine iusticie pctā vindicantis et ideo dicendū qd corpus in spiritu naturali agē

non pōt: nec ei aliquo mō obesse: vel ipm grauaf nisi fm qd aliquo mō corpore vnif: sic enim inuēmus qd corpus qd corripit aggrauat animā Sap. ix. Spiritus autē corpi vnif dupl. Uno mō ut foia materie: ut ex eis fiat vnū simplr: et sic spūs vnif corpi et viuificat corpus et a corpore aliquantū aggrauat: sicut autē spūs hominis vel demones igni corporeo nō vnif. Alio mō sicut mouens mobilē vel sicut locatū loco eo mō quo inco: palia sūt in loco: et fm hoc spūs incorporei creati loco diffiniunt: ita in vno loco exites qd nō in alio: quā autē res corporea ex sua nā habeat qd spm incorporeuz loco diffiniat: nō tamen habet sua nā qd spiritum incorporeuz loco diffinitū detineat: ut ita alligetur illi loco qd ad alia diuertere nō possit cū spiritus nō ita sit in loco nāliter qd loco subdat: sed hoc super addit igni corporeo inq̄tum ē instrū diuine iusticie vindicantis qd sic detinet spm: et ita efficitur ei penalis retardans eū ab executione. ppe voluntatis: ne. s. possit operari vbi vult et fm qd vult. et hūc modū ponit Greg. in. iij. dial. exponēs enim quō anima incendiū experiēdo patiat sic dicit: Dū veritas peccatorem diuitem dānatū in igne phibet: quā nā sapiens reprobo3 animas teneri ignibus neget: et hoc etiā Julianus dixit ut in lra mō dicit: Si viuens hominis incorporeus spūs detinet in corpore: cur etiā nō post mortē corporeo igne tenear? Aug. etiam. xij. de ci. dicit qd sicut aia in hominis pditione iungit corpore: ut dans ei vitā quā illud sit spirituale et hoc corporeale: et ex illa pūctione vehementer concipit amorem ad corp: sic ligatur igni ut accipiens ab eo penā et ex illa pūctione pcepit horrorem. o3 qd oēs predictos modos in vnū colligere ut pfecte videat quō aia ab igne corporeo patiat: ut. s. dicam qd ignis fm nām suā h3 qd spūs incorporeus ei cōiūgi possit ut loco locatū sed inq̄tuz ē instrū diuine iusticie h3 ut ipm quo dāmodo retineat alligatū: et in hoc veracit ignis ille est spiritui noxius: et sic anima ignē vt noxiū sibi videns ab igne cruciat. vñ Greg. in. iij. dial. omnia ista p ordinem tangit: ut ex dictis ei p3. Ad p mū qd dicendū qd Aug. loquitur inquirēdo. vñ etiā aliū modū ponit detrimando in li. de ci. dicit ut ex dictis patet. vel dicendū qd Aug. intelligit qd ea quib3 anima proxime afficit ad dolorem vñ tristitiam sūt spūalia: nō. n. affligeret nisi ignē ut noxiū sibi apprehenderet. ignis qd apphensua ē pxi mū affligens: sed ignis corporeus extra animā extēns est affligens remotū. Ad 2^m dō qd quā anima simplr sit nobilior igne: ignis tñ ē simpliciter aia nobilior inq̄tū. s. est instrū diuine iusticie. Ad 3^m dō qd phs et Boetius loquitur de illa actiōe p quā paties trāsmutat in nām agentis. talis autē nō ē actio ignis in animā: ppter hoc rō nō pcludit Ad 4^m dō qd ignis agit in animā nō p modū influentis: sed per modū detinentis: ut ex dictis p3

et iō rō nō ē ad ppositū. ¶ **A**o qntū dō: q i visio
ne intellectuāli nō ē triticia ex hoc ipso q aliqd vī:
cū illud qd vī nullo mō intellectu possit eē sūū
iquātū vī. i sensu at hoc qd vī ex ipa actiōe q agit
i vīū vt vident pē eē corruptiū visus p acēno in
qntū corrūpit armoniā orgāi: s3 tñ visio intellectu
alis pē eē pīstās iquātū id qd vī apphēdit inocl
uum: nō qsi noceat eoispo q vī: s3 alio qūcūq mō.
et sic aīa vidēdo ignē affligit. ¶ **A**o. vj. dō: q nō ē
sile qntū ad oīa: s3 qntū ad aliqd: vt ex dictis pater.
¶ **A**o. vij. dō: q qūis nō sit aliqd tact' corp' pal' int'
aiam et corp': tñ ē iter ea aliqd tact' spūal: sic etiāz
motor celi cū sit spūal spūali tactu tāgit celū ipsuz
mouēs p modū qd pīstās tangē: sic dī i pmo de
generatōe et hmoi mod' sufficit ad actōez. ¶ **A**d
vij. dō: q spūs dānati nūq sūt extra infernū nisi
ex dispēlatōe dīna uel ad istructōz vī ad exercitiū
electoz: vbi cūq extra infernū sūt: sp tñ vidēt ignē
inferni ut eis i penā pparatū. vñ cū ista visio sit ime
diatē affligēs ut dictū ē: vbi cūq sūt ab igne inferni
affligūt: sic et captiui etiāz extra carcerē existētēs q'
dāmodo a carce affligūt dū vidēt se ad carcerē dā
natos. vñ sic gloria electoz i nullo minuit nec qntū
ad pmiū cēntiale neqz qntū ad accidētalē: si aliqñ
extra celū empyreū sūt qd dāmodō i gloriā coui ce
dūt: ita etiā i nullo minuit pena dānatoz si extra i
fernū ex dīna dispēlatōe ad tps ponāt. et hoc ē qd
dic' glo. sup illō Jaco. iij. Inflāmat rotāz natitāno
rē. diaboli vbi cūq sit siue sub aere siue sub ira se
cū fert tormēta suaz flāmaz. obiectio autē pcedit
ac si ignis corpore affligēt spūs imēdiatē sic affligit
corpa. ¶ **M**nes ad etatē eadē resurgēt rē. hoc itel
ligēdū ē nō qntū ad mēsurā corpis: sed qntū ad pfe
ctiōne corpis. ¶ **T**rigita enī duoz annoz erat et
triū mēsiū rē. hoc intelligēdū ē fm illā opiniōne q
ponit xpm i pncipio tricesimi āni nōdū pleti ba
tizati suū: s3 fm opi. Chryso. q pōit q xps cū ba
puzat' fuit erat. xxx. ānoz. et inceperat. xxx. o3 di
cere q xps trigitatrib' ānis et trib' mēsiū vixerit.
trib' enī ānis p'dicauit et mēsiū qsi trib'. ¶ **N**ō ē
autē fas dicē q i resurrectiōe rē. S3 h' hoc vī q na
ni et gigātes resurgēt i quātitate quā h' habuerūt.
Et dō: q hoc intelligēdū ē de quātitate quā h' ha
buerūt uel habituri eēt natura nō erante p sup
abundātiā uel defectū. ¶ **S**3 i quēlibet puluere
ac cinerē resoluat rē. Sciēdū q hē resolutōes q in
lra tāgūt dīstrībuūt hoc mō. Primo enī accipit il
la i q corp' humanū pxiō resoluūt. vñ qntū ad ptea
grossas et trestres ponit puluerē r cinerē ut in pul
uerem dicat' resoluūt in qntū exicat' p pgelatōne hu
midi ex frigore agēte: i cinerē vero in qntū exicat' p
extractōz humidū a calore agēte. s3 qntū ad partes
subtiles et aereas aliē pōit et auras: ut aliē refera
tur ad vapores humidos q ab hūano corpe resol
uunt: aura autē ad fumos siccos q sūt mania venti
q pprie aura oī. ocide vero pōit illa i q pmo resol

uit. hec autē uel sunt sensibilia uel insensibilia: si insen
sibilia sic tāgit elemēta i h' q dicit: In quācūqz alio
rū corpōz substātiā. et elemēta i hoc q dicit: In ipa
elemēta. Si autē sūt sensibilia: sic tāgit alia bruta r
hoies i hoc q dicit: In quācūqz aialū r hoim cibū
carnēqz mutet. ut cib' pīneat ad id qd ē i via trās
mutatiōis hūani corpis i substātiā p'dictā. qz vto
dic' carnē: pīneat ad iminū trāsmutatiōis p'dictē
¶ **I**lli aīe i p'cto tps reddūt q illā p'mit' rē. exponē
dū ē: p'mit' nō solū qd ē p'us tpe: s3 qd ē pncipaliū
vt ex dict' p'z: alias oportet dicē q costa d' q sōzma
ta ē mulier i Adā resurgēt cū aīa pmo fuit aīata:
resurget tñ i Eua. qz i ea pncipali' fuit. ut. s. pīnēs
ad pfectōz idīuidui nō solū ad pfectiōez speciei sic
fuerat i Adā. ¶ **R**esurgēt qdē scōz corpa sine vl
lo vitio rē. ista q h' ponūt: hoc mō dīffert ut vitū
pīneat ad intēperatiā humoz: aut idīpositōz in
ferioz p'tiū: ocozmitas autē ad dīspōitōz p'tiū ex
terioz: corruptō vō ad dīmīnūtiōz vt si corpa sine
aliq mēbro flurgerēt: on' autē ad idīpositiōz orga
noz respēu vītutis motiue: dīfficultas vō ad ipius
vītutis debilitatē. ¶ **E**t cruciabit dānatoz corpa
hoim vel demonū rē. hoc dic' Aug' fm opionez q
ponit demōes habē corpa naturaliter sibi vnita.
¶ **P**roficē aiām posse h're silitudinē corpis rē.
nō ē intelligēdū q aīa sepata h'eat silitudinē cor
poris et mēbroz: corpalū realit' sic Apolinar' po
sūt: s3 solūmō p moduz apphēsiōis vel itellectue
vel etiā imaginariē vt qdā volūt. ¶ **N**ec enī nō
sentiūt rē. hoc pōt expōi vt sentire non accipiat. p
actu exteriori sensus: s3 p actu itellect' fm q itel
lect' qnqz sensus oī. ¶ **Q**ueri ac disputari pōt qñ
scipit hō rē. d' hoc allq oīa sūt i. iij. li. vi. iij. vbi de
pceptōe oīci corpis agebat. ¶ **A**c nō pōt' duos
q's suū' erat rē. hoc nō dic' Aug' qz ex quo hēbat
pncipalia mēbra duplicia sic duo capita et duo
corda: manifestus erat q due aīe inerāt: et ita duo
homines erāt: s3 pūcti p errorem nature.

Distinctio. xlv.
Reterea est sci

Rendū q oēs anie rē. Postq de
terminauit mgt de his q ad re
surrectiōz pīnēt: h' icipit deter
minare de his q pīnēt ad re
muneratiōz vel punitōez resur
gētū. Et oluidit i ptes ouas. In pma enī dēmiat
d' remuneratiōe vel punitōe q pcedit iudiciūz gene
rale: In scōda de illa q iudiciūz generale seqt. xlvij.
di. ibi Solet etiā qri qnt' dabit rē. Pūa at diuidit
i ouas. In pma dēmiat de remuneratiōe vel pūni
tiōe aiāz an' oīe iudiciū et resurrectōz. In secunda
ostēdit qualē fm iusticiā et misericordiā dei p'dca
dispenset. xlvj. di. ibi Sed qritur hic de valde ma
lis rē. Pūma diuidit in duo. Pūmo ostēdit quo
modo anie post mortē diuersa receptacula hēbūt

p' diuersitate meritoꝝ. In sc̄da deimiat q̄lter aie
p' mortē certū receptaculū distribute iuuari p̄nt oīo
nib' alioꝝ: ibi Neq̄ negādū est vt ait Aug' 7c. Et
hec ps diuidit i ptes duas. In p̄ma oñdit q̄lter mor
tui iuuat suffragiis uiuoz. In sc̄da iqr̄it q̄uo uiuū
iuuat p̄tib' mortuoz sc̄oz: ibi Sz forte q̄ris nūq̄
p̄ces supplicatiōnū. P̄ria aut diuidit i duas. In p̄
ma deimiat de ill' mortuis p' q̄b' suffragia sūt q̄n
eis p̄sūt. In sc̄da iqr̄it vtz p̄sūt eis p' q̄b' nō sūt
ibi Solet moueri q̄o de duob' 7c. P̄ria diuidit in
duas. In p̄ma dicit q̄ sunt illa q̄ facta a uiuis p̄sunt
mortuis: in sc̄da q̄ sūt illa q̄ nō p̄sūt: ibi De pom
pis vō exedat 7c. ¶ Solet moueri q̄o 7c. Circa
hoc duo fac. P̄rio iqr̄it d' ill' p' q̄b' suffragia nō sūt
statu p̄ntis ecclē durate. Sc̄do de ill' p' q̄b' sūt p̄
senti ecclē deficiēte: ibi Sed itez q̄ris de aliq̄ 7c.
¶ Sz forte q̄ris 7c. hic ofidit q̄uo suffragia mor
tuoz sc̄oz uiuis p̄sunt. Et circa hoc tria fac. P̄ri
mo eni p̄pōit q̄o itēdit. Sc̄do cōfirmat p̄pōitū p'
silitudinē āgeloz: ibi Un' et debēt angeli 7c. Ter
tio p̄cludit intētiū: ibi Si autē angeli p' uerbum 7c.
Ic tria q̄rūt. P̄rio de receptaculū aiaz
p' mortē. Sc̄do de suffragiis mortuo
rū. Tertio de oīoib' sc̄oz. ¶ Circa p̄
mū q̄rūt tria. P̄rio vtz aiab' p' mortē aliq̄ re
ceptacula assignēt. Sc̄do de differētia recepta
culoz. Tertio de numero eorūndē.
Ad primū sic proce
dit. v' q' aiab' p' mortē receptacula non
assignēt: sic eni dicit Boet' i li. de hebdo
cōis animi p̄ceptio ē apud sapiētes icō: palia in lo
co nō cē. Cui p̄cordat q̄o Aug' dicit i. xij. sup. Sēf.
ad l'az: Cito q̄dē r̄nderi ad corpalia loca aiam nō
ferri nisi cū aliq̄ corpe. Sz aia sepata a corpe non hz
aliq̄ corpe: sic ibidē Aug' dicit. Sz ridiculū ē aiab'
sepatis aliq̄ receptacula assignare. ¶ P̄. oē q̄o hz
locū deimiatū magi p̄uenit cū illo loco q̄ cū alio.
Sz aie sepate sic et q̄libet sp̄iales substācie idifferēt
se hnt ad oīa loca. non eni pōt dici q' cū aliq̄b' cor
pōib' p̄ueniāt: et cū alijs differāt. cū ab oib' p̄ditō
nib' corpālib' sint penit' remote. Sz eis deimiatā re
ceptacula nō sūt assignāda. ¶ P̄. aiab' sepatis nō
assignat aliq̄d p' mortē nisi q̄o cedat i penāz vel p̄
miū. Sz corpā loc' nō pōt eis cē i penā vel i p̄miū
cū a corpib' nihil recipiāt: Sz nō sūt eis assignāda
certa receptacula. Sz p̄: celū ēpyreū loc' corpā ē. z
tū ip̄m factū moy sc̄is angel' ē repletū: vt Strabus
dicit: cū Sz angeli sint icō: p̄ei sic et aie sepate: v' etia
q' sepatis aiab' sint certa receptacula assignāda. g
7c. ¶ P̄. hoc p̄z p' hoc q̄o Bieg' i. iij. dial. narrat
aias p' mortē ad diuersa loca corpalia cē deductas
vt p̄z de Pascasio quē Herman' Capuan' ep̄us in
balneo iuenit: et de aia Theoderici regi quā oīc
ad gebēnā fuisse p̄ductā. g' onie p' mortē hnt certa
receptacula. ¶ Ulū' v' q' stati p' mortē nulle aie

deducāt ad celos vel ad ifernū: qz sup illō p̄f. Ad
huc pusillū et nō erit pctōz. dicit glo. q' sc̄i liberāt in
fine vite: p' hāc tñ vitā nō ibi erūt vbi erūt sc̄i q̄b'
dicit: Uēite bñdī p̄is mei. Sz illi sc̄i est i celo. Sz sc̄i
p' hāc vitā nō stati ascēdūt ad celū. ¶ P̄. Aug' di
cit i Ench. q' tps q̄o in' hoīs mortē z vltimā refur
rectionē inpositū ē: aias abdiū receptaculū cōtinet
sic vnaq̄q̄ digna ē rege vel erūna. Sz hec abdiū re
ceptacula nō p̄nt itelligi celū et ifernū: qz i illis etiā
p' resurrectionē vltimā aie cū corpib' erūt: vñ p' n̄bi
lo distiguēt tps an' resurrectionē et p' resurrectionē. Sz n̄
erūt nec i iferno nec in padiso vsq̄ ad diē iudicij.
¶ P̄. maior ē glia aie q' glia corpoz. Sz sil oib' red
dit glia corpoz vt sit maior leticia singuloz ex cōi
gudio: vt p̄z Deb. xj. sup illō: Deo p' nobis aliq̄d
melt' puidēte 7c. dicit glo. vt i cōi gudio oīm mar'
fiēt gaudiū singuloz. Sz mltō fort' et glia aiaz debz
differri vsq̄ ad finē: vt sil oib' reddat. ¶ P̄. pena
et p̄miū q' p' sniaz iudicij reddūt: iudiciū p̄cedē nō
debēt. Sz ignis iferni et gaudia paradisi dabūt hōib'
p' sniaz xp̄i iudiciātis i vltio iudicio: vt p̄z Matth.
xxv. Sz ate diē iudicij null' ascēdit ad celū: vel descē
dit ad iferos. Sz Sz ē q̄o dicit. Coi. xv. Si irena
nra hitatio dissoluat: domū hēm' nō māfactam
p̄uata i cel: Sz dissoluta carne hō hz māfōnē q' in
cel fuerat ei p̄seruata. ¶ P̄. Phil. j. dicit Aplo: Lū
plo dissolui z cē cū xp̄o. et q' sic arguit Bieg' i. iij.
dial. q' Sz xp̄m i celo cē nō dubitat: nec Pauli aiaz
cē i celo negat. Sz nō ē negādū xp̄m cē i celo cuz sit
articul' fidei: Sz nec dubitādū ē aias sc̄oz ad celos
ferri. Q̄o etiā aliq̄ ad ifernū descēdāt p' mortē
stati: p̄z Lu. xvj. Mortu' ē oīca z sepult' ē i iferno.
¶ Ulter' v' q' aie i padiso vel i iferno exites egre
di nō valeāt. Aug' .n. dicit i li. d' cura p' mortuis agē
da: si reb' viuētū vterēt aie mortuoz: vt d' alijs ta
ceam meip̄m pia m' nlla nocte descēt q' ira mar'
qz secuta ē vt meū viuēt. et ex h' p̄cludit q' aie de
functoz reb' viuētū nō inēlunt: Sz inēlē possent si
de suis receptaculū exirēt: Sz de suis receptaculū n̄ ex
eūt. ¶ P̄. i. p̄f. oī: Ut habitē i domo oīo oib' dieb'
vite mee. Et Job. xij. Qui descēdit ad iferos nō
ascēdet: Sz tā boni q' mali a suis receptaculū n̄ exēit
¶ P̄. receptacula vt ē oīm aiab' p' mortē dāt i p̄
miū v' i penā. Sz p' mortē neqz p̄mia sc̄oz minuūt
neqz pene dānatoꝝ. Sz nō exēit de suis receptaculū.
¶ Sz Sz ē q̄o dicit Hiero. Sz Uigilatiū: sic cum allo
quēs: aut. n. Cū i sinu Abzac: v' i loco refrigerij: v'
subi arā dei aimas aploꝝ et martyꝝ p̄scidit: nec
posse suis tumul cū voluerit adesse p̄ntes: et ita tu
deo leges ponis: tu aplis vinclā inijcias: vt vsq̄ ad
diē iudicij teneant custodia: nec sint cū dño suo de
q̄b' sc̄ptū ē: sequūt agnū q̄cūq̄ lerit: Sz agn' vbiq̄ ē
g' et hi q' cū agno sūt: vbiq̄ cē credēdi sūt: ridiculū
ē dicit q' aie mortuoz a suis receptaculū n̄ recedāt
¶ P̄. Hiero. ibidē arguit sic: cū diabol' et demōca
toto vagent' orbe: et celeritate nimia vbiq̄ p̄sentes

sunt: martyres p' effusioꝝ sanguis ara opiet' iclusi: et
 ide exire no poterit. ex q' p' cludi n' solu d' bonis
 s'z etiã d' mal' q' sua receptacula in dũ exeat: cu non
 heant maiorẽ d'natõz q' demones q' vbiqz discursu
 ruit. ¶ **I**dem p' bari pot' p' Greg. i. iij. dial. vbi nar
 rat de mlã mortuis q' viuẽtib' appuerit. Rñdeo
 dõ: ad. j. q. q' quis substãtie spũales fm eẽ suum a
 corpe n' depedeat: cor: palia tn a deo mediãtib' spũ
 alib' gubernãt: vt dic' Aug' i. iij. d' tri. et Greg' i. iij.
 dial. et iõ eẽ q'dã ueniẽtia substãtiãz spũaliũ ad
 corpales substãtiãz p' p'gruẽtia quãdã: vt. f. dignio
 rib' substãtiãz digniora corpa adaptet: vñ etiã p'hi
 fm ordinẽ mobilũ posuerit ordinẽ substãtiãz se
 patãz: quũs at aiab' p' mortẽ no assignent aliqua
 corpa q'z sint fore vl' decimiat' motores: decimiant'
 tñ eis q'dã corpalia loca p' p'gruẽtia quãdã fm gra
 dus dignitat' cor' i' q' b' sũt q'si i' loco: eo mō q' icoꝝ
 palia i' loco eẽ p'nt: fm q' magi accedẽt ad p'mã sub
 stãtia cul lo' supio: p' p'gruẽtia deputat. f. deũ. c'
 sedẽ celũ sc'pã eẽ denũciat: et iõ aias q' sũt i' p'cipa
 tiõẽ p'fã dimitat: i' celo eẽ ponim': aias vō q' a p'ri
 cipatõẽ h' mōi ipediũt loco d'no dicim' deputari.
 ¶ **A**d. j. q' dõ: q' icoꝝ palia no sũt i' loco mō aliq' no
 to nobis et p' ueto fm q' dicim' corpa p'pe i' loco eẽ
 sũt tñ i' loco mō substãtiãz spũalib' ueniẽtia: q' no
 bis plene maĩfẽt' eẽ no p'õr. ¶ **A**d. ij. dõ. q' duplex
 eẽ ueniẽtia vl' silitudo: vna q' eẽ p' p'cipatõz eiusdẽ
 q'litat' sic calida ad iuicẽ ueniũt: r' tal' ueniẽtia
 icoꝝ palia ad loca corpalia eẽ no p'õr. Alia p' q'ndã
 p'portionalitatẽ fm quã i' sc'ptur' methaphore cor
 palia ad spũalia trãsserũt: vt q' dõ eẽ sol: q' est
 p'ncipiũ vite spũal: sic sol vite corp'al: et scõm hãc
 ueniẽtia q'dã aie q'busdã loc' magis ueniũt: sic
 aie spũal' ill' uiate cũ cor'pib' luto sũt: aie vō obtene
 brate p' culpã cũ loc' tenebros'. ¶ **A**d. iij. dõ: q' aia
 sepata directe nihil recipit a loc' corp'alib' p' mōd'
 q' corpa recipiũt q' p'uat' a suis loc': s'z ip'e aie ex h'
 q' cogitãt se t'lib' loc' deputari sibi gaudiũ ingerũt
 vl' merore: et sic loc' cedit eis in penã vel in p'miũz.
 ¶ **A**d. ij. dõ: q' sic i' cor'pib' eẽ grauitas vl' leuitas q' se
 ruit i' locũ suũ q' eẽ finis mot' ip'oz: ita etiã eẽ i' aiab'
 meritũ vl' demeritũ q' b' ueniũt aie ad p'miũ vl' pe
 nã q' sũt fines actionũ ip'az: vñ sic cor'p' p' grauita
 tẽ vel leuitatẽ stati fert in locũ suũ nisi p'hibeat: ita
 stati aie soluto vinclo carnis p' q' d' statu vite detine
 bãt p'miũ p'sequit' vl' penã nisi aliqd' ipediat: sicut
 interdũ ipedit p'secutõẽz p'miũ v'iale p'cãm q'õ pus
 purgari oꝝ: ex q' seq' q' p'miũ differat: et q' loc' de
 putat aiab' scõz p'gruẽtia p'miũ vl' pene: stati vt aia
 a corpe absoluit vl' i' ifernũ demergit: vel ad celum
 euolat: nisi ipediat aliq' reatu q' oportuit euolatõz
 differri vt p' aia purget. et huic vitati auctes sc'p'e
 canoice maĩfeste attestãt: et documẽta scõz patrũ
 vñ d'niũ p' heresi eẽ habẽdũ: vt p'z. iij. dial. et i' l. de
 eccl'asticis dogmatib'. ¶ **A**d. j. q' dõ: q' glo. sc'p'z
 expõit. q'õ. n. oic: Nõdum erũt vbi erũt sc'i r'c. stati

expõit subdõs. l. n' hẽbũt geminã stolã quã hẽbãt
 sc'i i' resurrectõẽ. ¶ **A**d scõm dõ: q' in illa abdita
 receptacula d' q' b' Aug' loq' etiã sũt p'putãdi ifern'
 et paradisus i' q' b' aie aliq' an' resurrectõz p'ntet: s'z iõ
 distiguit ip'a an' resurrectõz et p': q' an' resurrectõz
 sũt ibi sine corpe: p' at erũt cũ corpe. et q' in aliq' b'
 receptacul' nũc sũt aie i' q' b' p' resurrectõz no erũt.
 ¶ **A**d itũ dõ: q' hoies scõm corpa hũt quãdã cõ
 tinuitatẽ ad iuicẽ: q' scõz ea eẽ vez q'õ d'z Act. xvij.
 q' d' ex vno sec' oẽ hoium gen': s'z aias sigillat' sin
 rit: vñ no eẽ rãta p'gruẽtia vt oẽs hoies sũt glificet' in
 aia: sic q' sũt glificet' i' corpe. Et p'ica glia cor'p'is n' e
 ita eẽntial' sic glia aie: vñ mar' oetrimẽtũz eẽt sc'is s'z
 glia aie differet: q' d' hoc q' glia cor'p'is differet. nec
 poss'z h' oetrimẽtũ glie recõpẽsari p' apliatõẽz gau
 diũ singloꝝ d' gaudio cõi. ¶ **A**d q'ru dõ: q' candẽ
 obiectõz: Greg' i. iij. dial. p'ponit et soluit. Si inq'it
 nũc i' celo sũt aie scõz: q' d' eẽ q'õ i' die iudicij p' iustit'
 cie sue retributõẽ recipiũt. Et rñdet: h' eia nimirũz
 crescit i' iudicio q'õ nũc aie sola sui glia retributõẽ
 letãt. p' mōd' vō etiã cor'p'oz bitudinẽ p'frũt: vt
 in ip'a q'õz carne gaudeat: i' q' dolores p' d'no crucia
 tusqz ptul: et eodẽ mō dõz eẽ d' d'nat'. ¶ **A**d. iij.
 q'õem dõ: q' aliq'ũ exire d' iferno vl' paradiso pot' in
 telligi dupl'. Uno mō vt simplr' ide exeat vt iã et
 loc' no sit paradisu vl' ifern'. et sic null' iferno vl' pa
 radiso finalr' deputat' ide exire pot': vt i' sequẽti di.
 dicet. Alio mō pot' itelligi vt exeat ide ad ip'e: r' in
 h' distiguedũ eẽ: q' d' eis ueniãt scõm legẽ nãe: et q' d'
 eis cõueniat scõm ordinẽ d'ine iusticie: q' vt Aug'
 dic' i' l. d' cura p' mortuis agẽda: Alij sũt hũanãz
 limites rez: al' sũt d'nat' signa v'itũ: alia sunt q'
 nãlũ: alia q' mirabil' sũt. scõm g' nãlẽ cursũ aie se
 sepate receptacul' p'p'is deputate a p'uersatõẽ viuẽ
 tũ penic' segregãt: nō. n. scõm cursũ nãe homies i'
 mortali carne viuẽtes substãtiãz sepãt' imediate cõ
 iũgũt: cũ ois eoz cogitio a sensu oriat: nec p'pter
 aliõ a suis receptacul' eas exire p'ũt: nisi vt reb'
 viuẽtiũ inessent. S'z scõm dispõem d'ine puidẽtie
 aln aie sepate a suis receptacul' egressẽ p'pectibus
 hoiz p'ntãt: sic Aug' i' p'dcõ l. narrat d' felice mar
 tyre. q' aiub' Nolãis visibi'r' appuit cũ a barbaris
 oppugnãt. Et h' eẽ credi p' q' aln d' d'natõis p'ri
 gar: q' ad eruditõz hoim et t'roie p'mittũt viuẽtib'
 appare: aut eẽ ad suffragia expetẽda q'ntũ ad illos
 q' i' purgatorio detinẽt. vt p' multa q' i' iij. dial. nar
 rat p'z. S'z h' inest in scõs et d'natõs. q' sc'i cũ vo
 luerit appare p'nt viuẽtib' n' at d'natõis: sic. n. viuẽ
 tes sc'i i' carne p' donũ gr'e gratis date accipiũt vt sa
 nitates et signa p'ficiãt: q' n' nisi d'ina v'ite mirabil'
 lit' sũt: q' d'ẽ signa ab alijs h' dono carẽtib' p'fici n'
 p'nt: ita eẽ n' eẽ incõueniẽs vt ex v'ite glie aliq' p'ras
 aiab' scõz d'ẽ: p' quã p'nt mirabilr' appare viuẽti
 bus cũ volũt: quod aliq' non possunt nisi interdũz
 permitti. ¶ **A**d. j. q' dõ: q' Aug' vt p' seq'ntia patet
 loq' scõz cõem cursũ nãe: nec tñ seq' q' eẽ si mortuũ

pnt vt volūt viuētib' apparē: toties apparēat quā
 apparēt i carne viuētē: q' sepati a carne: vel oino
 cōformāt oīne volūtati ita q' n̄ liceat eis nisi q' fm
 oīnā oīspōnē pgrue itūct: v' ita sūt pēis oppōsi vt
 d' sua miseria mag' doleat q' curēt alijs apparere.
 ¶ Ad. ij. dō: q' auētes ille loquūt q'tū ad h' q' nul
 lus d' padiso v' iferno egredīt simplr: et nō q' egre
 diaf ad ipā. ¶ Ad. iij. dō: q' sic ex oīs p' scōm h'
 loc' aie cedit in penā v' p'miū: q' aia afficiat ex h' q'
 tū loco deputat v' gaudēdo v' doledō: hoc at gau
 diū siue h' dolor d' h' q' lib' loc' deputat māet i aia
 et q' extra loca p'dcā fuerit: sic pōtifici cuz oaf pro
 honore vt i cathedra sedeat i ecclia: n̄ minuit glia
 q' a cathedra recedit: q' et si actu ibi n̄ sedeat: lo
 cus tū ille sibi deputat' ē. ¶ Ad ea et q' d' obijciunt
 rūdē o3. Ad q' p'mū dī: q' Dico. loq' de aplis et
 martyb' fm h' q' eis accreſcit ex p'tate glie: nō
 fm q' eis pgruit ex debito nāc. Q' aut' dīc' eos vbi
 q' eē n̄ ē itelligēdū q' sil sint i p'lib' loc' aut vbiq'. s3
 q' eē pnt vbi volūt. ¶ Ad. ij. dō: q' n̄ ē sile d' oīmo
 nib' et āgel: et aiab' scōz et dānatoz. Angeli boni
 et mali h' officiū fortitū vt hōib' p'sunt v' ad custo
 diā v' ad exercitiū: q' de aiab' hoim dicit n̄ p't. S3
 tū fm p'tate glie aiab' scōz h' pgruit q' pnt esse vbi
 voluerit: n̄ ē q' Dico. itēdit. ¶ Ad. iij. dō: q' q'
 nis alī aie scōz v' dānatoz p'ntialit' assint vbi ap
 parēt: n̄ tū credēdū ē hoc sp' accidē: alī. n. h' modū
 appetōes sūt v' i dōmiēdo v' in vigilādo opatōe
 bonoz v' maloz spiritū ad istructōez v' oestru
 ctionē viuētū: sic et viui hoies q'q' alijs apparēt
 et eis mltā dīcūt i somnis: cū tū p'et eos n̄ eē p'sen
 tes: sic Aug' p' mltā exēpla pbat i libro de cura p
 mo: tuls agenda.

De secundis sic pro

cedit: v' q' limb' iferni n̄ sit idē q' sinus
 Abrae: Sic. n. oīc Aug. xj. sup. Gen. ad
 l'f'az: Nodū iuēi iferos alicui i bono posuisse scrip
 turā. s3 sin' Abrae i bono accipit: vt ibidē subiūgit
 Aug' sic dīcēs. n̄ i bono accipiēdo sinū Abrae: n̄ il
 lā requitē q' ab angel' p' p' ablat' ē nescio vtz q' q'
 possit audire. q' sinus Abrae n̄ ē idē q' limb' iferni
 ¶ S. i iferno exītes n̄ vidēt oēi. s3 in sinu Abrae
 v' dē: vt p3 p Aug. ix. li. p'f'el. q' loq'ns d' Nebudio
 dīc' q'qd' illic ē q' d' sin' Abrae vocat: ibi Nebudio
 mē' viuit Et ifra. Jaz n̄ ponit aurē ad os meū: sed
 spūale os ad fōtē tuū et bibit q'tū p't sapiāz p' auī
 ditate sua sine sine. felix q' sin' Abrae n̄ ē idē q' lim
 bus iferni. ¶ S. ecclia n̄ orat p' aliq' vt ad ifernū
 deducat: orat at vt āgeli aiaz defūcti i sinū Abrae
 deferāt. q' v' q' sin' Abrae n̄ sit idē q' lib'. ¶ S3 d'
 sin' Abrae dī vbi mēdic' Lazar' dūc' ē s3 dūc' ē ad
 ifernū: vt oīc glo. Job. xxx. sup. illud: Ubi p'stituta
 oom' dēi viuētū: ifern' oom' erat oīm viuētū ante
 aduētū xpī. q' sin' Abrae idē ē q' lib'. ¶ S. Gen. xl
 iij. oīc Jacob filijs suis: Deducet canos meos cuz

ooloze ad iferos. q' Jacob sciebat i morte sua se ad
 iferos trāsserēdū. q' et eadē rōe et Abraā ad iferos
 trāssat' fuit p' mortē: n̄ ita sin' Abrae v' eē aliqua
 p' iferni. ¶ Uter' v' q' lib' iferni sit idē q' ifern'
 dānatoz: xpā. n. dī ifernū momōdīsse n̄ abforbu
 ifse: q' aliq' ex: raxit idē: nō at oīs. nō at dīcēt mo
 mordisse ifernū si illi q' liberauit n̄ fuissent p' mlt'
 tudinis i iferno p'te. q' cū illi q' liberauit in libo
 iferni p'tenerēt: n̄ dē p'tinebāt i libo et i iferno. q' lib'
 ē idē q' ifern' v' p' iferni. ¶ S. xp's oī i simbolo
 descēdit ad ifernū. s3 n̄ descēdit nisi ad libū p'm.
 q' lib' patz ē idē q' ifern'. ¶ S. Job. xvij. oī: In p
 fūdūsinū iferni descēdat aia mea. s3 Job cum eēt
 vir scās et iust' ad libū descēdit. q' lib' ē idē q' p'sun
 dūsinū iferni. ¶ S3 d' i iferno nlla ē redēptio. s3 a
 libo sci fuerit redēpti. q' lib' n̄ ē idē q' ifern'. ¶ S.
 Aug' oīc. xj. sup. gen. ad l'f'az: Quō illā req'z quā
 Lazar' accepit apud iferos eē credam' n̄ video. sed
 aia Lazari ad libū descēdit. q' lib' n̄ ē idē q' ifern'.
 ¶ Uter' v' q' lib' pueroz sit idē q' lib' patz: pēa
 eni o3 rūdē culpe. s3 p' eadē culpa detinebāt in libo
 p'ies et pueri. s3 p' culpa ouigiali. q' idē d'3 eē vtroz
 q' loc' pene. ¶ S. Aug' oīc i ench. Mitissima ē pēa
 pueroz q' cū solo ouigiali decēdūt. s3 nlla ē mitioi
 pēa ea quā sci p'ies hēbāt. q' idē ē loc' pene vtroz
 q'3. ¶ S3 d' sic actuali p'ccō debet pēa t'pal' in pur
 gatorio et cīna i iferno: ita et ouigiali p'ccō debebat
 pēa t'pal' i libo patz: et cīna i libo pueroz. si q' ifer
 nus et purgatorū n̄ sūt idē: v' q' nec lib' pueroz
 et lib' patz sūt idē. ¶ Uter' at ifern' et purgatorū
 loc' sūt idē: q' sūt i sup'ra. oī. xxx. Rūdeo dō: ad. j.
 q' oēz: q' aie hoim p' mortē ad q'etē p'ueire n̄ pnt ni
 si merito fidei: q' accedēt ad deū o3 credē. Heb. xj
 Pūmū at exēplū credēdi hōib' i Abraā oaf: q' p'i
 mus se a cetero ifideliū segregauit n̄ spāle signū fidei
 accepit: et iō req'es illa q' hōib' p' mortē datur sin'
 Abrae oī: vt p3 p Aug' xj. sup. Gen. ad l'f'az. s3 aie
 scōz p' mortē n̄ oī tpe eadē q'etē habuerit: q' p' xpī
 aduētū hnt p'enā q'etē vīna vīsiōe p'fructes: s3 aie
 xpī aduētū hēbāt q'etē q'etē p' imunitatē pene. s3 n̄
 hēbāt q'etē desiderij p' p'secutorēz sinis. Et iō status
 scōz an xpī aduētū p't p'fiderari: et fm id q' habe
 bat d' req'e: et sic oī sin' Abrae. Pōt et p'fiderari q'
 tū ad id q' d' cis de req'e decrat: et sic d' lib' iferni.
 Lib' q' iferni et sin' Abrae fuerit an xpī aduētū vnū
 p' accūs et n̄ p' se: et iō nihil p'hibet p' xpī aduētū
 eē sinū Abrae oīno diuersū a libo: q' ea q' sūt vnū
 p' accūs separari p'tigit. ¶ Ad. j. q' dō: q' q'rum ad id
 q' hēbat: de bono: stat' scōz patz sin' Abrae dīcē
 bat. s3 q'tū ad id q' hēbat de defcū dīcēbat ifern':
 et sic nec sin' Abrae i malū accipit: nec ifern' i bo
 nū: q'uis q'dāmō sūt vnū. ¶ Ad. ij. dō: q' sic req'
 es scōz patz an xpī aduētū dīcēbat sin' abrae: ita
 et p' xpī aduētū: s3 diuersimode: q' n. an xpī aduē
 tū scōz req'es hēbat defectū req'e aduētū dīcēbat
 idē ifern' et sin' Abrae: vñ ibi n̄ videbat oē. sed q'

p' xpi aduentu scōz reqes ē p'pleta cū oēū videant.
 tal reqes oī sin' abrae: et nullo mō isern' et ad hūc si
 nū abrae ecclia orat fideles p' duci. vno p' r'nsio ad
 3^m. 7 sic ē itelligēda ē q'dā glo. q' hēt Luc. xvj. sup
 istud: scōm ē vt morēt mēdic' 7c. q' sic dicit: sin' abrae
 ē reqes brōz paupez q'z ē regni celoꝝ. **Ad. ij. q.**
 dō: q' receptacla aiaz p' morte duplr distigui pnt
 aut scōz futū: aut scōz locoꝝ q'litatē. pnt. s. i aliqb'
 loc' p'as v' p'mia recipiūt aie. Si q' p' dēt lib' p'm
 et isern' scōz locoꝝ q'litatē p'dcāz: sic nō ē dubiū q'
 distiguiūt: tū q' i iserno ē p'ea sensib' q' i libo patz
 nō erat: tū ē q' i iserno ē p'ea eina: s' i libo patz
 octinebāt sci t'palr t'm. Sz si p' dēt q'tū ad situz
 loci: sic pbabile ē q' idē loc' v' q'li p'tinu' sit isern' et
 lib': ita tū q' q'dā supior: ps iserni limb' patz dicit
 ex'itea. n. i iserno scōz diuersitatē culpe diuersā soz
 tūū sci penā: 7 iō fm q' grauiorib' p'ccis ē irretitūē
 dānatū: scōz hoc obscuriorē et p'fūdiorē locū obti
 nē: i iserno: vū sci p'ies i q' minimuz erat de rōne
 culpe sup'mū et min' tenebrosū locū habuerit oib'
 p'uniēdia. **Ad. j. q. dō:** q' fm hoc q' isern' et lib'
 sūt idē q'tū ad futū: oī xps isernū momo: disse et i
 isernū descēdisse q'n p'ies a libo eripuit suo descēsu
 et p' hoc p' solutio ad scōm. **Ad. ij. q. dō:** q' Job
 nō descēdit ad isernū dānatōz. s' i libū patz: q' q'
 dē oī p'fūdissim' loc'. nō q'dē resp'ū locoꝝ penaliū
 s' i p'parōe ad alia loca: q' sub eodē icludū oīs loc'
 p'az. **Ad. dō:** sic Aug' soluit. xij. sup. Sen. ad l'raz
 d' iacob sic dicit: Illō q'd Jacob dicit ad filios suos
 Deductis senecturē meā cū tristitia ad inferos. v'z
 hoc magis timuisse ne nimia tristitia sic pturbare
 tur: ne ad reqes brōz iret: s' ad iseros p'coꝝ: 7 s'lr
 pōt expōi v'bu iob eadē rōe: vt sit v'bu magis timē
 tis q' asserētis. **Ad. iij. q. dō:** q' lib' patz 7 lib'
 pueroꝝ absq' dubio differ' fm q'litatē p'mij v' pe
 ne: pueris. n. nō adēt spes b'tē vite q' p'ib' i libo ad
 erat i q'b' et lumē fidei et grē refulgebat. s' q'tū ad
 futū pbabilr credit v'roꝝ: idē loc' fuisse: nisi q'
 reqes brōz adhuc erat i supiorū loco q' lib' puero
 rū sic de libo et iserno dēm ē. **Ad. j. q. dō:** q' ad
 culpā origialē nō eodē mō se hebāt p'ies et pueri: i
 p'ib'. n. origial' culpa exptata erat fm q' erat infe
 ctua p'fōe: remābat tū ipedimētū ex pte nāe. p' q'
 nodū fuit plenarie satisfactū. s' i pueris ē ipedimē
 tū et ex pte p'fōe: et ex pte nāe. et iō pueris et p'ib'
 diuersa receptacla assignāt. **Ad. ij. q. dō:** q' Aug'
 loq' de p'is q' debēt alicui rōne p'fōe sue: ini q's mī
 tissimā penā hnt q' solo origial' p'co grauāt. s' ad
 huc ē mittio: p'ea corū q's nō ipedit a p'ceptōne glie
 defectus p'fōe sed solum defectus nature. vt ipsa
 dilatio glorie quedam pena dicatur.

Tertius sic proce

dit: v' q' nō debeāt receptacla distigui.
 Sic. n. receptacla debēt aiaz p' mortē p
 p'co: ita et p' merito. s' rōe meriti nō debēt nisi vnu

tū receptaclm. s. padisus. s. nec rōe p'coꝝ nō debet
 nisi vnu receptaclū. **Ad. receptacla assignāt aiaz**
 bus p' mortē rōe meritoꝝ v' demeritoꝝ. s' nō est
 loc' i q' merēt v' demerēt. s' vnu tū receptaclm oꝝ
 eis assignari p' mortē. **Ad. loca p'alia debēt rōde**
 ipis culpis. s' nō sūt nisi tria genera culparū. s. ori
 ginal: venial: et mortal. s' nō debēt eē nisi tria rece
 ptacula p'alia. **Ad. s' v' q' debeāt eē mltio pla q'**
 assignēt: aer. n. iste caligiosus ē demonuz carcer. vt
 p'z. ij. Pet. iij. nec tū p'putat ini q'ng receptacula q'
 a q'busdā assignāt. s' sūt pla receptacla q'. v. **Ad.**
 ali' ē padisus trestre: et ali' padisus celestis. s' q'dā
 p' statū h' vite ad padisū trestre sūt trāslati. sicut d'
 Enoch et d' helia oī. cū s' padisus trestre ini q'ng
 receptacla nō p'putet. v' q' sūt pla q' q'ng. **Ad.**
 cuilibz statū peccatiū oꝝ aliq's loc' penal' rōde. s' si
 ponat aliq's i origial' p'co decedēt: cuz solo veniali
 p'co nllm receptaculoꝝ assignatoꝝ et p'petet
 p' stat. n. q' i padisū nō eēt: cuz gra caret. s' eadē rōe
 nec i libo p'm: s'lr nec i libo pueroꝝ: cū i libo pue
 roꝝ nō sit p'ea sensib' q' tū debet rōne venial' p'ccū.
 s'lr nec i purgatoꝝ: q'z ibi nō ē nisi p'ea t'pal. huic
 at debet p'ea p'petua. s'lr nec i iserno dānatōz: q'
 mortali p'co caret. s' oꝝ ponēt s'xtuz receptaculoꝝ.
Ad. diuersē sūt q'ritates p'mioꝝ et penarū scōm
 discretias culparū et meritoꝝ. s' i finitū sūt grad'
 culparū 7 meritoꝝ. s' i finitū debēt distigui recepta
 cula i q'b' p'uniāt v' p'miāt p' mortē. **Ad. aie q'ng**
 p'uniūt i loc' i q'b' peccauerunt. ut p' Greg. p'z. i. uij.
 dial. s' peccauerit i loco i q' nos hitam'. s' hic locus
 oꝝ p'putari ini receptacla: et p'cipue cū aliq' in hoc
 mundo p' p'ccis suis p'uniāt: vt s. di. xv. dixit m'gr.
Ad. sic aliq' i gra decedētēs hnt aliq' p' q'b' sūt dī
 gni p'ea: ita aliq' i p'co mortali decedētēs hnt aliq'
 bōa p' q'b' eēt: digni p'mio. s' decedētib' gra cum
 p'ccis venialib' assignat aliq' receptaclm i q' p'uni
 unt aūq' p'mia p'sequāt. s. purgatoꝝ: s' 7 eadē rōe
 ecōtra: to oꝝ eē de ill' q' i mortali p'co decedūt cuz
 bōis opib' aliq'b'. **Ad. sic p'ies retardabāt a p'lea**
 glia aie aū xpi aduentū: i. a et nūc a glia corpis. s' sic
 distiguit receptaclm scōz aū xpi aduentū ab eo in
 q' nūc recipiunt: ita oꝝ receptaclm nūc distiguit ab
 eo in q' recipiēt p' resurrectionē. **Ad. rōde dō:** q' rece
 ptacula aiaz distiguit fm diuersos stat' eaz. aiaz
 ac p'ucta mortali corpi h'z status merēdi: s' exuta
 a corpe ē i statu recipiēdi. p' merito bonuz vel ma
 lum. s' p' mortē v' ē i statu recipiētis finale p'mium
 v' ē i statu q' ipedit ab alio. Si at ē i statu recipiētis
 finalē retributōz. h' ē duplr: v' q'tū ad bonū: 7 sic
 ē padisus. v' q'tū ad malū: et sic rōe actual' culpe ē
 isern': rōe at origial' ē lib' pueroꝝ. Si at ē i statu
 q' ipedit a finali retributōe p'sequēda: vel hoc ē pp
 defectū p'fōe: 7 sic ē purgatoꝝ: i q' octinēt anie ne
 statū p'miū p'sequāt p' p'ca q' p'miserit. vel p'p' de
 factū nāe: et sic ē lib' patz i q' octinēt p'ies a cōse
 cutiōe glie p'p' reatum humane nāe qui nondūm

poterat explari. ¶ Ad. s. ergo dō: q̄ bonū p̄tingit vno mō: s; malū mltipharie: sicut patz p̄ Dio. iij. ca. de di. no. et p̄ phm in. ij. Ethicoz. et ppter hoc nō ē incōueniēs s; locus bone retributiōis ē vnus loca vero penaz sunt plura. ¶ Ad. ij. dō: q̄ stat̄ merēdi vel demerēdi ē vnus status cū eiusdem sit posse mereri et demereri: et ido cōuenienter debet omnib; vnus locus: sed eoz qui recipiūt p̄ meritū sunt status diuersi: et iō nō est simile. ¶ Ad. iij. dīcendū q̄ pro culpa originali pōt aliquis puniri vtp̄ plicū vt ex dictis patz: vel rōne p̄sone: vel rōne nature tñ: et ideo illi culpe respōdet duplex limbus. ¶ Ad. iij. dīcendū q̄ aer iste caliginosus nō affignat demonib; quasi locus in q̄ recipiāt retributiōem p̄ meritū: sed quasi cōpetens officio eoz in q̄tum deputant nobis ad exercitiū: et ideo in re-ceptacula de quib; nūc agit nō cōputant. P̄uo enī deputat eis ignis iserni: vt p̄ Math. xxv. ¶ Ad v. dō: q̄ paradus terrestris p̄tinet magis ad statū viatoris q̄ ad statū recipiētis p̄ meritū: et iō inter receptacula de quib; nūc agit nō p̄putat. ¶ Ad vi. dō: q̄ illa positio ē impossibilis vt in sc̄do dōm est di. xxxij. si tñ esset possibilis talis in inferno puniret in eternū. q̄ enī veniale peccatū in purgatorio temporaliter puniat: accidit ei in q̄tum gratiam habz adiunctā: vñ si adiūgat mortali q̄ ē sine grātia pena eterna puniet in inferno: et quia iste q̄ cū originali peccō decedit hz veniale sine grā: nō ē incōueniens si ponit eternū puniri. ¶ Ad. vij. dīcendū q̄ diuersitas gradū in penis vñ p̄mīs non diuersificat status s; cuius diuersitatē receptacula distinguunt: et iō rō nō sequit. ¶ Ad. viij. dīcendū q̄ hoc q̄ aie sepate aliqñ in loco nostre habitatiōis puniūt nō p̄ hoc ē q̄ locus iste sit p̄p̄ loc̄ penaz: sed hoc fit ad nostrā instructiōē vt eaz penas vidētes retrahamur a culpis. q̄ aut anime exiētēs in carne hic puniūt p̄ peccō: non p̄tiner ad p̄positū: q̄ talis pena n̄ trahit hominē extra statū merētis vñ demerētis: nūc at̄ agim; d̄ receptaculis q̄ debent aie post statum meritū vñ demeritū. ¶ Ad ix. dō: q̄ malū nō pōt eē pure absq; omni p̄mixtiōne boni: sicut bonum summū ē absq; omni p̄mixtiōne mali: et iō illi qui ad beatitudinē q̄ summū bonum ē trāsferendi sūt debet esse ab omni malo purgati: et ppter hoc o; esse locū in q̄ tales purgant si binc nō oīno purgati exēat. Sed illi q̄ in infernūz detrudent nō erūt imunes ab omni bono: et iō nō ē simile: q̄ in inferno exiētēs p̄mīs bonoz suoz recipere p̄nt in q̄tum bona p̄tēta eis valēt ad mitigatiōē pene. ¶ Ad. x. dō: q̄ in gloria aie cōsistit p̄mīs cēntiale. s; gloria corp̄s cū redundet ex ania tota p̄sistit in aia q̄si originaliter: et iō carentia glorie anime diuersificat statū: nō autē carentia glorie corp̄s. et ppter hoc etiā idē locus. s. celū empyreū debet aiab; sanctis exiētis a corp̄e et p̄iūctis corp̄ibus gloriois: nō autē idē locus debet aiab; patruz

ante p̄ceptionē glorie anime: et post p̄ceptionem ipsius. ¶ Questio. ij.

¶ E inde queritur

Q̄ suffragiis mortuoz. Et circa hoc q̄ runt q̄tuor. ¶ Primo vtz suffragia q̄ p̄ viuū sunt aliū p̄desse possunt.

¶ Secōdo quib; p̄sint. ¶ Tertio que suffragia p̄sint. ¶ Quarto quantum p̄sint.

¶ Ad primū sic proce-

dit: vñ q̄ suffragia p̄ viuū sc̄a aliū p̄desse n̄ possunt. Gal. vi. Que n. seinauerit hō hec et metet. s; s; vñ ex suffragiis alteri fructū p̄se q̄ref: meteret ab alijs seminata. s; ex suffragiis aliorum nullū fructū p̄sequit. ¶ P̄. ad iusticiā dei p̄tinet vt vniciūq; retribuatur p̄ meritū. vñ p̄. Tu reddes vniciūq; s; m̄ opa sua. s; iusticiā dei defice im-possibile ē. s; impossibile ē q̄ vñ ex opib; alteri iuuat. ¶ P̄. s; m̄ candē rōem ē opus meritorū et laudabile. q̄. s; in q̄tū ē volūtariū. s; ex ope vñ non laudat ali. s; nec op̄ vñ pōt eē alteri meritorū et fructuosū. ¶ P̄. ad diuinā iusticiā p̄tinet s;lr bona reddē p̄ bonis: et mala p̄ malis. s; n̄ls puniūt p̄ mal ali;: imo vt dī. Ezech. xvij. Aia q̄ peccauerit ipsa moriet. s; nec vñ iuuat p̄ bōa alteri. ¶ S; p̄ ē q̄ dī in p̄. Particeps ego sū oīm tūctū te rē. ¶ P̄. oēs fideles p̄ charitatē vniti: sunt vñ corp̄s eccle mēbra. s; vñ mēbz iuuat p̄ altez. s; et vñ hō pōt ex meritū alteri iuuari. ¶ Alteri vñ: q̄ mortui nō p̄nt iuuari ex opib; viuoz. P̄uo p̄ hoc q̄ dīc apo stol. ij. Cor. v. Oēs nos o; māifestari an tribunal xp̄i vt recipiat vniciūq; p̄p̄ia corp̄is q̄ gessit. s; ex his q̄ p̄ mortē hoīs gerūt qñ extra corp̄ erit nihil ei accrescē pōit ex aliq̄b; opib;. ¶ P̄. hoc idem vt ex hoc q̄ dī habet Apoc. xij. Beati mortui q̄ dīo moriūt. et subdit: Opa. n. illoz sequūt illos. ¶ P̄. p̄ficē ex aliq̄ ope ē solū i via exiēt. s; hoies p̄ mortē iā nō sūt viatores: q̄ de eis hoc itelligit q̄ dī legit Job. xix. Semitā meā circūsepsit et trāsire nō pot sū. s; mortui de suffragiis alie iuuari nō p̄nt. ¶ P̄. n̄ls iuuat ex ope alteri nisi sit aliq̄ vite cōicatio in eos. s; nulla cōicatio est mortuoz ad viuos sc̄m phm i. j. Ethicoz. s; suffragia viuoz mortuis non p̄sūt. ¶ S; p̄ ē q̄ dī habet. ij. Mach. xij. Sc̄a et salubris ē cogitatio p̄ defuncti exorare vt a peccatis soluant. s; hoc eēt inutile nisi eos iuuaret. s; suffragia viuoz mortuis p̄sūt. ¶ P̄. Aug; dīc in li. d̄ cura p̄ mortuis agēda: n̄ pua ē vniuerse eccle q̄ i hac p̄suetudie claret auctas: vt i p̄ab; sacerdotū q̄ dīo deo ad c̄ altare fundūt locū suū etiā habeat p̄medatō mortuoz. q̄ q̄dē p̄seruado ab ip̄is apl̄is ichoauit: vt dīc Dama. i q̄dā sermōe d̄ suffragiis mortuoz sic dīcēs: Mysterioz p̄sc̄i discipuli saluatoris et sac̄tri apl̄i i tremēdis et vniuersis mysterijs memoriaz fieri eoz q̄ fidelit̄ dormierūt sanxerūt. Q̄o etiam

p3p Dio. in vltio ca. ec. hierar. vbi ritū memotat
 quo in pmitiua ecclesia p mortuis orabat: vbi etiā
 Dio. asserit suffragia viuoz mortuis pdesse. q̄ hoc
 indubitat̄ credēdū ē. **¶** Alteri vī q̄ suffragia p pec
 catores scā mortuis nō p̄sunt: qz vt dī Jo. ix. Pccō
 res de non exaudit. s; si oīones eoz pdesent ill p
 qb̄ orāt: a deo exaudirēt. q̄ suffragia p eos scā mor
 tuis nō p̄sunt. **¶** Greg. in pastoralī dīc: Lū is q̄
 displicet ad incedēdū mittit: irati animo ad deteri
 ora puocat. sed q̄libz pccō: deo displicet. ergo per
 pccōz suffragia de ad misericordiā nō reflectit: et
 ita talia suffragia nō p̄sūt. **¶** Op̄ alie magis vī
 ē fructuosū faciēti q̄ alteri. s; pccōz p opa sua nī
 hil meret̄ sibi. q̄ multo min⁹ pōt̄ alii mereri. **¶** S.
 oē op̄ meritozū oīz ē viuificatū. i. charitate infor
 matū. s; opa p pccōres scā sūt mortua. q̄ nō p̄nt p
 ea iuuari mortui p qb̄ sūt. **¶** S; q̄ null⁹ pōt
 scire p certo de alio vtrū sit in statu culpe vī gr̄e: si
 q̄ illa tm̄ suffragia pdesent q̄ sūt p eos q̄ sūt i gr̄a:
 nō pōt̄ hō scire p q̄ suffragia q̄reret suis defū
 ctis: et ita multi a suffragijs pcuradiā retraherēt.
¶ Sic Aug. dīc in lra: fm̄ hoc iuuat̄ aliq̄s mor
 tuus ex suffragijs s; q̄ dū viuēt meruit vt iuuaret̄
 p mortē. q̄ valo: suffragioz mēsurā scdm̄ p̄ditōz
 ē p q̄ sūt. n̄ q̄ differt: vt vī: vīz p bonos l p malos
 fiat. **¶** Alteri vī q̄ suffragia q̄ a viuīs p mortuis fi
 unt: faciētib⁹ nō p̄sunt: qz si aliq̄s p altero debitum
 soluet̄ scdm̄ humanā iusticiā ip̄e a debito ppo nō
 aboluere. q̄ p hoc q̄ aliq̄s suffragia faciēs debitū
 soluit p illo p q̄ facit: ex hoc a debito ppo nō absol
 uit. **¶** S. vnusq̄sqz oīz q̄ facit facere meliori mō
 quo pōt. s; mel⁹ ē iuuare duos q̄ vnū. si q̄ p suf
 fragia debitū mortui soluit a p̄prio debito liberaf
 vī q̄ nūq̄ deberet aliq̄s p seip̄o satisfacē: s; sp̄ pro
 alio. **¶** S. si satisfactio alie p alio satisfaciētī eq̄lī
 pdeset sibi vt ei p q̄ satisfaciēt eadē rōne eq̄lī vale
 bit et tercio si p eodē satisfaciāt simul: s; et q̄rto:
 et sic deinceps. q̄ vn⁹ vna satisfactio nō pōt̄ p oib⁹
 satisfacē: qd̄ ē absurdū. **¶** S; q̄ qd̄ dī i pl. Oīo
 mea in sinu meo p̄uertet. q̄ r eadē rōne r suffragia
 q̄ p alijs sūt faciētib⁹ p̄sunt. **¶** Dama. dīc i ser
 mone de his q̄ in fide dormierūt: Quēadmodum
 vngēto vel alio oleo scō circūlinire volēs infirmuz
 pmo ille. s. p̄cipat vnetionē: deinde sic pungit la
 bo: ante: et sic q̄cūqz pro pximi salute agonizat: p̄
 mū sibi p̄i prodest: deinde pximo: et sic hī p̄positū.
Rideo dō: ad. j. qd̄em: q̄ actus noster ad duo va
 lere pōt. Primo ad aliq̄m statū acq̄rendū: sicut p
 op̄ meritozū hō acq̄rit statū beatitudī. Scō ad
 aliq̄d psequēs statū accidētalē: vī dimissionē pene
 Ad virungz at horū actus nī duplī valē pōt: vno
 mō p viā meritī: alio mō p viā oīonis. Et ē or̄na
 ini istas duas vias: vt in. xij. dī. dicitū ē: qz merituz
 innitit iusticie: s; or̄as impetrat petitz ex sola libe
 ralitate ei q̄ oraf. Dīcēdū q̄ opus vni nullo mō
 pōt̄ alteri valere ad statū psequēdū p viam meritī

vt. s. ex his q̄ ego facio aliq̄s mereat vitā eternā: qz
 forz glorie reddīt scōz mēsurā accipiētis: vnusq̄sqz
 aut̄ ex suo actu disponit: et nō ex alieno: et dīco. oī
 spositionē dignitatis ad p̄mū: s; p viā oīonis etiā
 q̄rū ad statū psequēdū: opus vni alteri duz ē i viā
 valere pōt: sic q̄ vnus hō impetrat alteri p̄mā gra
 tiā. cū. n. ipetratio oīonis sit scdm̄ liberalitatē dei
 q̄ oraf: ad oīa illa ipetratio oīonis se pōt̄ extendere
 q̄ p̄tī oīne subsūt ordiate. S; q̄rū ad aliq̄d qd̄ ē
 psequēs vī accessiois ad statū: opus vni pōt̄ valē
 alteri nō solū p viā oīois: s; etiā p viā meritī. Qd̄
 qd̄ duplīcī p̄tingit: vī p̄p̄ cōicantiā i radice op̄is
 q̄ ē charitas in op̄ib⁹ meritozū: et iō oēs q̄ inuicēz
 charitate p̄nectūt aliq̄d emolūmētū ex mutuis op̄i
 bus reportāt: tm̄ scdm̄ mēsurā stat⁹ vnus cuiusqz
 qz etiā in p̄ia vnusq̄sqz de bonis gaudebit alteri:
 et inde ē q̄ articul⁹ fidei ponit: scōz cōio. Alio mō
 ex intētiōe faciētis: q̄ aliq̄ opa sp̄aliter ad hoc facit
 vt talib⁹ p̄sunt: vī ista opa quodā mō efficiūt̄ eozū
 p quib⁹ sūt: q̄ si eis a faciente collata: vī p̄nt eis va
 lere vel ad impletōz satisfactiois: vel ad q̄cqd̄ hui⁹
 mōi qd̄ statū nō mutat. **¶** Ad. j. q̄ dō: q̄ mēsiō il
 la ē pceptō vite eterne: sic habet̄ Joh. iij. Et q̄ me
 tet fructū p̄gregat in vitā eternā. Sors at vite eter
 ne nō dat̄ alicui nisi p op̄ib⁹: p̄p̄is: qz etiā si aliquis
 alteri impetret vt ad vitā emā pueniat: nūq̄ tamē
 hoc fit nisi mediātib⁹ op̄ib⁹: p̄p̄is: duz s; s; hūc alie
 gr̄a alicui dat̄ p quā meret̄ vitā eternā. **¶** Ad. ij.
 dō: q̄ opus qd̄ p aliq̄ sit: efficiēt ei p q̄ sit: et s; op̄
 qd̄ ē eius q̄ mēcā ē vnū: ē quodā mō et mēi: vī nō
 ē dīuina iusticiā: s; vnus fructū p̄cipit d̄ op̄ibus
 factis ab eo q̄ ē vnū secū in charitate: vel ab op̄ib⁹
 p se factis. Hoc etiā scdm̄ humanā iusticiā p̄tingit
 vt satisfactio vni p alio accipiat. **¶** Ad. iij. dō: qz
 laus nō dat̄ alicui nisi scdm̄ ordinē ei⁹ ad actuz: vī
 laus ē ad aliq̄d: vt dī in. j. ethicoz. Et qz ex ope al
 terius null⁹ efficiēt vel oīdit̄ bñ disposit⁹ vī male ad
 aliq̄d: inde ē q̄ null⁹ laudat̄ ex op̄ib⁹ alteri nisi p ac
 cidens: scdm̄ q̄ ip̄e est aliq̄ mō illoz opez cā auxi
 liū vel p̄siliū p̄bēdo vel inducēdo vel q̄cūqz alto
 mō: sed opus ē meritozū alicui nō solū p̄siderata
 eius dispone s; etiā q̄rū ad aliq̄d psequēs dispōnē
 vel statuz eius vt ex dīctis p̄. **¶** Ad. iij. dō: qz au
 ferre alicui qd̄ sibi debet̄ hoc directe iusticie repu
 gnat: sed dare aliq̄d alicui qd̄ ei nō debet̄ hoc nō ē
 iusticie p̄iū sed iusticie metas excedit: ē enī libera
 litatis: nō autē pōt̄ aliq̄s ledi ex malis alteri: nī
 si aliquid ei de suo subtraheret: et iō nō ita p̄tingit
 qz aliquis puniat p peccatis alteri: sicut qz emolū
 mētū p̄cipiat ex bonis alteri. **¶** Ad. ij. qd̄em dō:
 qz charitas q̄ ē vīculū vnīs mēbra ecclesie n̄ solū
 ad viuos se extendit: sed etiā ad mortuos q̄ in chari
 tate deccidit: charitas enī vitā corpis nō finitur. j.
 Cor. xij. Charitas nūq̄ excidit. similit̄ etiā mortuis
 in memorijs hominū viuētis viuunt: et iō inen
 tio viuētū ad eos dirigi pōt: et sic suffragia viuoz

dupl'r mortuis p'st sic et viuis: 7 pp charitat vni
 onē 7 pp intētoz ad eos directā: n̄ tñ sic eis valē cre
 dēda sūt viuoꝝ suffragia: vt stat' eoz mutet d̄ mi
 seria in felicitatē vel eōuerfo: s; valet ad oimniti
 onem pene vel aliqd h' mōi qd statū mortui non
 trāsmutāt. ¶ Ad p̄mū q̄ dō: q' hō dū in corpe vi
 uū meruit vt hec ei valerēt p' mortē: et iō si p' hāc
 vitā eis iuuat nihilomin' hoc p̄cedit ex his q' in
 corpe gessit. Uel dō scdm Jo. dama. in sermone p̄
 dicto: q' hoc ē intelligēdū q̄tū ad retributōz q' fiet i
 finali iudicio: q' erit eterne gl'ie vel eīne miserie: in
 q' qlibet recipiet solū scdm q' ipse in corpe gessit: ite
 rim aut iuuari p̄nt viuoꝝ suffragia. ¶ Ad. ij. dō:
 q' auctas illa exp'sse loq̄t de seq̄la eīne retributōis
 qd p̄z ex hoc qd p̄mittit: Bū mortui qui i do. 7c.
 Uel dō: q' opa p̄o eis scā sūt et quodamō eoz vt
 dictū ē. ¶ Ad. iij. dō: q' q̄uis aie p' mortē nō sint
 simpl'r in statu vie s; q̄tū ad aliquid adhuc sunt i
 via: inq̄tū. s. eoz p̄gressus adhuc retardat ab vlti
 ma fributōe: et iō simpl'r eoz via ē circūseptā: vt
 nō possint vltē trāsmutari scdm statū felicitatis
 et miserie. S; q̄tū ad hoc nō ē circūseptā qn q̄tū
 ad hoc q' detinet ab vltima retributōe possunt ab
 alijs iuuari: q' scdm hoc adhuc sūt in via. ¶ Ad
 .iij. dō: q' q̄uis cōicatio ciuiliū opez de q' p̄ba lo
 quit non possit eē mortuoꝝ ad viuos q' mortui ex
 tra vitā ciuile sūt: pōt tñ eē eoz cōicatio q̄tum ad
 opa spūal vite: q' ē p charitatē ad deū cui mortuoꝝ
 rā spūs viuūt. ¶ Ad. iij. qōnem dō: q' i suffragijs q'
 fiūt p malos duo p̄nt p̄siderari. P̄mo ipm opus
 opatū: sic sacrificiū altaris: 7 q' nra sacra ex scip̄s
 efficacis hnt absq' ope opantia: quā cōlū explēt p
 q̄scūq' fiat: q̄tū ad hoc suffragia p malos scā defū
 ctis p̄iūt. Alio mō q̄tū ad op' operās: et sic distin
 guēdū ē: q' opatō p̄coris suffragia faciētis potest
 vno mō p̄siderari vt ē: et sic nullo mō meritoria
 eē pōt nec sibi nec alijs. Alio mō inq̄tū ē alteri: qd
 dupl'r p̄tingit: vno mō inq̄tū p̄coris suffragia faci
 ens gerit p̄sonā totū ecclie: sic sacerdos cū diē in ec
 clesia exeq̄as mortuoꝝ: et q' ille intelligit facere cu
 ius noie vt v. ce sit: vt p̄z p Dio. i. xij. ca. ce. hierar.
 inde est q' suffragia tal sacerdotis q̄uis sit p̄cor:
 defūctis p̄iūt. Alio mō qn agit vt instrumētū alte
 rius: op' n. mīsterij ē magis p̄ncipal agētis: vñ q'
 uis ille q' agit vt instrumētū alteri' nō sūt i statu me
 rēdi: actio tñ ei' pōt eē meritoria rōne p̄ncipal agē
 tis: sic si seru' in p̄co ex̄ns qdēcūq' op' misericordie
 facit ex p̄cepto dñi sui charitatez hntis: vñ si aliq's
 in charitate decessēs p̄cipiat sibi suffragia fieri vel
 ali' p̄cipiat charitatē hns: illa suffragia valēt defū
 ctō: q̄uis illi p q's fiat i p̄co existāt: magis tñ vale
 rent si in charitate eēt: q' tunc ex ouab' p̄tib' opa
 illa meritoria eēt. ¶ Ad. i. q' dō: q' oio p p̄corēz
 scā qnqz n̄ ē p̄coris: s; alteri: 7 iō scdm hoc digna
 ē vt a deo exaudiat: tñ etiā qnqz de p̄corēz audit:
 scz qn p̄corēz petūt aliqd deo acceptū: nō. n. iustū

solis s; p̄z etiā peccatoribus deus bona sua puidet
 vt p̄z Matth. v. Nō at ex eoz merit: s; ex sua cle
 mētia. et iō Jo. ix. sup illd. P̄corēz de' non audit
 diē glo. q' loquit vt inuēt. i. n̄ adhuc plene vidēa.
 ¶ Ad. ij. dō: q' q̄uis ex pte ei' q' displicet oio p̄co
 ris nō sit accepta tñ rōe alteri' cui' vice vel impio
 agit pōt esse deo accepta. ¶ Ad. iij. dō: q' hoc qd
 p̄cor: faciēs h' mōi suffragia nullū repositat cōmo
 dū: p̄tingit ex hoc q' nō ē capax tal p̄fectus ppter
 p̄p̄riā indisposēm: et tñ alij qui nō ē indisposit' ali
 q' mō valere pōt vt dcm ē. ¶ Ad. iij. dō: q' q̄uis
 opus p̄coris nō sit viuū iq̄tū ē ei': pōt tñ eē viuū
 inq̄tum ē alteri' vt dcm ē: s; q' rōnes q' sunt in op'
 positū vidēt p̄cludere: q' nō differat vtz quis suf
 fragia p̄uret p bonos vl' p malos: iō ad eas etiā ē
 rūdēda. ¶ Ad. v. q' dō: q' q̄uis aliquis p certo sci
 re nō possit d̄ alio an sit i statu salutis: tñ p̄ba
 bilis estimare: ex his q' exteri' videt de hoie: ex iru
 ctu enī suo arbor cogit: vt dicitur Matth. vij.
 ¶ Ad. vj. dō: q' ad hoc q' suffragiū alicui valeat:
 requirit et ex pte ei' p quo sit capacitas h' valentis
 et hāc hō acquisiuit p opa p̄p̄ria q' gessit in vita: 7
 sic loquit Aug'. Requirit nihilomin' q̄litas opis
 q' p̄desse oꝝ: et hec nō p̄det ex eo p quo sit: s; magi
 ex eo qui facit: vel exeq̄edo vl' ipe rādo. ¶ Ad. iij.
 qōnem dō: q' opus suffragij qd p alio sit pōt p̄side
 rari dupl'r. Vno mō vt ē expiatū pene p modūz
 cuiusdā recōp̄satiōis q' i satisfactōe attendit: et hoc
 mō opus suffragij qd reputat q̄li eius p quo sit ita
 absolutū cū a debito pene: q' nō absolutū facientē a
 debito pene p̄p̄rie: q' in tñ recōp̄satiōe p̄siderat
 eq̄litas iusticie: op' at istud satisfactoriū ita pōt ad
 equari reatui vni: q' alij nō eēt: real' enī duoꝝ pec
 catoꝝ: maiorē satisfactōne requirit q' reatus vnius
 Alio mō pōt p̄siderari inq̄tū ē meutorū vite eter
 ne: qd h; inq̄tū p̄cedit ex radice charitatis: et scōz
 h' nō solū p̄desit ei p quo sit: s; facit magis 7 p h'
 p̄z solutio ad obiecta. p̄me. n. rōnes p̄cedebant de
 ope suffragij scdm q' ē satisfactoriū: sed alie scdm
 q' est meritorium.

¶ Ad secundū sic pro
 cedūt: vt q' suffragia p̄sunt existentib' in
 inferno: per hoc qd habet. q. Mach. iij.
 q' inuenerūt sub tunicis intersectorūz de denarijs
 idoloꝝ a quib' lex phibet iudeos: et tamē p̄ subdi
 tur q' Judas xij. milia dragmas argēti misit Die
 rosolymā offerens p peccatis mortuoꝝ: p̄stat autē
 illos mortalit' peccasse cōtra legeꝝ agentez: et ita in
 mortali peccato decessisse: et ita ad infernum esse
 trāslatos. q' existētibus in inferno suffragia p̄sunt
 ¶ In lra habet ex verbis Aug' q' quib' valent
 suffragia: vel ad h' p̄sunt vt sit plena remissio: vel
 ad hoc vt tolerabilis sit eoz damnatō. sed soli il
 li qui sunt in inferno damnati eē dicunt. q' etiā exi
 stentib' in inferno suffragia p̄sunt. ¶ Ad. Dio. i. vl'

rimo ca. ce. hierar. dicit sic: Justorum orationes et fidei
 hac vita quanto magis pro morte in his qui digni sunt sa-
 cris orationibus operantur tantummodo. Ex quo potest accipi quod
 suffragia magis proficiunt mortuis quam etiam vivis. sed vivis
 proficiunt etiam in peccato mortali exiuntibus: cum quotidie orat et
 deest pro peccatoribus ut revertatur ad deum. et etiam mortuis
 in peccato mortali suffragia valent. **S.** in vitis patet le-
 gitur quod etiam Dama. in sermone suo refert: quod Macha-
 rius inuenta in via caluarie cuiusdam defuncti oratione pro
 missa quasi caput fuisse: et caput dedit rursus
 quod fuerat sacerdotis gentilis qui in inferno erat datus:
 et tamen confessus est oratione macharii se et alios iuvare: et
 suffragia ecclesie etiam exiuntibus in inferno proficiunt. **S.**
 Dama. in eodem sermone narrat quod Gregorius pro traiano
 oratione fundens: audiuit vocem sibi dimitte illam: Vocem
 tuam audiui et veniam traiano do. cui rei ut Dama.
 dicit in oratione: testis est orationis eius et occidens. sed con-
 stat traianum in inferno fuisse: quod multorum martyrum
 necesse amarum instituit ut ibidem Dama. dicit: et suffra-
 gia etiam valent exiuntibus in inferno. **S.** et quod dicit
 Dio. vij. ca. ce. hierar. Summus sacerdos pro iumentis
 non orat: quod in hoc advertit a vino ordie. Et Lomen.
 ibidem dicit: quod peccatoribus non orat remissionem: quod non audi-
 ref. pro illis: sed non valent exiuntibus in inferno suffragia.
S. Gregorius dicit l. xxxiii. moral. Eadem causa est cur non
 orat tunc. scilicet pro die iudicii pro hominibus: et non datur: quod
 nunc causa est ut non orat: pro diabolo angelisque et etiam super
 plures datur: quod etiam nunc causa est ut non orat scilicet pro hominibus
 infidelibus impiisque defunctis: quod de eis vti quis est etiam
 daturatos supplicio iam novetur: an illi iusti iudicis
 respectu orationis sue meritum cassari refugium: et suf-
 fragia daturatis in inferno non valent. **S.** in lra habet ex
 verbis Augustini. Qui sine fide operatur pro dilectis eius
 factis a corpe exiunt frustra illi a suis hominibus: et officia
 impediunt. sed omnia daturatis sunt hominibus: et suffragia dam-
 natis in inferno non proficiunt. **S.** Leteri vi quod nec etiam exi-
 stentibus in purgatorio: quod purgatorij pro quibus inferni
 est: sed in inferno nulla est redemptio. Et per dicit: In inferno
 autem quod profitebit tibi. et suffragia his qui sunt in purgato-
 rio non valent. **S.** pena purgatorij est finita: si ergo
 pro suffragia aliquid de pena dimittit tantum potuerit mul-
 tiplicari suffragia: quod tota tollit: et ita peccatum reman-
 ebatur totaliter impunitum: quod repugnare videtur divine iusticie
S. ad hoc autem in purgatorio detinetur ut ibi purgate
 pure ad regnum perveniant. sed non potest purgari nisi aliquid
 circa ipsam fiat: et suffragia facta pro vivos penam pur-
 gatorij non diminuit. **S.** si suffragia exiuntibus in
 purgatorio valerent: maxime ea viderentur valere qui sunt
 ad eorum imperium facta: sed hec non sunt valent: sicut si aliquid
 deccedens disponit tot suffragia pro se fieri: quod si facta
 essent sufficerent ad totam penam abolendam: posito ergo
 hominibus suffragia differat quibus ille penam evasit: ista
 suffragia ei nihil prodeunt: non enim potest dici quod ei proficiunt
 antequam fiat: postquam autem sunt facta eis non indiget: quod iam pe-
 nam evasit: et suffragia exiuntibus in purgatorio non valent
S. et quod dicit in lra ex verbis Augustini quod suffragia pro

sunt his qui sunt mediocriter boni vel mali. sed tales sunt
 qui in purgatorio detinentur. **S.** Dio. dicit l. vij.
 ca. ce. hierar. quod divinus sacerdos pro mortuis orat: pro
 illis orat qui se vixerunt: et tamen aliquos maculas habuerunt
 ex infirmitate humana peccata. sed tales in purgatorio de-
 tinentur. **S.** Leteri. vi quod suffragia valent pueris in
 limbo exiuntibus: quod illi non detinentur nisi pro peccato alieno
 quod maxime decens est ut ipsi iuvet suffragiis alienis. **S.**
 in lra habet ex verbis Augustini quod suffragia ecclesie pro non val-
 de malis propeccatores sunt. sed pueri non putant in val-
 de malos: cum misericordia sit eorum pena. et suffragia ec-
 clesie eos iuvant. **S.** et quod habet in lra ab Augustino
 quod suffragia non proficiunt illis: sed pueri hoc modo exierunt qui
 sine fide operante pro dilectis hinc exierunt. et eis suffra-
 gia non proficiunt. **S.** Leteri vi quod aliquid modo proficiunt scis exi-
 entibus in patria: pro hoc quod habet in collecta missae: sicut scis
 tuus proficiunt ad gloriam. scilicet facta: ita nobis proficiunt ad me-
 dela: sed in alia suffragia propeccatores est factum altaris. et
 suffragia proficiunt scis qui sunt in patria. **S.** facta efficiunt
 quod figurat: sed tertia pars hostie. scilicet in calice missae signi-
 ficat eos qui in patria vitam beatam ducunt: ut supra dicitur. xij.
 dicitur est. et suffragia ecclesie proficiunt etiam exiuntibus in patria
S. scilicet non solum gaudet de bonis propeccatores: sed etiam de
 bonis aliorum: vnde Luc. xv. dicit: Gaudium est angelis dei su-
 pro uno peccatore penitentem agere. et ex bonis operibus viventium
 scorum qui sunt in patria gaudium crescit: et ita etiam eis nostra
 suffragia proficiunt. **S.** Dama. dicit in sermone de dormi-
 entibus: inducens verba Chrysostomi. si enim gentiles inquit cum his
 qui abierunt sua obdurant: quanto magis te fidelis mittere
 pervenit cum fidelis ipsi: propeccatores non ut saevilla fiat: et hec ve-
 lut illa: sed ut maiore hinc circumponas gloriam: et si qui
 dem peccator fuerit qui mortuus est ut peccata solvas: si
 autem inquit ut appositio fiat mercedis et retributionis
 et sic idem quod prius. **S.** et quod habet in lra ex verbis
 Augustini iurata est in ecclesia orare pro martyre cui nos de-
 bemus orationibus commendari. **S.** et est iuvare cuius est
 indulgentia: sed scilicet in patria sunt absque omni indulgentia. et per
 suffragia ecclesie non iuvant. **S.** indeo dicitur ad. j. quoniam
 quod circa daturatos in inferno fuit duplex opinio. Qui
 daturati enim vixerunt in hoc distinguendum esse dupliciter. uno
 modo quod tunc ad tempus dicentes: quod post diem iudicij nullus in
 inferno existens aliquo suffragio iuvabitur: sed ante diem
 iudicij aliqui iuvant suffragiis ecclesie. Alio modo
 distinguuntur quod tunc ad personas in inferno detentas:
 in quas quosdam dicebat esse valde malos: qui scilicet
 sine fide et sacramentis ecclesie decesserunt: et talibus
 qui de ecclesia non fuerunt nec merito nec numero
 suffragia ecclesie prodesse possunt. Alij vero sunt non
 valde mali: qui scilicet de ecclesia fuerunt numero et fide
 habentes et factis imbuti et aliqua opera de genere
 bonorum facientes: et talibus suffragia ecclesie prodesse de-
 bent. Sed occurrebat eis quedam dubitatio eos prur-
 bane: quod scilicet videbat ex hoc sequi cum pena inferni
 sit infinita secundum intensionem quod duratione infinita
 existat: quod multiplicatis suffragiis pena illa auferretur
 quod est error Dugenis: et ideo hoc inconueniens multi

placiter euadere voluerūt. Prepositinus enī dixit q̄ tñ pñt suffragia p̄ damnatis multiplicari q̄ a pena tota reddunt in unum: non autē simplici vt Origenes posuit s̄ ad t̄p̄a. s̄ vsq̄ ad diem iudicij: tunc enī alē iterato corporibus cōiuncte in penas inferni sine spe venie retrudunt. Sed ista op̄io videt̄ diuine repugnare p̄uidēt̄ie que nihil in rebus iordīnatū relinquit: culpa autē ordinari non p̄t nisi p̄ penam. vñ non p̄t esse vt pena tollat nisi p̄us culpa expiet̄: et ideo cū culpa cōtinue maneat in damnatio: eoz̄ pena nullatenus interrūpt̄. Et ideo pot̄ retari alius modū inuenerūt dicētes: q̄ hoc modo p̄cedit in diminutiōe penaz̄ per suffragia: sicut p̄cedit in diuisione līreaz̄: que cuz̄ sint finite: tamē infinitū diuidi possunt et nūq̄ p̄ diuisionem cōsumunt̄ dñi sit subtractio non fm̄ eadē q̄ritatem sed sc̄dm eandē p̄portionē: velut si p̄mo auferat̄ pars quarta totius: et secūdo quarta illius q̄rte: et itē quarta illius q̄rte: et sic deinceps ī infinitū. Et similit̄er dicūt q̄ p̄ primū suffragiū diminiuit aliquota pars pene: et p̄ secūdū pars aliqua remanētis fm̄ eadē p̄portionē. S̄z iste mod̄ multiplici defectiuus inuenit̄. Primo q̄ infinita diuisio q̄ cōgruit cōtinue q̄ritate: nō videt̄ posse ad q̄ritatē spiritalē transferri. Secūdo q̄ nō ē aliqua rō q̄re sc̄dm suffragiū minus de pena diminiuat̄ q̄ p̄mū si sit equalis valoris. Tertio q̄ pena diminiui nō p̄t nisi diminiuat̄ et culpa: sic nec auferri nisi ea ablata. Quarto q̄ in diuisione līre tandem puenit̄ ad hoc qd̄ nō ē sensibile: corpus enī sensibile nō ē ī infinitū diuisibile. Etiaz̄ sic sequer̄ q̄ post mlt̄a suffragia pena remanēs p̄pter sui paruitatē nō sentiret̄: et ita non eēt̄ pena. Et itō alij inuenerūt aliu modum. Altiss̄ odorēnsis enī dixit q̄ suffragia p̄sunt dānatio: non quidē p̄ diminutiōnē vel p̄ interrūptiōnē: s̄z p̄ confortatiōnē patiētis: sicut si hō portaret̄ graue onus et facies sua p̄funderet̄ aqua: sic enim p̄fortaret̄ ad melius portandū: cū tñ onus suū in nullo leuē fieret. S̄z hoc itēz̄ eē nō p̄t: q̄ aliqd̄ plus v̄l minus eterno igne grauat̄: vt Greḡ dicit fm̄ meritū culpe et inde ē qd̄ eodē igne quidā plus quidā minus cruciant̄: vñ cū culpa damnati imutata remaneat: nō p̄t eē q̄ leuius penā serat̄. Est nihilominus et p̄dca op̄io p̄sumptuosa: vt p̄ote sc̄oz̄ dictis d̄ia: et vana nulla auctoritate fulta: et nihilominus irrōnalis: tñ q̄ damnati ī inferno sūt extra vinculū charitatis fm̄ quā opa viuoꝝ p̄tinuāt̄ defunctis: tñ q̄ totalr̄ ad vie terminū pueniūt̄: recipientes vltimā p̄ meritū retributionē: sic et sci q̄ sūt in p̄ia: qd̄ enī adhuc restat̄ de pena vel gl̄ia corp̄is: hoc eis ratioem viatoris nō p̄bet: cū gl̄ia cēntialit̄ et radicalit̄ existat̄ in aīa: et s̄lt̄ miseria damnatoꝝ: et itō non p̄t pena eoz̄ diminiui: sicut nec gl̄ia sc̄oz̄ augeri q̄tū ad premiū cēntiale. Sed tñ modus q̄ a quibusdam ponit̄ q̄ suffragia p̄sunt dānatio posset̄ aliq̄ modū suauit̄: vt si dicat̄ q̄ nō p̄sunt neq̄ q̄tū ad diminiui

onem pene vel interrūptiōnē vel q̄tū ad diminiui onē sensus pene. s̄z q̄ ex h̄ modi suffragiis eis aliq̄ materia doloris subtrahit̄ q̄ eis eē posset̄ si ita se abiectos p̄spicerent̄ q̄ p̄ eis nullā curā haberēt̄ q̄ materia doloris eis subtrahit̄ dñi suffragia p̄ eis sunt. S̄z istud etiāz̄ nō p̄t eē fm̄ legē cōem: q̄ vt Auḡ dicit ī li. de cura p̄ mortuis agēda: qd̄ p̄cipue d̄ damnatis vez̄ ē: Ibi sūt sp̄s defunctorū vbi n̄ vidēt̄ q̄ cunctis agunt̄ aut eueniunt̄ ī ista vita hōibus. et ita nō cognoscūt̄ q̄ p̄ eis suffragia fiunt: nisi supra cōmunē legē hoc remediū diuinit̄ def̄ aliq̄b̄ damnatorū: qd̄ est v̄bū oīno incertūz̄. Cū tutius ē simplr̄ dicere q̄ suffragia nō p̄sunt dānatio: nec p̄ eis ecclia orare intēdit̄: sic ex auctoritatib̄ inductis apparet̄.

¶ Ad. i. q̄ d̄: q̄ donaria idolorū nō fuerūt inuēta apud illos mortuos vt ex eis signū accipi possz̄ qd̄ ī reuerentiā idolorū eis deferrēt̄. s̄z ea acceperūt vt victores q̄ eis iure belli debebāt̄: et tñ p̄ auariciam veniale peccauerūt. vñ nō fuerūt ī inferno damnati: et sic suffragia eis p̄desse poterāt̄. Vel d̄: sc̄dm q̄sdā q̄ in ip̄a pugna vidētes sibi piculū iminere d̄ peccō penituerūt: fm̄ illud p̄s. Cū occideret̄ eos q̄rebant̄ euz̄. et hoc p̄babilt̄ p̄t estimari: et itō oblatō p̄ eis fuit̄ sc̄a.

¶ Ad. ii. d̄: q̄ dānatio ī v̄bis illi largē accipit̄ p̄ q̄cūq̄ punitiōnē: vt sic includat̄ et penā purgatorij: q̄ q̄nq̄ totalit̄ p̄ suffragia expiat̄: q̄nq̄ aut̄ non: s̄z diminiuit̄.

¶ Ad. iij. d̄: q̄ q̄tū ad hoc magis acceptat̄ suffragiū p̄ mortuo q̄ p̄o viuo: q̄ magis indiget: cū nō possit̄ auxiliari sibi sic viuis p̄t. s̄z q̄tū ad hoc viū ē melioris p̄ditōnē: q̄ p̄t trāsferrī de statu culpe mortali ī statū gr̄e: quod de mortuis dicit̄ nō p̄t. et itō nō ē eadē cā orādī p̄ mortuis et p̄ viuis.

¶ Ad. iij. d̄: q̄ illud adiutorium nō erat̄ q̄ pena eoz̄ diminiuit̄. s̄z in hoc solo vt ibi d̄: q̄ eo orāte p̄cedebat̄ eis vt mutuo se viderēt̄ et ī hoc aliqd̄ gaudiū nō vez̄: s̄z fantastici hēbant̄ dñi implebat̄ hoc qd̄ desiderabant̄: sic et demones gaudē dicit̄ duz̄ homines ad peccā p̄trahūt̄: quis p̄ hoc eoz̄ pena nullatenus minuat̄: sic nec minuit̄ gaudiū angeloz̄ p̄ hoc q̄ mal̄ n̄tis p̄pati dicit̄.

¶ Ad v. d̄: q̄ d̄ sc̄o traiani hoc mō p̄t. p̄babilt̄ estimari: q̄ p̄bab̄ b̄ti Greḡ. ad vitā fuerit̄ reuocatus: et ibi gr̄am p̄secut̄ sit p̄ quā remissionē peccoz̄ hūit̄: et p̄ p̄no imunitatē a pena: sic etiā apparet̄ ī oib̄ illi qui fuerūt miraculose a mortuis suscitati: q̄z p̄les cōstat̄ idolatras et dānatos fuisse. De oib̄ enī s̄lt̄ dicit̄ oī: q̄ nō erāt̄ ī inferno finalit̄ deputati. s̄z fm̄ p̄ntē iusticiā p̄p̄oz̄ meritoꝝ: sc̄dm at̄ sup̄iores cās qd̄ p̄uidebat̄ ad vitā reuocati: erat̄ de eis alit̄ dispondū. Vel d̄: sc̄dm q̄sdā: q̄ aīa traiani n̄ fuit̄ simplr̄ a reatu pene eīne absoluta: s̄z et̄ pena fuit̄ suspēsa ad t̄p̄a. s̄z vsq̄ ad diem iudicij: nec tñ oī q̄ hoc fiat̄ cōit̄ p̄ suffragia: q̄ alia sūt q̄ lege cōi accidūt̄: et alia q̄ singlt̄ ex p̄uilegio aliq̄b̄ cōcedūt̄: sic alie sūt hōiaz̄ limites rez̄: alia diuina signa vtutū: vt Auḡ dicit̄ ī li. de cura p̄o mortuis agēda. ¶ Ad. ij. q̄ d̄

dicendum q̄ pena purgatorij ē l̄ supplementū satisfactio-
 ctionis q̄ nō fuerat plene i corpore p̄sumata: et iō q̄
 sic ex p̄dca p̄z: et ex his q̄ supra di. xx. dca sūt: opa
 vni p̄nt valē alī ad satisfactionem siue viuis siue
 mortuis: n̄ ē dubiū q̄n suffragia p̄ viuos sc̄a existē
 tib⁹ i purgatorio p̄sūt. ¶ Ad. j. q̄ dō: q̄ auctas illa
 loq̄t de sermo dānatorū in q̄ nulla ē redēptio q̄tū
 ad illos q̄ sūt finalit̄ tali pene deputari. ¶ Uō dīcēdū
 scōm Dama. i sermōe de dormiētib⁹: q̄ h̄ mōi au-
 ctōritates exponēde sūt scōm cās inferiorēs. s. scōm
 exigētā meritōz eoz q̄ penīs deputāt: s. scōm di-
 uinā misericordiā q̄ vincit hūana merita: ad p̄ces
 iustoz aliū q̄nq̄ dīlponit q̄ snia p̄dcaz auctatum
 p̄tineat: de aut̄ mutat sniam sed nō p̄sūt: vt dicit
 Greg. vñ etiā Dama. pōit ad hoc exēpla de Nini-
 uitis: achab: et ezechia: i q̄b⁹ apparet q̄ snia p̄ eos
 lata diuinit⁹ fuit p̄ oīnā misericordiā commutata
 ¶ Ad. ij. dō: q̄ nō ē incōueniēs si multiplicat̄ suf-
 fragijs pena i purgatorio exnitiū anuiliēt: non tñ
 seq̄t q̄ p̄ca remanēt ip̄unita: q̄ pena vni p̄ alio
 suscepta alī p̄putat. ¶ Ad. iij. dō: q̄ purgatio aie
 p̄ penas purgatorij nō ē aliud q̄ expiatio reat⁹ im-
 peditis a p̄ceptōe glie: et q̄ p̄ pena quā vñ sustinet
 p̄ alio pōt reat⁹ alteri expiari vt victū ē: nō ē incō-
 ueniēs si p̄ vni satisfactōne alī purget. ¶ Ad. iij.
 dō: q̄ suffragia ex ouob⁹ valent. s. ex ope opante et
 ex ope opato. Et dico op⁹ opatū non iolū ecclie sa-
 cramentū: s. effectū accidētē ex opatōe: sic ex colla-
 tiōe elemosynaz p̄seq̄t pauperē reuatiō: et eozū
 oīo p̄ defuncto ad deū. s. iſt opus opans pōt accipi
 vel ex pte p̄ncipal agētis: vel ex pte exq̄ntis. Dico
 q̄ q̄ cito mouens dīspōnit aliq̄ suffragia sibi fieri
 p̄mū suffragioz plene p̄seq̄t an etiā q̄ sūt q̄rum
 ad efficacā suffragij q̄ erat ex ope opante p̄ncipal
 agētis. s. q̄tū ad efficacā suffragioz que ē ex ope
 opato vel ex ope opante exequētis nō p̄seq̄t fru-
 ctū anq̄ suffragia sūt et si p̄us p̄tingat ip̄m a pena
 purgari: q̄tū ad hoc fraudabit suffragioz fructū
 q̄d redūdabit i illos q̄z culpa defraudat: nō. n. ē i-
 cōueniens q̄ aliq̄s defraudat p̄ culpā alteri⁹ in rpa
 lib⁹: pena aut̄ purgatorij rpalis ē: q̄uis q̄tū ad eter-
 nā retributiōne null⁹ defraudari possit nisi p̄ p̄p̄nā
 culpā. ¶ Ad. iij. q̄dem dō: q̄ pueri nō baptizati nō
 detinēt in limbo nisi q̄ deficiūt a statu gr̄e. vñ cuz
 p̄ opa viuoꝝ mortuoꝝ stat⁹ mutari nō possit ma-
 xime q̄tū ad meritū cēntialis p̄mij vl̄ pene: suffra-
 gia viuoꝝ pueris in limbo exnitiū p̄desse nō p̄nt.
 ¶ Ad. j. q̄ dō: q̄ quis p̄cēm originale sit h̄ mōi q̄
 p̄ eo possit aliq̄s ab alio iuari: tñ aīe pueroꝝ in
 limbo exnitiū sūt i tali statu q̄ iuari nō p̄nt: quia
 p̄ hāc vitā nō ē ip̄us gr̄am acquirēdi. ¶ Ad. ij. dō:
 cēdū q̄ Aug⁹ loquit de nō valde malis q̄ tñ bapti-
 zati sūt: q̄d p̄z ex hoc q̄d p̄mittit: cum q̄ sacrificia si-
 ue altaris siue q̄rūcunq̄ elemosynaz p̄ baptizatis
 oibus offerūt. ¶ Ad. iij. q̄ dō: q̄ suffragium de sui
 rōne importat quādā auxiliatiōne q̄ nō cōpetit ei

q̄ defectū nō patit: nulli enī iuari p̄petit nisi in eo
 q̄d idigēs ē. vñ cū sci q̄ sūt i p̄ia sint ab oi indigen-
 tia imunes icbriate ab vbertate dom⁹ dei: eis iua-
 ri p̄ suffragia nō p̄petit. ¶ Ad. j. q̄ dō: q̄ h̄ mōi lo-
 cūtiōes nō sūt sic itelligēde: q̄si sci i glia p̄ficiāt q̄tū
 ad se q̄ eoz festa recolim⁹: s. q̄ nobis p̄ficiāt q̄ eoz
 glia solēni celebram⁹: sic ex hoc q̄ deu cogitamus
 vl̄ laudam⁹: et sic q̄damō et glia i nobis crescit: ni-
 hil deo s. nobis accrescit. ¶ Ad. ij. dō: q̄ quis sa-
 cramenta efficiāt q̄d figurant: nō tñ illū effectū suū
 ponūt circa oē id q̄d figurāt: alias cū figurēt xpm
 i ip̄o xpo aliqd̄ efficerēt: q̄d ē absurdū. s. efficiunt
 circa suscipiētē sacm̄ ex vute ei⁹ q̄d p̄ sacm̄ signi-
 ficat: et sic nō legit q̄ sacrificia p̄ fidelib⁹ defūcti ob-
 lata sc̄is p̄sūt: s. q̄ ex meritū scōz q̄ recolunt vel si-
 gnificāt i sacro p̄sūt aliq̄s p̄ qb⁹ offerunt. ¶ Ad. iij.
 dō: q̄ quis sci q̄ sūt i p̄ia de oib⁹ bōis n̄ sūt gaudeāt
 nō tñ seq̄t q̄ multiplicat̄ n̄ris gaudijs eoz: gaudijs
 augmentet foīalū s. malit̄ tñ: q̄ oīs passio foīalū
 auget scōz rōem obiecti sui: rō at gaudēdi i sc̄is de
 qb⁹ uicq̄s gaudēt ē ip̄e de⁹: de q̄ n̄ p̄nt magi r̄ min⁹
 gaudē: q̄ sic cēntiale eoz p̄mū variat: q̄d p̄sūt
 i hoc q̄ d̄ deo gaudēt. vñ ex hoc q̄ bōa multiplicāt
 de qb⁹ gaudēdi rō eis de⁹: nō seq̄t q̄ intēl⁹ gaude-
 ant: s. q̄ de plib⁹ gaudeāt: et iō non seq̄t q̄ p̄ibus
 n̄ris iuent. ¶ Ad. iij. dō: q̄ nō ē itelligēdū q̄ stat
 appositio mercedis vl̄ retributiōnis illi b̄to p̄ suffra-
 gia ab aliq̄ sc̄a vl̄ faciēti. Uel dō: q̄ ex suffragijs p̄t
 appositio mercedis fieri b̄to defūcto: in q̄tū sibi de
 suffragijs faciēdis adhuc viues disposuit quod ei
 merito: ium iuit.

Ad tertium sic proce-
 dit: vñ q̄ nō solū oīonib⁹ ecclie r̄ sacrificiō
 altari r̄ elemosynis aie defūctoꝝ iuuet vl̄ q̄ eis iu-
 uēt p̄cipue. P̄ca. n. d. p̄ pena recōpēfari. s. ieiuniū
 magi ē penale q̄ elemosyna vl̄ oīo. s. ieiuniū magis
 p̄desse i suffragijs q̄ aliq̄ p̄dcaz. ¶ S. Greg⁹ tri-
 bus p̄nūerat ieiuniū: vt habet cā. xij. q. ij. Aīe de-
 functoꝝ q̄tuor solūit mōis: aut oblatōib⁹ sacerdo-
 tū: aut oīonib⁹ scōz: aut charoz elemosynis: aut
 ieiunio cognatoꝝ. s. i sufficiēt ab Aug⁹. hic enume-
 rat̄ tria p̄dca. ¶ S. baptisim⁹ ē potissimūz sacroꝝ
 maxie q̄tū ad effectū. s. baptisim⁹ vl̄ alia sacra de-
 berēt vl̄ sūt vl̄ magi p̄desse defūcti sic sacm̄ altaris
 ¶ S. hoc vñ ex hoc q̄d h̄. j. Cor. xv. Si oīno mor-
 tui nō resurgūt: vt q̄d baptisim⁹ p̄ ill. s. baptisim⁹ et
 valet ad suffragia defūctoꝝ. ¶ S. i diuersis missis
 ē idē altaris sacrificiū. si s. sacrificiū p̄putat̄ tñ suf-
 fragia et nō missa: viderur q̄ tantundē valeat que
 cunq̄ missa pro defūcto dicatur: siue de beata vir-
 gine: siue d̄ spū sancto: vl̄ quecūq̄ alia: q̄d videtur
 esse cōtra ecclie ordinatiōem que specialē missaz
 pro defunctis instituit. ¶ S. Dama. in sermōe de
 dormiētibus docet ceras et oleum et huiusmodi
 pro defunctis offerri. s. non solum oblatio sacrifici-

cū altaris s; etiā alie oblatiōes debēt in suffragia mortuoz cōputari. **¶** Lteri v; q' indulgētie q's ecclēsia facit etiā mortuis p'sint: p'rio p' p'suetudinem ecclēie q' facit p'dicari crucē vt aliq's h'eat indulgētia p' se et duob' vel trib': et q'nq's. x. aiab' tā viuoz q' mortuoz: qd' eēt deceptio nisi mortuis p'dessent: q' indulgētie mortuis p'sūt. **¶** S. meritū toti' ecclēie ē efficacē q' meritū vni' p'sone. s; meritum p'sonale suffragat defūctis: vt p'z i' elargitiōe elemosynaz. q' multo fort' meritū ecclēie cui indulgētie innitunt. **¶** S. indulgētie ecclēie p'sunt ill' q' sūt de foro ecclēie s; illi qui sūt i' purgatorio sunt de foro ecclēie: alias eis suffragia ecclēie nō p'dessent: q' v; q' indulgētie defūctis p'sint. **¶** S; q' ad hoc q' indulgētie alicui valeat requirit cā cōueniēs p'zo q' indulgētie dant. s; tal' cā nō pōt eē ex pte defūcti: q' nō potest aliqd' facere qd' sit i' vtilitatē ecclēie p' q' cā p'cipue i' indulgētie dant. q' v; q' indulgētie defūctis nō p'sint. **¶** S. indulgētie dētmiant scōm arbitriū indulgētia faciet: si q' indulgētie defūctis p'odesse possent eēt in p'tate faciētis indulgētia vt defūctū oino li beraret a pena: qd' videt absurdū. **¶** Lteri videt: q' cult' exequaz defūcto p'sint. **¶** Dama. enī i' sermōe de dormiētib' inducit vba Athanasij sic dicēt: L; i' area qui i' pietate cōsummar' ē deposit' fuerit ne rēnue oleū ⁊ ceras dñi inuocās i' sepulchro accēdē accepta enī ista sunt deo et multā ab eo recipiētia retributiōe: s; h' mōi p'tinet ad cultū exequiaruz q' cultus exequiaz p'dest defūctis. **¶** S. sicut dicit Aug' p'mo li. d. ciui. dei: Antiquoz iustoz funera officiosa pietate curata sunt et exequie celebratē ⁊ sepulchra p'ouisa: ipsiq' cum viuerēt de sepeliēdis vel transferēdis suis corpibus filijs mādaauerunt sed hoc nō fecissent: nisi sepultura et huiusmōi ali quid mortuis p'ferrent: q' huiusmōi aliqd' p'ofunt defūctis. **¶** S. nullus facit elemosynam circa ali quē nisi ei proficiat. sed sepelire mortuos cōputat' inter opa elemosynaz. vnde vt Aug' dicit i' p'mo de ciui. dei Thobias sepeliēdo mortuos deuz p'romeruisse teste angelo cōmendat. q' huiusmodi sepulture cultus mortuis p'odest. **¶** S. incōueniēns est dicere q' frustret deuotio fidelū. sed aliqui ex deuotioe se in locis aliquibus religiosis sepeliri disponūt. q' sepulture cult' p'odest defūctis. **¶** S. deus p'no: est ad miserēdū q' ad puniēdū. sed aliquib' nocet sepultura in locis sacris: si indigni sunt. vnde dicit Greg' q' peccata grauia dep'rimūt ad maiorē damnatiōis cumulum potius q' ad solutiōem eoz corpora in ecclēsijs ponunt. ergo multo amplius dicēdum est q' sepulture cultus p'ofit bonis. **¶** Sed cōtra est qd' Aug' dicit in libro de cura p' mortuis agēda: Corp' humano quicquid impendit non est p'fidiū salutis eterne: sed humanitatis officiu. **¶** S. Greg' dicit in. iij. dial. Luratio funeris: conditō sepulture: pompa exequiaruz magis sunt viuoz solatiā q' subsidia mortuorum

¶ S. dominus dicit Matth. x. Nolite timere eos qui occidūt corp' et post hec nō habent ampli' quid faciāt. sed post mortē sanctor' corpa possunt a sepultura prohiberi: sicut i' ecclēsiastica historia legit factū de quibusdā martiribus Lugduni gal lie. q' nō nocet defunctis si eoz corpora inhumata remaneāt: q' nec cultus sepulture p'odest. **¶** Respō deo dicēdū ad primā questiōne: q' suffragia viuoz rū p'ofunt defunctis scōm q' vniant viuētib' cha ritate: et scōm q' intētio viuētū referē i' mortuos et ideo illa opa p'cipue nata sunt mortuis suffraga ri q' maxime ad cōcōtionē charitatis p'tinet v' ad dīrectionē intētiōis in altez: ad charitatē aut' sa cramentū eucharistie p'cipue p'tinet: cuz sit sacramē tū ecclēsiastice vniōis continēs illū in quo tota ec clēsia vni' et consolidat' s; ch'ristū: vñ eucharistia est quasi quedā charitatis origo siue vinculu: sed inter charitatis effectus p'cipuū est elemosynaz opus: et ita ista duo ex pte charitatis p'cipue mor tuis suffragant' s; sacrificiū ecclēie et elemosyne. sed ex parte intētiōis directe i' mortuos p'cipue valet oratiō: q' oratiō scōm suam rationē non solū dicit respectuz ad orantē sicut et cetera opa: sed dī rectius ad id p'zo quo orat: et ideo ista tria ponuntur quasi p'cipua mortuoz subsidia: q'uis q'cuq' alia bona ex charitate fiant p'zo defūctis eis valē credenda sint. **¶** Ad primū ergo dicēdū q' in eo qui satisfact' p'zo altero magis est considerādū ad hoc q' effectus satisfactiōis ad alterū pueniat id q' satisfactio vnius trāsīt i' altez: q' etiā satisfactiōis pena: q'uis ipa pena magis expiet reati' satisfaciē tis inq'tum est medicina quedā: et ideo tria p'di cta magis valēt defūctis q' ieiuniū. **¶** Ad secūdū dicēdū: q' etiā ieiuniū pōt p'odesse defūctis ratiōe charitatis et intētiōis i' defūctos dīrecte: s; tñ iei unū i' sui rōne nō cōtinet aliqd' qd' ad charitatē vel ad dīrectionē intētiōis p'tineat: s; hec sunt ei quasi extrinseca: et iō Aug' nō posuit: s; Greg' posuit i' ieiuniū i' suffragia mortuoz. **¶** Ad tertiu' dicē dū q' baptisimus ē q'daz spūalis regeneratio: vñ sic p' generationē non acquirit eē nisi generato: ita ba ptisim' nō h'z efficacā nisi i' eo q' baptisat: q'tū ē ex ope opato q'uis ex ope opante vel baptisantis vel baptisati possint alijs p'odesse: sicut et cetera opa meritoria: s; eucharistia ē signū ecclēsiastice vniō nis: et iō ex ipso ope opato eius efficacā in alteruz transire pōt: qd' non p'tingit de alijs sacris. **¶** Ad quartū dicēdū q' glo. auctoritatē istā duplici' ex ponit. vno mō sic: Si mortui nō resurgūt nec etiā ch'rist' resurrexit: vt qd' etiāz baptisat' p' illis. id ē p' peccatis: cū ipa nō dimitat' si xps nō resurrexit q' i' baptisimo nō solū passio xpi s; etiā resurrectiō operat': q' est n're spūitūalis resurrectiōis quodam mō causa. Alio mō sic: fuerunt q'dā impii qui ba ptisat' abāt p' his q' de hac vita sine baptisimo disces crant putates illis p'desse: et scōm hoc Ap'us nō

loquit nisi scdm erroze aliquoz l vbls alle. ¶ Ad
 v. dō: q in officio missæ nō solū ē sacrificiū: s; etiā
 sunt ibi oīones: et iō missæ suffragiū p̄tiet duo ho
 rum q̄ hic Aug' nūerat. s. oīem et sacrificiū. ex
 pte igit sacrificij oblati missa eglit̄ prodest defūcto
 de q̄cūq; dicat: et hoc ē p̄ncipiū qd̄ sit i missa: s; ex
 pte oīonū magis prodest illa i q̄ sūt oīones ad hoc
 dēterminatē: s; tñ iste defect' recōp̄ari p̄t p̄ maio
 rē deuotionē: vel et' q̄ dīc missā: vel et' q̄ facit dīcī:
 vel itez p̄ inuicēssionē sci cui' suffragiū i missa i plo
 rat. ¶ Ad. vi. dō: q̄ h' mōi oblatio candelaz vel
 olei p̄t prodesse defūcto inq̄tū sūt elemosyne q̄
 dā: dant. n. ad cultū ecclie vel etiā in vsū fidelium.
 ¶ Ad. ij. qōem dō: q̄ indulgentia dupl'r alicui pro
 desse p̄t: vno mō p̄ncipalī: alio mō scōario. P̄
 cipalī qd̄ prodest ei q̄ indulgentiā accipit. s. q̄ facit
 hoc pro q̄ indulgentiā dat: vt qui vīsitat limia alic'
 sci: vñ cū mortui s̄ possint aliqd̄ facere eoz p̄ qd̄
 indulgentiē dant: eis idulgētiē directe valere nō p̄t
 Scōario at̄ et indirecte profūt ei pro q̄ aliqd̄ fa
 cit illud qd̄ ē indulgentiē cā: qd̄ sic dī. xx. dicitū ē qñ
 q̄ p̄tgerē p̄t: qñq; at̄ nō p̄t: scdm̄ diuersā indul
 gentiē formā. s. n. sit tal' indulgentiē foīa: q̄cūq; facit
 hoc vel illud hēbit tātū de indulgentiā: ille q̄ hoc fa
 cit nō p̄t fructū indulgentiē i aliū trāssere: qz cui'
 n̄ ē applicare ad aliqd̄ intētoz ecclie p̄ quā coīcant
 cōia suffragia ex q̄b' indulgentiē valēt. Si at̄ idulgē
 tia sub hac foīa fiat: q̄cūq; fecerit hoc vel illud ipe
 et p̄ ei': vel q̄cūq; ei adiuē' in purgatorio detent'
 tātū de indulgentiā hēbit: tal' indulgentiā nō solū vi
 uo s; et mortuo proderit: nō. n. ē aliq̄ rō q̄re ecclia
 possit trāssere merita cōia qd̄ indulgentiē inuunt
 i viuos et nō i mortuos: nec tñ scd̄ q̄ p̄latū ecclie
 possit pro suo arbitrio aīas a purgatorio liberare
 qz ad hoc q̄ indulgentiē valeat req̄rit cā p̄ueniēs in
 dulgentiā faciēdi: vt supra dī. xx. dicitū ē. ¶ Ad. iij.
 qōem dō: q̄ sepultura adinuēta ē et p̄ viuos et p̄
 pter mortuos. p̄ viuos qd̄: ne eoz oclī ex turpi
 tudine cadauezz offendat̄ et corpa fetozib' inficiat̄
 et hoc q̄tū ad corp'. s; spūalr etiā prodest viuis in
 q̄tū p̄ hoc astruē resurrectiōis fides. s; mortuis p̄
 sūt ad hoc q̄ inspicientes sepulchra memoriā reti
 nent defūcto: et pro defūctis orēt: vñ et monumē
 tū a memoria nomē accepit: dī. n. monumentū qz
 monēt mētē: vt dīc Aug' in p̄mo de diu. dē: et i li.
 de cura pro mortuis agēda. Paganoz tñ error su
 it: q̄ ad hoc sepultura mortuo proficit: vt ei' aīa detē
 accipiat: n̄ enī credebāt p̄us aīaz detē posse accipe
 q̄ corp' sepulture daret: qd̄ oīno ridiculū et absur
 dū ē. S; q̄ vltē' sepultura in loco sacro mortuo
 prodest: nō qd̄ ē ex ipō ope opato s; magi ex ipō
 ope opate: dī. s. vñ ipe defūct' vel ali' corp' ei' tumu
 lari i loco sacro disponēs p̄ocinio alic' sci cum cō
 mittit: cui' p̄ab' p̄ hoc credēd' ē adiuuari: et et̄ pio
 cinio eoz q̄ loco sacro deferuūt: q̄ pro apud se tu
 mulatis frēquēt' et spūal' orāt: s; illa q̄ ad ornatz

sepulture exhibēt p̄solūt quidē viuis inq̄tū sūt vi
 uoz solatia: s; p̄t et defūctis prodesse: nō qd̄ per
 se s; p̄ accūs inq̄tū. s. p̄ h' mōi hoies excitat̄ ad cō
 patiedū et p̄ p̄ns ad orādū: vel inq̄tū ex sūptib' se
 pulture v' paupes fructū capiūt: v' ecclia decorat̄
 sic enī Sapie. iij. sepultura inter ceteras elemosinas
 p̄putat. ¶ Ad. j. dō: q̄ oleū et cera ad sepulchra
 defūcto: plata p̄ accūs defūcto profūt vel inq̄tū
 ecclie offerūt siue paupib' dant: vel inq̄tū h' mōi i
 reuerentiā del sūt. vñ ex vōbis p̄missis s̄būgit: Ole
 um enī et cera holocaustū sūt. ¶ Ad. ij. dō: q̄ iō
 sci p̄es de suis corpib' tumulādīs curauerūt vt oñ
 derēt corpa mortuoz ad dēi puidētā p̄ncē: nō q̄
 corpib' mortuis aliqd̄ sensus insit: s; p̄t fidē resur
 rectiōis astruēdā: vt p̄ Aug' in. j. de ci. dēi. vnde
 etiā voluerūt i tra promissionis sepeliri vbi crede
 bāt xpm̄ nascitūz et moritūz: cui' resurrectio n̄re
 resurrectiōis ē cā. ¶ Ad. iij. dō: q̄ qz caro ē ps na
 ture hoīs: nāl' hō ad carnē suā afficit: scdm̄ illud
 Eph. v. Nemo carnē suā vnq̄ odio habuit. vnde
 scdm̄ istū nāl' affectū inest viuētī qd̄az sollicitudo
 qd̄ etiā p̄ mortē de ei' corpe sit futūz: oolētq; si ali
 qd̄ indignūz corpi suo cūenire p̄sentiret: et iō illi q̄
 hoīem diligūt ex hoc q̄ affectui ei' quez diligūt cō
 formāt: circa ei' carnē curā hūanitatis impēdunt:
 vt enī dīc Aug' in. j. de ci. dēi: Si p̄na vestis si anu
 lus ac liquid' h' mōi tāto chari' posteris q̄to erga
 parētes maior affect' n̄llo mō ipa sp̄nēda sūt cor
 pora q̄ vtiq; m̄lto familiar' atq; p̄uicē' q̄ q̄libet
 indumēta gestam'. vñ et inq̄tūz affectui hoīs satif
 facit sepelies ei' corp': cū ipe i hoc sibi satisfacere n̄
 p̄t: elemosynā ei facere dē. ¶ Ad. iij. dō: q̄ fidelī
 um deuotio: vt Aug' dīc in li. de cura p̄ mortuis
 agēda: suis charis i locis sacris prouidēs sepulcu
 ra hoc nō frustrat q̄ defūctū suū suffragio scōz
 p̄mittit vt dicitū ē. ¶ Ad. v. dō: q̄ sepultura i loco
 sacro ipō defūcto nō nocet: nisi quatenus hanc
 sepulturā sibi indignā propter humanam glō: iaz
 procurauit.

¶ Quartū sic proce
 dit: vñ q̄ suffragia q̄ sunt pro vno defun
 cto nō magis p̄ficiūt ei pro q̄ sūt q̄ alijs
 Lumē. n. spūale ē magis coīcabile q̄ lumē corpale
 S; lumē corpale. s. cādele: q̄uis accendat pro vno
 tamē eglit̄ omnibus prodest qui simul commorā
 tur q̄uis pro eis candela non accendatur: ergo cū
 suffragia sint quedam spiritalia lumina: q̄uis p̄
 vno specialit̄er fiant: non magis valerent ei q̄ alijs
 in purgatorio existentibus. ¶ S. sicut in lra dīcā
 scdm̄ hoc suffragia mortuis profunt: quia cū vi
 uerēt hic sibi vt postea possent prodesse meruerūt
 sed aliqui magis meruerunt vt suffragia sibi pro
 desent q̄ illi pro quibus sunt. ergo eis magis pro
 funt: alias eoz meritum frustraretur. ¶ S. pro
 pauperibus non sunt tot suffragia quot pro di'

uind: si q̄ suffragia sc̄a p̄ aliq̄b̄ eis solū vel magis
eis q̄ alijs valerēt: paupes eēt deterioris p̄ditionis
q̄d ē s̄niam dñi Luc. vi. Bñi paupes qm̄ v̄m est
regñū dei. ¶ S̄z̄: iusticia hūana exēplā a dīna
iusticia. s̄z̄ iusticia hūana si aliq̄s debitu p̄ aliquo
soluit eū solū absoluit: q̄ cū ille q̄ suffragia facit: q̄
dāmo saluat debitu ei p̄ q̄ facit: ei soli p̄derit. ¶ S̄z̄
sic hō facies suffragia q̄dāmo satisfact p̄ mortuo
ita et inidum aliq̄s p̄ viuo pōt satisfaccere: vt supra
di. xx. dictū ē: s̄z̄ qm̄ aliq̄s satisfact p̄ viuo: satisfactio
illa nō p̄putat nisi illi p̄ q̄ sc̄a ē: q̄ et suffragia facies
ei soli p̄dest p̄ q̄ facit. ¶ Alter v̄z̄ q̄ suffragia sc̄a p̄
multis tātūde valeāt singul ac si p̄ vno q̄q̄ singu
larit fieret: videm̄ enī q̄ ex lectioe q̄ vni legit nihil
ei depit si sil et aliq̄ legat: q̄ et eadē rōne nihil depit
ei p̄ q̄ sit suffragiū si ei aliq̄s p̄numeret: ita si pro
plurib̄ fiat tātū valet singul ac si p̄ vno q̄q̄ singla
riter fieret. ¶ S̄z̄ sc̄m̄ cōem v̄luz ecclie videm̄ q̄
cū missa p̄ aliq̄ defuncto di sil etiaz oīones illic ad
iūgnit p̄ alijs defunctis: hoc at nō fieret si ex hoc
defunct p̄ q̄ missa dē aliq̄b̄ detrimētū reportaret:
q̄ idēz̄ q̄d p̄. ¶ S̄z̄ suffragia sc̄a p̄ oīonū immitit
dīne v̄tuti. s̄z̄ apud deū sic nō differt iuuare p̄ mul
tos vel paucos: ita non differt iuuare per multos
vel paucos: ergo quātū iuuaret v̄n̄ ex vna oīatōe
si p̄ eo tñ fieret tātū iuuabūt singul multoz̄ si ca
dem oīo p̄ multis fiat. ¶ S̄z̄ mcl̄ est plures iu
uare q̄ v̄nū: si q̄ suffragiū p̄ multis factū tātū vale
ret singulis ac si p̄ vno tñ fieret: v̄z̄ q̄ ecclia nō de
buit instituisse vt p̄ aliq̄ singularit missa vel oīo fi
eret: s̄z̄ q̄ sp̄ diceret p̄ oibus fidelib̄ defunctis: quod
p̄z̄ eē fallum. ¶ S̄z̄ suffragiū h̄z̄ finitam efficaciaz
q̄ distributū i multos min̄ p̄dest singul: q̄ p̄dest
si fieret pro vno tñ. ¶ Alter v̄z̄ q̄ tātū valeāt suf
fragia cōia illis pro q̄b̄ sp̄alia nō sūt: quātū ill̄ p̄
q̄b̄ sūt valēt sp̄alia et cōia simul: vnicuiq̄z̄ n. sc̄oz̄
ppa merita reddet i futuro: s̄z̄ ille p̄ q̄ nō sunt suf
fragia meruit vt tātū iuuaret post mortē q̄tūz̄ ille
p̄ q̄ sūt sp̄alia: q̄ tātū iuuabit p̄ cōia q̄tū ille p̄ sp̄a
lia et cōia. ¶ S̄z̄ in ecclie suffragia sc̄a p̄cipuū ē eucha
ristia s̄z̄ eucharistia cū p̄teat totū xp̄z̄ h̄z̄ q̄dāmo
efficaciā infinitaz̄: q̄ vna oblatio eucharistie q̄ cōit
pro oīb̄ sūt: valet ad plenā liberatōz̄ eoz̄ q̄ sunt in
purgatorio: et ita tātū iuuāt cōia suffragia solo:
q̄tū iuuāt sp̄alia et cōia sil. ¶ S̄z̄ ē q̄ duo bōa
vno sūt maḡ eligēda: q̄ suffragia cōia et sp̄alia ma
gis profūt ei pro q̄ sūt: q̄ cōia tñ. ¶ R̄ñdeo dō: ad
.i. q̄onē q̄ circa hoc sūt duplex opio. Quidaz̄ enī
vt Dico positinus dixerūt q̄ suffragia pro vno aliq̄
sc̄a nō magis profūt ei pro q̄ sūt: s̄z̄ eis q̄ sūt magis
digni: et ponebat exēplū de candela q̄ accēdit pro
aliq̄ diuite q̄ nō min̄ alijs prodest q̄ cum eo sūt q̄
ip̄i diuiti: et forte magis si hēat oculos clariores. Et
etiā de lectōne q̄ nō magis prodest ei pro q̄ legit q̄
alijs q̄ simul cū eo audiat: s̄z̄ forte alijs maḡ q̄ sūt
sensu capaciores. Et si eis obijceret q̄ sc̄m̄ hoc ec

clesie ordinatio eēt vana q̄ sp̄alit̄ pro aliq̄bus oīo
nes instituit: dicebat q̄ hoc ecclia fecit ad excitā
das deuotōes fidelū: q̄ p̄mptiores sūt ad faciēda
sp̄alia suffragia q̄ cōia: et seruēt etiā p̄ suis p̄p̄is
orāt q̄ pro extraneis. Alij ecōtrario dixerūt: q̄ suf
fragia magis valēt ei pro q̄ sūt. Utraq̄ autē opio
sc̄m̄ aliq̄d v̄tate h̄z̄. Valoz̄ n. suffragioz̄ pōt pē
sari ex duob̄: valet. n. vno mō ex v̄tute charitatis
q̄ facit oīa bona cōia: et sc̄m̄ hoc verū ē q̄ magis
valēt ei q̄ magis charitate ē plen̄: q̄quis p̄ eo sp̄alr
nō sūt: et sic valoz̄ suffragioz̄ attēdit magis sc̄m̄
quādā interiorē solatōz̄ sc̄m̄ q̄ v̄n̄ in charitate
ex̄ns de bonis alteri delectat p̄ mortē q̄tum ad di
minutionē pene: post mortē n. nō ē locus acquirē
di grām vl̄ augmētādi: ad quod valēt nobis i vita
opa aliōz̄ ex v̄tute charitatis. Alio mō suffragia
valēt ex hoc q̄ p̄ intentionē v̄n̄ alii applicat: et sic
satisfactio v̄n̄ alii p̄putat. Et hoc mō nō ē dubiū
q̄ magis valēt ei p̄ q̄ sūt: imo sic ei soli valēt: satisf
factio enī p̄pe ad pene oīm̄issioz̄ ordiā: v̄n̄ q̄tum
ad oīm̄issioz̄ pene p̄cipue valet suffragiū ei p̄ q̄ sit:
et sc̄m̄ h̄ sc̄m̄ opio pl̄ h̄z̄ de v̄tate q̄ p̄ma. ¶ Ad
.i. q̄ dō: q̄ suffragia p̄sūt p̄ modū lumis in q̄tum a
mortuis acceptat: et ex hoc quādā solatōz̄ recipi
unt: et tāto maiorē quātū maiorī charitate sunt p̄
diti: s̄z̄ in q̄tū suffragia sūt q̄dā satisfactio p̄ intē
nē facies trāslata i alterz̄ nō sūt silia luminis: s̄z̄ ma
gis solutōi alie debiti: nō at ē necē vt si debitu pro
vno soluit: q̄ ex hoc alioz̄ debitu soluat. ¶ Ad
.ij. dō: q̄ istud meritū ē p̄ditōale q̄ sibi meruerūt
hoc enī mō sibi meruerunt vt sibi p̄desent si p̄ eis
fieret: q̄d nihil aliū sūt q̄ facē se habiles ad recipi
endū: v̄n̄ p̄z̄ q̄ nō directe meruerūt illud iuuamē
suffragioz̄: s̄z̄ p̄ merita p̄cedētia se habilitauerūt vt
fructū suffragioz̄ suscipēt: et id nō seq̄t q̄ merituz̄
eoz̄ frustret. ¶ Ad. iij. dō: q̄ nihil phibet diuites
q̄tū ad aliq̄d eē melior̄ p̄ditōis q̄ paupes: sic q̄tū
ad expiatioz̄ pene: s̄z̄ hoc q̄si nihil ē p̄patū possessi
oni regni celoz̄: i q̄ paupes melioris p̄ditionis esse
oīdūt p̄ auctoritate iductā. ¶ Ad. ij. q̄onē dō: q̄ si
valoz̄ suffragioz̄ p̄sideret sc̄m̄ q̄ valēt ex v̄tute
charitatis v̄n̄ētis mēbra ecclie: suffragia pro ml̄tis
sc̄a tantū singul p̄sūt ac si p̄ vno tñ fieret: q̄ chari
tas nō minuit si diuidat effect̄ ei i ml̄tos: imo ma
gis auget: et silr etiā gaudiū qm̄ plūb̄ ē cōe sit mal̄
vt dicit Auḡ. viij. de p̄sel. et sic de vno bono sc̄o nō
minus lerat multi in purgatorio q̄ v̄nus. Si autē
consideret valoz̄ suffragioz̄um inquantū sunt satis
factiones quedam per intentionē facientis trans
late i mortuos: tunc magis valet suffragiūz̄ alicui
quod pro eo singulariter sit q̄ q̄d pro eo cōmuni
sit et multis alijs: sic enim effectus suffragiū diuidi
tur ex diuina iusticia inter eos pro quibus suffra
gia sunt. vnde patz̄ q̄ hec questio dependet ex pri
ma: et ex hoc etiam patz̄ quare institutu sit vt suf
fragia specialia in ecclia fiant. ¶ Ad. j. q̄ dō: q̄

suffragia vt sunt satisfactiões quedā nō p̄sunt per modū actiōis sic doctrina p̄dest: que sic et oīs alia actō effectū h̄z fm̄ dispōem recipiētia: s̄z valet per modū solutiōis debiti vt dictū ē. et iō nō ē simile.

¶ Ad. ij. dō: q̄: q̄: suffragia p̄ vno scā aliq̄ mō etiā aliq̄ p̄sūt vt ex oīs p̄: iō cū p̄ vno missa dī: nō est incōueniēs vt p̄ aliq̄ etiā oīones fiat: nō. n. ad hoc dicit̄ alie oīones vt satisfactiō vni⁹ suffragiū determinat ad alios p̄ncipalī: s̄z vt ill' oīo p̄ eis spālīr fa la p̄sūt. **¶ Ad. iij. dō. q̄: oīo p̄siderat 7 ex pte orātis et ex pte ei⁹ q̄ orat: et ex vtroq̄ effect⁹ ei⁹ depēdet: 7 iō q̄uis dīne v̄tuti nō sit magis difficile abfoluere multos q̄ vni⁹: tñ h' mōi orātis oīo nō ē ita satisfactoria p̄ multis sic p̄ vno. **¶ Ad. iij. qōem dō: q̄ h' mōi etiā solutio depēdet ex solutiōe p̄me qōnia. si enī suffragia spālīr p̄ vno scā indrñt oīb' valēt: tūc oīa suffragia sūt cōia: et iō tānū iuuabit ille p̄ q̄ nō sūt spālīa quātū ille p̄ q̄ sūt: si sit eq̄līr dign'. Si autē suffragia p̄ aliq̄ scā nō indrñt oīb' p̄sūt: s̄z eis maxie p̄ q̄b' sūt: tūc nō ē dubiū q̄ suffragia cōia et spālīa sūt p̄ valēt alicui q̄ cōia tñ: et iō m̄gr̄ ou as opiones i lra tāgit. vñā q̄ dīc: q̄ eq̄līr p̄sūt diuini cōia et spālīa: et paupi cōia tñ. q̄uis. n. ex plibus vñ' iuuat q̄ ali: nō tñ p̄ iuuat. Aliā at tāgit cū dīc q̄ ille p̄ q̄ sūt suffragia p̄sūt felicitōē abfolutiōē s̄z nō pleniōē q̄ vīq̄ finalit ab oī pena liberabit.****

¶ Ad. j. dō: q̄ sic ex oīc̄is p̄z. q̄ iuuamen suffragiōz non cadit directe sub merito et simplr: s̄z q̄lī sub p̄ditiōē: et iō rō nō seq̄t. **¶ Ad. ij. dō: q̄ q̄uis v̄tus xpi q̄ p̄riet sub sacro eucharisticē sit iūta: tñ dēminat ē effect⁹ ad quez illud sacm̄ ordinaf. vñ nō oīz q̄ p̄ vni⁹ altaris sacrificiū tota pena coz qui sūt in purgatorio expiet: sic et nec p̄ vni⁹ sacrificiū q̄d aliq̄s hō offert liberaf a tota satisfactiōe debita p̄ p̄c̄is: vñ et q̄nq̄z p̄les m̄sse in satisfactōz vni⁹ p̄c̄is iūgunt. Credibile tñ ē q̄ p̄ oīnā misericordiā si aliqd̄ de spālīb' suffragiis sup̄sit his p̄ q̄b' sūt vt. l. eis nō idigeat: aliq̄s disp̄set p̄ q̄b' nō sūt si eis indigeat: vt p̄z Damas. in sermōe de dormiētib' sic dicit̄: De⁹ tāq̄ iust' p̄metiet ipoiētī possibilitatē: tāq̄ suscipiēs v̄ defectuū p̄mutatōz negociabit q̄ q̄dē negociatio attēdit q̄ id q̄d deest vni: ali sup̄plet.**

¶ Questio. iij.

¶ Vide queritur de

oīonib' scōz q̄b' p̄ nobis orāt. Et cir hoc q̄rūt tria. **¶ P̄mo vtz scī oīoes n̄ras cognoscāt. **¶ Sc̄do vtz debeat mus eos inipellare ad orādū p̄ nobis. **¶ Tertio vtz oīones coz p̄ nobis fufe sp̄ exaudiāt. **¶ Vtz autē possumus scōs orare: et vtrū sancti qui sūt in patria orēt pro nobis: habituz ē supra dī. xv.********

¶ Ad primuz sic proce

dū: v̄ q̄ scī oīones n̄ras nō cognoscant: **¶ Etia. xliij. P̄ n̄ es et abzaā nesciuit nos**

et ist' ignorauit nos. glo. Aug' dicit: q̄ mortui et scī nesciūt qd agāt vni⁹ et coz filij. et sumit ab Aug' in li. de cura p̄ mortuis agēda: vbi hāc auctoritatē iducit: et sūt hec v̄ba Aug' ibidē: Si tāti p̄iarche qd erga pplm̄ ab eis p̄creati ageret ignorauerunt quō mortui viuoz reb' atq̄ actib' cognoscēdis ad iuuādūq̄ miscēt. **¶ Scī oīones n̄ras cognoscere nō p̄nt. **¶ P̄. iij. Reg. xxi. dī ad iōsiā regē. Idcirco qz. l. fleuisti corā me colligā te ad p̄ies tuos vt non videat oculi tui mala oīa q̄ indictur sum in locuz istū. s̄z in hoc nullo mō p̄ mortē iōsie subuētuz fūisset si p̄ mortez genti sue qd cueniret cognoscēt. **¶ Scī mortui act' n̄ras nō cognoscūt: et ita nō intellīgūt oīones n̄ras. **¶ P̄. q̄tū aliq̄s ē in charitate p̄fectior tanto magis p̄ximo in picul subuenit. s̄z scī in carne viuētes p̄ximis et maxime sibi p̄iūctis in piculis et p̄sulūt et auxiliāt manifeste. cū q̄ p̄ mortem sint m̄lto maioris charitatis: si scā n̄ra cognoscere multo ampl' suis charis sibi p̄iūctis cōsulerent et auxiliaret i necessitatib': qd facē nō vidēt q̄ nō v̄ q̄ actus n̄ros et oīones cognoscāt. **¶ P̄. si cut scī post mortē vidēt v̄bū tñ: et angeli de quib' dī Matth. xvij. Angeli coz sp̄ vidēt faciē patris mei. s̄z angeli verbū videntes nō p̄pter hoc oīa cognoscūt: cū a nesciētia m̄iores a sup̄iorib' purgant vt patz p̄ Dio. in. vj. ca. eccle. hierar. q̄ nec sancti q̄ uis verbum videant in eo nostras oīones cognoscunt. et alia que circa nos agunt. **¶ P̄. solus de⁹ est inspector cordiū. sed orato precipue in corde cōsistat: ergo solius dei est oratiōes cognoscere nō ergo sancti oratiōes nostras cognoscunt. **¶ Sed cōtra sup̄ illud iob. xiiij. Siue nobiles fuerit filij ei⁹ siue ignobiles non intelligent. dicit beatus Greg. xij. li. moral. hoc de animab' sanctis sentiendū nō est: quia que intus omnipotētis dei claritatem vident: nullo modo credēdū est q̄ sit foras aliquid quod ignoiet. ergo ipi oratiōes sibi factas cognoscūt. **¶ P̄. Greg. in. ij. dial. Anīme videnti creatorem angusta est omnis creatura: q̄tūlibet enī d̄ luce creatoris aspererit: b̄cūe sit ei omne quod creatum est. sed hoc maxime impedire videret q̄ anie sanctorz oīones et alia q̄ circa nos agūt cognoscā t quia a nobis distant. cum ergo distantia illa non impediāt vt ex predicta auctoritate patet: videt q̄ anime scōz cognoscant oratiōes nostras 7 ea que hic aguntur. **¶ P̄. si ea que circa nos aguntur nō cognoscere: nec pro nobis orarent: quia defectus nostros ignorarent. sed hic est error: Vigiliantij vt Hiero. dicit in epistola contra eum. ergo sancti ea que circa nos aguntur cognoscunt. **¶ Respondeo dicendū q̄ diuina essentia est sufficiens mediū cognoscendū omnia: quod patz ex hoc: q̄ deus vidēdo suam essentiam omnia intuet: non tamē sequitur q̄ quicunq̄ essentiam dei videt omnia cognoscit: sed solum qui essentiam comprehendit: sic nec p̄ncipio aliquo cognito: consequēs ē oīa cognosci********************

que ex principio consequuntur: nisi tota virtus principij
 pphēdat: vñ cū aie scoz diuina cētia n̄ pphēdat
 nō ē p̄ns vt oia cogscāt: q̄ p cētia oīa cogsci p̄nt
 vñ ē de q̄busdā inferioribz āgelī a supioribz edocēt:
 quīs oēs cētia oīaz videat. s; vnusq̄sq̄ beat̄ tm̄
 de alijs rebz necūm ē vt i cētia oīa videat q̄tūz
 pfectio beatitudinis req̄rit: vt hō hēat quicqd̄ velit:
 nec aliqd̄ inordināte velit: sic ifra dī. xlij. hēf. hoc at
 rcā volūtate qlubz vult: vt ea q̄ ad ip̄m p̄tinēt coḡ
 scāt. vñ cū nlla certitudo scis desit: volūt coḡscere
 ea q̄ ad ip̄os p̄tinēt: et iō o3 q̄ illa i vbo coḡscāt: h̄
 at ad eoz gloriā p̄tinēt q̄ auxiliū indigētibz p̄beat
 ad salutē: sic. n. dei cooperatores efficiūt q̄ nihil ē di
 uini: vt Dio. dīc. iij. ca. ec. hierar. vñ p3 q̄ sci p̄gni
 tionē h̄nt eoz q̄ ad hoc req̄rūt: et sic māifestū ē q̄
 i vbo coḡscūt vota et oīes et deuotōes hoīm qui
 ad eoz auxiliū pfugiūt. ¶ Ad. j. ḡ dō: q̄ verbum
 Auḡ ē intelligēdū de cognitōe nālī aīaz sepatarū
 q̄ qdē cognitio i scis vīris nō ē obtenebrata sic ē in
 pccōri: nō aut loq̄t de cognitōe i vbo: quā p̄stat
 abīaā eo tpe q̄ hēc dca sūt p̄ eīaā nō hūisse: cū aī
 passioz xpi null̄ ad vīsiōē dēi p̄uenit. ¶ Ad. ij.
 dō: q̄ sci et si p̄ vitā coḡscāt q̄ hic gerunt: nō tñ cre
 dēdū ē q̄ afficiāt doloibz cognitōis aduersitatibz co
 rā q̄a hic in scō dilexerūt: ita. n. repleti sūt gaudio
 b̄ritudīa q̄ dolor i eis locū nō inuēt. si coḡscāt suo
 rū ifortunia p̄ mortē: nihilominz eoz dolori p̄suli
 tur si aī h̄ mōi ifortunia de hoc scō subtrahūt. s; forte
 aīe nō gl̄ificatē dolorē aliq̄ē sentēt: si icomo
 da suoz charoz p̄ciperēt: et q̄ aīa iohue nō stati
 gl̄ificata fuit a corpe egressa: q̄tū ad hoc ex hac rō
 ne Auḡ: p̄cludē nūc q̄ aīe mortuoz nō h̄nt p̄gni
 tionē de facti viuētū. ¶ Ad. iij. dō: q̄ aīe scōz ha
 bēt volūtate plenarie p̄formē dīne volūtati etiā in
 volūto: et iō q̄uis affectū charitatī ad p̄xim retine
 ant: nō tñ eis aliē auxiliū ferūt q̄ fm oīa iusticiāz
 vidēt eē dispositū: et tñ credēdū ē q̄ mltū p̄ximos
 iuuēt p̄ eis apud deū incedēdo. ¶ Ad. iij. dō: q̄
 q̄uis vidētēs vbi nō sit necēariū oīa i vbo vidē: vt
 dēt tñ ea q̄ ad p̄fectōz p̄tinēt b̄ritudis eoz vt dictū
 ē. ¶ Ad. v. dō: q̄ cogitāōes cordium solus deus
 p̄ seipm nouit: sed tamē aliq̄ coḡscē p̄nt q̄ten? eis re
 uelāt vel p̄ vīsiōē vbi vel quocūq̄ alio modo.

Secunduz sic pro
 cedat: vñ q̄ nō debeam? scōs orare ad in
 pellādū p nobis: nlls. n. amicos aliē in
 pellat ad orādū p se nisi q̄ten? apud eos credit faci
 li? grām obtinē. s; de ē i infinitū magis misericors
 qlibet scō: et sic ei volūtas facili? inclināt ad nos ex
 audiēdū q̄ volūtas aliē? sci. ḡ vñ sup̄flūū eē p̄stitūē
 scōs mediatores int nos et deū vt ipsi p nobis in
 cedāt. ¶ S. si eos ad orādū p nobis inipellare de
 beam? hoc nō ē nisi q̄ scum? eoz oratōz eē deo acce
 ptā. s; q̄to aliq̄s ē sanctior int scōs: tato ei? oīo ma
 gis ē deo accepta. ḡ sp̄ debem? supiores scōs p no

bis incessores cōstitūē ad deum: et nūq̄ minores.
 ¶ S. xps scōm etiā q̄ hō: dē scis ipoz: et ei scōm
 q̄ hō orare p̄petit. s; nūq̄ xpm ad orādū p nobis
 inipellam? ḡ nec alios scōs interpellare debemus.
 ¶ S. q̄cūq̄ rogat ab aliq̄ p eo incedit: p̄ces ipsi?
 ei rep̄ntat apud quē p eo incedit. s; sup̄flūū ē ali
 qd̄ p̄ntare ei cui sūt oīa p̄ntia. ḡ sup̄flūū ē q̄ scōs p
 nobis incessores p̄stitūam? ad deū. ¶ S. illō ē sup
 flūū qd̄ sit p̄p aliqd̄ qd̄ sine eo eodē mō fieri vñ nō
 fieri. s; s̄lī sci orarēt p nobis vel nō orarēt: siue nos
 orem? eos siue n̄ orem?: q̄ si sum? digni vt p nobis
 orēt etiā nobis eos nō orātibz p nobis orarēt: si at
 sum? indigni etiā si petam? p nobis nō orāt. ḡ inter
 pellare eos ad orādū p nobis vñ oīo sup̄flūū. S; p̄
 ē qd̄ oī Job. v. Uoca ḡ si ē qui tibi r̄ndeat et ad
 aliq̄ē scōz p̄uertē. vocare at n̄m vt Sieḡ ibidēz
 dīc. ē hūili deū p̄ce deposcē. ḡ cū volum? orare deū
 dēm? ad scōs p̄uertē vt orēt p nobis ad deū. ¶ S.
 sci q̄ sūt i p̄a magis sūt accepti deo q̄ in statu vie
 s; scōs q̄ sūt i via p̄stitūē debem? inipellatores pro
 nobis ad deūz exēplo aplī q̄ dicebat Ro. v. Obse
 cro vos fr̄es p dñm n̄m Jesū xpm: p charitatem
 sp̄s̄sci: vt adiuet me i oīoibz vīs p me ad dñm.
 ḡ et nos mlto forti? petere dēm? a scis q̄ sūt i p̄a vt
 nos iuuēt oīoibz ad deū. ¶ S. ad hoc ē oīs cōsue
 tudo ecclēie q̄ i letanijis scōz oīem petūt. R̄ndeo
 dō: q̄ iste ordo ē dīni? institut? i rebz fm Dio. vt p
 mediā vltia reducāt i deū: vñ cū sci q̄ sūt i p̄a sint
 deo p̄p̄q̄ssimū: hoc dīne legis ordo req̄rit vt nos q̄
 manētēs i corpe pegriamur a dño: in cū p scōs me
 dios reducāmur: qd̄ qdē p̄rigit dū p eos dīna bōi
 tas suū effectū dīssūdit: et q̄ redit? n̄ i deū r̄ndere
 o3 p̄cessui bonitatū ip̄? ad nos: sic mediānb? scōz
 suffragijs dēi b̄nficia i nos deueniūt: ita o3 nos i de
 um reducī: vt iteratō b̄nficia e? sumam? mediānb?
 scis: et ide ē q̄ eos incessores p nobis ad deū cōsti
 tuim?: et q̄ mediatores oī ab eis petim? q̄ p nobis
 orēt. ¶ Ad. j. ḡ dō: q̄ sic nō ē p̄ defectū dīne potē
 tie q̄ mediānb? secūdis caus? agēnb? opat: s; ad cō
 plēmētū ordīs vniuersi: et vt ei? bōitas mltiplicis
 dīssūdat in res: oūm res ab ea non solū suscipiūt
 bonitates p̄p̄as: sed insup q̄ alijs causa bonitatē
 existant: ita etiā non est p̄ defectum misericor
 die ip̄ius q̄ oporteat eius clementiaz per oratiōes
 sanctorū pullare: sed est ad hoc vt ordo p̄dic? con
 seruet in rebz. ¶ Ad. ij. dīcendū q̄ q̄uis superio
 res sancti sunt magis deo accepti q̄ inferiores: vñle
 tamē est etiā miores sanctos interdū orare: et hoc
 p̄pter quinqz ratōes. Primo ex hoc q̄ aliquis q̄
 q̄s habet maiorē deuotiōē ad sanctū mīnozem q̄
 ad maiorē: ex deuotiōe autē maxime dependet ora
 tionis defectus. Secundo p̄pter fastidiū tollendū
 quia assiduitas vnius rei fastidium parit: per hoc
 autē diuersos sanctos oram?: quasi in singulis no
 uis feruor deuotiōis excitatur. Tertio quia qui
 buldā scis dant ē in aliq̄bus sp̄s̄ibz causis p̄ccī

pue poicinari: sicut scō Antonio ad ignē infernale
 Quarto vt honor debet oib' exhibeat. ¶ Quin
 to qz p urium oionib' qnqz impetrat qd vni' oioe
 nō impetraret. ¶ Ad. iij. od: q oio ē act' quidaz
 act' aut sūt pticulariū suppositoz: 7 iō si dicerem'
 xpe ora p nobis: nisi aliqd addēt vidēmur hoc ad
 psonā xpi referre: et ita vidēt eē psonuz vel erroi
 Nestozij q distinxit in xpo psonā filij hoīs a pōa
 filij dei: vel erroi Arrij: q posuit psonā filij mino
 rē pte: vñ ad hos errores euitandos ecclia nō dicit
 xpe ora p nobis: s; xpe audi nos: vel miserē nobis.
 ¶ Ad. iij. od: q sic infra dī: nō dicunt sci pces no
 stras deo repntare qsi ei incognita māifestet: s; qz
 eas exaudiri a deo petūt: vel de cis diuina pfulant
 vitatē: qd. s. scōm ei' puidētā fieri debeat. ¶ Ad
 v. od: q ex hoc ipso aliqz efficiēt dign' vt sanct' aliqz
 p eo oret: q ad ipm cū pura deuotōe i sua necitate
 recurrit: et ita nō ē supflūū q sanctos oremus.

Tertius sic proce

Ad. iij. od: q oiones scōz p nobis ad deū su
 se nō sp exaudiāt. Si. n. exaudirēt: maxi
 me exaudirēt sci de his q ad eos ptinet. s; de his n
 exaudiūt. vñ dī Apoc. vi. q martyrib' petētib' vin
 dictā his q sūt sup irā: dicitū ē vt reqdeserēt adhuc
 spūs modicuz donec implet numer' stratz suoz. s;
 mlto min' exaudiūt de his q ad alios ptinet. ¶ B.
 Hier. xv. dī: Si steterit Moyses 7 Samuel corā
 me nō ē aia mea ad pplm istū. s; sci nō sp exaudiū
 tur cū p nobis orāt ad deū. ¶ B. sci in pōia eqles
 dei angel' eē pmemoriāt: vt p3 Matth. xxij. s; āgeli
 nō sp exaudiūt i suis oionib' qsfundūt ad deū: qd
 p3 ex hoc qd hēt Dañ. x. vbi dī: Ego veni ppi ser
 mones tuos: pnceps at regni Persaz restitit. xxi.
 dieb': nō at venerat i adiutoriu Daniel angel' qui
 loqbat nisi a deo liberatōz petēdo: et nō ē impedi
 ta oionis ei' impletio. s; nec etiā aliq sci orātes p no
 bis apud deū sp exaudiūt. ¶ B. qūoz oione ipe
 trat aliqd qdāmo meret illud. s; illi q sūt in pōia n
 sūt in statu merēdi. s; nō pnt suis oionib' nobis ali
 qd impetrare apud deū. ¶ B. sci p oia pformant
 volūtate suā volūtati diuē. s; nō vo. ut nisi qd sciūt
 deū velle. s; null' orat nisi qd vult. s; non orāt p eo
 nisi qd sciūt deū velle. s; hoc qd de' vult fieri eis ē
 nō orātib'. s; eoz oiones nō sūt efficaces ad aliqd
 impetrādū. ¶ B. oioes totū celestis curie si aliqd
 impetrare pnt efficaces eēt q oia pntis ecclie
 suffragia. s; multiplicatis suffragijs pntis ecclie facti
 p aliq in purgatorio exñte totalit' absoluet a pena
 cū s; sci q sūt in pōia eadē rōne orēt p ill' q sūt i pur
 gatorio sic et p nobis si nobis aliqd impetrāt: illos
 q sūt in purgatorio totalit' oiones eoz a pēa absol
 uerēt: qd falsū ē: qz sic suffragia ecclie p defunctis
 scā supflua eēt. ¶ S; s; qd habet. ij. machabe
 ozū visio: hic ē q mlto orat p ppo et p vniuersa
 ciuitate Hieremias ppha dei. Et q' oio sit exau

dita p3 p hoc qd seqt: q extēdit Hieremias dexte
 rā et dedit Jude gladiū dicens: Accipe scñ gladiuz
 mun'a deo 7c. ¶ B. Hiero. in epla 3 Uigilantium
 dicit in libello tuo: Quōd vniū: mutuo orare p
 nobis possum'. et hoc postea iprobat dicens sic: Si
 apli 7 martyres adhuc in corpe pnt tuti pnt orare
 p cētis qn p se adhuc debēt eē solliciti: qro magis
 p coronas victorias et triūphos. ¶ B. ad hoc ē cō
 iuctudo ecclie q frequēt pete vt scōz oionib' adiu
 uet. Rñdeo od: q sci duplicit' dicit' orare p nobis
 Uno mō oione expssa: dū votis suis aures diuine
 clemētie p nobis pulsant. Alio mō oione ininterpre
 tiua. s. p eoz merita q i pspcū dei exñtia nō solū eis
 cedūt ad glām: s; sūt nobis etiā suffragia et oioes
 qdā: sic etiā sanguis xpi p nobis effusus dī veniaz
 petē. Utroqz at mō scōz oiones sūt qtu ē in ipis
 efficaces ad impetrādū qd petūt: s; ex pte nra pōt
 eē defect' q nō scōmur fructū oionū ipoz scōm q
 p nobis orare dicit: ex hoc q merita ipoz nobis
 pficiūt: s; scōz q orāt p nobis votis suis nobis ali
 qd postulādo sp exaudiūt: qz nō volūt nisi qd de'
 vult: nec petūt nisi qd volūt fieri: qd at de' simplr
 vult implet: nisi loqmur de volūtate aīcedēte fm
 quā vult oēs hoies saluos fieri: q nō sp implet. vñ
 nec ē miz si etiā q sci volūt p hūc modū volūtāt
 inēdū nō implet. ¶ Ad. j. g od: q illa oio martyz
 nō ē aliud q eoz desideriu d obtinēda stola cor: pis
 7 societate scōz q saluādi sūt: 7 pensus q pēnūit
 oīne iusticie puniēti malos: vñ Apoc. vi. sup illud
 Usqz dñe 7c. dīc glo. Desiderant mal' gaudiū et
 pformū scōz: et iusticie dei pferūt. ¶ Ad. ij. od: q
 dñs loq' ibi de Moyses et Samuele scōm status q
 fuerūt i hac vita. ipsi. n. legū p ppo orātes ire dei
 restitisse vt inlīnaris dī: et in illo tpe fuissent n
 potuissent oionib' deū placare ad pplm ppi ppli
 illi' maliciā: et hic ē intellect' lre. ¶ Ad. iij. od: q il
 la pugna bonoz āgeloz nō intelligit ex b' q apud
 deū pūas oioes fūdēt: s; qz pūa merita ex diuerf
 ptib' ad diuinū examē referēbāt diuinā sniaz expe
 ctātes: et hoc ē qd Greg' dīc. xvij. moral. exponens
 pdcā vba Dañ. Sublies spūs gētib' pncipātes: ne
 qz p iuste agētib' decertat si eoz scā rē iudicātes
 examinant: cūqz vniuscuiusqz gentis vel culpa vel
 iusticia ad superne curie solūz ducit: cuiusdē gentis
 ppositus vel obtinuisse in certamin: vel nō ob
 tinuisse perhibetur: quozū tamē omnū vna victo
 ria est super se opificia voluntas summa quaz ouz
 semp aspiciūt: quod obtinere non valent nequaqz
 volunt. vnde nec petunt: ex quo et patz q oratōea
 eoz semp audiunt. ¶ Ad. iij. dīcēdū q licz sancti
 nō sūt in statu merēdi sibi postq: sūt in patria
 sunt tamen in statu merēdi alijs: vel potius ex me
 rito pcedenti alios iuuandi. hoc enim apud deum
 viuētes meruerunt: vt eozum orationes exaudi
 rentur post mortem. Uel dīcēdum: q oratio ex
 alio meretur: et ex alio impetrat. meritum enim

consistit in quadam adequatione actus ad finem propter quem
 est: quod quasi merces redditur. scilicet orationis impetratio in
 nititur liberalitati eius quod rogatur. impetratur enim aliis quibus
 ex liberalitate eius quod rogatur: quod ipse non meruit: et ita
 quibus scilicet non sunt in statu merendi: tamen non sed quod non sunt
 in statu impetrandi. **Ad. v. ob:** quod sic ex auctoritate
 Gregorii. inducitur per se: scilicet non volunt vel angeli nisi quod in
 divina voluntate respiciuntur: et ita etiam nihil aliud petunt
 nec tamen eorum oratio est infructuosa: quod sic dicit Augustinus in libro
 de predestinatione sanctorum: orationes sanctorum predestinati prestant: quod
 forte perditum est ut orationibus intercederent saluati: et ita
 etiam deo vult: ut orationibus sanctorum impleat illud quod scilicet
 videtur esse velle. **Ad. vi. ob:** quod suffragia ecclesie sunt
 pro defunctis quasi quodam satisfactioes viuendum vice mortuorum
 orationum: et sic hoc mortuos a pena absoluit quam non
 soluerunt: scilicet scilicet sunt in pena non sunt in statu satisfaciendi:
 dicitur: et ideo non est sile de eorum orationibus et de suffragiis ecclesie.
Ad. vii. ob: quod suffragia ecclesie sunt
 amplius erit et hoc intelligendum est malitiam: quod de pluribus
 gaudebit: scilicet non formaliter: quod non magis gaudebit ut
 dicitur. Sed hoc magis ista dicitur de. xlix. **Ad. viii. ob:** quod
 sine fide operari pro dilectis eiusque sacris et de suffragiis ecclesie
 videtur quod suffragia ecclesie non prestant carboem in fide ecclesie
 decedentibus: cum tamen illi sunt in statu salutis: ut patet
 ex dictis supra. de. liij. **Et ob:** quod si non susceperint sa-
 cramenta ecclesie actus: susceperunt tamen voto: quod pro facto
 reputatur cum deest facultas. **Ad. ix. ob:** quod mediocri malis suffra-
 giis et. Ista verba a diversis diversimode exponuntur
 Illi enim quod dicitur suffragia ecclesie predestinatis in in-
 ferno: dicitur alios esse mediocri bonos et alios me-
 diocri malos. Dicitur enim valde malos esse eos quod sine
 fide et sacris ecclesie decesserunt: et hic dicitur nihil pro-
 desse suffragia: scilicet mediocri malos eos quod sine fide et
 sacris ecclesie in peccato tamen mortali decesserunt: quibus secundum
 eos valent suffragia ad penam mitigandam: non autem ad penam
 solutionem. scilicet valde bonos dicitur illos quod sine cri-
 minali decedentes statim evolvant: quod suffragiis non indigent.
 mediocri vero bonos quod cremabilia secum ferunt: et in
 purgatorio detinentur: et hic dicitur predesse suffragia ad
 plenam absolutioem. Qui vero dicitur suffragia non predesse
 his quod sunt in inferno: dicitur eosdem esse mediocri malos
 et mediocri bonos: omnia enim sunt in inferno valde ma-
 los dicitur: qui vero in pena valde bonos: eos vero qui sunt
 in purgatorio dicitur mediocri bonos in quantum deficiunt
 a perfecta bonitate: scilicet et mediocri malos in quantum
 deficiunt a perfecta malicia quod est peccatum mortale. his autem
 suffragia quibus prestant ad mitigandam penam: quibus ad
 plenam absolutioem: secundum differentiam quantitatis cremabilitatis
 et suffragiorum. et hec expositio est convenientior. **In-**
iuria est pro martyre in ecclesia orare. hoc videtur illud quod
 supra dictum est: quod orationes pro valde bonis sunt gratia
 actioes. **Et ob:** quod superior auctoritas loquitur quod inter-
 tum est nobis quod sunt valde boni pro quibus oratur. hic autem
 Augustinus loquitur quod certum est qui sunt valde boni: sic enim
 qui pro eis oratur quodammodo eos indiget ostendit
 et sic eis iniuria facit. **Ad. x. ob:** quod quasi pro igne

transeuntem et. hic ponitur duo auxilia quorum unum
 adiuvabit illos qui in fine mundi inveniunt pro modo
 satisfactiois. scilicet ignis quo facies mundi purgabitur: po-
 terit enim esse ut intensio penae suppleat quicquid deest
 ad ipsius brevitatem: et sic prope cum sit probabile quod pauca
 cremabilia sint habituri: utpote purgari pro terro-
 re futuri iudicii ex signis precedentibus postest. Aliud
 autem est ex vi charitatis. scilicet merita et intercessionis sanctorum quod
 eis suffragantur virtute charitatis. **Sicut consulendum est quod
 faciat et. Istud consilium nihil est aliud quam questio eorum
 ad deum ut ab eo illuminationem percipiant de agendis**

Distinctio. xlvj.

Ad queritur

Sic dicitur malum et. Postquam de-
 terminavit magister de receptaculo anima
 in quibus puniuntur vel puniuntur ante
 resurrectionem et iudicium ge-
 nerale et de suffragiis quibus iuua-
 mus mortuos vel iuamur ab eis: hic determinat de
 divina iusticia et misericordia quibus predestinatio omnia dispen-
 sant. Dividit autem in tres partes. In prima determinat de
 divina iusticia et misericordia secundum operatioem ad penam
 datorum. In secunda determinat de eis in generali: ibi scilicet
 quomodo iusticia dei et pietas et. Circa primum tria facit.
 Primum ostendit quod misericordia dei in penis datorum
 locum non habet. Secundo ostendit primum: ibi scilicet his occurrit
 et. Tertio determinat veritatem: ibi Unum non incongrue dicitur
 potest et. Circa quod tria facit. Primum propositum quid sit ve-
 rum circa quodam predestinatum. Secundo soluit auctoritatem quod est
 in contrarium: ibi Quod igitur dicitur et. Tertio exponit
 quoddam quod dixerat. scilicet quod sit oculum dei iudicium
 ibi Luce oculum iudicium et. **Ad. i. ob:** quod quomodo dei iusticia
 et. Hic determinat multipliciter de iusticia et misericordia
 dei in communi. Et dividit in tres partes. In prima dicitur de dif-
 ferentia iusticie et misericordie dei. In secunda dicitur quomodo iusticia et
 misericordia concurrunt ad opus unum: ibi Pro hec considerari oportet
 et. Circa primum duo facit. Primum movet quoniam. Secundo
 determinat eas: ibi Hic ridentur pro et. Circa primum duo
 facit. Primum dicitur ut sit idem in deo iusticia et misericordia. Se-
 cundo videtur eadem opera debeat iusticie et misericordie attribui
 ibi Luce igitur dicitur scriptura et. **Hic ridentur potest et.**
 Hic soluit propositas quoniam. Et circa hoc duo facit
 Primum soluit primum: scilicet secundum scilicet: ibi Quod autem opera
 quedam et. Circa primum tria facit. Primum soluit primum
 questionem. Secundo movet dubitationem circa solutio-
 nem propositam: ibi Sed secundum hoc occurrit questio
 et. Tertio soluit dubitationem: ibi Sed dixi supra
 et. **Post hec considerari oportet et.** Hic inquit
 rit quomodo misericordia et iusticia dei concur-
 runt ad opus unum. Et circa hoc duo facit. Primum
 ostendit quod nullum opus dei est ad quod non con-
 currat misericordia dei vel iusticia. Secundo inquit
 rit an ad quodlibet opus concurrat utrumque: ibi
 Sed cum superius et. Et circa hoc duo facit. Pri-
 mo propositum questionem. Secundo soluit eam: ibi Quibus